THE LIBRARY OF CONGRESS
1800

Class BF1708
Book .L5L3

NAUJAS PILNAS

ORAKULAS

— ARBA —

Knyga Burtų, Monų ir Visokių Paslapčių

IR

Praktiška Comte C. Saint-Germain'o

DELNAŽINYSTĖ

SU PAVEIKSLĖLIAIS

Kaina $3.00

Kaina apd. $4.00

AUŠROS KNYGYNAS

3210 So. Halsted Street, Chicago, Ill.

NAUJAS PILNAS

ORAKULAS

— ARBA —

Knyga Burtu, Monu ir Visokiu Paslapcziu

IR

Praktiška Comte C. Saint-Germain'o

DELNAŽINYSTE

SU PAVEIKSLELIAIS.

Surinko ir Išgulde iš Svetimu Kalbu

J. LAUKIS.

CHICAGO, ILL.
Turtu ir Spauda "Lietuvos"
1904.

BF1708
.L5L3

Copyright, 1904, by
A. OLSZEWSKI.
(All Rights Reserved.)

LIBRARY OF CONGRESS
MAR 10 1937
DIVISION OF DOCUMENTS

3467
5423

Skaitytojau:—

Paduodamas tau šitą rankių yvairiausių spėjimų ir burimų, kaip seniausių, teip ir vėliausių, apie žmogaus laimę ir jo prietikius, turiu čion teipgi paduoti savo pažiurą, su kokia į juos žiurėjau, ir tikslą, kuriam juos rinkau.

Visoki burtai šiądien abelnai yra laikomi pas žmones prastoje garbėje; sako kad burtai ir tolygus dalykai palaiko žmones nežinystėje. Galbut, kad žmonės tikinti į burtus yra mažažiniais, bet tai ne burtai juos tokiais padaro, tik jų tikėjimas į juos, tikėjimas be jokio permanymo jų. Toksai įtikėjimas, kad ir į didžiausias ir neužginamiausias teisybes, nėra nieku daugiau, kaip tik burtais ir prietarais; tokiu budu vieni ir tie patys dalykai dėl vienų gali buti mokslu, dėl kitų prietarais, vieniems nušviesdami akis, kitus padarydami nieko nematančiais. Šitie burtai ir prietarai mainėsi ir mainosi su kožna gadyne; žmonės vos spėja išsivystyti iš vienos niektikystės, virsta tuojaus į kitą, gal dar aršesnę, ir teip ta žmonijos vilnis vienval siubuoja nuo neatmenamų laikų ir gal ji siubuoti nelians, kol jai pritars atmaina naktinės tamsos su šviesa laužančių ją saulės spindulių. Bet tamsa yra nesunaikinama; teip pat nesunaikinami yra prietarai; jie buvo ir bus, nežiurint ant didžiausių norų juos išnaikinti.

Bet aš čia tau, mielas skaitytojau, ne prietarus rinkau ir rašiau. Aš čion savo šitame, gana nuosekliame veikale surinkau budus, koki buvo ir yra vartojami išskaitymui nusiduosiančių dalykų. Klausimas: „Kas bus su manim rytoj?" užėmė žmones seniau, užima juos dabar ir užims juos tolei, kol jie besiteiraudami apie aną rytojų,

pamatis, kad tas rytojus yra tai darbas šios dienos. Tąsyk jie, žinoma, užsiims šiaja diena; bet koi jie patys ten dar nenuėjo, nieks kits juos ten pernešti neturi nė pajiegos, nė tiesos. Ir kam juos reikėtų nešioti, jeigu jie patys ten eina — ar kad paskubinti jų pribuvimą? Tas niekuomet neatnešė pageidaujamų vaisių ir, turbut, niekuomet neatneš.

Šitą darbą savo aš atlikau ne iš kokios nors prievartos, bet iš noro, dėlto, kad jis man patiko. Patiko jis man, kaip ir kožnas dalykas, atsinešantis prie išsivystymo žmogaus tyrinėtojui kad gali patikti; šitie tvirtinimai čion paduoti tegul ir nepasakis tavo laimės ar nelaimės laukiančios tavęs ateitėje, bet jie yra laipsniu lavumo žmogaus smegenų ir jie gal ne kartą pasijuoks iš tavo lengvatikystės ir podraug tave prajuokins. Ištikro, kada tau užeina valanda nuobodumo, arba jei buryj susirinkusių pritruksta smagumo, tai tik paimk šituos burtus ir burk apie savo ar kito ateitę, o nuobodumas nueis šalin, praleisi laiką smagiai ir išliksi nuo darymo daugelio niekų, kuriuos iš nuobodumo butum padaręs.

Bet ne tik dėl smagaus praleidimo laiko bus tau šita knyga naudinga. Jos užbaigoje pridėtas veikalas rankažinystės, yra darbas tikrai moksliškas, paremtas ant sanžiniškų patyrimų mokintų žmonių visokių amžių ir, pasakyme budo žmogaus, jo palinkimų ir galimų prietikių, jis yra ištikimas ir tikras vadovas. Paimk savo delną ir su pagelba šitos knygos skaityk iš jo savo pajiegas, kokios pas tave randasi, ar trukumus kurie tave trukdo. Pažink pats save, surask savo spragas, o pritaikęs pirmas ir užtaisęs antras, galėsi lengviau su svietu kovoti.

J. L.

Kaip pagal šitą orakulą mįti.

Pasirinkus kurį iš privestų čion klausimų, reikia surasti laimės skritulį po tuo patim numaru, po kuriuo yra padėtas užduotas klausimas, paskui į vidurį skritulio laimės reikia mesti grudą ar gumulėlį suvoliotą iš vaško ar ko kito, patėmyti skaitlinę, ant kurios gumulėlis apsistoja ir pagal priešingąją skaitlinę, esančią ant apvado skritulio surasti ketvirtainėje toblytėlėje raktą atsakymo; apatinė skaitlinė ketvirtainyje butinai parodis pageidaujamą atsakymą.

Teip antai, paimsime klausimą 48-tą: „Ar eiti man už to, kuris man peršasi?" Skritulyje laimės po tuo patim numaru metant gumulėlį tegul išeis skaitlinė 8 – „Irisė"; priešinga tai skaitlinė 57; toliau mes turime jieškoti toblytėlės po No. 57; po tuo numaru yra dar skaitlinė 147 „Annibalas"; pagal šitą skaitlinę atrasime 147 atsakymą ir ten po skaitline 8 iais "Irisė" rasime atsakymą ant musų klausimo: „Nepaleisk karvelio iš rankų."

Ar likti jaunikiu, ar vesti?

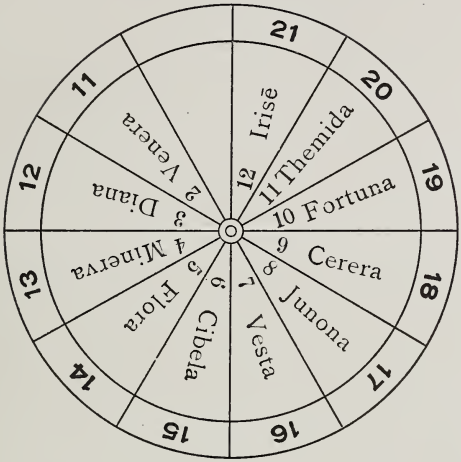

Kuris iš mus pirma mirs: vyras ar aš?

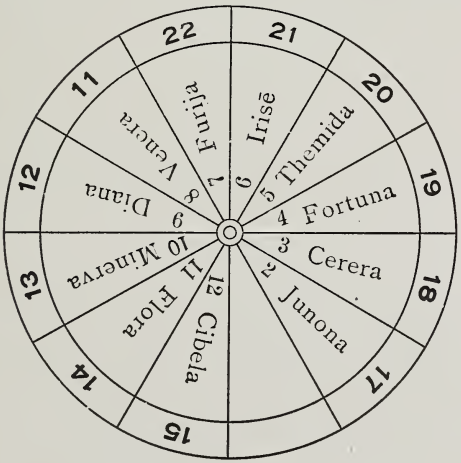

Ar ženytis man našliui, ar ne?

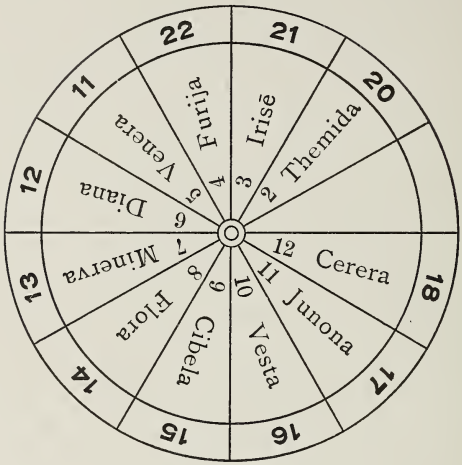

Mergina, kurią aš myliu, ar myli manę?

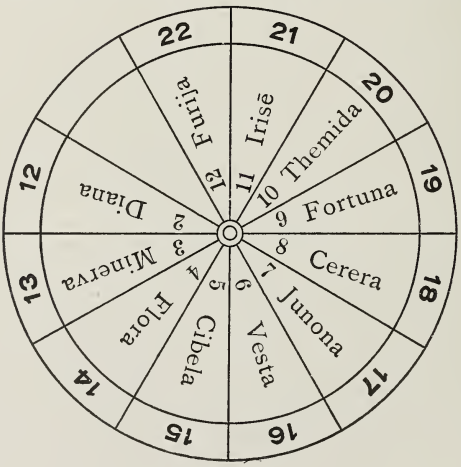

Ar iš tikro šito kudikio toji ypata yra tėvu?

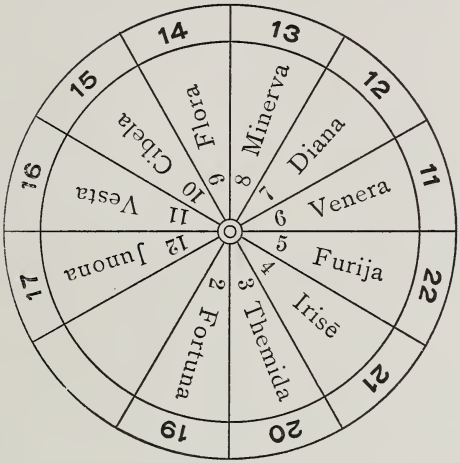

Ar manę vieną myli mano **mylimoji?**

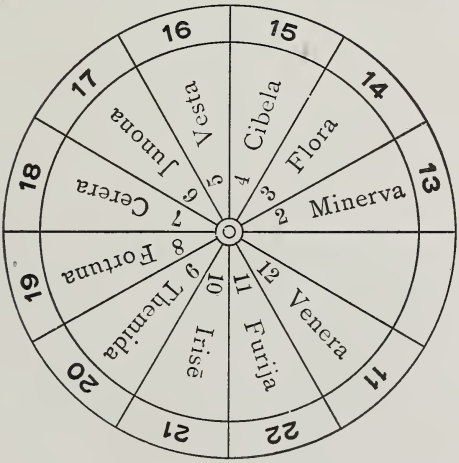

Koks bus mano vyras, jeigu ištekėsiu?

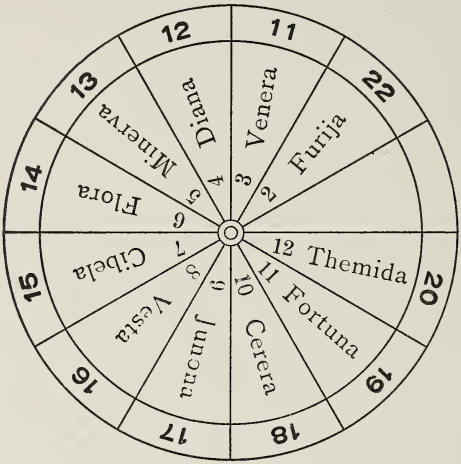

Ar mane vieną myli mano vyras, ir ar ištikimas man?

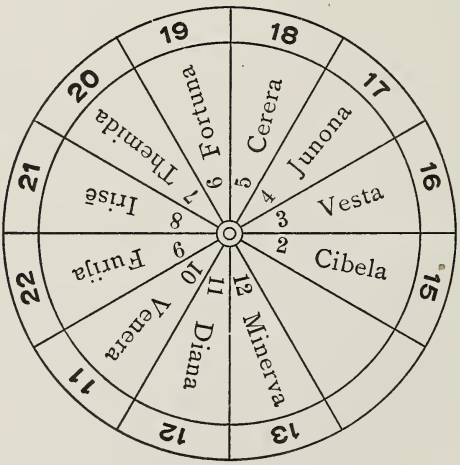

Ar tekėti man už vyro ar buti našle?

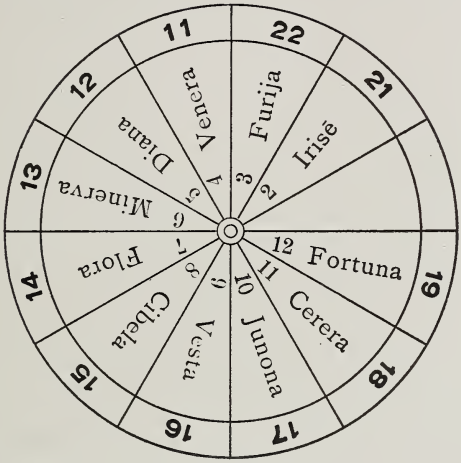

Kiek bus mano vaikų, ir ar visi jie bus gyvi?

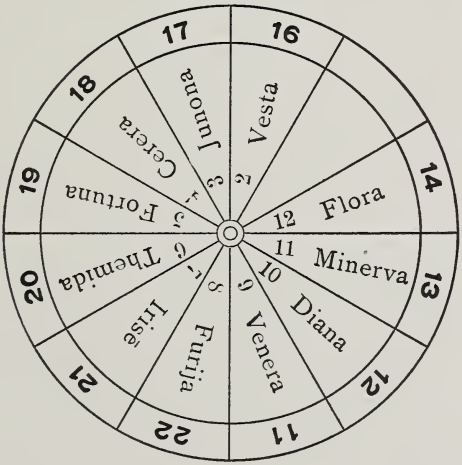

Ar našlė ar mergelė bus mano pačia?

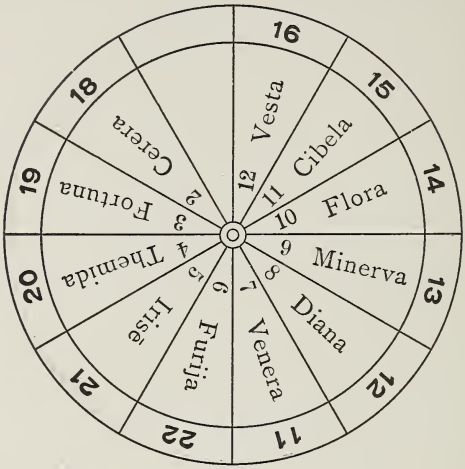

Kaip galiu įgyti meilę tos, kurią aš myliu ir ar galiu tikėtis, kad ji mane pamylės?

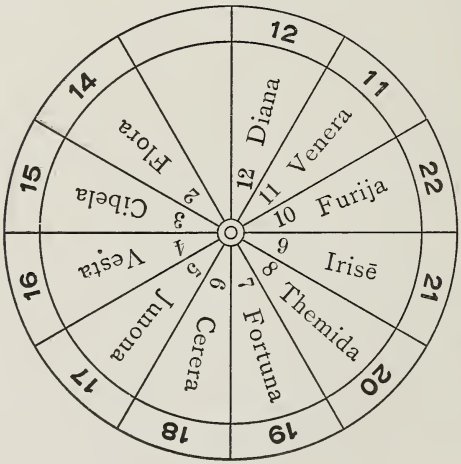

Ar mano mylima ypata myli mane?

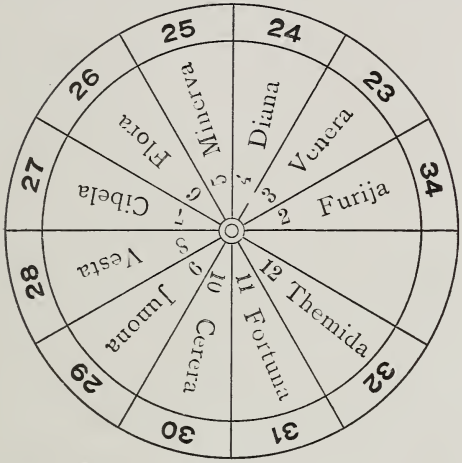

Ar atsiras kas pavogta, ar ne?

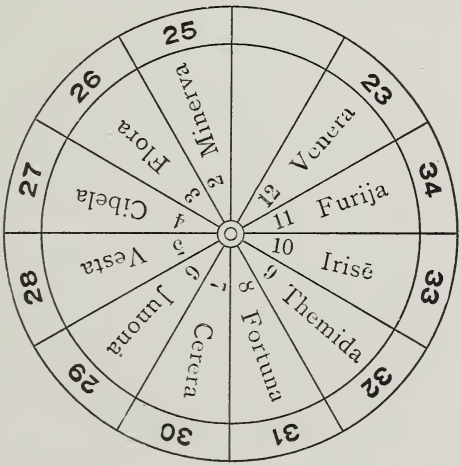

Kas pirma mirs, vyras ar pati?

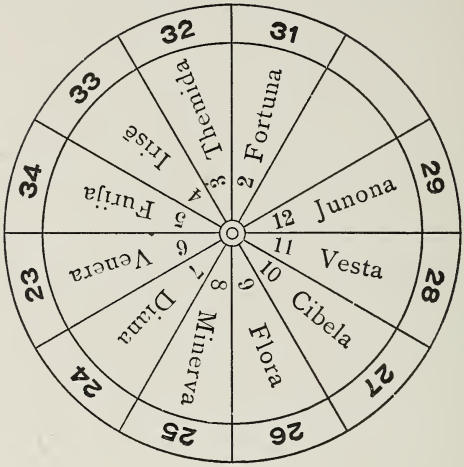

Ar bus pasisekimas užmanytame mano dalyke?

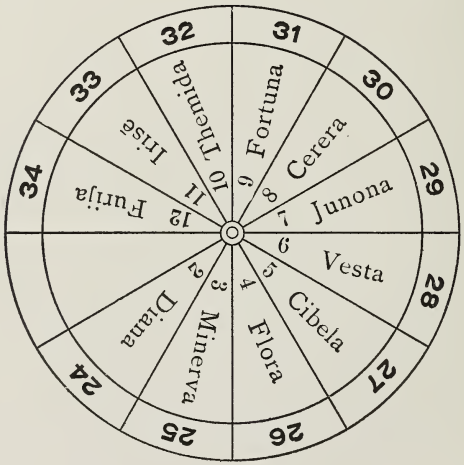

Neseniai apsiženyjusi, ar bus laiminga?

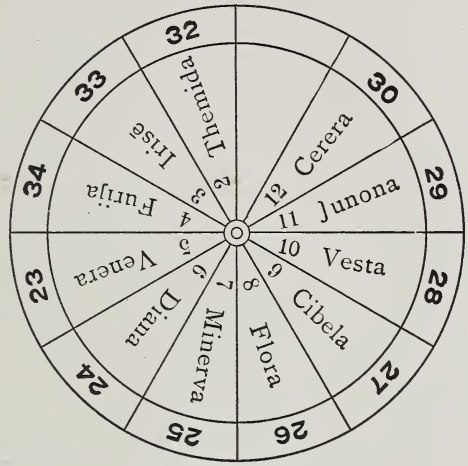

Ar tekėti man už vyro?

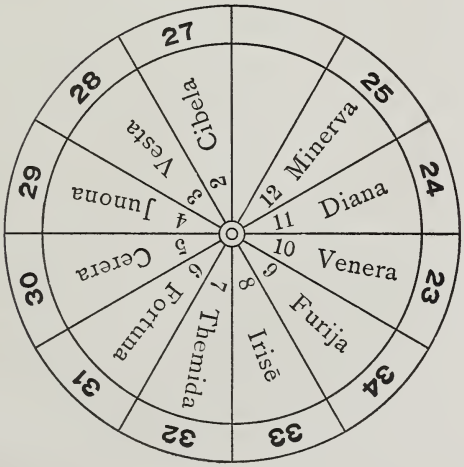

Ar mano mylimoji tikrai myli mane?

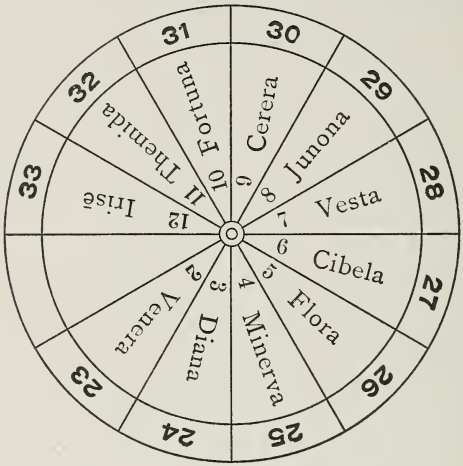

Ar aš patinku vyrams?

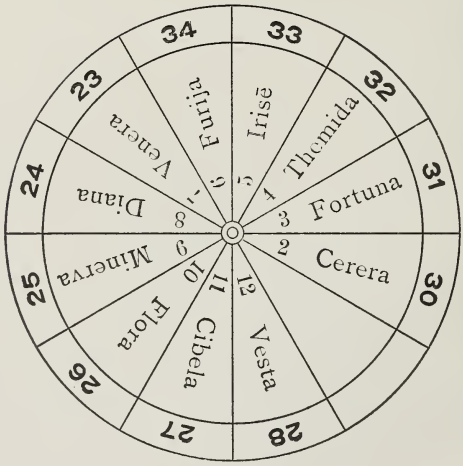

Ar pamislyta mano ypata padoraus pasielgimo?

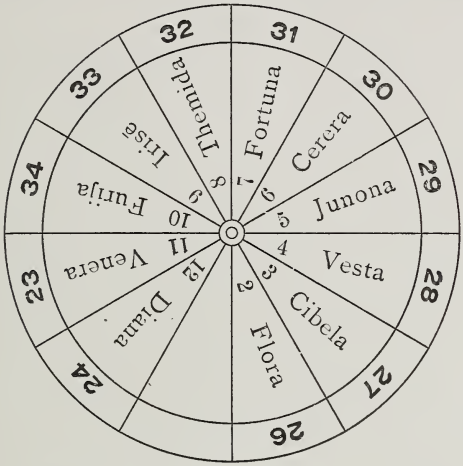

Ar išvengsiu neapkenčiamo man jaunikio, ar ne?

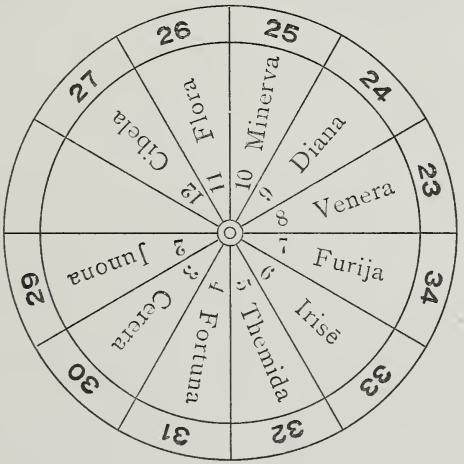

Kokia bus mano pati?

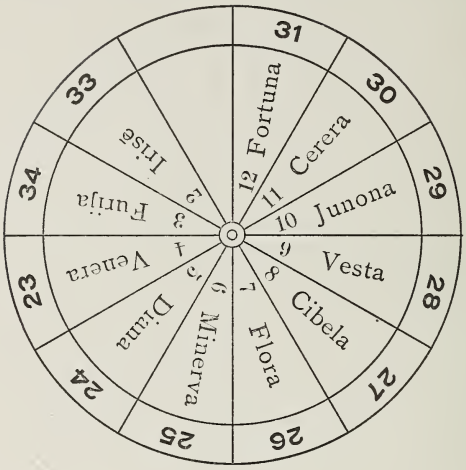

Kelis turėsiu vyrus?

Už ką pyksta mano pažystama ypata?

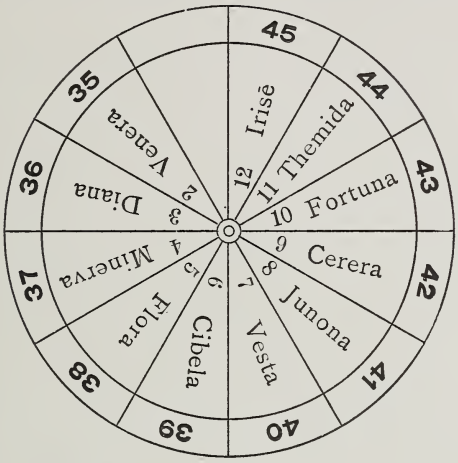

Ar tas teisybė, ką aš pamislyjau?

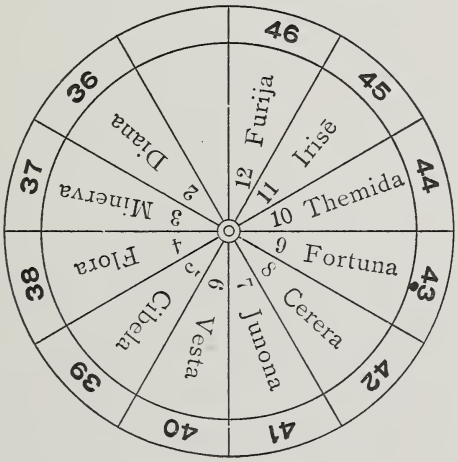

Ar pralobsiu aš kuomet?

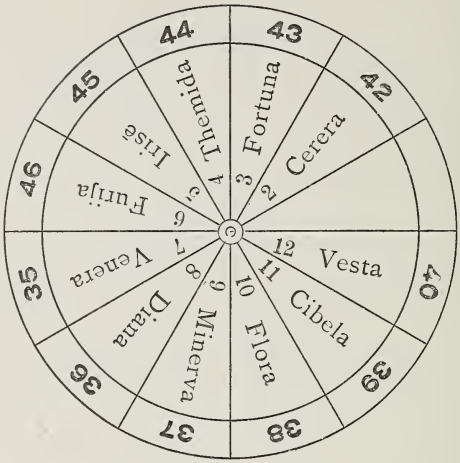

Ką reiškia mano sapnas?

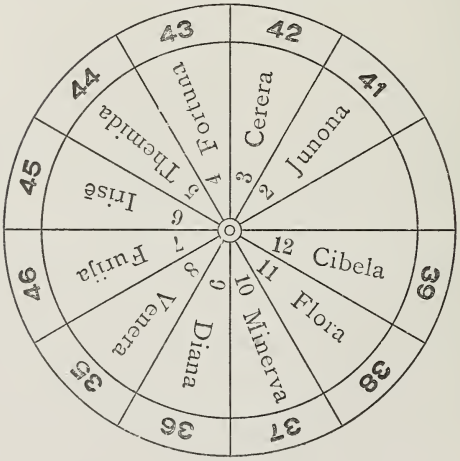

Kaip nuo užmanyto siekio nusikratyti?

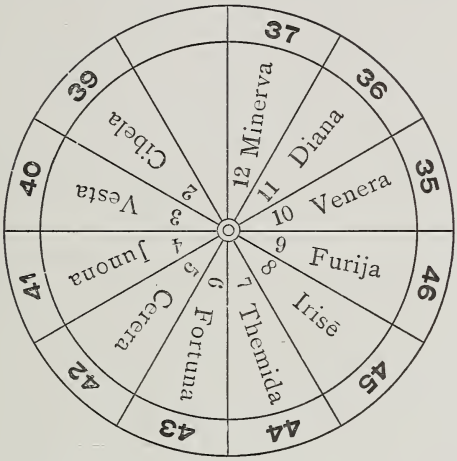

Ar pirkti tą, ką mislyju?

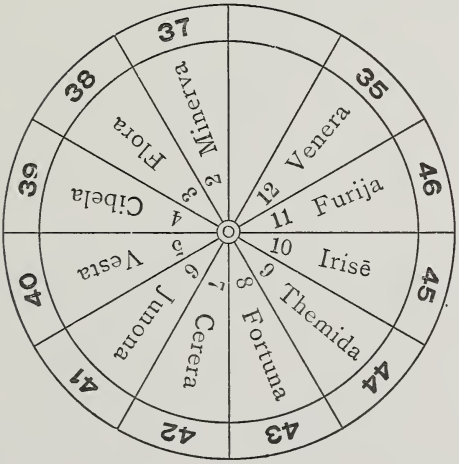

Ar pradēti tąsynes su žinoma man ypata?

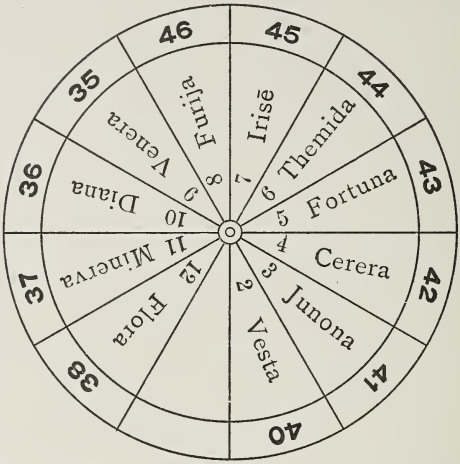

Ar šiądien lošime kortoms busiu laimingas?

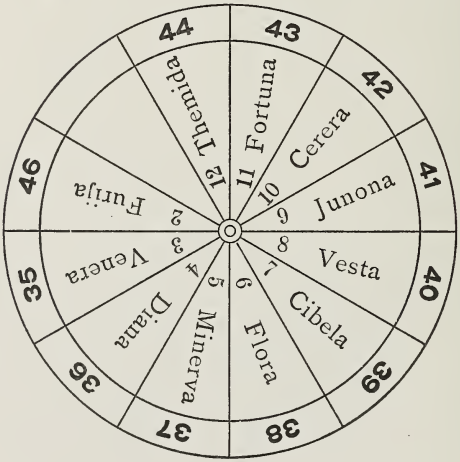

Ar eiti į pažintį su užmanyta ypata, ar ne?

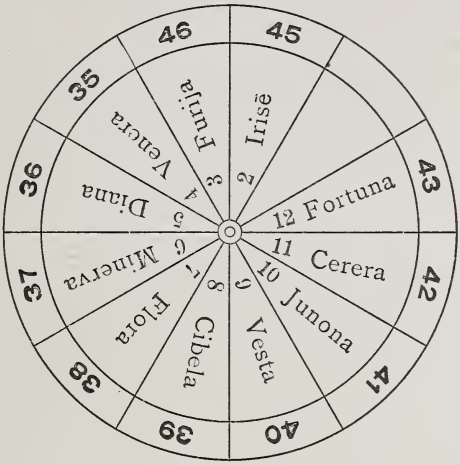

Ar parduoti tą, ką misliju?

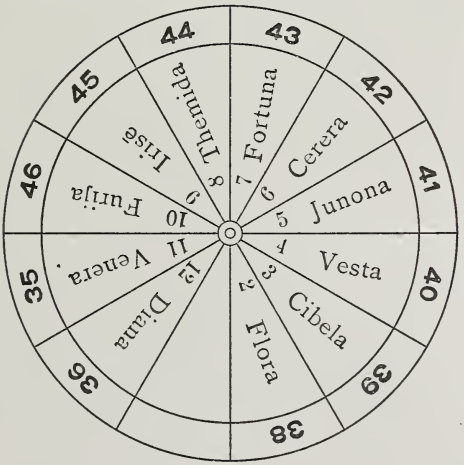

Ar ilgai gyvensiu ir kokia bus pabaiga?

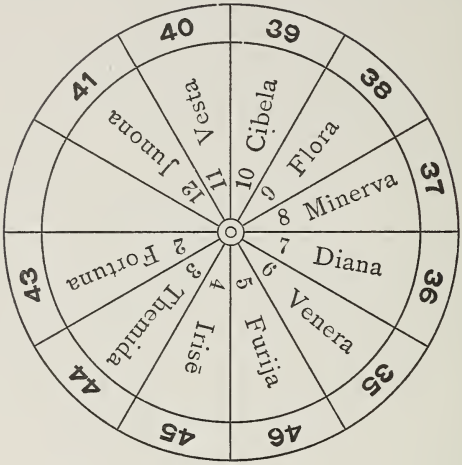

Ar galima atsidėti ant pamislytos ypatos?

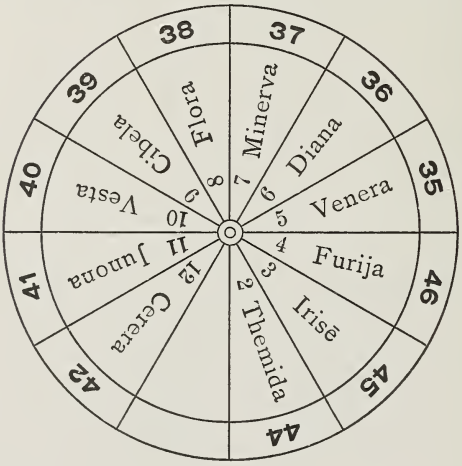

Kur aš gyvensiu, kada ištekēsiu?

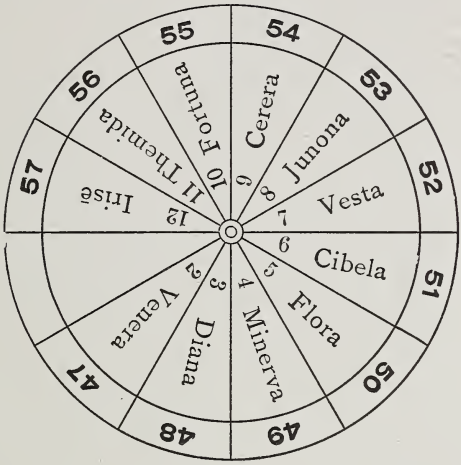

Ar laiminga busiu už vyro?

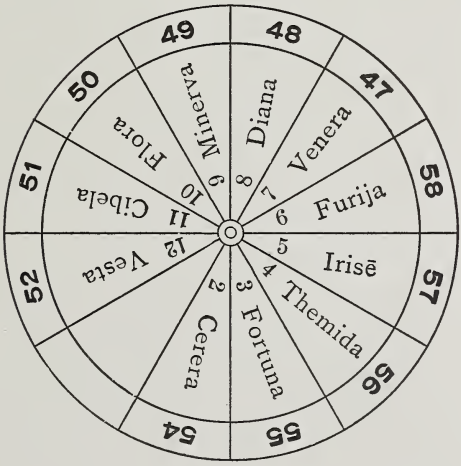

Ar mano mylimas mane vieną myli?

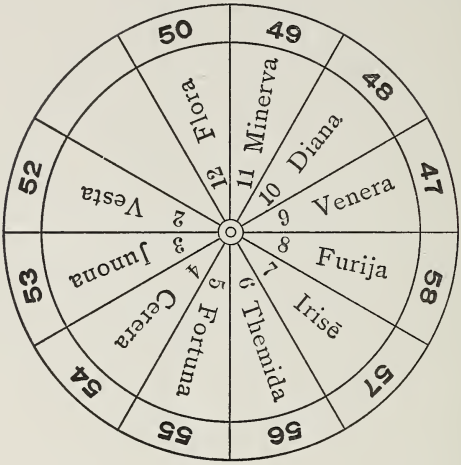

Ar mylima mano ypata nepyksta ant manęs?

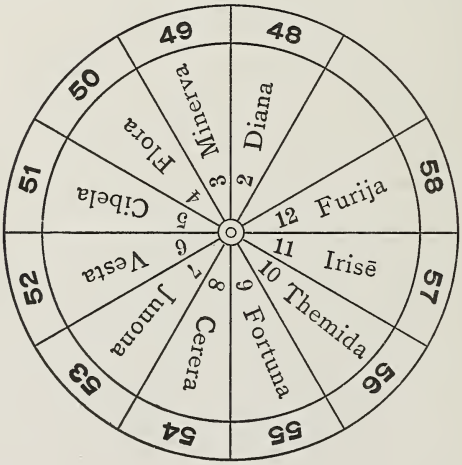

Ar mano mylimas nepyksta ant manę?

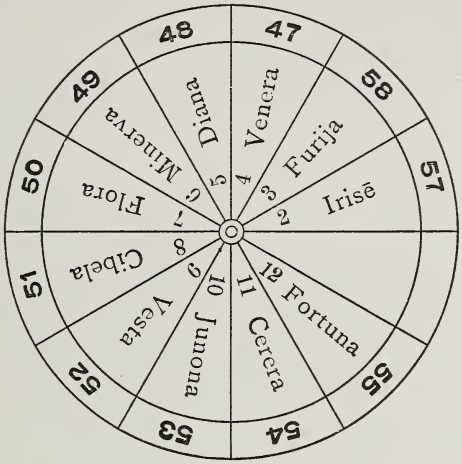

Ar mano draugas iš širdies palinkęs prie manęs?

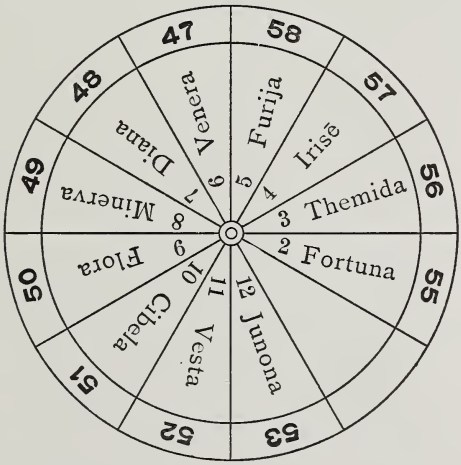

Kam patinka mano pamislyta mergina?

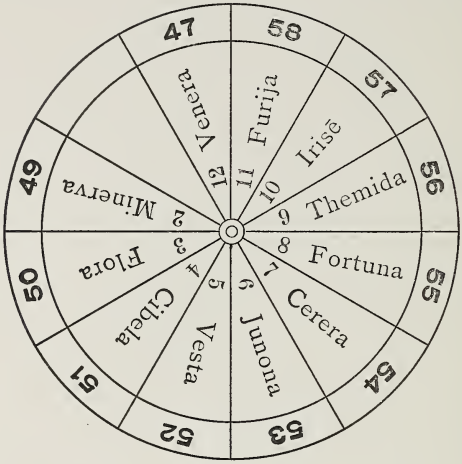

Ar nuoširdžiai myli mane mano mylimoji?

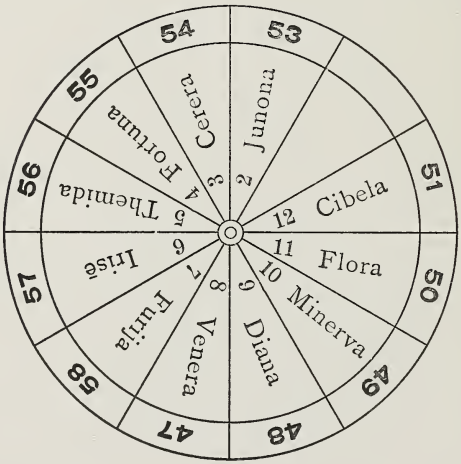

Kada aš pasimatysiu su mano mylima ypata?

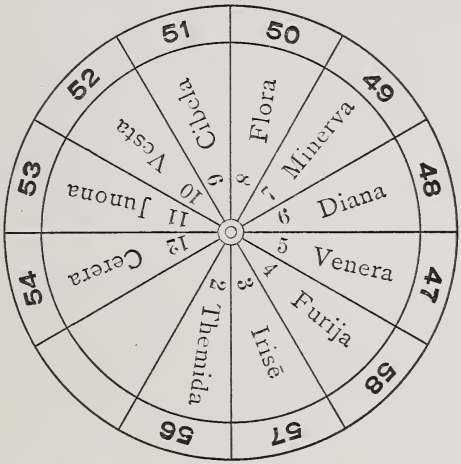

Ar ištekėsiu už to, kuris man patinka?

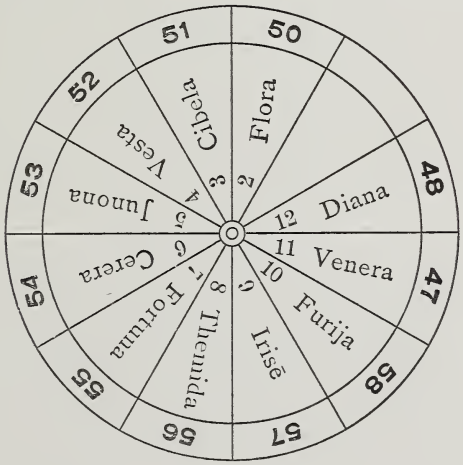

Ar ta ypata, apie kurią pamislyjau, doro pasielgimo?

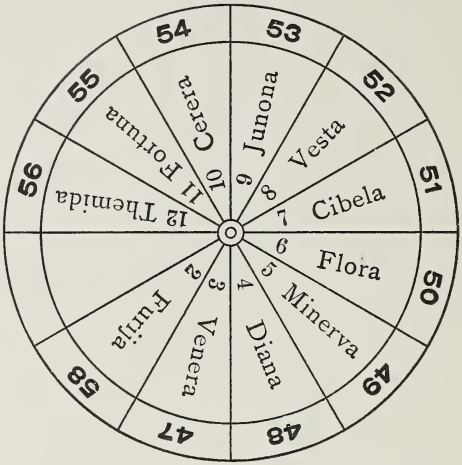

Ar eiti už to, kuris man peršasi?

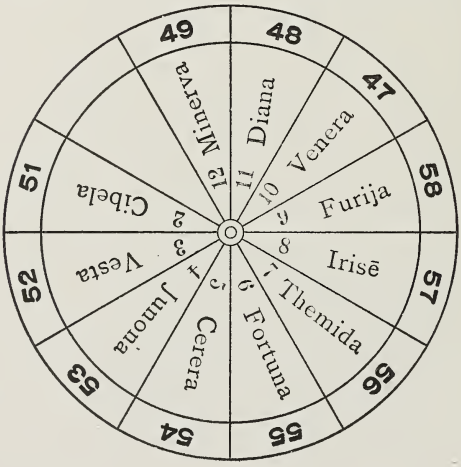

Ar busiu kada turtingas ir laimingas?

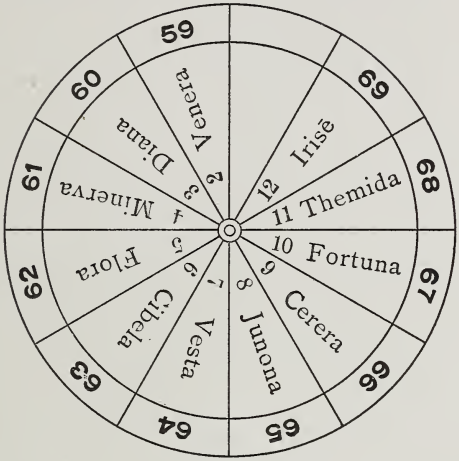

Ar išsipildis mano mislis?

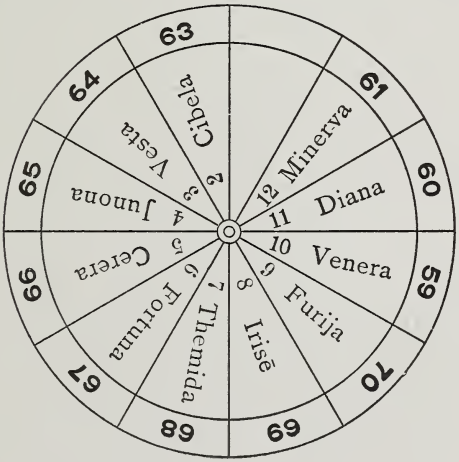

Ar gausiu aš urėdą, ar kitą atlyginimą?

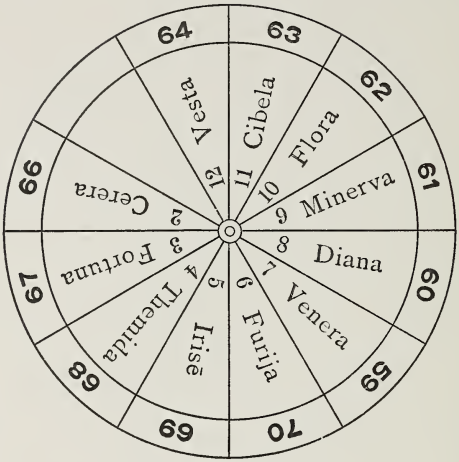

Ar imtis prie išpildymo mislies?

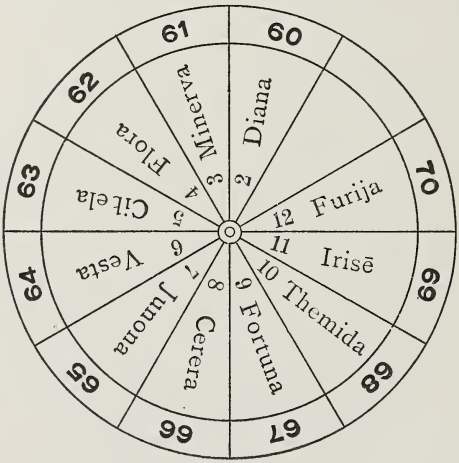

Kas atsitiks su manim pamislytame laike?

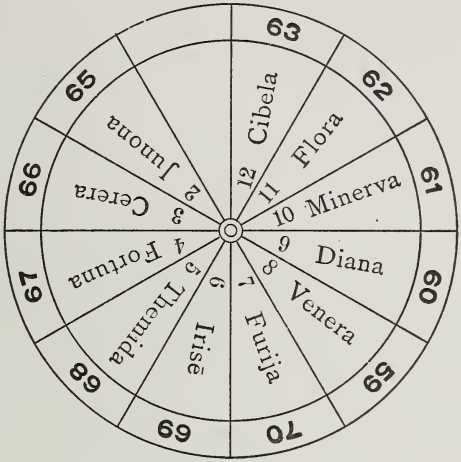

Ar leistis man į tolimą kelią vandeniu?

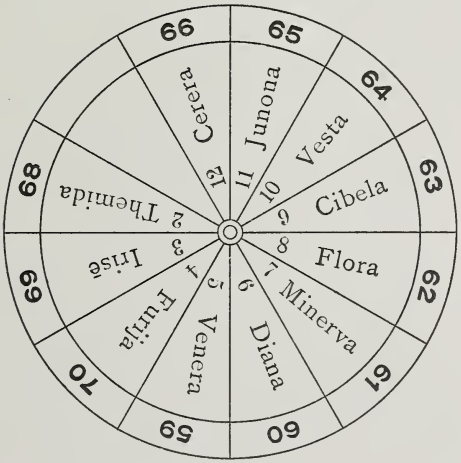

Ar užmanytam mieriui nebus kliuties?

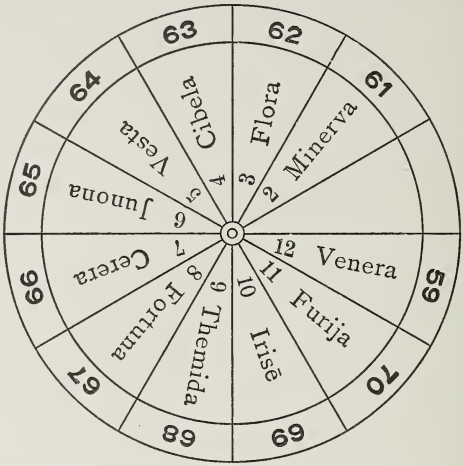

Kam aš labiaus patinku?

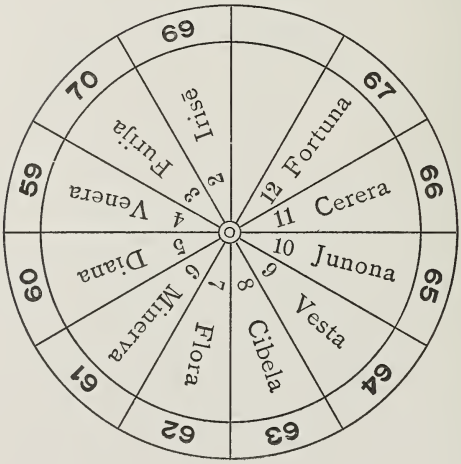

Kokią gausiu žinią apie pamislytą atsitikimą?

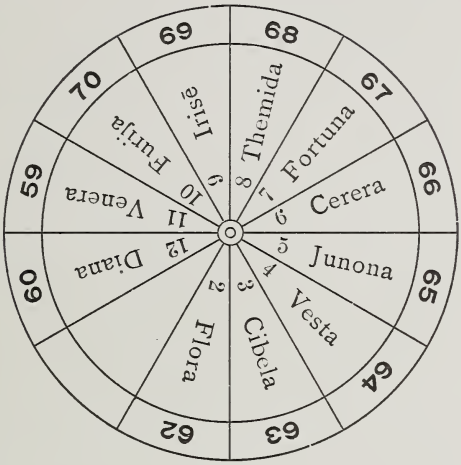

Ar busiu kada laimingu?

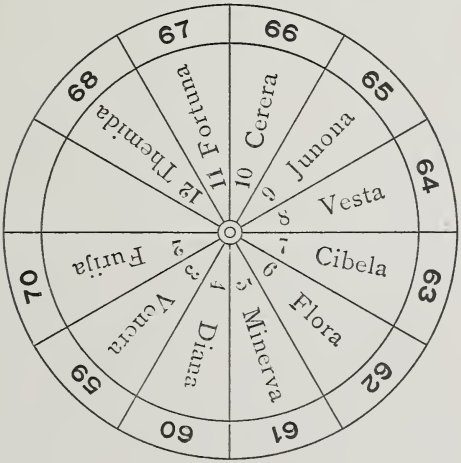

Ar statyt man namą, ar apverst pinigus ant ko kito?

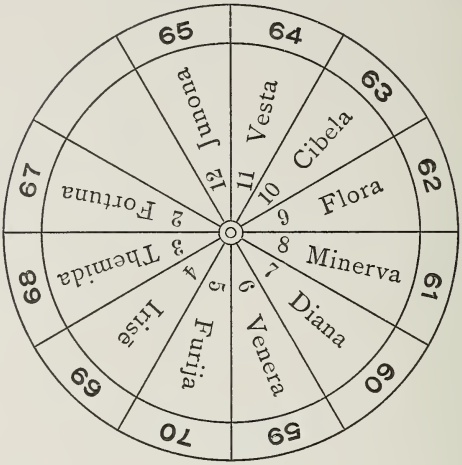

Ar apturėsiu man žadėtą daigtą?

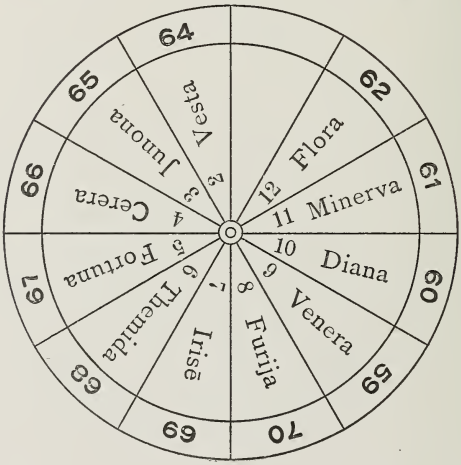

Kokia mano bus pabaiga?

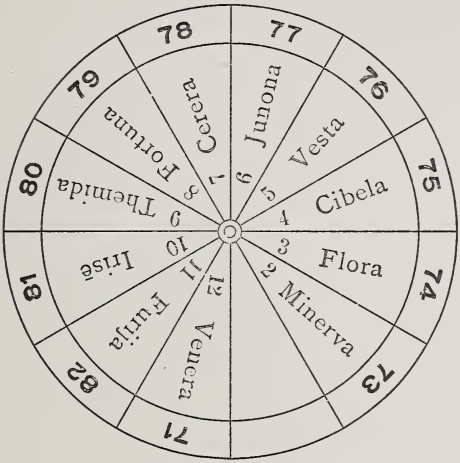

Iš pamislytų ypatų, ant kurios geriau atsidėti?

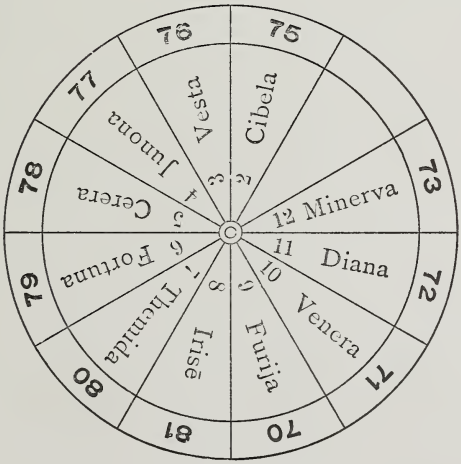

Ar galima atsidėti ant tikrumo ir tvarkumo pamislytų ypatų?

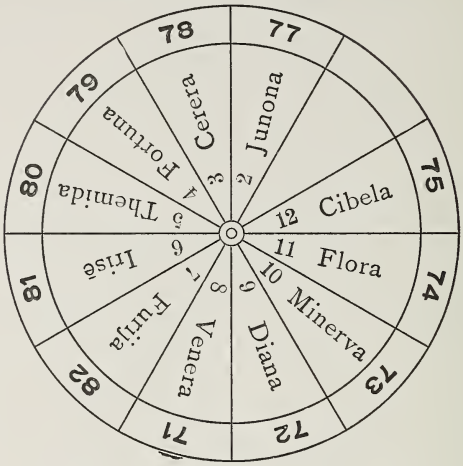

Ar nuo pamislyto mano daigto gausiu aš pelną?

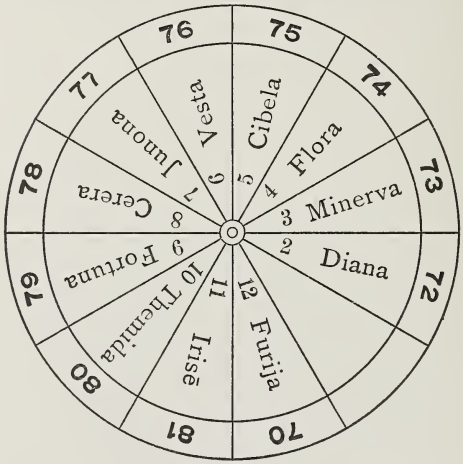

Ant ko turi palinkimą pamislyta mano ypata?

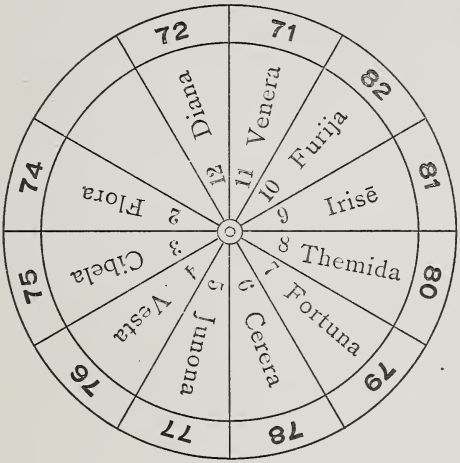

Kuris iš jų teisingesnis ir geresnis?

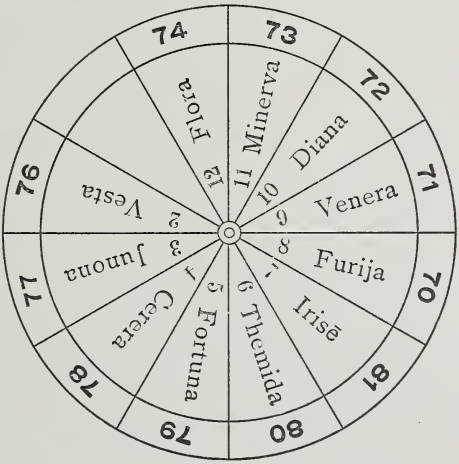

Ar atmena apie mane pamislyta **ypata?**

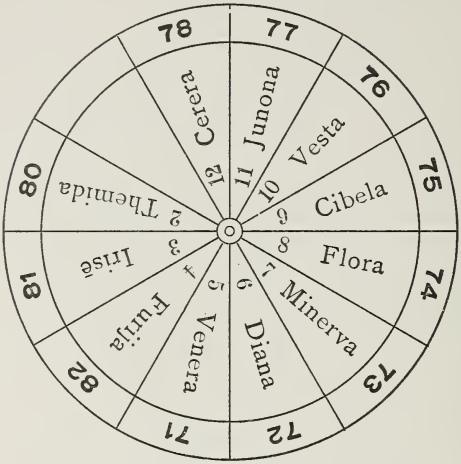

Ar pasimatysiu su pamislyta ypata?

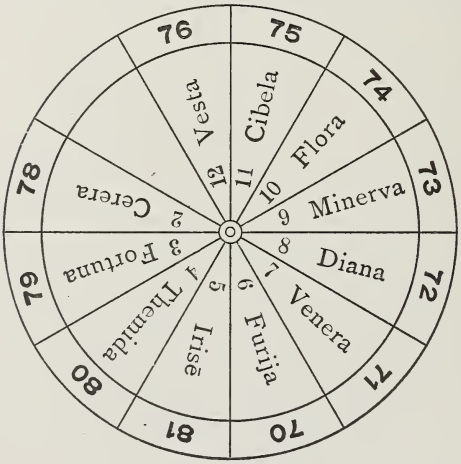

Ar susitaikys terp savęs pamislytos ypatos?

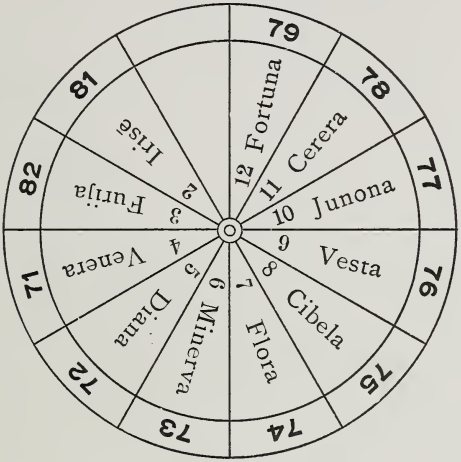

Kaip gyvena atsitolinusi pamislyta ypata?

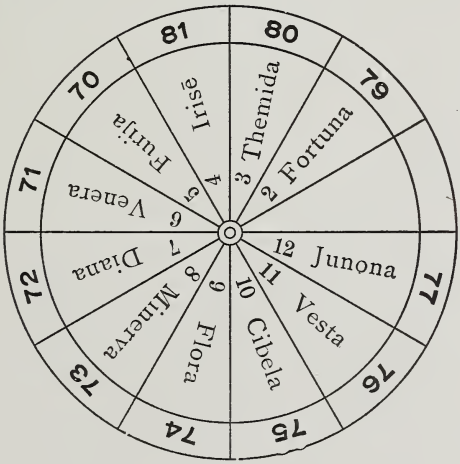

Ar dagyvensiu iki senatvei?

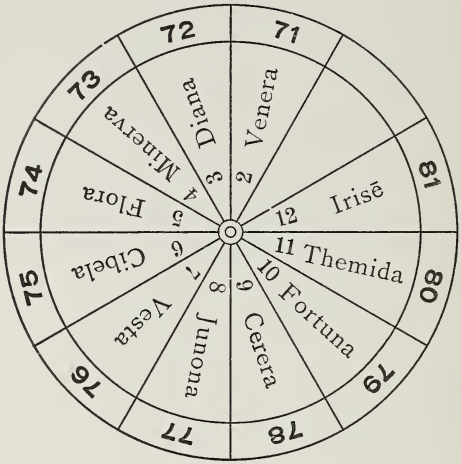

Ar pasveiks pamislyta ypata?

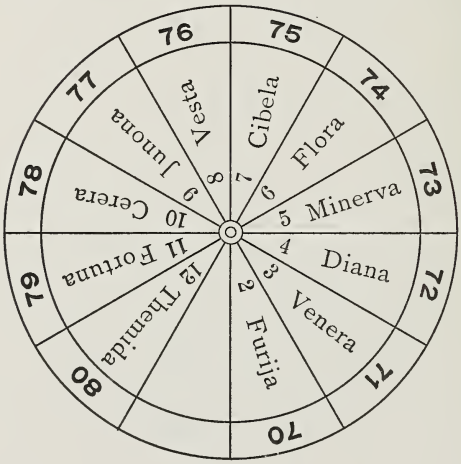

Kuri pirmiaus mirs iš pamislytų ypatų?

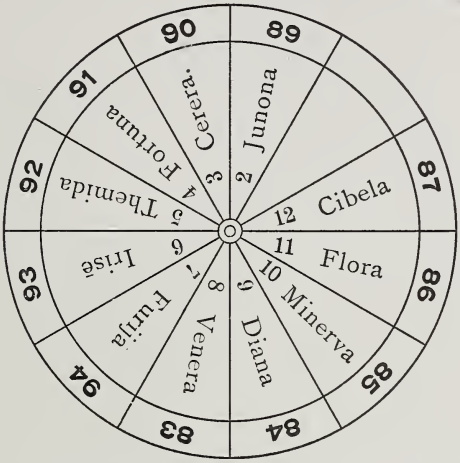

Ar pamislyta ypata pasitaisys savo pasielgimuose?

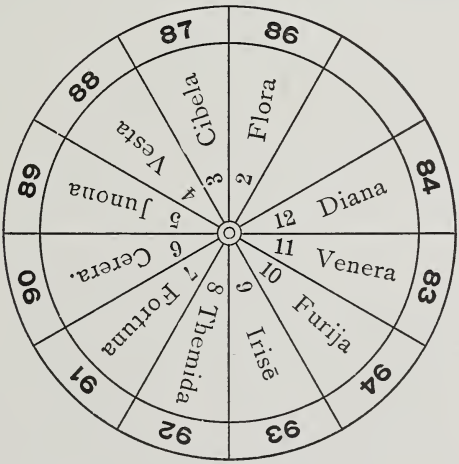

Ar laiminga busiu su savo vyru?

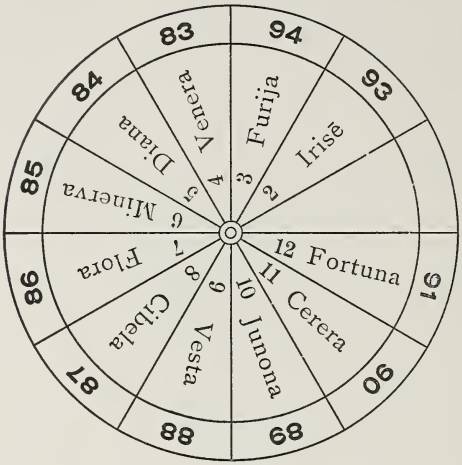

Ar neturi blogų pažiurų ant manę pamislyta mano ypata?

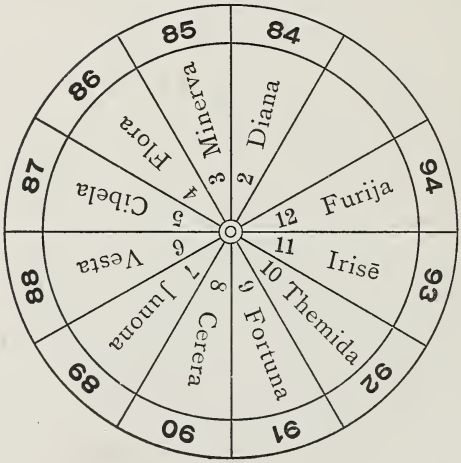

Ar busiu laimingas su savo pačia?

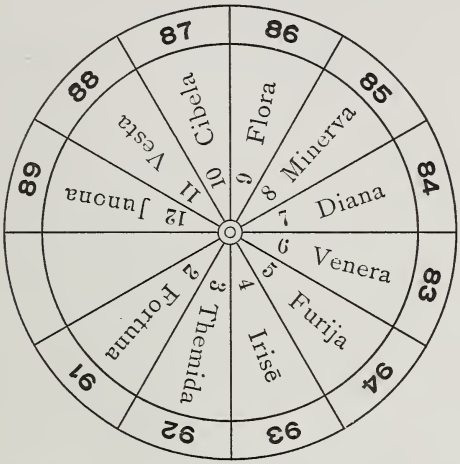

Ar pamislyta mano ypata ištikro apsivedusi?

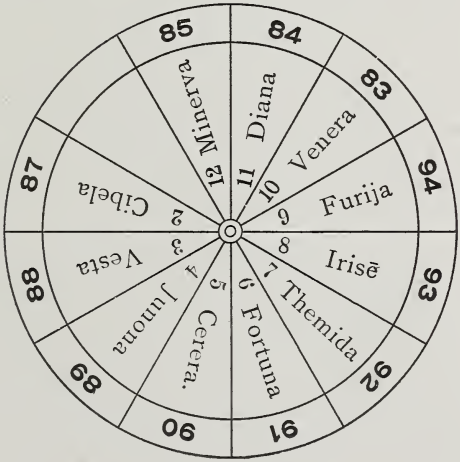

Ar ilgai išgyvens mano pati?

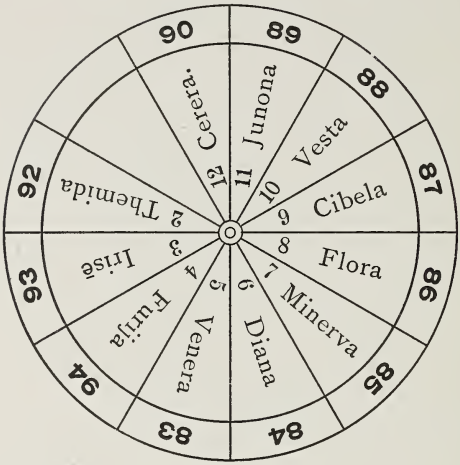

Kuris teisus iš susivaidijusių?

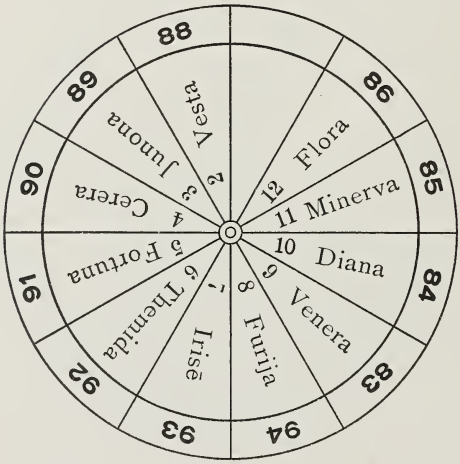

Ar imti man žinomą našlę?

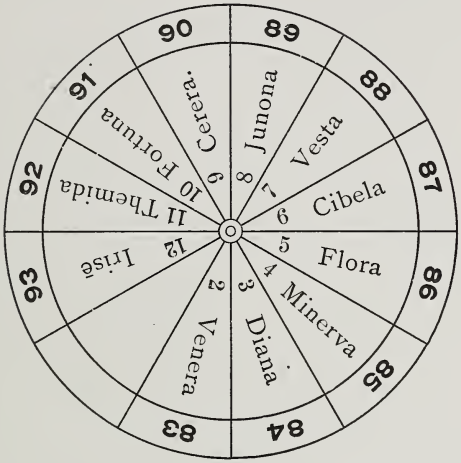

Kokia bus mirtis mano pamislytos ypatos?

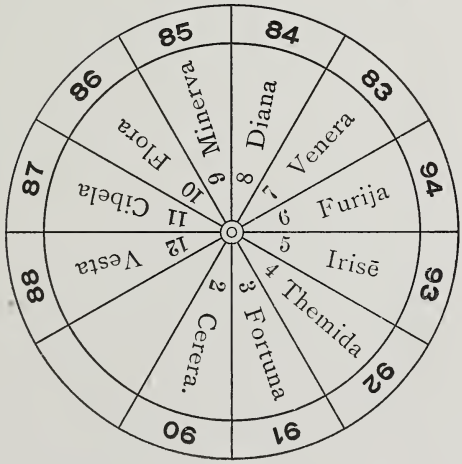

Ar atmena apie mane pamislyta ypata?

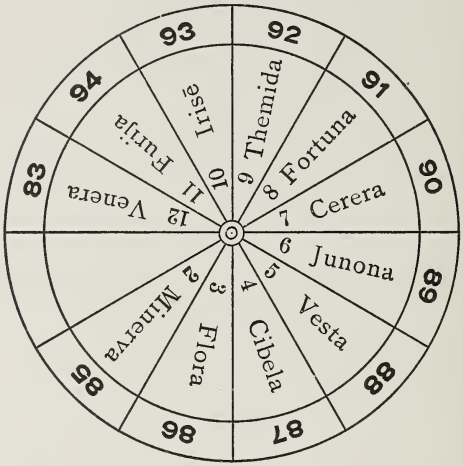

Kaip elgiasi ypata su tokiu tai vyru?

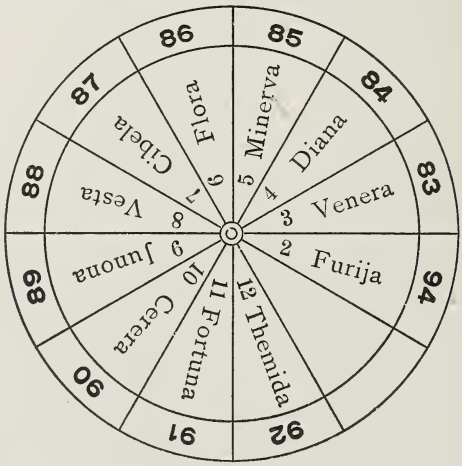

Ar myli mane tas, kurį aš myliu?

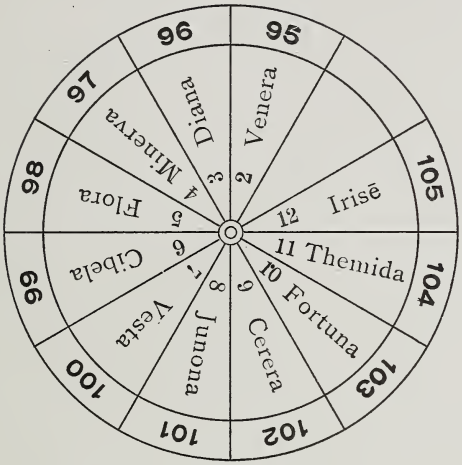

Ar išsigelbėsiu nuo nemalonios man ypatos?

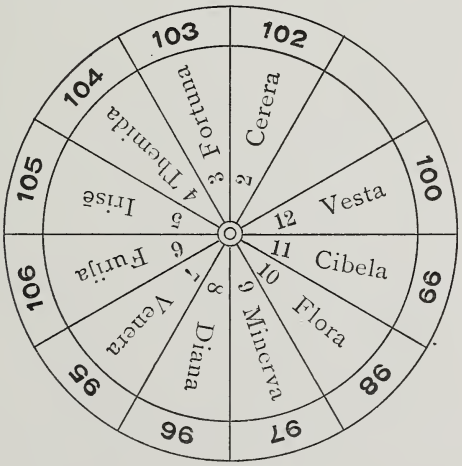

Ar parduoti man namą?

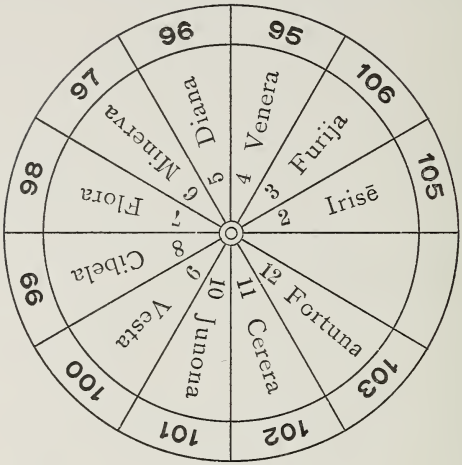

Kokį gyvenimą vedē iki apsivedimui man žinomas vyras?

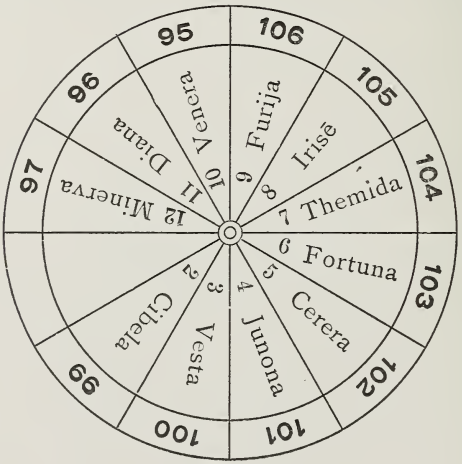

Ar neščia tokia tai moteris?

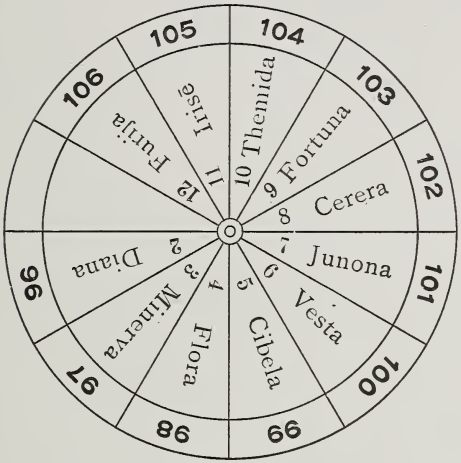

Ar apturėsiu palikimą?

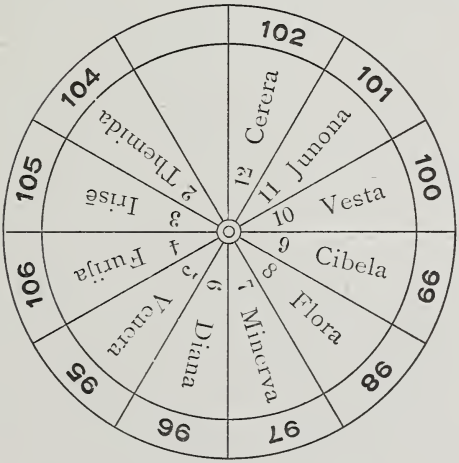

Kaip vedē gyvenimą iki ištekėjimo pamislyta moteris?

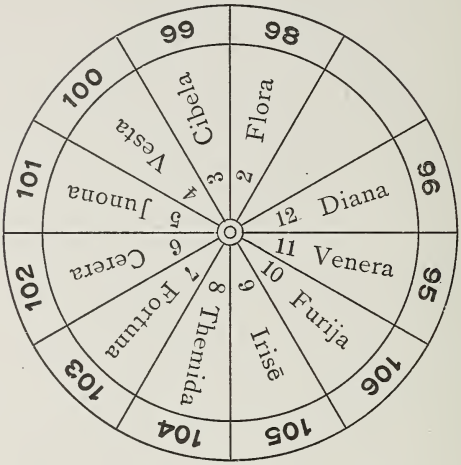

Merginą ar našlę man vesti?

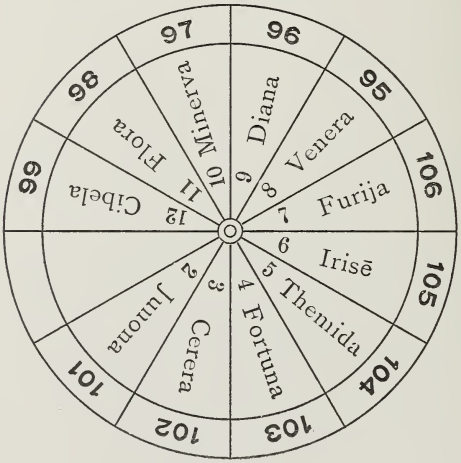

Kokio budo yra neseniai apsivedęs?

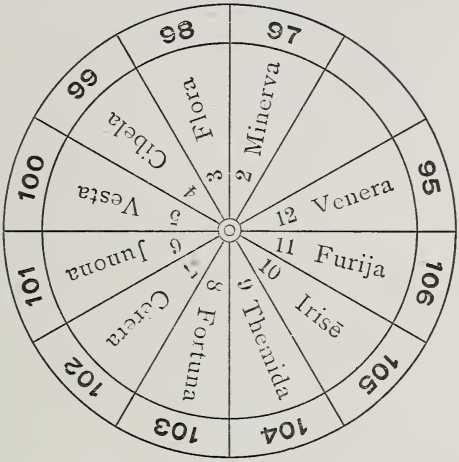

Ar už jaunikio ar našlio ištekėsiu?

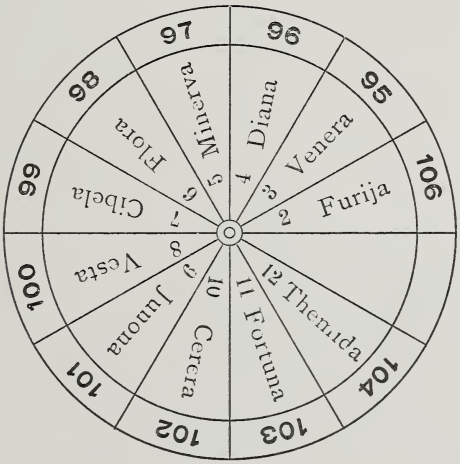

Kuri geresnė ir teisingesnė iš pamislytų merginų?

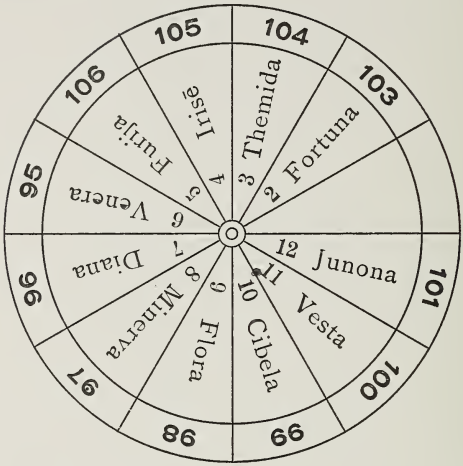

Kaip įgyti meilę ypatos, apie kurią mislijų?

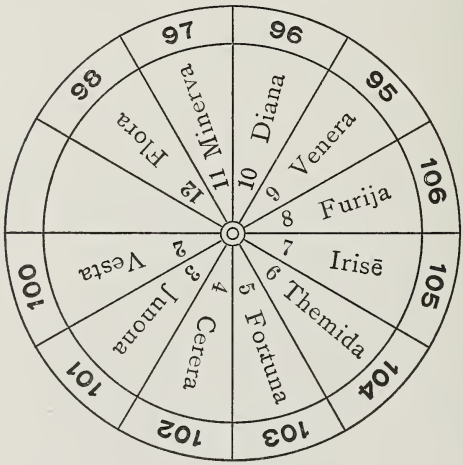

Ar skolinti jam?

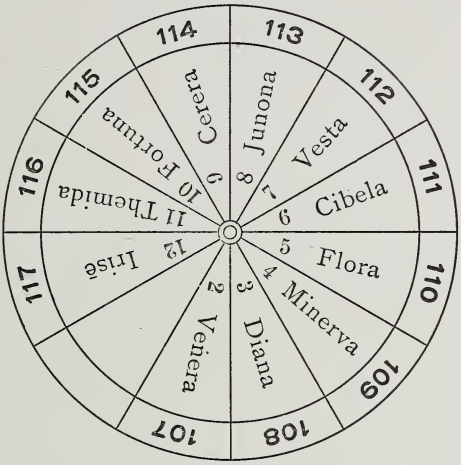

Ar važiuoti man į jomarką ir ar bus man paranku?

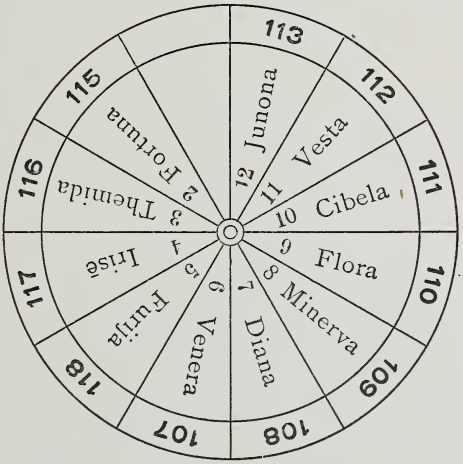

Ar bus laiminga pamislyta ypata?

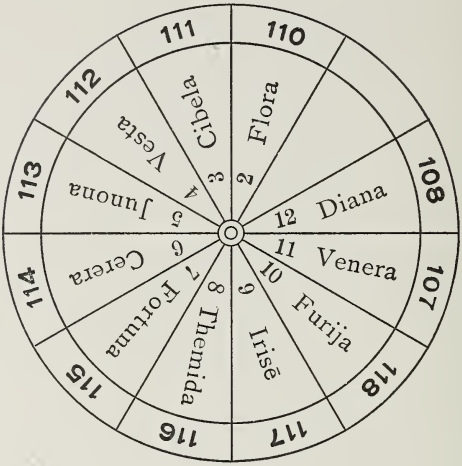

Ar provotis su kuo aš misliju?

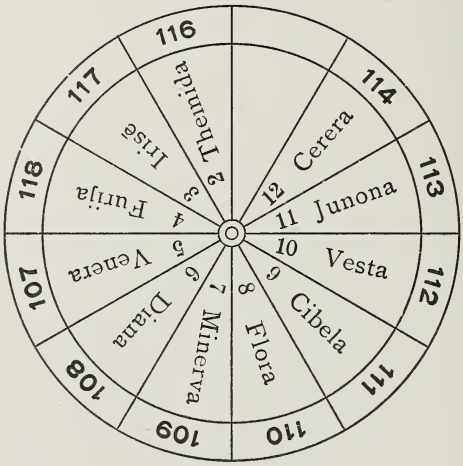

Ar pasekminga busiu gyvenime?

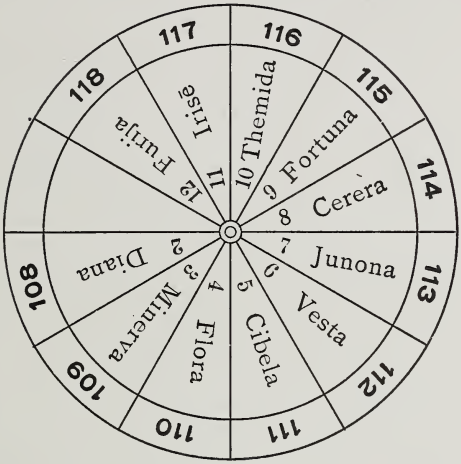

Ar gausiu skolą ar ne?

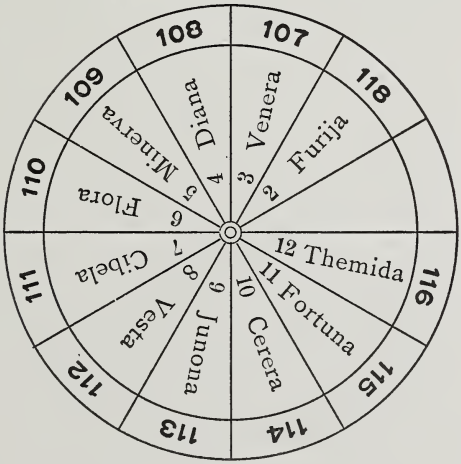

Ar greit aš pribusiu ant vietos?

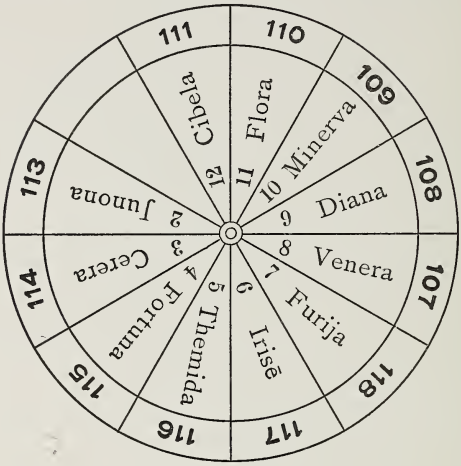

Ar mano gyvenimas bus pasekmingas?

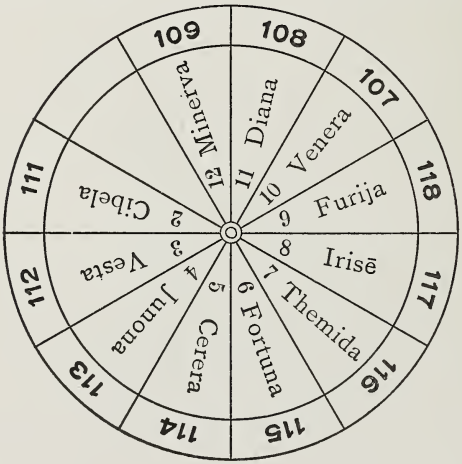

Ar bus laiminga gyvenime pamislyta ypata?

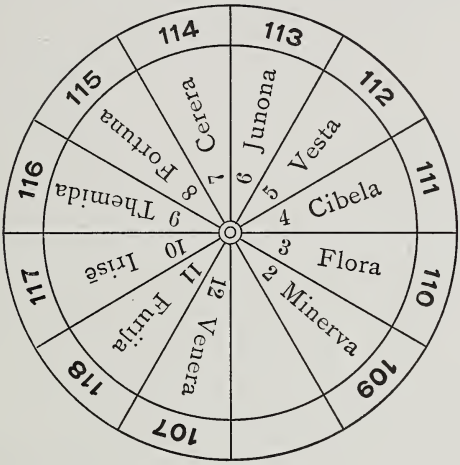

Ar išlaimėsiu sude?

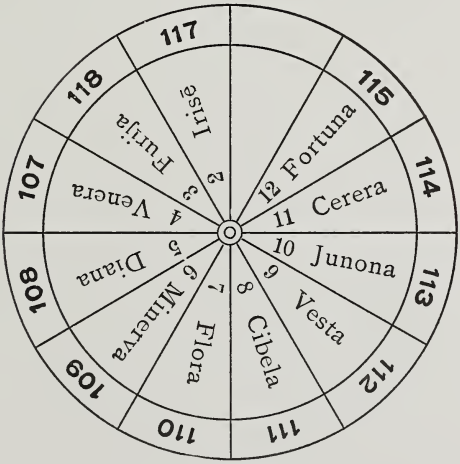

Ar taps paskirta pamislyta ypata į vietą?

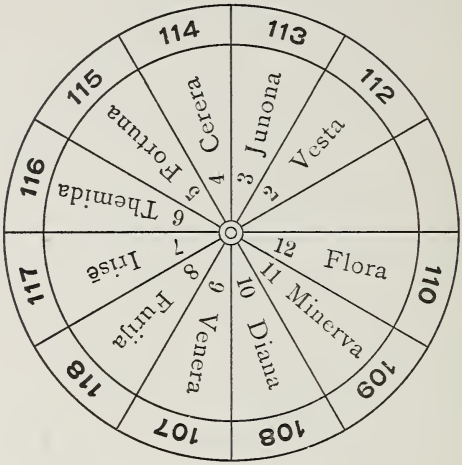

Ar leistis man kelionėn?

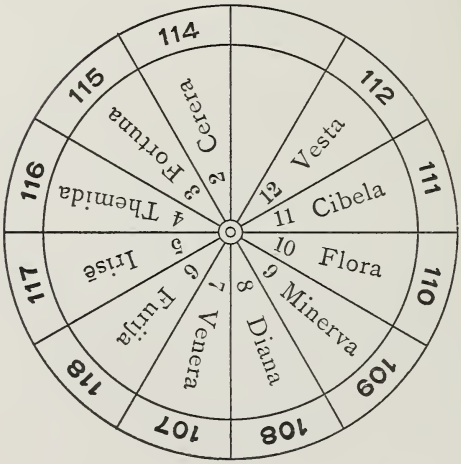

Koks mano bus gyvenimas ant senatvės?

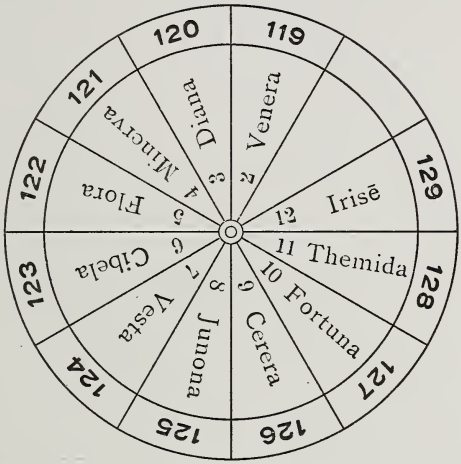

Ar neatsitiks su manim nelaimės, ar aš gyvensiu laimingai?

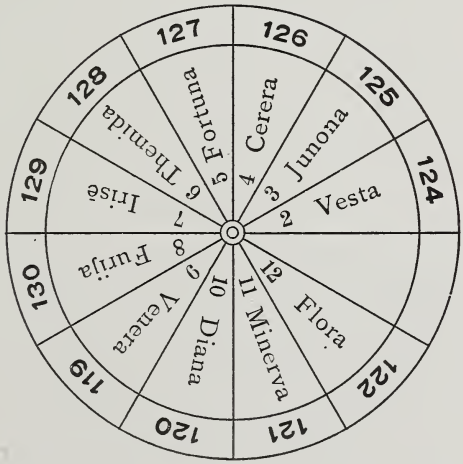

Nuo ko man reikia gyvenime saugotis?

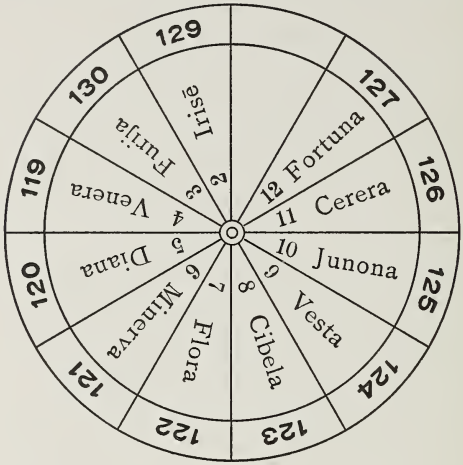

Ar sugrįž pamislyta ypata iš kelionės?

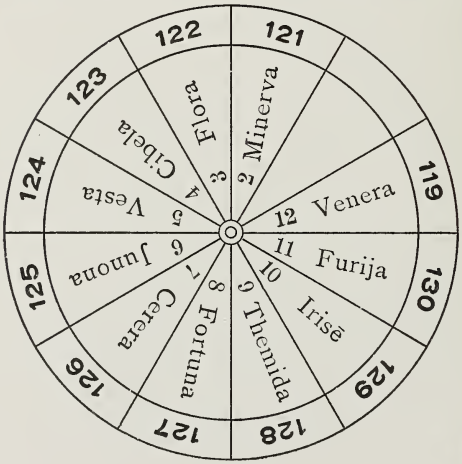

Ar seksis man ir kokiame padējime?

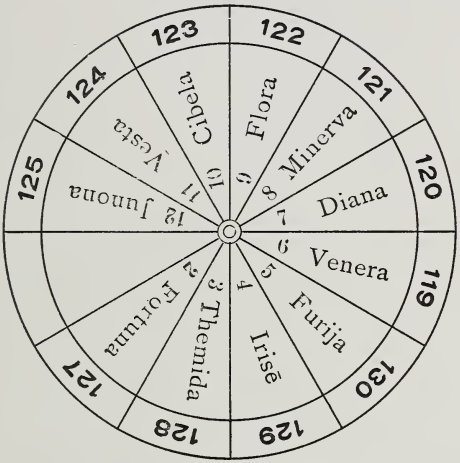

Ar važiuoti man skolos ar ne?

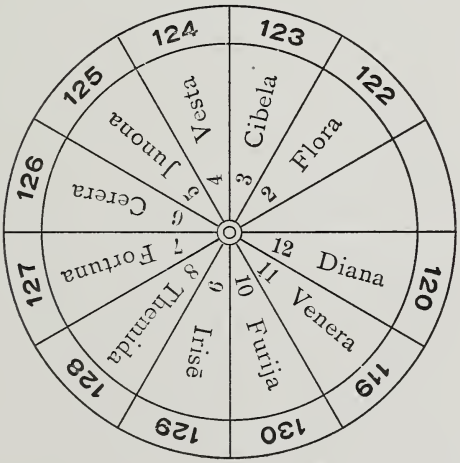

Ar mano vaikai bus man ramybe ir guodone ant senatvės?

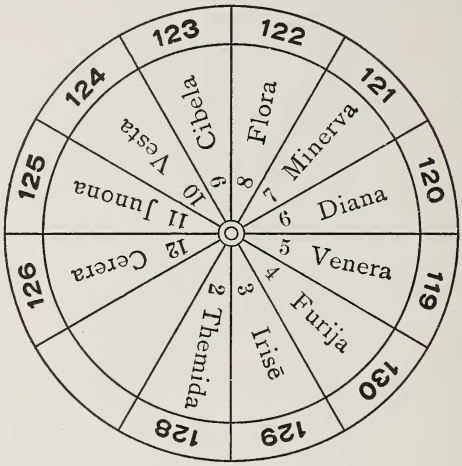

Ar greitai aš gausiu skolą?

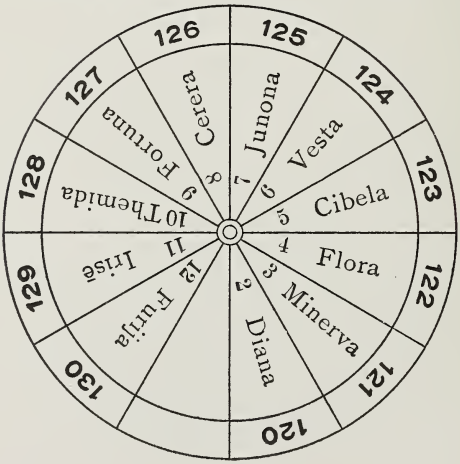

Ar išgysiu aš iš savo ligos?

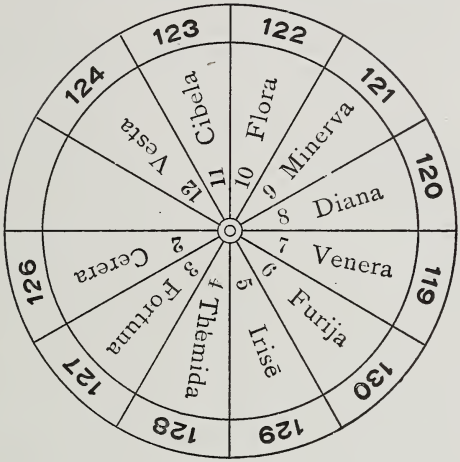

Ar gausiu aš atlyginimą?

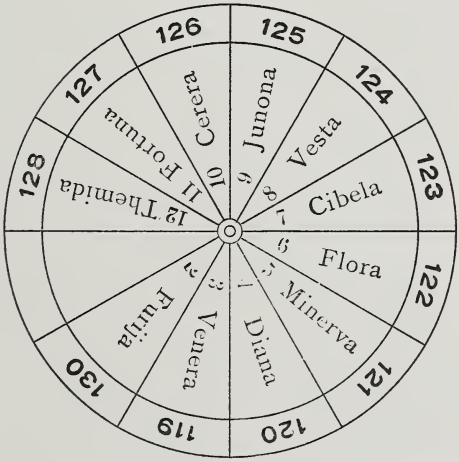

Ar turēsiu laimę lošyje?

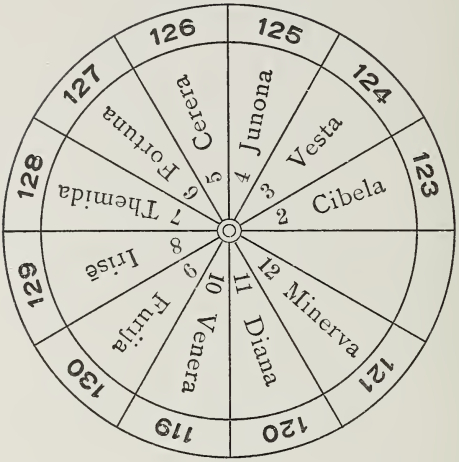

Ar atsisakyti nuo siulomų man mylistų žinomos ypatos, ar ne?

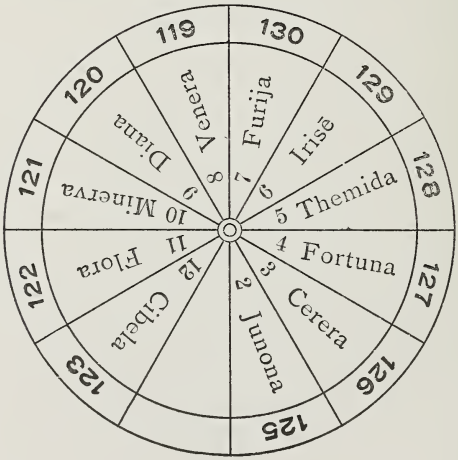

RAKTAS ATSAKYMU.

11 VENERA. Sokratas 101.	12 DIANA. Leonas 102.
13 MINERVA. Platonas 103.	14 FLORA. Dionisijus 104.
15 CIBELA. Aristotelis 105.	16 VESTA. Diogenas 106.
17 JUNONA. Agrippinas 107.	18 CERERA. Likurgas 108.
19 FORTUNA. Parisas 109.	20 THEMIDA. Pompejus 110.
21 IRISĖ. Annibalas 111.	22 FURIJA. Tamerlanas 112.
23 VENERA. Sokratas 113.	24 DIANA. Leonas 114.
25 MINERVA. Platonas 115.	26 FLORA. Dionisijus 116.
27 CIBELA. Aristotelis 117.	28 VESTA. Diogenas 118.
29 JUNONA. Agrippinas 119.	30 CERERA. Likurgas 120.

31 FORTUNA. Parisas 121.	32 THEMIDA. Pompejus 122.
33 IRISĖ. Annibalas 123.	34 FURIJA. Tamerlanas 124.
35 VENERA. Sokratas 125.	36 DIANA. Leonas 126.
37 MINERVA. Platonas 127.	38 FLORA. Dionisijus 128.
39 CIBELA. Aristotelis 129.	40 VESTA. Diogenas 130.
41 JUNONA. Agrippinas 131.	42 CERERA. Likurgas 132.
43 FORTUNA. Parisas 133.	44 THEMIDA. Pompējus 134.
45 IRISĖ. Annibalas 135.	46 FURIJA. Tamerlanas 136.
47 VENERA. Sokratas 137.	48 DIANA. Leonas 138.
49 MINERVA. Platonas 139.	50 FLORA. Dionisijus 140.

51 CIBELA. Aristotelis 141.	52 VESTA. Diogenas 142.
53 JUNONA. Agrippinas 143.	54 CERERA. Likurgas 144.
55 FORTUNA. Parisas 145.	56 THEMIDA. Pompējus 146.
57 IRISĒ. Annibalas 147.	58 FURIJA. Tamerlanas 148.
59 VENERA. Sokratas 149.	60 DIANA. Leonas 150.
61 MINERVA. Platonas 151.	62 FLORA. Dionisijus 152.
63 CIBELA. Aristotelis 153	64 VESTA. Diogenas 154.
65 JUNONA. Agrippinas 155.	66 CERERA. Likurgas 156.
67 FORTUNA. Parisas 157.	68 THEMIDA. Pompējus 158.
69 IRISĒ. Annibalas 159.	70 FURIJA. Tamerlanas 160.

71 VENERA. Sokratas 161.	72 DIANA. Leonas 162.
73 MINERVA. Platonas 163.	74 FLORA. Dionisijus 164.
75 CIBELA. Aristotelis 165.	76 VESTA. Diogenas 166.
77 JUNONA. Agrippinas 167.	78 CERERA. Likurgas 168.
79 FORTUNA. Parisas 169.	80 THEMIDA. Pompējus 170.
81 IRISĒ. Annibalas 171.	82 FURIJA. Tamerlanas 172.
83 VENERA. Sokratas 173.	84 DIANA. Leonas 174.
85 MINERVA. Platonas 175.	86 FLORA. Dionisijus 176.
87 CIBELA. Aristotelis 177.	88 VESTA. Diogenas 178.
89 JUNONA. Agrippinas 179.	90 CERERA. Likurgas 180.

91 FORTUNA. Parisas 181.	92 THEMIDA. Pompējus 182.
93 IRISĒ. Annibalas 183.	94 FURIJA. Tamerlanas 184.
95 VENERA. Sokratas 185.	96 DIANA. Leonas 186.
97 MINERVA. Platonas 187.	98 FLORA. Dionisijus 188.
99 CIBELA. Aristotelis 189.	100 VESTA. Diogenas 190.
101 JUNONA. Agrippinas 191.	102 CERERA. Likurgas 192.
103 FORTUNA. Parisas 193.	104 THEMIDA. Pompējus 194.
105 IRISĒ. Annibalas 195.	106 FURIJA. Tamerlanas 196.
107 VENERA. Sokratas 197.	108 DIANA. Leonas 198.
109 MINERVA. Platonas 199.	110 FLORA. Dionisijus 200.

111 CIBELA. Aristotelis 201.	112 VESTA. Diogenas 202.
113 JUNONA. Agrippinas 203.	114 CERERA. Likurgas 204.
115 FORTUNA. Parisas 205.	116 THEMIDA. Pompējus 206.
117 IRISĒ. Annibalas 207.	118 FURIJA. Tamerlanas 208.
119 VENERA. Sokratas 209.	120 DIANA. Leonas 210.
121 MINERVA. Platonas 211.	122 FLORA. Dionisijus 212.
123 CIBELA. Aristotelis 213.	124 VESTA. Diogenas 214.
125 JUNONA. Agrippinas 215.	126 CERERA. Likurgas 216.
127 FORTUNA. Parisas 217.	128 THEMIDA. Pompējus 218.
129 IRISĒ. Annibalas 219.	130 FURIJA. Tamerlanas 220.

ATSAKYMAI ANT DUOTU KLAUSYMU.

Sokratas 101.

2. Pasileidžia žmogus, aršiaus gyvulio
3. Nesiženyk, laisvė mielesnė už viską.
4. Tavo ištekėjimas kapas.
5. Jei tavęs nemušė, tai ištekėk už vyro.
6. Apsivesi ir nuskęsi.
7. Tėvas ne jo vieno, bet daugelio.
8. Gera, bet ne dėl tavęs.
9. Vaikus turėti gerai, bet ne tau.
10. Tu, juk ir seniai laikas tau.
11. Ant savęs atsižiurėk ir neabejok.
12. Tave vieną mylėti bijosi, idant tąsyk nepagristum.

Leonas 102.

2. Žiurėk, nesiženyk, myli ji ne tave, tik tavo pinigus.
3. Sėdėk pas mares ir lauk giedros.
4. Be gaspadoriaus — namai sirata.
5. Negraužk amžio kitam; geriaus nesiženyk.
6. Veliju pasiteiraut apie tai pas gimdytojus.
7. Kol išprotėsi; mįk apie ženybą.
8. Keturios mergaitės ir šeši sunus.
9. Tu pergyvensi vyrą.
10. Tu pavydi, o jis teisingas ir myli tave.
11. Įgyti meilę lengva, — permainyk budą.
12. Per sumanumą ir gerą pasielgimą.

Platonas 103.

2. Jam visur pažįstami.
3. Myli, kaip šuo botagą.

4. Nors nori ženytis, bet nieks nepamylės tokio šalaputros.
5. Ištekėsi už girtuoklio.
6. Ištekėti malonu, bet tau geriaus pasilikti našle.
7. Ženykis — prapulsi.
8. Nors jis tėvas, bet ne jo.
9. Karštumas.
10. Nemįk apie vaikus, neilgai gyvensi.
11. Jis gyvens, tu numirsi.
12. Sakau tau; jis teisingas— bet snukis kaip lapės, pukuose.

Dionisijus 104.

2. Nejieškok, per nevalią mielas nebusi.
3. Kurį tik pamatis, tą gaila jai palikti.
4. Dėl mielo draugo gatava dušią atiduoti.
5. Ženykis su lygia.
6. Prispėsi dar prisiverkti.
7. Gera ženatvė maloni, bet tau veliju geriaus atidėti rupestį.
8. Kur tau ženytis — geriaus liaukis.
9. Dėl mažaprotystės veliju tau liautis.
10. Graži iš veido, bet neišmanėlė.
11. Nuo tuščevidurio vaisius nesimezga.
12. Likimo lemta tau mirti, — netikusi žolė iš lauko šalin.

Aristotelis 105.

2. Jis tiesus žmogus, periškadų nepaiso.
3. Mažiaus niekdariauk.
4. Apie aštuonis, o ne pro šalį ir tave.
5. Dėl tavęs gatava ant visko.
6. Jeigu nori vaikščioti su ragais, — ženykis.
7. Ženatvė, o mergomis geriaus.

8. Graži stuba pyragais, o pati vyru.
9. Noras tau ženytis, o myris jau ant nosies.
10. Greitai pasensi, jeigu daug žinosi.
11. Negraži, bet ir nekvaila, už tai gera gaspadinė.
12. Visa kruva.

Diogenas 106.

2. Abudu mirsite, viena diena ir adyna.
3. Tavo kaltė nepastovume vyro.
4. Permainymu savo pasielgimo.
5. Kada su tavim, myli tave vieną.
6. Kaip pašauksi, teip atsišauks.
7. Kiek neapgaudinėsi, vis plėškėj busi.
8. Kiek tau norisi ištekėti, tiek tu ir gailėsiesi.
9. Mislyk apie klioštorių, o ne apie ištekėjimą.
10. Ženykis.
11. Jis.
12. Iš veido graži, o iš pasielgimo serga.

Agrippinas 107.

2. Tu užmiršai, kad myris tau ant nosies; meni apie vaikus, — pirma išsigydyk.
3. Tu vyrą pergyvensi savo piktumu.
4. Jus lygus teisingumu.
5. Ji niekados nesutiks ant tavo meilės ir tu neišrasi ant to budo.
6. Ji ne tų taiklių, — ir niekuo nesibiauri.
7. Kam netinka, o jai šluoja.
8. Nori ženytis, geriaus pakęsk biskį, kol išprotėsi.
9. Klioštorius ir kapas — tavo vyrai.
10. Pasilik ir negraužk amžio kitam.
11. Nesiženyk ir nepuldyk pačios.
12. Jei nori žinoti tą, tai paklausk savęs, dėl ko tu ir pats tėvas svetimų vaikų?

Likurgas 108.

2. Rimta, gera ir patyrusi gaspadinė.
3. Treji dvyniai ir dveji tryniai ir visi bus gyvi.
4. Dasiėdimas gyventi su tavim, ragana, užmuš jį.
5. Rupintis nėra ką — verčiaus gyventum pati ramiaus.
6. Nesvajok veltai, tu jos nevertas.
7. Biskį ir tave myli.
8. Galima ir tave mylėti, tik įkirus ėsi.
9. Ženykis greičiaus, ant dušios bus ramiaus.
10. Dabar greitai ištekėsi, už turtingo ir gero.
11. Skubink greičiaus ištekėti, mylimasis seniai laukia tave apkulti.
12. Viena nelaimė pasibaigė, kitos lauk: ką besiženiji, tai verčiaus pasismaugk.

Parisas 109.

2. Jis, su draugais.
3. Nelemta šalaputra, nuo kurios tu pražusi.
4. Geriaus nesigailėk jų, pagimdyt nedyvas, bet užauginti sunku.
5. Veltai meni; mirtis — darbas Dievo.
6. Teisingas, ir vieną tave myli.
7. Ko tau neduoda, to negailėk.
8. Ji pagal meilę panaši į turkišką sultaną.
9. Karštai myli.
10. Nesiskubink ženytis, idant paskui nesigailėti.
11. Palauk proto, nesiskubink ištekėti.
12. Geriaus už pirmą vyrą atsimelsk; antrą numaryti suspėsi.

Pompėjus 110.

2. Ženykis, o busi laimingas.
3. To ir motina nežino, apie ką tu meni.

4. Protinga, bet pikta.
5. Penkiolika, ir visi gyvi.
6. Susivaldyk, Dievas piktus baudžia mirtim.
7. Ištikimas, kaip avinas.
8. Ką nors prisiviliosi su pinigais.
9. Tave vieną myli.
10. Nematо, kankinasi, o pamatys — visą pakrečia
11. Visokį darbą pradėk pasimisliję, kaip jis išeis.
12. Tu, rodosi ant ženatvės nelinkusi, o jei ir ištekėsi, tai ne ant džiaugsmo.

Annibalas 111.

2. Mislyk geriaus apie klioštorių.
3. Žmonės dėl gaspadorystės ženijasi, o tu dėl ko?
4. Septyni Nieknoriai ir visi patvoriais.
5. Protinga, ir tave apkuldinės.
6. Viena duktė yra graži, bet — girtuoklė.
7. Dievas prailgins amžį tavo vyro už rimtumą.
8. Ištikimas, o myli ir kitą.
9. Nemislyk apie ją, ji ne tokia.
10. Kaip cigonas myli nausėdžius, teip jis myli tave.
11. Baisiai myli, kaip šuo katę.
12. Ženykis su jauna, arba imk devynių dešimtų metų, kitaip tau bus blogai.

Tamerlanas 112.

2. Vaikščioti tau savais keliais; be vyro nebusi ir su vyru negyvensi.
3. Vieną numarinai, marink ir kitą.
4. Ženykis jei nori, — ne vienas tu ant svieto darai paikystas.
5. Jisai jo tėvas.

6. Protinga ir rimta, bet užvydi.
7. Trys sunus, kurie ant senatvės tave kulkašins.
8. Vyras; jis seniai per tave nori nusiskandyti.
9. Ištikimas ir tave vieną myli, bet nevisuomet.
10. Kantrybė viską pergali.
11. Vieną myli, kaip žuvis vandenį.
12. Myli, kaip šuo botagą.

Sokratas 113.

2. Myli iš širdies tiktai tuos, kurie daugiaus jai dovanoja.
3. Myli tave, bet ne už tavo budą.
4. Plaukas ilgas, o protas trumpas.
5. Vyras ant tarnystos, o pati varge.
6. Paklausk mirties, ji geriaus žino.
7. Laumės apmainytasis negali nė vienam tikti.
8. Neužmiršk praaušusio, jis tave apramins.
9. Bus vyras, tik ne tavo.
10. Su kuo velnias nedaro juokų?
11. Velnias kasė, bet nustojo kantrybės.
12. Rasi.

Leonas 114.

2. Nemislyk, pasekmės nebus.
3. Myli iš širdies, bet ne tave vieną.
4. Myli jus apie devynis ir kožną po truputį.
5. Mergina išteka, lygi bobutei.
6. Ištekėjo už kelmo, tegul rugoja ant savęs.
7. Mirtis laukosi laisvai, pas ką užsimano.
8. Šito tu nevertas.
9. Kvaila, kad tu niekini jį.
10. Ganėdykis vienu vyru.
11. Tekėk, bet paskui nesigailėk.
12. Garbė jo, kaip rytmetinė rasa.

Platonas 115.

2. Kas perėjo, nėra sugrąžinama.
3. Išsipildis, bet negreit.
4. Josios meilės tu nevertas.
5. Kaip velnias šventytą vandenį, teip ir jis tave myli.
6. Meili, bet labai išmisliojanti.
7. Labai laiminga.
8. Tuščias išmėginimas vertas abejonės.
9. Jei bent kokiam kvailiui.
10. Jis tau nepatinka, o tu jam miela.
11. Tikrų trys, ir keturi pašaliniai.
12. Nebandyk laimės; neik už vyro.

Dionisijus 116.

2. Teisingą, bet su piktoms kalboms.
3. Nėra ką nė mįt, ko negali surast.
4. Kas pasėta, tas išdigs.
4. Kokis velnias tave pamylės?
6. Pinigus myli, bet ne tave.
7. Purvina kaip kiaulė.
8. Ik sočiai neprivalgis ir iš bado nemirs.
9. Kas nors, — bet atsitiks.
10. Nepatinki per savo išmisliojimus.
11. Tekėk už jo.
12. Trys turtingi ir geri.

Aristotelis 117.

2. Seniai laikas tau paspringti.
3. Šalaputra.
4. Jieškai Vilniuj, o pametei Kaune.
5. Užviriai košę, nesigailėk riebalų.
6. Neužkenčia.
7. Negalima juk visų mylėt.
8. Teisinga, — bet varginga.

9. Ar biesas tave už vyro varē?
10. Pati.
11. Kaip šuniui akmuo.
12. Tavo neapykanta prie jo ne iš išminties, gerai pasižiurēk, tai tu neverta jo nē kojos.

Diogenas 118.

2. Du vyru, — vienas kuprotas kitas šleivas.
3. Trumpink kitam amžį, tekēk už vyro.
4. Galima tikēt, bet atsargiai.
5. Kam prapuolē, kad jis paspringtų, o kas pavogē tam ant sveikatos.
6. Greitai išsipildys viskas pagal tavo norą.
7. Tavo piniguose dušios ne girdi.
8. Mylētų, bet tu skupus.
9. Gera mergina.
10. Gerai; jis myli ją iš širdies.
11. Vyras.
12. Negalima tau nepatikti vyrams, tu mcki staipytis apsieidama su jais.

Agrippinas 119.

2. Neapkenti per savo kvailumą.
3. Du vyru.
4. Tekēk, tavo likimas bus aprupintas.
5. Teisinga, kaip lapē.
6. Nejieškok pavogto, pats atneš.
7. Lauk pasekmēs, o be šaukšto barščių nevalgo.
8. Visa širdžia — tave vieną.
9. Mylēs, kaip gausiai imsi dovanot.
10. Mergina, kuri tave mylēs, pasirupins kalējime ir vietą nusipirkt.
11. Laimingai, kaip prakiurēs Luotas ant vandens.

12. Vyras numirs pirma, o pati nusiskandys paskui.

Likurgas 120.

2. Patinki ir jie tave mylı.
3. Kvailai darai, kad jį niekini.
4. Skaityk burnoj dantis.
5. Pasogos mažai ir per tai reikalas nėjo.
6. Sako, su akmeniu teipgi galima reikalą turėti.
7. Nesirupink apie pragaištį, ji pas elgėtą.
8. Lauk, kol saulė užtekės.
9. Širdingai myli pinigus tavo.
10. Neapkenčia.
11. Gero budo ir geros širdies.
12. Paukštaitę vilioja grudais, o kaip pagauna ir pelų nebuna.

Parisas 121.

2. Pati pergyvens kad ir dešimtį vyrų.
3. Kaip graužiančios dulkės.
4. Be reikalo bėgi nuo jo, jis geras žmogus.
5. Už vieno našlio, už kito kvailio.
5. Tekėk greičiaus, nes pražiopsosi.
7. Teisingumas kaip pas lapę.
8. Tavo pragaištis ugnije nesudegs.
9. Pradėjai blogai — nebus gero.
10. Tavo kišeniui iš širdies prilanki.
11. Įgyk meilę dovanomis.
12. Nesiženyk su turtinga, nemylės.

Pompėjus 122.

2. Kur žuvelė ne plaukė, ten ant meškerės pakliuvo.
3. Abu vienais metais, bet vyras pirma.
4. Patinki.

5. Neišsisuksi.
6. Du vyru, viens už kitą aršesnis.
7. Eik — sava valia užsisprangyk.
8. Teisingumas jo, kaip sausas vanduo.
9. Nesitikėk.
10. Ne pagal musų norą, tik pagal Dievo valią.
11. Myli, kaip šuva lazdą.
12. Myli tave, bet tu saugokis, padorumas jos visiškai sugedo.

Annibalas 123.

2. Nors veidu balta, bet protu atbukus.
3. Gaila merginos, bet dar gailiaus vaikino.
4. Pirma apnašlės pati.
5. Kaip liga.
6. Nenugyvenk to, kas yra.
7. Viens tikras, o dešimts pašalinių.
8. Skubink už vyro — verkt ir gailėtis.
9. Pas jį nieko nėra guodotino.
10. Rasis.
11. Nereikalingas rupestis atidėk, o duoną pasaugok.
12. Myli tave už pinigus.

Tamerlanas 124.

2. Kožną mylėt jai — per daug bus.
3. Iš veido gi ji graži, bet magaryčių nebus.
4. Jonas dudą pučia, o pati badu miršta.
5. Matysime tada, kada mirsime.
6. Nedaugeliui.
7. Tavo laimė, kad už jo esi.
8. Viens — kuprotas, kits — šleivas.
9. Dasipranta biesas už vyro tekėti.
10. Garbę pripažįsta jis niekams.
11. Pragaištis šita atsiras, bet daugiaus prapuls.
12. Skverbiesi tu į vilkus, o vuodega tavo šunes.

Sokratas 125.

2. Už tavo zaunas.
3. Per kerštą teisybės nepirksi.
4. Geriaus susipažinti su biesu.
5. Nemeluoja.
6. Gyvenk prastai, dagyvensi iki senatvei.
7. Ir vargšų nebus, jei tu busi turtingas.
8. Sapnas teisingas, pranašauja laimikį.
9. Žaismė nedaves prie gero.
10. Pirk, tas labai gerai.
11. Parduok nors kailį, neištaisysi savo reikalų.
12. Pats vagi ir tuomi patim laiku šauki Dievą į pagelbą.

Leonas 126.

2. Bobiškas pasakas kvailys myli.
3. Be proto, už ką pyksta kuma.
4. Be rupesties niekas nepasidaro.
5. Susipažink ir busi girtuoklis.
6. Jis gudras, po akių apgaus.
7. Tu veidmainys, biesą apgausi.
8. Nebusi.
9. Kur diena, ten ir naktis.
10. Ko kitiems panorėsi, tą ir pats apturėsi.
11. Nors ir pirksi, bet paskui graudinsiesi,
12. Mąstai — nemąstai, o šimtas muštinių pinigai.

Platonas 127.

2. Už žolių neišsilaikysi, kabinkis į žemę.
3. Nepatinka — neklausyk, o meluot neperiškadyk.
4. Šuva ne už tai loja.
5. Kropas su puodu nesusilygins.
6. Ne pagal kilmę pažintis, tai vis tiek, ką arbata su česnaku.

7. Pasitikėti ant užtikrinimo galima, neapgaus.
8. Musų myris ne už kalnų, bet už pečių.
9. Busi turtingas — ant skolų.
10. Tavo sapnas reiškia naudą.
10. Turtingumas dings ir ateis skurdas.
11. Ne tas brangus, kas gero aukso, tik brangus tas, kas gero dirbėjo.

Dijonisijus 128.

2. Mažas pelnas geriaus negu didelė pralaimė.
3. Dievas nubaus, jis ir susimylės.
4. Neteisybė.
5. Už tavo nemandagumą.
6. Geriaus spiauk ant akių.
7. Jei pinigų daug, tai eik į pažintį.
8. Jis visuomet melavo.
9. Kas diena, tai arčiaus mirties.
10. Turtai duodasi laimingiems.
11. Netikėk sapnui.
12. Nelošk, pakliusi į spąstus.

Aristotelis 129.

2. Pačėdus geresnis už turtingą.
3. Ant supuvusio tavoro — spangas ir pirkikas.
4. Su malda velnio nenuvarysi.
5. Neteisybė.
6. Už vienus niekus — už pinigus.
7. Negali baugint katės pele.
8. Toji draugystė kazyrniukų.
9. Prilenkti galima, jis gero budo žmogus.
10. Neužilgo mirsi nuo girtuoklystės.
11. Miegok ilgiaus, ne tą pamatysi, sapnas gi tavo reiškia buti girtu.
12. Kvailiems ir turtai ne ant naudos.

Diogenas 130.

2. Lapē gudri, o pakliuva.
3. Vieni su nauda, o kiti su gaiščia.
4. Suspēsi parduot, o paskui bus kas?
5. Jeigu ne Dievas, tai kas mums padētų?
6. Meluoja kaip nusamdytas.
7. Duok laiką, susitaikis.
8. Nerodiju provotis, daugiaus pralaimēsi.
9. Nesirupink, auksas ir purvyne matomas.
10. Pasivesk, — ir apkvailins.
11. Mirsi per moterišką lytį ir neužilgo.
12. Pavesk dušią velniui ir busi turtingas.

Agrippinas 131.

2. Tavo sapnas reiškia pralaimę.
3. Lošimas nenuves prie gero.
4. Norētųsi taukų, tik jie nesiranda ant laukų.
5. Pinigus pelnysi, parduok.
6. Išsigelbēsi, bet negreitai.
7. Teisybē.
8. Bus laikas, — susitaikysit.
9. Ir sutaikiniame barnyj neužeis ant druskos.
10. Nerodiju, kaip žinaisi.
11. Pasitikēti galima, bet apgavimas bus.
12. Išgyvensi metus, tau pakaks.

Likurgas 132.

2. Neužilgo bus ir ant tavo kiemo šventē.
3. Prapuolimas ar pragaišinimus turto.
4. Nelošk, praloši.
5. Imtum tu kas-žin ką, jei tik galētum.
6. Parduok, dēl tavęs laimingai.
7. Moteris ašaromis bēdą nuprausia.
8. Niekus zaunija.
9. Tegul pyksta, jo toksai budas.

10. Už akių ir vargšas turtingą pergalės.
11. Nedraugauk su tuo, su kuo nori bartis.
12. Minkštai kloja, bet kieta gulėt.

Parisas 133.

2. Pagyvensi dar, jei negirtuokliausi.
3. Gulinčiam pinigai neateina.
4. Apie miegą nesirupink, ateis laikas prisimiegosi.
5. Kazyros girtuoklystę mėgsta.
6. Karvę jauną pirk, o seną parduok.
7. Boba iš ratų, ratams lengviaus.
8. Skola gražį apmokėjimu.
9. Piešikui valia ir pėtnyčią spalvomis piešt.
10. Kaltas pats, o meni.
11. Paliauk, bus geriaus.
12. Pasek bitę, rink medų iš visur.

Pompėjus 134.

2. Netikusi sėkla; krapai išaugs, durs.
3. Nusiramink, greit mirsi.
4. Tavo praturtėjimas arti.
5. Pelnas.
6. Pas ką kardai, o pas mus basliai.
7. Nepirk: už grašį nuo jo dvylekio negausi.
8. Parduok, o paskui badu dvėsk.
9. Gulk ir apie nieką nemislyk.
10. Žmonės meluoja ir mes teipgi.
11. Per suvedžiojimus.
12. Blogas sutikimas geriaus gero barnio.

Annibalas 135.

2. Draugystė šita — tikra pekla.
3. Pasitikėk ant jo, jis neapgaus.
4. Išgyvensi dvyliką metų.

5. Nemokėjai užgyventi, o dabar rupiniesi.
6. Pralaimė.
7. Lošime busi pasekmingas.
8. Pinigus šituos verčiaus pragerti, nė ką bėdą nusipirkti.
9. Parduok ir džiaugkis, kad išsigelbėjai.
10. Užvirei alų, nesigailėk apvynių.
11. Kas įtikės, kad vilkas avis ganytų.
12. Kur rustybė, ten ir malonė.

Tamerlanas 136.

2. Barkis, bet žodį dėl sutikimo palik.
3. Šita pažintis netinka.
4. Kur užsikeikimas, ten ir prasižengimas.
5. Pasiųsk Viešpatie sveikatą, bet degtinės negerk.
6. Ką pasėsi, tą ir piausi, ant žmonių gi nepasitikėk.
7. Pralaimė žingeidi.
8. Buvo pas vuošvę, bet linksmas, kad pasmuko.
9. Pirk; jei neturėjai bėdos, tai gausi.
10. Neparduok.
11. Kada numirsi, tąsyk išsigelbėsi.
12. Sava akis ir miera, tai tikrai yra gera.

Sokratas 137.

2. Su tėvais kuone greta.
3. Gudri, kaip lapė.
4. Palauk truputį, viskas atsimainis.
5. Palauk truputį, duok pasitaisyt.
6. Su lieżuviu gretinasi, o širdyj keršija.
7. Nevarginga ir neturtinga, busi soti ir apsidengus.
8. Sarmata vyrui jieškoti atvirumo pas bobą.
9. Myli tave vieną kol tu jauna ir glosto, o toliaus gausi ir pavaryt.

10. Ne pora tau, jieškok lygios ypatos.
11. Nekirsk medžio ne pagal save; jis geresnę už tave ras.
12. Tokiems pat seniams kaip tu, prastuoliams.

Leonas 138.

2. Už ką pikta, pats žinai.
3. Beveik už aštuonių šimtų mylių.
4. Velnias šukavo ir šukas pametė.
5. Piktas, namie sėdi.
6. Lauk kiek nori, bet jis nelauks.
7. Žodžiai jo tikri, jis neapgaudinėja tavęs.
8. Jei busi maloni, tai bus tau gerai.
9. Išmesk iš galvos paikystas, tas nepritinka vyrui.
10. Tu jį pati priverti mylėti tave vieną.
11. Sėdėk, šunie, savoj budoj.
12. Rengkis į kliošlorių, o ne už vyro tekėti.

Platonas 139

2. Akliems ir kvailiems.
3. Kęsk ir pergalėsi josios rustumą.
4. Ką svajoji? tu už vyro neištekėsi.
5. Iš ko velnias netaiso juokų, kad įgyti teisingumą.
6. Rustus ir tvirtas, bambatieriaus brolis.
7. Bus, — tik negreit.
8. Jis iš širdies palinkęs.
9. Liaukis išmisliot ir busi rami.
10. Vieniems vyrams priklauso širdingumas.
11. Jis myli tave iš širdies, kaip ir daugelį.
12. Ar tai tau ženytis, lįsk už pečiaus.

Dionisijus 140.

2. Neištekėsi.
3. Niekam.

4. Nors ir piktas, bet atsileidžia.
5. Moterų klioštoriuje.
6. Teisingumas vienai jai žinomas.
7. Pakęsk, papyks, bet neišsisuks.
8. Labai greitai.
9. Šito tu pati neverta.
10. Iš veido gražus, bet kvailas.
11. Kalba jos, — veidrodis širdies.
12. Myli vieną, tik ne tave.

Aristotelis 141.

2. Jei geru už jo neisi, per nevalią išduos.
3. Pasivadinęs lepšiu, nuveisi į gurbą.
4. Pati sau ir niekam kitam.
5. Ant lygių sau pykti negalima.
6. Nē toli, nē arti — vidutiniškai.
7. Seniai garbē pražuvo.
8. Kur rustybē, ten ir malonē.
9. Jis jau ne tavo.
10. Paklausk savęs, ar verta tu prilankumo?
11. Jei stengsiesi įtikt, tai tave pamēgs
12. Atvirumas, kokį tu nori matyti, moteriškai lyčiai visai nēra žinomas.

Diogenas 142.

2. Tave vieną.
3. Nepatinka tau jaunikis, atsakyk.
4. Nusirpę vynuogės, bet auga augštai.
5. Tiktai tau.
6. Ant mylimo negalima pykti.
7. Ant kapinių.
8. Žodis šitas nesuprantamas.
9. Palauk, viskas pereis.
10. Pasēdēk pas mares ir palauk giedros,
11. Nēra ir nebus.
12. Už savo budą kentēsi.

Agrippinas 143.

2. Moteriška meilė su melu teipgi, kaip laukas su žolėms.
3. Su kai-kurioms tavo draugėms.
4. Tekėk.
5. Akys mato, bet dantys nekanda.
6. Į tave panašiais.
7. Pykti reikia ant tavęs kvailio.
8. Vis tiek, kur negyveni, bile tik su mielu.
9. Kas iš garbės, jei nėra kas valgyt.
10. Jis nė nepyko.
11. Jis ant pusiaukelės.
12. Iš širdies, bet su dideliu atsargumu; prisilaikant patarlės: žuvis jieško kur giliaus, o žmogus, kur geriaus.

Likurgas 144.

2. Apgailėtina.
3. Minkštai kloja, bet kieta gulėt.
4. Myli vieną tave, ir nuodėmė ir sarmata.
5. Melsk Dievo, kad jis paimtų.
6. Pasisukimas buna ir nuo vartų.
7. Bile-kokiam po biskį, tau gi daugiausiai.
8. Tikra meilė širdies neturi.
9. Tavęs nesuriš, pasiliksi pas tėvus.
10. Garbė, kaip brangena, pas nedaugelį randasi.
11. Tu to neverta.
12. Melskis geriau už jį pas Dievą, jis jau negrįš.

Parisas 145.

2. Širdingo prilankumo tu neverta.
3. Labai nelaiminga, vyras tavo bus girtuoklis ir šaldras.
4. Kaip lapė.
5. Ką jo akys užmato, tą jam gaila palikti.

6. Atidėti geriaus, kad potam nesigailėti.
7. Ištekėsi. Atsidėk ant Dievo.
8. Padoriems žmonėms.
9. Nors ir pikta, bet myli.
10. Per vienus namus — pirtyj.
11. Geras, bet, kaip česnakas, nepriimnus.
12. Pyktauja, tu gi kęsk; iškentėsi, dangų apturėsi.

Pompėjus 146.

2. Nelauk, jis užimtas kita.
3. Tikrai ir širdingai.
4. Nebiauri, jei permainis budą.
5. Kaip jaučiasi, teip ir pasisako.
6. Vieną myli, o kitas užmiršta.
7. Žiurėk, pražiopsosi, — tai ir vandenį gersi.
8. Kur medis įlužta, ten ir nupuola.
9. Vienu vėjavaikiu.
10. Įžeista tavo netikusioms blevyzgoms.
11. Kur Dievas nuves.
12. Netikusio pasielgimo, tokio jau, kaip ir tavo.

Annibalas 147.

2. Piktas.
3. Turi geresnę už tave.
4. Tiktai po tavo akių jo atsidavimas.
5. Nuo tavęs paties priklauso.
6. Tikrumas josios gilus.
7. Jis ne vėjavaikis, myli tave vieną.
8. Nepaleisk karvelio iš rankų.
9. Ne dėl tavęs vyšnias valgyt, jos rukščios.
10. Valkatoms.
11. Visiškai be širdies.
12. Nė šen, nė ten, nė toli, nė arti; ten kur gyvens draugas tavo Ripkus.

Tamerlanas 148.

2. Su visokiais.
3. Papyks, papyks ir teip pasiliks.
4. Buvo sniegas, buvo ir pėdos, nėra sniego, nėra nė pėdų.
5. Tikro prilankumo tu nevertas.
6. Permainyk budą tai geriaus bus.
7. Pas moteris atvirumo širdies nejieškok.
8. Linkęs prie vienos, — pas jį to ir padermėj nėra.
9. Kur varnai į augštus bokštus?
10. Nemislyk, neištekėsi.
11. Beprotis.
12. Turi didelį nesmagumą ir nori atkeršinti tau.

Sokratas 149.

2. Prašyk Dievo.
3. Kvailų į viršininkus nerenka.
4. Gal kam ir patiks.
5. Ant savos kumelšės kur noriu joju, o vandeniu bijau.
6. Pergyvens Gražys ir kliučių nepažįs.
7. Už naudingą darbą galima duoti dovaną drąsiai.
8. Ypatingo nieko.
9. Ant svetimo nepasitikėk, savo turėk.
10. Senos ydos užmirštos, o naujos teisybės nesakis.
11. Kam mįti, jei negalima dabartės pažinti?
12. Apleisk, jei galima, jei ne, tai iš namų išvys.

Leonas 150.

2. Laimės negali buti.
3. Pakentėk, Dievas maloningas.
4. Nemoki naudotis.

5. Moteriškai lyčiai.
6. Teisingą kelią Dievas valdo.
7. Pradėsi, bet nepabaigsi.
8. Nenupuls galva, užaugs ir barzda.
9. Daug gero, nemažiaus nė blogo.
10. Žadinys, tai sapne radinys.
11. Boba klykia, o kumas zurza.
12. Kožnas tegul žino dėl savęs.

Platonas 151.

2. Ką pasėjai, tas ir digs.
3. Pamesk tuščias mislis.
4. Nejieškok, laimė tavo pražuvusi.
5. Patarnavimu busi laimingas.
6. Purvinai draugijai.
7. Eik, pasimeldęs, vėjas pavymus ir oras neblogas.
8. Ziemos sulaukė ir susiprato.
9. Nebuti vištai gaidžiu, o gaidžiui višta.
10. Nieko nebus.
11. Alyta važiuoja ir kuomet nors atvažiuos.
12. Išsipildis, bet ne ant tavo naudos.

Dionisijus 152.

2. Žadėjo padaryti: darbo nepadarė, tiktai pasigyrė.
3. Laikykis prieždžio: Kentėk, Raulai, daugų užpelnysi.
4. Jei pinigų daug, tai imkis.
5. Ir ant tavo kiemo bus šventė.
6. Geras žmogus turtingas ant maloningumo, o veidmainys ant gudrumo.
7. Daildarystei.
8. Kad ir plauksi, bet kur užmanei, ten turi pribut.

9. Galima pradēt visokį darbą, bet apsvarsčius.
10. Ne kožnam kaimiečiui vaitu buti.
11. Nieko neturi atsitikti.
12. Nori viską paimti, o kada pradēsi atidavinēt?

Aristotelis 153,

2. Tarsi — taukšt, kaukšt ir išaugo laivas.
3. Spiečius sukosi ir į viršų iškilo.
4. Nebus.
5. Veltui išsikaštuosi.
6. Palukēk truputį, bus gerai dēl tavęs.
7. Ne musų veršiui vilką pagauti.
8. Kam esi pats geras?
9. Patvinyj nakvok už vandens.
10. Pasimelsk ir pradēk.
11. Nieko negausi.
12. Melskis pas Dievą, jis išgelbēs tave nuo pikto žmogaus.

Diogenas 154.

2. Gausi daugiau, jei pakęsi ilgiau.
3. Pakentēk truputį, bus gerai.
4. Nē jokio.
5. Daug apturēsi nesmagumo.
6. Išmesk iš galvos, gero nieko nebus.
7. Daugiaus dirbk.
8. Nebusi turtingas.
9. Dēl praeivių narsunų.
10. Neplaukiok, tik pēkščias vaikščiok.
11. Gerai, bet bus geriau, jei nepradēsi.
12. Menkas tas kareivis, kuris nesitiki buti generolu.

Agrippinas 155.

2. Lauk laimingo pasisekimo.
3. Amžį lauk, o gaut visgi negausi.

4. Nuo gero gero ir lauk.
5. Labai gerai.
6. Be šaukšto barsčių nesrėbsi.
7. Jei galima, verčiaus liaukis.
8. Nematysi, kaip ausų be veidrodžio.
9. Pamislyk, kaip buti sočiam.
10. Patys sau.
11. Sėdėk namie, vanduo juokų nekenčia.
12. Padėk ir lauk pasekmės.

Likurgas 156.

2. Reikia užsipelnyti.
3. Ką Dievas duos.
4. Negreit išsipildo žadinys.
5. Tikėkis.
6. Senas po senovei, o naujo nieko.
7. Ant svetimo kąsnio burnos neatidaryk.
8. Be naudos bus.
9. Nieko.
10. Kantrumas.
11. Atidėk.
12. Geriaus neva̧žiuok.

Parisas 157.

2. Darbas nuo dirbėjo priklauso.
3. Ko lauki, to ir negausi.
4. Nieko.
5. Lauk.
6. Dievas žino, ką daro.
7. Ryme buvęs, o švento tėvo ir nematęs.
8. Išmislams ir niekams galo nebus.
9. Niekais užsiimti nėr ką.
10. Liaukis ir bus gerai.
11. Nedaryk teip kaip norisi, bet kaip Dievas pri sako.
12. Ant paikysčių neatsakau.

Pompéjus 158.

2. Ant marių plaukt, gali audros sulaukt.
3. Į gerą laiką.
4. Nelauk.
5. Dievas neišduos, kiaulė nesuės.
6. Negreit, bet bus diktai.
7. Aukso laikų nesugrąžinsi.
8. Nesitikėk, tas reikalas smego,
9. Ant pažiuros vilkas, o vuodegą šuniškai spaudžia.
10. Nebus gero.
11. Kur pinigų daug išleidi, ten ir patinki.
12. Prisisapnavo tinginiui plėškė, bet arklio savo amžyj nematis.

Annibalas 159.

2. Jug tu ne Rožė Kedžiutė, ką smili kai kačiutė.
3. Nekeliauk vandeniu, o ant galo, kaip sau žinai.
4. Už gerus darbus.
5. Atlyginimą, bet už ką?
6. Susitiksi linksmai, o palydėsi liudnai.
7. Tuščias — nė vilties neturėk.
8. Nesididžiuok suma, kaip gausi.
9. Pagavo musę, perkando per pusę.
10. Karčiam žmogui kartus ir likimas.
11. Tavo mieris pats tuščiausias.
12. Per nevalią negali įtikti.

Tamerlanas 160.

2. Atsigersi ir vandens, nors malonu midaus.
3. Niekam.
4. Eidamas kelionėn buk atsargus.
5. Kam varnai povo plunksnos.
6. Ir tas ir kitas.
7. Dievas sergsti tave nuo nelaimės.

8. Žadėtas nevisuomet prapuola.
9. Lauk gero.
10. Padarė gero — nulaužė šonkaulį.
11. Nesirupink.
12. Apsistok, nesikaštuok veltai.

Sokratas 161.

2. Briedis ir smarkesnis, o tik gaišta.
3. Pasidarė lengviaus.
4. Mylimiejie barasi, — tiktai raminasi.
5. Ne.
6. Gyvena gerai, bet pinigų nėr.
7. Kruvoj ankšta, o persiskyrus neramu.
8. Kiekviena bezdžionė savo snukį giria.
9. Atsidėk ir ramumą palydėk.
10. Tikėk, bet pats savo protą turėk.
11. Niekniekiams.
12. Kaip ir visi.

Leonas 162.

2. Su pelnu ne su pelnu, bet ir be pralaimės.
3. Susivaldantiejie dagyvens iki senatvei.
4. Didelis plogas nemiršta veikiai.
5. Dėlto reikalas stumiasi, kad kaltininkas patinka.
6. Atmena ir tankiai mini.
7. Vartosi kaip suris po sviestą.
8. Ko nėra — tą pirktų; kas yra, tas niekai.
9. Kožnas teisybę myli, bet ne kožnas ją užlaiko.
10. Abiejų teisingumas kaip pas lapę.
11. Tikėkis, bet pats turėk akmenį po pažąste.
12. Į svetimą kišenių.

Platonas 163.

2. Kožnam mirusiam žemė — kapas.

3. Apturėsi didelę pralaimę.
4. Amžis piktų ir nesusivaldančių trumpas.
5. Kad ir gera aptieka, bet nuo jos mažai sveikatos lieka.
6. Neužilgo susitaikis.
7. Oi-oi!.. klausk apie ką nors kitą.
8. Gerai gyvena, bet blogai pagarsėjęs.
9. Jis aname sviete, todėl nesimatysi.
10. Įleisk ožį daržan, — ar išliks kopustai?
11. Nors gerumas ir garbė pas abu yra, bet tikėti nepritinka.
12. Neleisk vilko daboti avis, nes bus blogai.

Dijonisijus 164.

2. Ant gero ir blogo, ten kur vėjas papučia.
3. Mirtis randa priežastį.
4. Ant savo tavoro lauk spango pirkiko.
5. Ne iki senatvei gyvenk, bet rytoj mirk.
6. Liga įeina svarais, bet išeina uncijoms.
7. Susitaikis, kada išprotės.
8. Užimtas reikalais, nėra kada minėti,
9. Gyvena nė blaškiai, nė lankiai, nė ant šono.
10. Ant ano svieto pasimatysi.
11. Abu šaunus vaikinai, vyriškai uliavoja.
12. Teisingumas abiems nepažįstamas.

Aristotelis 165.

2. Visi gumulai apskritus.
3. Prie meilės.
4. Gyvenai ilgai, o greitai pasirinksi.
5. Su tokiu tavoru prisiverksi.
6. Blogas žmogus, bet Dievas apmalšina.
7. Šita žolė neis į žemę.
8. Pasiliaus, kada susinaikins.
9. Atmena ir mini jus girtuokliu.

10. Gerai.
11. Nenorėk.
12. Pažink pirma žmogų, o paskui ant jo atsidėk.

Diogenas 166.

2. Visi ne be nuodėmės.
3. Kurį geriaus pažįsti.
4. Ir valgo svetimą ir vaikščioja ne su savo.
5. Bus laikas, dasižinosi.
6. Už tą dalyką tiesiog pateksi į garbę.
7. Blogas žmogus neilgai gyvena.
8. Jei nenumirs, tai pasveiks.
9. Po audrai buna giedra.
10. Kartais.
11. Švilpia į saują.
12. Pasimatysite, o ar greit paskui pasakysiu.

Agrippinas 167.

2. Pas gudrius nėra teisybės.
3. Teisingą pažinsi iš darbų, tik negreit.
4. Viens kito vertas.
5. Vienas palinkimas — degtinę maukti.
6. Terp gyvasties ir myrio tarpas nedidelis.
7. Parduodi be pelno.
8. Apsaugok tave, Viešpatie, klausti antru syk niekų.
9. Umai nieko negaliu pasakyt.
10. Tik tuomet, kada dasiės bartis.
11. Mažai.
12. Nieko.

Likurgas 168.

2. Tik kalnas su kalnu nesueina, žmogus su žmogum visada.
3. Draugą pažįsi reikale, o ne burtuose.
4. Šaunus vaikinai, bet, žinoma, ne dėl visų.

5. Kožnas yra draugas, kol tau ne vargas.
6. Svetimu geru rodas mylėti iš širdies.
7. Mirsi, kada ateis galas gyvenimo.
8. Nemislyk apie naudą, kad tik nesukultų.
9. Nedagyvensi, jeigu likta.
10. O gal.
11. Kvailį glamonėk, o jis nuo tavęs šalin bėga.
12. Ne visuomet apie jus minėti.

Parisas 169.

2. Gyvena kaip kunigaikštis.
3. Be reikalo to norėti, prie ko nenori rankų pridėti.
4. Kas imasi, tam ir sekasi.
5. Du broliu savu ir abudu šleivu.
6. Piktybė gyvena veidmainystėje.
7. Jis kaip žentas ant gavimo pasigvėšęs.
8. Gyvenai be atžiuros, mirdamas nerugok.
9. Nuo tokios naudos apsiverksi.
10. Ne manęs apie tai klausk.
11. Gali but; negaliu tikrai pasakyt.
12. Įsipainiojo abu kaip bezdžionės į tinklą.

Pompėjus 170.

2. Susnudėliai mažai atmena.
3. Gyvena ir duoną ėda.
4. Pasimatysi, bet negreit.
5. Pripratusi kaimiška avis geresnė už poniską ožką.
6. Teisingi žmonės, bet tikėti negalima.
7. Tris pudus druskos suvalgysi, dasižinosi.
8. Ant benkieto.
9. Pas Sutvertoją prašyk geros užbaigos.
10. Menka nauda.
11. Nepaisyk.

12. Išliks, o gal ir ne, žiurint pagal stiprumą ir ligą.

Annibalas 171.

2. Kaip ožkos žiuri augštyn.
3. Kožnas gyvulys žino, kas jį maitina.
4. Ne gyvena, tik dangų smilkina.
5. Suspėsi pasimatyti, metai ne sanvaitė.
6. Gal.
7. Abudu lygus: nedėk piršto burnon, nukąs.
8. Kam daugiaus tiki.
9. Ant visko.
10. Palauk rytoj.
11. Tavoras geras, tik ne dėl žmonių.
12. Da pagyvensi.

Tamerlanas 172.

2. Gaila senelio, bet reikia ant luobo išveżti.
3. Varnas varnui į akį nekirs.
4. Yra apie ką klaust!
5. Nors gyvena augštai, bet duonos nė plutos.
6. Palauk, gal ir pasimatysi.
7. Klaidus.
8. Vieno lauko uogos.
9. Tiesus, tik dėl savo kišeniaus.
10. Ant nieko gero.
11. Užbaiga visą darbą dabina.
12. Apturėsi naudą, bet nesiskubink.

Sokratas 173.

2. Veskie, jei tau ji patinka, bet paskui nesigraudink.
3. Svečias — viešėk, o išėjai — tylėk.
4. Busi laiminga, permainyk budą.
5. Kas eina ant benkieto, o mes ant ašarų.

6. Ant nelaimingo Strukio ir šyčkos krinta.
7. Kelionėje, ant kelio, iš nevidono rankos.
8. Užmokėk, o paskui klausk.
9. Sunku apie juos spręsti.
10. Kurgi ne.
11. Tas priklauso nuo budo.
12. Kas nors minės tavo pasališką saldliežuvystę.

Leonas 174.

2. Rengiasi keršinti.
3. Kur arklys su kanopa bėga, ten ir vėžys su žirklėms vėžlioja.
4. Kaip lapė pas vištinyčią.
5. Amžis praeis ir nenusijuoksi.
6. Bobos amžis lygus su karvės.
7. Jeigu imtum pačią su reikalu, tai nė galvos neskaudėtų.
8. Saugokis audros.
9. Mes nemokinti, užtai ant šitų niekų neatsakysime.
10. Vieno kaimo.
11. Šlinbavoti.... bet ne jie.
12. Apsives, tai ožys jo padvės.

Platonas 175.

2. Kas kam reikalingas, tas tam ir atsimena.
3. Jis ir užmiršo apie tave.
4. Kur lapė, ten ir uodega.
5. Ji gretinasi prie jo, kaip meška prie avilio.
6. Pati ant savęs rugok, tavo išmisliojimai nepakęstini.
7. Gaila, bet nėra ką daryti: rengkis!
8. Jei imsi pačiai nusileisti, tai po svetimus namus jos turėsi jieškoti.
9. Užges, kaip žvakė.
10. Nesakysiu, pailsau atsakinėti.

11. Abudu lydekos, ne karosai.
12. Apženis mirtis.

Dionisijus 176.

2. Meška šeriasi kas metas, bet įpročio savo neatmaino.
3. Užpuolė snudumas ir nuo pečiaus nenor lipti.
4. Į akis gražu, o už akių niekina.
5. Jei nori barzdą turėt, tai reikia ją ir apžiurėt.
6. Pasalauja.
7. Laimė bude.
8. Nesirupink — nemirs.
9. Nebrisk per vandenį, nesuradęs brastos.
10. Saugokis vandens.
11. Šita žinia pavėlavo.
12. Sudžios už pinigus rupinasi, idant abi pusės butų teisios.

Aristotelis 177.

2. Mislija tiktai.
3. Neišmokinę meškos, neverčia jos šokt.
4. Tiktai branginamų žmonių neužmiršta.
5. Gudro, kaip žalčio, bijokis.
6. Laikas brangesnis už pinigus.
7. Ar šeip, ar teip, vis į savo kišenių.
8. Nuo tavo malonės priklauso tavo laimė.
9. Mirti ne jai, tik tau.
10. Kas nuo ko, o tu nuo savo pačios nukentėsi.
11. Karėje.
12. Viens apie tai minė, į aketę įsmuko, — na, ir tavęs tas nelenks.

Diogenas 178.

2. Visi ginasi, ir visi be teisybės.
3. Tau nereikia to žinoti.

4. Gerai yra siaust, jei nėra kam pribaust.
5. Neužmiršo ir tankiai dėl tavęs atsiduşta.
6. Vadina draugu, o aplupa iki paskutinos.
7. Ne pagal senį almužna.
8. Gaudo, kaip žuvį ant visokių kablių.
9. Geras veršis dvi karves žinda, o tu vieną vyrą turi ir tą kankini.
10. Ta žolė neveikiai pranyks.
11. Pati savim didžiuojasi, rengiasi su tavim bartis, o kartais ir susimušt.
12. Sušals ant pečiaus.

Agrippinas 179.

2. Miršta ne pagal senumą, tik kada kam pareina.
3. Kas teisus, kas kaltas, ne mums išrišti.
4. Tuščias žingeidumas.
5. Jis pats nerodas, kad tokiu gimė.
6. Ar maža kas buvo, viskas praėjo.
7. Įkąs, — apsisaugok.
8. Pačią vesti — reikia pasimislyti.
9. Mylėt žada, bet pinigus lupa.
10. Priklauso nuo savęs.
11. Pervėlai paklausei.
12. Laimingas, ji tave myli ir įkiš į skylę.

Likurgas 180.

2. Pagal gyvenimą ir mirtis.
3. Kur vanduo užduris, ten ir numirs.
4. Abudu lygus.
5. O tau kas į tai?
6. Mirtis pataisis.
7. Ant kapų gyvendams, visų neapverksi: ašarų neišteksi.
8. Jis nieko nemislija.

9. Dar nenuseno, ir subaikštėjo.
10. Apjuokia.
11. Bus laimė, vienog ne tau, bet kitai.
12. Dievas išgelbės.

Parisas 181.

2. Ko norėjai, tą ir apturėjai.
3. Ne mirtis jam baisi, tik darbai.
4. Vienas Dievas težino.
5. Mato ir žvairys, kad netinka siuvinys.
6. Nepasakysiu.
7. Uzbonui vandenį benešant tankiai ausis nutruksta.
8. Toli nuo akių, dar toliaus nuo mislies.
9. Nori tau gero padaryti.
10. Senas kaip lepšys, o apie pačią mislija.
11. Gudrios klastos neduoda pažinti motinos teisybės.
12. Pasiliktum verčiaus mergomis.

Pompėjus 182.

2. Tuo tarpu nutylėsiu.
3. Giltinę į namus įleidai.
4. Dviejų mirčių nesulauksi, o vienos neišvengsi.
5. Kaip aš žinau, ko aš nežinau.
6. Nusidėjusiam Dievas dovanoja.
7. Ženoti, ar ne, kam apie tai rupintis čia?
8. Dienai ir nakčiai permainos nėr.
9. Visų gailėtis, tai reikia iš proto išeiti.
10. Tiesaus gyvenimo žmogus.
11. Ir gera ženatvė — kapas.
12. Jis aklai pasíveda jai.

Annibalas 183.

2. Pirma reikia užsipelnyti.

3. Ant netikusio budo reikia sveikos lazdos.
4. Amžina bėda, jei rugiuose varputys.
5. Ramiai.
6. Dievas nubaudžia ir apdovanoja žmones.
7. Musų audė — jusų snaudė.
8. Ženoti.
9. Rykštėmis pataisysi nedaug, taigi su tuomi pasiliauk.
10. Jei padarei gero, tai atmena, jei ne, tai nėr ką nė spėt.
11. Jis ne toks, kaip apie jį mano.
12. Apsivestum, tik ragų bijaisi.

Tamerlanas 184.

2. Kaip musia į akis lenda.
3. Nėra laimės — yra vargas.
4. Ant taisyto arklio toli nenujosi.
5. Karčiam kalvužiui kartus ir likimas.
6. Paklausk jo.
7. Kas gyvena su saiku, tas gyvena ilgiausiai.
8. Kas davė, tas teisus.
9. Jam ir teip gerai.
10. Sunku pataisyti.
11. Užmiršau.
12. Nuo savo gero nieko nematysi.

Sokratas 185.

2. Abejotina.
3. Už ko papuls.
4. Netinka.
5. Ant svetimo nesitikėk.
6. Protingas žino, ko ieško.
7. Kas nori muštis, tegul neina skųstis.
8. Šilkinė, ar virvinė, visgi kilpa.
9. Vargas musų, kad pinigų nėra.

10. Kas seną atmys, tam akis iškabys.
11. Dasiėdė su klausimais — pailso.
12. Kas teisus, tas apšnekos nesibaido.

Leonas 186.

2. Ylos maiše neužslėpsi.
3. Myli kaip vanagas vištą.
4. Už ko ištekėsi.
5. Pardavęs — ant savęs rugok.
6. Ką Dievas davė iš to ir naudokis.
7. Gerumas atsiskiria pagal darbus.
8. Dievas apsaugos tave.
9 Miela matyti merginą su vaikinu.
10. Kožnas geras, kurs turi dvylekį.
11. Visaip gyvenime buna.
12. Pasižiurėk į veidrodį — ir tavo akys juokiasi.

Platonas 187.

2. Žino visur, kas gerai gyvena kur.
3. Žino tas, kam reikia žinoti.
4. Tavoras patiks ir akys šviesesnės liks.
5. Neperskaitysi.
6. Parduok, jeigu reikia.
7. Nors ir palaikėjas, bet neaplaikysi.
8. Visos žvaigždės geros.
9. Ji jau už vyro.
10. Našlę paimsi — ramiaus miegosi.
11. Tas kąsnis ne dėl tavęs.
12. Svetimo nesivaikau, o savo nepaleidžiu.

Dionisijus 188.

2. Ir gudras pilnas kvailybės.
3. Blogas javas — pusė pelų.
4. Kada rukas išsiblaškis, tąsyk galėsi matyt.
5. Tokis tokį pažįsta.

6. Už trijų.
7. Daug mislyti, tas vienog bus.
8. Užgyvenk pats.
9. Tik Dievas viską žino, aš gi ne.
10. Rupinkis.
11. Su savo prisirinkimu niekados neapsivesi.
12. Kur sausa, ant pilvo, kur šlapia, nusevęs.

Aristotelis 189.

2. Sarmata sakyt.
3. Kožnam pasitaiko apsirikti.
4. Nereikia nusiminti, jeigu pasitaiko pralaimė.
5. Padovanok, visą teisybę pasakysiu.
6. Dėl mielo draugo nieko negaila.
7. Penkis į kapines nulydėsi.
8. Parduoti lengva, — sunku užgyventi.
9. Nemislyk apie palikimą, jis ne dėl tavęs.
10. Mislys yra paslėptos.
11. Teisybė melą persvers.
12. Ramumas tinka senam, valia jaunam.

Diogenas 190.

2. Nežaisk su ugnia — nudegsi.
3. Svetimas ydas skaityti ne mums.
4. Žino pyragius, kuris juos kepė.
5. Matai paukštį ant lėkimo.
6. Nežinau aš tikrai, aš neraganius.
7. Myli apart tavęs aštuonis.
8. Už ko patinka.
9. Jei nepatinka, tai nė nereikia.
10. Duos tau nedaug.
11. Geriaus rupinkis kas reikia.
12. Butinai paimsi.

Agrippinas 191.

2. Visur paukštis aplekia, bet lizde nakvoja.

3. Bus gerai, jei pinigų yra.
4. Pas ką nėra klaidų ir bėdos?
5. Apie tai žinai pats.
6. Vagies akys dumų nebijo.
7. Palauk, duok pamislyti.
8. Myli, kaip nėra ką daryt.
9. Pas senius proto daugiaus.
10. Parduok, o pinigus prašvilpk.
11. Palikimo daug, bet ne dėl tavęs.
12. Savo protas — karalius galvoje.

Likurgas 192.

2. Ir kreivas medis kam nors sugadus.
3. Vuodas menkas, o gilia skaudžiai.
4. Pas pagyrą ir gudruolį teisybės negausi.
5. Nuodėmė saldi, o žmogus lipšnus.
6. Gilumą upės pažįsi pagal jos krantus.
7. Pelė pralys ir pro plyšį.
8. Paslėpto nematyt.
9. Pamėgo pelėda geriaus už puikų sakalą.
10. Prisiverksi su nevedėliu.
11. Nusiplikinęs karštu, pusi ir į šaltą.
12. Kalk geležį, kol karšta.

Parisas 193.

2. Visos lygios.
3. Nepatinka — neimk.
4. Pasileidžia žmogus aršiaus gyvulio.
5. Blogai tam, pas ką kišenius tuščias.
6. Yra darbai skaistesni už giedrią dieną.
7. Žino apie tai seniai, ne mes.
8. Musų raugimas nuvėj ant niekų.
9. Ne musų reikalas į svetimus darbus kištis.
10. Meilė stipri, įsimylėsi ir į ožį.
11. Už našlio amžį išbusi, nenusijuoksi.
12. Parduot galima, bet atsargiai.

Pompéjus 194.

2. Nors ir gausi, bet ne tą.
3. Imk išmintingesnę, gyvenimą turēsi ramesnį.
4. Piktas kovoja su geru.
5. Su mergina, bet, tikrai nežinau.
6. Juo bijaisi, juo aršiaus.
7. Kas bobutei ne anukas?
8. Ir boba matē, kaip šarka lekiojo.
9. Pats iš devynių kakalių duoną valgē.
10. Dasižinok apie orą, tąsyk įspēsiu.
11. Kam netinka, o tau gerai.
12. Juo greičiau, juo geriau.

Annibalas 195.

2. Neparduok.
3. Tau neduos.
4. Vieno tvarto gyvuliai.
5. Kaip likimas lems.
6. Su našle, o gal ir su mergina; vienas tikrai: su moteria.
7. Pasipuošk.
8. Tiktai Dievas be nuodēmēs.
9. Pažįsi paukštį ant lėkimo.
10. Nors ir neprotingas, bet apkirptas dailiai.
11. Matyt ir iš akių kaltē.
12. Dēl draugo viską galima.

Tamerlanas 196.

2. Kas turtingas, tas ir brolis.
3. Verčiaus užstatyk.
4. Duos tau likučius nuo svečių.
5. Visų dantys balti.
6. Nuo jos nē su kryžium nenusikratysi.
7. Geras plaukikas ir ant marēs nenuskęs.
8. Malonē.

9. Obuoliai geri, tik obelys augštos.
10. Auksas ir pelenuos blizga.
11. Blogai kirptas, bet gerai susiutas.
12. Mus aruodas netuščias, bet ir nedaugiausia yra.

Sokratas 197.

2. Duok — žuti suspės.
3. Nėra ką nė gaut, pas jį nėra nieko.
4. Negreit, bet išloši; ant galo visaip buna.
5. Apsistok geriaus.
6. Pasilik namie, geriaus pelnysi.
7. Reikia namie pasėdėt.
8. Greitai, bet neužsitikiu.
9. Už jo budą neima.
10. Atmink, ji greitai atsimainys.
11. Laimės jieškok danguje.
12. Laimė verdalas, su sykiu nusiplikinsi.

Leonas 198.

2. Kaip Dievui patinka.
3. Neduok.
4. Su padėka atiduos.
5. Praloši.
6. Provokis — nieko nepaimsi.
7. Naminis turgus geresnis už kermošių.
8. Eik, laimė tavęs laukia.
9. Ne apie vietą mįk, tik apie galvą.
10. Nueisi, bet negreit, o gal ir niekados.
11. Gyvenk ir melskis.
12. Ne jam laimė duota.

Platonas 199.

2. Laiminga, bet ant senatvės.
3. Atmainyk budą.

4. Duosi, atgal negausi.
5. Negreitai.
6. Ne ant tavo naudos — žiurint pagal aplinkybes.
7. Provokis, bet tu visgi kaltas.
8. Išvažiuosi, negrįši, vienog tikrai nesakau.
9. Sėdėk.
10. Protingesni už tave, o be vietų.
11. Ne kožnam urėdininkauti.
12. Laimė ne pyragas, nėra ką jos laukt.

Dionisijus 200.

2. Gerovės jam nematyt.
3. Ne apie laimę, tik apie duoną mįk,
4. Melskis, Dievas ir tau padės.
5. Nesunku duot, bet sunku atgaut.
6. Pražus.
7. Pinigų daug išleisi, o be reikalo.
8. Prisirengk ir pradėk.
9. Bėda gresia.
10. Kelionė ir tavęs neišmokins.
11. Už lieżuvio nepaims.
12. Nežinau.

Aristotelis 201.

2. Laimė, kaip karvelis, ką pamyli.
3. Kelmas ir kulbė laimės neturi.
4. Lėtam Dievas gelbsti nemačioms.
5. Busi laiminga.
6. Ką beduodi, verčiaus į pečių mesk.
7. Mislija atiduoti, tik pinigų nėra.
8. Viena ausis kitos nemato.
9. Apsistok, geriaus bus.
10. Išvažiavus blogai gali atsitikti.
11. Daryk, bet paskui ir rugok ant savęs.
12. Gal kas ir suruoš.

Diogenas 202.

2. Kada velnias pastips, o jam dar nė galvos neskauda.
3. Nelauk.
4. Laimė ne paukštis, negreitai pagausi.
5. Turėk kantrybę,
6. Prašyk Dievo, laimę apturėsi.
7. Paskolink, bet apsižiurėk.
8. Pražuvo.
9. Nulietas pilnas nebuna.
10. Pinigus duok ir pasekmės.... nelauk.
11. Sėdėk namie — daugiaus gero.
12. Kelionėje apturėsi daug gero, bet dvigubai blogo.

Agrippinas 203.

2. Atsieks.
3. Yra kliutys.
4. Laimė — rukas dėl tavęs.
5. Laimė, kaip brangus akmuo, reta.
6. Tu nemoki iš laimės naudotis.
7. Nesitikėk.
8. Atiduos su padėka.
9. Skolą atiduot laiko už nuodėmę.
10. Nesišykštėk.
11. Sutikimas geresnis už barnį.
12. Dviejų zuikių negaudyk.

Likurgas 204.

2. Nėra rodos.
3. Tuo tarpu nieko nesakysiu.
4. Ne.
5. Laimė tavo kaip grybas auga.
6. Gygenk iš darbo, o ne iš laimės.
7. Laimė ne paukštė į rankas nepaimsi.

8. Kvailiems laimė ant nenaudos.
9. Jam duosi — Dievas tau dvigubai atlygins.
10. Atiduos, jei kada jam kas duos.
11. Be teisybės ir lauki.
12. Provokis ir mokėk, ne tą praloši.

Parisas 205.

2. Buvo be pelno, nors ir ne su pralaime.
3. Kelionėje nesmagumo lauk.
4. Paburk ant kazyrų.
5. Galbut; tikrai nesakau.
6. Greitai apleis.
7. Paklausk pas burtininkus.
8. Laimė duodasi išmintingiems.
9. Butum laiminga, kad ne tavo biaurumas.
10. Pas jį ne tavo vieno prapuola.
11. Ant ano svieto.
12. Ir teisus, o praloši, o dėlko, pats žinai.

Pompėjus 206.

2. Blogas sutikimas geresnis už gerą barnį.
3. Kas nors blogo tavęs laukia ten.
4. Blogai.
5. Jo seniai laukia.
6. Dėkavok Dievui.
7. Pakęsk.
8. Laimės jieškok kapuose.
9. Ji tau ne ant naudos.
10. Puikių Dievas nemyli.
11. Galima.
12. Aname sviete.

Annibalas 207.

2. Išeis ant tavo naudos.
3. Provotis galima, pas ką kišenius pilnas.
4. Kelionėje turėsi dar nesmagumą.

5. Niekai.
6. Neužilgo.
7. Už zaunas neima.
8. Jeigu ne laimė, tai tu prapultum.
9. Bus.
10. Laimė priklauso nuo truso.
11. Kas pats niekai, tam nė Dievas neduoda.
12. Pinigai tau įsipykę, reikia juos greičiaus išleist.

Tamerlanas 208.

2. Numirus.
3. Ilgai verpiant reikia ilgai aust.
4. Pinigų nesigailėk, jo kišenius svarbesnis.
5. Turgus dabar netikęs.
6. Sėdėk namie.
7. Niekados.
8. Rodija jo neimti.
9. Paikšui tiktai ir duota tas.
10. Nebus.
11. Tinginiai, o laukiame laimės.
12. Tu vertas ne gerovės, bet skurdo.

Sokratas 209.

2. Ant senatvės turėsi džiaugsmą.
3. Kitiems davė, pasilikai tik tu.
4. Miegot ant tyro oro.
5. Ką juose pasėjai, tą ir gausi.
6. Amatu.
7. Liga pavojinga.
8. Nuo gero neatsisako.
9. Gero nelauk.
10. Nelošk.
11. Skubink važiuot, pinigai gatavi.
12. Kelionė ilga, o likimas kartus.

Leonas 210.

2. Niekados negausi.
3. Ant senatvės nusiraminsi.
4. Jei užsitarnavai, tai gausi.
5. Degtinės.
6. Jie bus ant tarnystos.
7. Pabrikuose.
8. Negerk, tai išsigydysi.
9. Gauti gerai, tik tavo atmintis maža.
10. Nesmagumas, bet jis greit pereis.
11. Praloši.
12. Negausi.

Platonas 211.

2. Numirs ten.
3. Negreit.
4. Numirsi ramiai su pagelba gerų žmonių.
5. Negreit, bet gausi.
6. Karštų blynų.
7. Iš vaikų nebusi laimingas.
8. Pirkliavime arklių.
9. Nesigydyk.
10. Užvydus kitiems.
11. Dievas apsaugos nuo nelaimės.
12. Išloši kojas namon pareiti.

Dionisijus 212.

2. Ant tuščio išsikaštuosi.
3. Negrįši.
4. Kitame sviete angliais.
5. Man nereikia žinoti.
6. Dovanos buna už nuopelnus.
7. Smalkų.
8. Apramins, jeigu išauginai.
9. Ant tarnystos.

10. Su tuo ir į kapus nueisi.
11. Šita malonė ant blogo mums su tavim.
12. Milaširdingas susimylėjimą apturės.

Aristotelis 213.

2. Viską praloši.
3. Negausi.
4. Numirs.
5. Ne.
6. Senatvės nesulauksi.
7. Turėk viltį.
8. Kazyrų.
9. Už tavo žiaurumą vaikai tavęs neužkęs.
10. Niekame.
11. Atmesk niekus šalin.
12. Nieko nežinau.

Diogenas 214.

2. Dirstelk į Briusovo kalendorių.
3. Nenusiseks tau.
4. Rašyk prapuolė.
5. Kur nuvyksi, ten ir liksi.
6. Tikėjai nepasiklausęs proto.
7. Turėk viltį.
8. Po lietui ketverge.
9. Moterų.
10. Idant nesusirupintum, neklausk.
11. Gerovė tavo priklauso nuo tavęs.
12. Melskis pas Dievą, negerk degtinės nė alaus, susilaikyk nuo meiliškų ryšių, ir busi sveikas.

Agrippinas 215.

2. Dykai paimti gerai, o ar atmįsi?
3. Lauk atmainos.
4. Prašvilpsi.

5. Gausi, bet negreit.
6. Nesakysiu — dasiėdė.
7. Kada numirs.
8. Man tuo tarpu nėra žinoma.
9. Gausi, bet ne tą, ko lauki.
10. Pasileidimas.
11. Kam yra likta, tas ir įvyks.
12. Tavo laimė susivaldyme.

Likurgas 216.

2. Negreitai.
3. Dovanos ir galvočius apjakina.
4. Mirtis užbaigs tavo nelaimę.
5. Mesk kazyras.
6. Atiduos.
7. Užmokės.
8. Jis pats neturi.
9. Vaikai, jei juos turi, nuramins.
10. Pakentėk.
11. Liuoningo gyvenimo
12. Savo rubežiaus nepereisi.

Parisas 217.

2. Nežinau.
3. Kada numirsi.
4. Duok vargšui pagelbą, o jis vis neužganėdintas.
5. Laimėje ir nelaimėje buk tvirtas ir vienodas.
6. Išloši daug.
7. Nerasi.
8. Apie užgavėnes sugrįš.
9. Gausi, tik netuoj.
10. O aš ką žinau — n'išmanėli!
11. Pasiduok į atstatymą.
12. Balių ir lėbių.

Pompéjus 218.

2. Busi labai laimingas.
3. Vaisbunystėje.
4. Kapuose.
5. Visi apie gerovę rupinasi.
6. Laimėje nesididžiuok.
7. Nelošk.
8. Veltai.
9. Jis išvaževo, idant ten apsigyventi ant visados.
10. Užmokesties nebus.
11. Busi stokoje.
12. Noras išsipildis, bet kada? — nežinia.

Annibalas 219.

2. Moteriškos lyties.
3. Jie patys nieko neturės.
4. Pas moteris.
5. Pasitaisysi.
6. Kad duoda tai imk, o muša tai bėgk.
7. Pramainu laimė ir vargas.
8. Nelošk, tai niekad nepraloši.
9. Aplankyk, pas jį kišeninė džiova.
10. Sugrįš.
11. Gausi, o galbut ir ne.
12. Garbink Dievą, ant senatvės busi aprupintas.

Tamerlanas 220.

2. Užsipelnyk, tąsyk ir lauk.
3. Pasileidimo.
4. Nežinau.
5. Kame nori.
6. Lengviaus bus.
7. Turtų pas žmones daug, — visų nesuimsi.
8. Neatsisakyk nė nuo pinigų, nė nuo kalėjimo.

9. Liaukis apgaudidēti.
10. Važiuot — tiktai kaštuotis.
11. Visko bijokis.
12. Lik sveiks!.... Aname sviete.

Minimas ant kortu.

I.

Lošamosios kortos, pasakančios ateitę menančio.

Abelna Prasmė Kortų.

Karaliai.

Karalius bulvių — ženklina gerą ir teisingą žmogų.

Karalius čyrvų — priedermingą ir umų žmogų.

Karalius gilių — pavojingą dėl moterų žmogų.

Karalius vynų — vyliugą ir blėdingą abelnai žmogų.

Augščiai.

Bulvių — moteris prasta.
Čyrvų — labdaringa moteris.
Gilių — draugė.
Vynų — nevidoniška, pikta.

Žemiai.

Bulvių — ištikimą.
Čyrvų — malonų svečią.
Gilių — draugą.
Vynų — melagį.

Tuzai.

Bulvių — laišką.
Čyrvų — meilišką laišką.
Gilių — melagingą paskalą.
Vynų — liudną laišką.

Dešimtakės.

Bulvių — meilišką žinią.
Čyrvų — kliutis.
Gilių — apgavystą.
Vynų — ligą.

Devynakės.

Bulvių — meilišką pašneką.
Čyrvų — dovaną.
Gilių — palikimą.
Vynų — pralaimę.

Aštuonakės.

Bulvių — neapkantą.
Čyrvų — smagumą.
Gilių — ašaras.
Vynų — liudnumą, ilgestį.

Septynakės.

Bulvių — linksmybę, džiaugsmą.
Čyrvų — neištikimumą.
Gilių — išsipildymą.
Vynų — nesmagumą.

Šeškės,

Bulvių — linksmą kelionę.
Čyrvų — pasimatymą.
Gilių — nenaudingą kelionę.
Vynų — netyčumą.

Penkakės.

Bulvių — nesmagumą, barnį.
Čyrvų — palikimą.
Gilių — neišsipildymą.
Vynų — apgavystą.

Keturakės.

Bulvių — pažįstamus.
Čyrvų — naują pažintį.
Gilių — dovaną,
Vynų — viltį pasekmėje.

Triakės.

Bulvių — neramumą.
Čyrvų — gerovę.
Gilių — kudikį.
Vynų — pairimą, klaidą.

Dviakės.

Bulvių — bėdą.
Čyrvų — laimę abelnai.
Gilių — neramumą.
Vynų — pagelbą.

REIKŠME KORTU, IŠDESTYTU PRIE MINIMO VISA KALADA.

Bulvės.

1. *Bulvių karalius šale tuzo čyrvų* reiškia šykštų žmogų.

2. *Bulvių karalius šale karaliaus vynų* reiškia teisingą žmogų.

3. *Bulvių karalius šale karaliaus gilių* juodbruvį, juodplaukį žmogų.

4. *Bulvių karalius su bulvių tuzu* velionį, *su vynų* — girtuoklį, *su gilių* — protingą ir veiklų, *su čyrvų* — šykštuolį.

5. *Bulvių karalius su bulvių augščiu* — suvedžiotoją; *su bulvių žemiu* svetimžemį; *su vynų* — kareivį.

6. *Bulvių karalius su čyrvų dviake* — apsivedusį vyrą; *su gilių* — vargingą, nelaimingą; *su*

čyrvų triake — laimingą; *su gilių septynake* — papuolusį į nelaimę; *su šeške* — protingą; *su aštuonake* — nusitolinusį; *su devynake* — gerą pažįstamą; *su keturake* — suareštuotą; *su šeške* — sergantį; *su penkake* — apskųstą; *su bulvių devynake* — vagį.

Čyrvos.

7. Čyrvų karalius su vynų tuzu — žmogų įtekmingą, reikalingą, bet nemalonų ir pavojingą; *su čyrvų dviake* — ištekėjimą arba pagimdymą; *su gilių tuzu* — teisdarystę ir netikėtą džiaugsmą; *su čyrvų šeške* — vedusį žmogų.

8. Su bulvių keturake — turtingą; *su bulvių žemiu* — nenusidavimą; *su gilių devynake* — kelionę.

9. Čyrvų augštis su čyrvų tuzu — užprašymą.

Gilės.

10. Gilių karalius su vynų penkake — juodbruvį, nepriimnumą; *su vynų dviake* — barnį su tamsum karalium; *su vynų septynake* — prasergėjimą nuo kokio pavojaus; *su vynų šeške* — kelionę su nesmagumais.

Vynai.

11. Vynų karalius su septynake gilių — įžeidą ir apmaudą; *su vynų triake* — nusitolinimą priešo; *su bulvių karaliumi* — teisingą žmogų.

12. Bulvių augštis su bulvių dviake — negerą žmogų; *su vynų tuzu* — vargingą; *su gilių triake* — ištekėjusę; *su čyrvų šeške* — merginą; *su vynų augščiu* — našlį; *su vynų keturake* — turtingą; *su gilių dešimtake* — mylimą; *su bulvių žemiu* — reikalas neįvyks; *su gilių dešimtake* — greitą kelionę.

13. Vynų augštis su čyrvų penkake — našlystę giminaitės; *su čyrvų karaliumi* — myrį vyro pir-

ma pačios; *su gilių žemiu* — neatbolną vyrą; *su vynų karaliumi* — apsisergėjimą nuo pikto žmogaus; *su čyrvų triake* — moterį nemalonę ir piktą; *su bulvių devynake ir keturake* — bebaimę.

14. Gilių augštis su čyrvų dviake — ženatvę; *su gilių devynake* — mylimosios suviliojimą; *su bulvių devynake* — barnį.

15. Bulvių žemys su čyrvų karalium — kelionę; *su čyrvų tuzu* — kelionę dėl pinigų; *su bulvių dešimtake* — naujienas, *su čyrvų penkake* — apleidimą vietos.

16. Čyrvų žemys su čyrvų dviake — ženatvę, vestuves; *su bulvių devynake* — ramumą pageidimų.

17. Gilių žemys su gilių penkake — neištikimumą pačios; *su čyrvų penkake* — gavimą pinigų ir gertuves; *su gilių septynake* — praleidimą palikimo, *o prie kitų kortų* — liuoną ir geradarystą.

18. Vynų žemys su gilių keturake — dovaną; *su bulvių devynake* — nelaimę; *su gilių šeške* — ženatvę; *su bulvių keturake* — apžiurumą; *su gilių dviake* — myrį per neatsargumą.

19. Bulvių tuzas su čyrvų devynake — nesmagumą ir atsargumą nuo mylimojo; *su vynų karaliumi* — nemeilę stiprių; *su čyrvų devynake* — didelę laimę; *su čyrvų penkake* — apsivedimą ir perskiras; *su vynų tuzu* — gėdą; *su gilių septynake* — laimę; *su bulvių devynake* — nesutikimą; *su čyrvų šeške* — laimę poroje; *su vynų šeške* — areštavimą; *su čyrvų dešimtake* — nesmagumą; *su bulvių šeške* — suviliojimą pažadėjime; *su gilių dešimtake* — sugrįžimą; *su gilių karaliumi* — atmainą gyvenime.

20. Čyrvų tuzas — pažintį su čyrvine moteria.

21. Gilių tuzas su čyrvų šeške — laimingą ap

sivedimą; *su čyrvų devynake ir triake* — laimę; *su bulvių dešimtake ir gilių dviake* — laimę.

22. Vynų tuzas su čyrvų dviake — pasekmę; *su čyrvų dviake* — neštumą.

23. Bulvių devynake su čyrvų dešimtake — nepasisekimą; *su vynų karaliumi* — apkalbas; *su bulvių žemiu* — barnį; *su čyrvų karalium* — vaikštynę; *su bulvių aštuonake* — kelionę vandeniu; *su čyrvų penkake* — nusidėjimą; *su bulvių ir vynų tuzu* — nelaimę.

24. Čyrvų dešimtaké su čyrvų septynake ir devynake — nesmagumą ir nelemtą žmogų.

25. Gilių dešimtaké su gilių ir bulvių penkake ir septynake — laimę ir išlošimą.

26. Vynų dešimtaké su bulvių tuzu — mirtį šeimynoje; *su bulvių devynake ir dešimtake* — ašaras; *su gilių septynake* — magaryčias.

27. Bulvių devynaké su vynų triake ir prie kitų kortų — kliutį;

28. Čyrvų devynakė su gilių ir vynų septynake — širdingumą ir išlaimėjimą pinigų;

29. Vynų devynaké su gilių septynake — balių; *su bulvių augščiu* — šermenis; *su gilių žemiu* — prasergėjimą nuo pavojaus nuo šito dažo žmogaus.

30. Gilių devynaké su čyrvų aštuonake — draugystę moters; *su vynų dviake* — susitaikymą; *su čyrvų dešimtake* — nesmagumą, o prie kitų kortų kelionę.

31. Bulvių aštuonaké su gilių septynake ir bulvių šeške — vylių.

32. Čyrvų aštuonaké su čyrvų dviake — išsipildymą noro; *su čyrvų devynake ir triake* — tą patį; *su bulvių devynake* — barnį.

33. Vynų aštuonaké su bulvių dviake, čyrvų ir

gilių devynake — didelį nesmagumą, *o su gilių dešimtake* — netikėtą išvažiavimą.

34. Bulvių septynaké su vynų tuzu, su gilių šeške ir čyrvų šeške — laimingą apsivedimą; *su bulvių devynake* — nenaudingą pykestį; *su čyrvų dešimtake* — nedalaikymą meilėje.

35. Čyrvų septynaké su vynų dešimtake — nuliudimą, nesmagumą; *su bulvių dešimtake* — pasisekimą.

36. Gilių septynaké su čyrvų septynake, su gilių dviake — nesmagumą; *su bulvių ir gilių penkake* — pasisekimą, *o su čyrvų žemiu* — norą susituokti su jumis.

37. Vynų septynaké su vynų tuzu — laimingą gimdymą, *o su gilių septynake* — pinigišką viltį.

38. Bulvių šeškė su vynų žemiu, su vynų penkake, su bulvių dešimtake — nesmagumą; *su gilių šeške* — laimę, *o su čyrvų* — ligą.

39. Čyrvų šeškė su bulvių aštuonake — smagų atminimą; *su vynų augščiu, su gilių septynake ir dviake, su bulvių augščiu ir tuzu* — didelį nesmagumą.

40. Vynų šeškė su bulvių devynake, su gilių dešimtake ir aštuonake — myrį arba pralaimę; *su gilių septynake* — pinigišką radinį.

41. Gilių šeškė su gilių dviake — keblumą darbuose, *su čyrvų septynake, su gilių keturake* — pavojų; *su gilių karalium* — išmintį,

Žinant, tokiu budu, reikšmę kortų kaladoje, išdeda jas ir skaito, kaip iš knygos, likimą menančio, atsakinėjant ant užduotų klausimų.

Ima kaladą kortų, supašo ir duoda menančiam nukelti, paklausius, keno vardu mena. Paskui paima paeiliui iš kalados 28 kortas ir išdeda

jas į keturias eiles po septynias kortas kožnoje; toliaus žiuri į susidėjusias kortas ir mena.

Antai. Aš užmaniau: „už ko aš išeisiu už vyro?" Kortos išpuolė šiteip: bulvių karalius, čyrvų šeškė, vynų žemys, gilių keturakė, čyrvų žemys, čyrvų dviakė su gilių dešimtake.

Karalius -- vienstypis vyras; šeškė su žemiu — dovana; keturakė su žemiu -- greitas ištekėjimas; žemys su dviake -- tas pats; dviakė su dešimtake — išsipildymas noro.

Kasgi isėjo?

Išsipildymas noro.

Bet mena ir kitaip. Šitas budas minimo susideda iš sekančių taiklių burtininkės ar žinuno.

Kožnas dažas turi savyje ypatingą ženklinimą, ir korta, paimta atskirai, atsako ant trijų klausimų:

Raudonas Dažas.

Bulvių tuzas: 1) laimė tavo tolima; 2) tuščia svajonė; 3) išsipildis geriau negu lauki.

Bulvių karalius: 1) netikėk draugui; 2) apgaus; 3) apsisaugojimas nuo priešo.

Bulvių augštis: 1) netikėk draugui; 2) nesmagumas nuo varžyninko; 3) įžeidimas.

Bulvių žemys: 1) prisirišimas meilėje; 2) bereikalingas užvydumas; 3) begalinė meilė.

Bulvių dešimtaké: 1) pavojus nuo apvienėjimo; 2) išsigelbėjimas nuo liudnumo; 3) nekarščiuok.

Bulvių devynaké: 1) tavo jausmų nesupranta; 2) užsiimk darbu ir nesirupink; 3) susitaikymas su mylimaja.

Bulvių aštuonaké: 1) linksma naujiena; 2) laimingas budas; 3) kantrybė viską pergali.

Bulvių septynaké: 1) tvirtumas draugo; 2) meilė; 3) laimė.

Bulvių šeškė: 1) vylius; 2) klausyk rodos; 3) klaida.

Bulvių penkaké: 1) pagaila; 2) naudingas nesmagumas; 3) šaltas jausmas arba atšalimas.

Bulvių keturaké: 1) laimė su tavim; 2) tvirtumas meilėje; 3) atmaina, bet ir viltis.

Bulvių triaké: 1) netikėta gerovė; 2) paliki mas; 3) panaikinimas pavojingo apsiėmimo.

Bulvių dviaké: 1) gerovė nuo žmogaus; 2) gudravimai be naudos; 3) vargingumas.

Čyrvų tuzas: 1) tavę myli; 2) neabejok; 3) tikras draugas.

Čyrvų karalius: 1) meilė bendra; 2) neišsipildis; 3) greitai išvysi išsipildymą.

Čyrvų augštis: 1) už trijų mėnesių; 2) atsargumas; 3) slėpk savo jausmus, saugokis.

Čyrvų žemys: 1) tave mena ir geidžia matyti; 2) buk ramus; 3) nebuk rustus, nepaleisk laimės meiliškos.

Čyrvų dešimtaké: 1) pasimislyk; 2) nesibijok vyliaus; 3) netikėk piršliui.

Čyrvų devynaké: 1) ištikimas; 2) atsargumas; 3) saugokis meilės.

Čyrvų aštuonaké: 1) noras; 2) permaina iš priežasties pašalinio žmogaus; 3) nuveikimas darbo.

Čyrvų septynaké: 1) nuo tavęs priklauso išsipildymas; 2) saugokis; 3) kliutys tiktai paskubins įvykimą.

Čyrvų šeškė: 1) meilė; 2) turėk viltį; 3) atsargumas pasirinkime.

Čyrvų penkaké: 1) nesvarbus suviliojimas; 2) mylite; 3) žinia ir nuliudimas.

Čyrvų keturaké: 1) pašneka su pabuvusiu; 2) netikėk žodžiams; 3) neturėsi pasekmės.

Čyrvų triaké: 1) nuraminimas; 2) pagelba nuo draugo; 3) gerovė.

Čyrvų dviaké: 1) jis atmena ir guodoja; 2) tikėk žodžiui; 3) myli.

Tamsus Dažas.

Gilių tuzas: 1) gailestis, pasisekimas; 2) nenusisekimas; 3) be reikalo rupintis.

Gilių karalius: 1) veidmainingai apie ką manyti; 2) nemislyk — neišlaimėsi; 3) skubink arba pražus.

Gilių augštis: 1) tuščia meilė; 2) pasimatymas; 3) gausi.

Gilių žemys: 1) vargiai; 2) abejotina pasekmė; 3) nemislyk.

Gilių dešimtaké: 1) nesigraudink; 2) laimė; 3) išsipildymas noro.

Gilių devynaké: 1) atmaina; 2) nenudavinėk; 3) gerovė.

Gilių aštuonaké: 1) šalinkis nuo pavojaus; 2) atsargumas; 3) slaptingas priešas.

Gilių septynaké: 1) džiaugsmas; 2) teipgi, 3) išsipildymas noro.

Gilių šešké: 1) nebuk tikras; 2) netikėtas išsipildymas; 3) džiaugsmas ir atsargumas.

Gilių penkaké 1) nelauktis; 2) laimė; 3) atmena ir myli.

Gilių keturaké: 1) išsipildymas; 2) svajonės; 3) greita žinia.

Gilių triaké: 1) linksmas pasimatymas; 2) saugokis vyliaus; 3) laimėje nesididžiuok.

Gilių dviaké: 1) buk ramus; 2) nelauk; 3) mylimi vienas kito.

Vynų tuzas: 1) ramumas; 2) gerovė; 3) ištikimingumas rodai.

Vynų karalius: 1) netikėk; 2) linksma žinia; 3) laimė.

Vynų augštis: 1) vaizdyk; 2) dovana; 3) nesmagumas.

Vynų žemys: 1) išsipildymas; 2) graudumas; 3) greitai viskas pereis.

Vynų dešimtaké: 1) ašaros iš meilės; 2) nusiramink; 3) mesk susigraužimą.

Vynų devynaké: 1) nuliudimas; 2) smugis; 2) nesmagi žinia.

Vynų aštuonaké: 1) graudinga žinia; 2) vylius; liga josios.

Vynų septynaké: 1) susigraudinimas iš laiško; 2) apkalba; 3) nenusidavimas.

Vynų šešké: 1) nereikalingas liudimas; 2) neišmintingas darbas; 3) persimainyk.

Vynų penkaké: 1) nelaimė; 2) nesidraugauk; 3) klausyk rodos.

Vynų keturaké: 1) saugokis piktos moters; 2) pasimatymas neįvyks; 3) nelaimė.

Vynų triaké: 1) išgelbėjimas nuo bėdos; 2) nuliudimas per save patį; 3) džiaugsmas.

Vynų dviaké: 1) liudnumas; 2) apsiskaitymas; 3) kliutis.

Minimas. Žinant ženklinimą dažų, žinoma, iš visos kalados, užmanius, supašius ir nukėlus kaip pakliuk, išima kortą. Prie išimtosios išme-

ta jos dažą ir ieško atsakymo pagal nurodytą čion ženklinimą kortų.

Žeklinimas dažų.

1. Bulvinis ženklina: turtą, laimę, linksmą ir ramų gyvenimą; *2. čyrvinis* — tikrumą, garbę, teisybę ir geradėjystę; *3. gilinis* — nesmagumą, netikrumą, sunkenybes, ligą; *4. vyninis* — laimę, pasisekimą ant moterų.

Tuzai ženklina kokią nors rusčią buitį gyvenime; *karaliai* — garbę, pelningą vietą ir atsidavimą; *augščiai* — moteris; *žemiai* — jaunus vyrus; *dešimtakės* — laiškus; *devynakės ir aštuonakės* — laipsnį nuopelnystės, meilės ir svarbumą užmanyto darbo; *septynakės* — namus, mantą; *šeškės* — keliones.

Padėjimas kortų.

1. Augštis šale karaliaus — išsipildymą.

2. Žemys gale kojų augščio — meilininką.

3. Tuzas terp augščių — likimą.

4. Keturios aštuonakės pirma augščio — išpažinimą meilės.

5. Keturios septynakės — žemą nuomonę.

6. Augštis terp keturių dešimtakių — apkalbas.

7. Prie augščio žemys ir kortos gilių dažo — kareivį.

8. Augštis terp vynų — pykestį.

9. Vynų tuzas prie septynakės — ligą giminėje.

10. Apie bulvių augštį aštuonaké ir septynaké — netikrumą.

11. Augštis terp dviejų karalių — draugus.

12. Karalius terp tuzo ir devynakės — apturėjimą dovanos.

13. Prie karaliaus bulvių dešimtaké ir vynų tuzas — vaidas už pinigus.

14. Karalius su keturioms septynakéms — suirimą meilės.

15. Prie karaliaus augštis ir dešimtaké jo dažo — meilę.

16. Jeigu prie menamosios kortos iš vienos pusės šeškės, o iš kitos vyniné korta — nesmagumą.

17. Jeigu menamasis augštis ženklina ištekėjusę moterį, tai karalius jo dažo — vyrą, *jei merginą* — jaunikį.

Bulvės, apstojusios karalių — pelną.

Keturi tuzai — vestuves.

Keturi augščiai — šnektas.

Keturios šeškės — išsipildymą.

MINIMAS ANT KAVOS.

Užvirink kavos, nupilk nuo jos skystimą šalin, o nusisėdusių tirštimų, paėmus kokius tris šaukštelius, įdėti į arbatinį puodelį, užvožti jį torielkėle ir, atsargiai apvertus, pastatyti torielkėlę ant stalo. Paskui, paėmus truputį tyro vandens, įpilti jo į torielkėlę ir, paėmus puodelį už dugnelio, kiek galint pavalniai ir atsargiai, pakelti ir paleisti ant torielkėlės tris kartus, tariant pats sau: „*ištikimumas, draugyba, sutikimas.*"

Po to pakelti puodelį augštyn ir žiurėti į jį ant aplipusių jo briaunų kavos tirštimais, koki ant jų pasidarė pavidalai. Iš šitų tai pasidariusių pavidalių ir mena apie likimą.

1. Pavidalas, panašus į išveizdį žmogaus kuno, reiškia meilišką pasimatymą, o jegu kam pavogė — negrįžtančią gaištį.

2. Pavidalas namo, kambario — perteklių ir

turtą. Neaiškus užsibrieżimas šitų paisomų daigtų — vargingumą.

3. Pavidalas bokšto — gerą ženklą.

4. Medis — kliutį; giria — netikėtą suirimą, o jeigu persistato maž-daug panėšumas į upę — išnaudojančius žmones dėl menančio.

5. Pavidalai gyvulių — pavojų, gaištį; vaizdas kalno — ilgestį, nuliudimą; vartai — svečius; pavidalas su ragais — kelionę; pavidalas maluno — melą, apšmeižą.

MINIMAS ANT PUPU.

Paėmus 41 pupą, arba vyšnių ar slyvų kaulelį, sumaišyti jas ir išdėti į tris kruveles, imant pupas neskaičius, bet kiek į ranką papuola. Padarius tą, imti pirmą kruvelę nuo kairės rankos, atskaityti keturias pupas ir atidėti į šalį, vėl iš kruvelės paimti tiek pat pupų atidėti ir daryti tą tolei, kolei kruvelėje liksis tik keturios, trys, dvi, ar viena pupa. Šitą lykių deda į pirmą eilią. Toliau daro tą patį su antra ir trečia kruvele, išdedant lykius į du ar tris ruožus.

Pabaigus šitą, ima tą patį daryti su atidėtomis į šalį kruvelėmis pupų žemyn ir daro tą iki tol, kol pasidaro trys ruožai, kožname ruože po tris kruveles, o iš viso devynios.

Iš išdėtų tokiu budu pupų vidurinė kruvelė pirmojo ruožo vadinasi galva; tame pačiame ruože trečia kruvelė vadinasi ranka; antrame ruože vidurinė kruvelė vadinasi širdžia, o trečiame ruože trečia kruvelė ženklina koją eisenoje.

Galva pasako — linksmybę, smagumą, o dėl pabuvusių žmonių — išmintį, mokslingumą.

Širdis — džiaugsmą.

Koja — išvažiavimą, kelionę, apturėjimą ir pasiuntimą.

Ranka — mantą, vargingumą, turtą.

Pirmas ruožas ženklina — kliutį. Jeigu pirmosios kruvelės visuose trijuose vertikališkuose ruožuose susideda iš lygiaus, t. y. porinio skaičiaus pupų, tai ženklina neišsipildymą noro; jei nelygius, reiškia išsipildymą.

Trečiame vertikališkame ruože trečia kruvelė turinti vieną grudą, ženklina išsipildymą užmanymo; bet jeigu tuo patim laiku pirmoj kruvelėj pasidarė lygius, tai norui dar randasi kliutys. Ir abelnai nelygius ženklina visuomet gerą lėmimą.

Antai: Ar sugrįš jisai? Idant atsakyti ant to, žiuri į trečią kruvelę trečiame ruože. Šita kruvelė ženklina koją, jeigu joje lygius, tai nesugrįš, nebus nė laiško, nė siuntinio; toliaus peržiuri tame pačiame horizontališkame ruože pirmą kruvelę, ten teipgi lygius, tokiu budu užduotas klausimas išrištas užginančioj prasmėj. Žiuri į antrą kruvelę horizontališko ruožo. Čion randasi, daleiskime, nelygius, — tas paduoda viltį išsipildymui užmįto dalyko, nors ir neveikiai.

KARALIUS SALIAMONAS.

Paaiškinimas kaip reikia mįti.

Norintis greitai dasižinoti apie savo ateitę, turi paimti grudą ir mesti jį į vidurį šviečiančio skritulio, ir po tuo numaru, ant kurio grudas puls, reikia jieškoti atsakymo.

Atsakymai.

1. Su didele sunkenybe, žmogau, pabaigsi savo darbą; daug nusidėjimo. Pats tu, žmogau, kaltas; prisipažink, idant neišeitų ant nenaudos.

2. Neramumo ir gėdos daug padaris tau, žmogau: saugokis to, ant ko turi piktumą; nuo ko nors busi be reikalo apšnekėtas.

3. Prie gero ir turtų kreipkis tu, žmogau, tiktai nemaišyk su variu; geriau yra tą teip turėti; pasižiurėk, ar tavęs geras laikosi, teip ir tu ant toliaus nesilaikyk šitos mislies.

4. Dievas gelbininku tavo yra. Nenusimink, žmogau, dėl nieko; nesibijok: kelias tavo bus geras, nuo priešų busi išgelbėtas.

5. Paliauk tu, žmogau, daręs blogą žmonėms, tai ir pats to nedatirsi. Apgautas busi nuo priešų savo; kentėk iki galui, busi tvirtas.

6. Bus tau, žmogau, teip kaip tu nori; turėsi po savo noru, tik neveikiai; pamatysi.

7. Greitai bus, žmogau, pas tave džiaugsmas: turėsi daug gero. Kelias tavo geras ir linksmas.

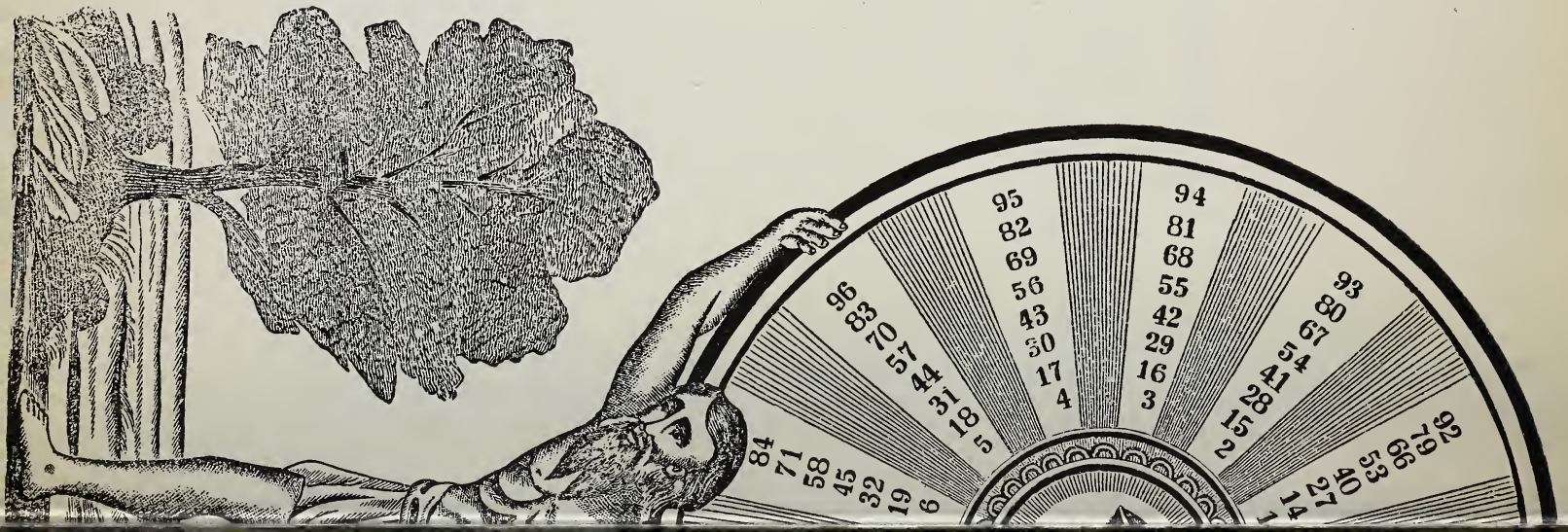
96 83 70 57 44 31 18 5
95 82 69 56 43 30 17 4
94 81 68 55 42 29 16 3
93 80 67 54 41 28 15 2
84 71 58 45 32 19 6

90
77
64
51
38
25
12
89
76
63
50
37
24
11
100
88
75
62
49
36
23
10
99
87
74
61
48
35
22
9
98
86
73
60
47
34
21
8

8. Nuo ligos prie sveikatos, nuonuliudimo prie džiaugsmo atkreips tave Viešpats Dievas tavo; atkreips tave ant gerų darbų.

9. Nesidarbuok! Ko tu trokšti, tas neįvyks; pataisyk kelią savo. Apie ką manei, tas kelyje negyvas ir pas tave nebegrįš.

10. Nuliudimas tavo išeis tau ant džiaugsmo; kelias tavo neteisingas, su godumu, o antras su džiaugsmu, trečias bus teisingas; Dievas tau padės.

11. Minimas tavo kasdieninis, priešus tavo parodis gyvenimo kova.

12. Duos tau Viešpats didelę dovaną iš ten, iš kur lauki: daug gero padarei, žmogau, Dievas dovanoja tau viso gero.

13. Neapturėsi to, ko nori; kitam bus duota, o ne tau, nes jis pažįsta teisybę, apie kurią tu užmiršti; geriau yra su teisybe melstis, nė ką į blogus darbus žengti.

14. Trusas tavo abelnai bus tau, daryk prižadėjimą Dievui; parodis tau malonę, išgelbės ir apsaugos tave nuo visokio pikto.

15. Neišsipildis tavo noras; nesitikėk ant pažadėto, bet darbu stengkis įgyti. Ateik tankiaus su gryna malda pas Dievą.

16. Daug, žmogau, turi ramumo; nesuardyk šito piktai užmanytais darbais.

17. Be abejonės apie Dievą pradėk: pagelbą kame jos reikalauji, apturėsi pagal savo prašymą.

18. Geidi sveikatos, daryk žmonėms žodžiu; Dievas gi padaris tau darbu.

19. Sako tau, žmogau: laikyk liežuvį už dantų.

20. Tame daug garbės matai ir abejonė tam išsipildyt tau duota.

21. Ant dvejo tu manai, žmogau; Dievas gi tau padės geriau kaip tavi draugai.

22. Po saulei mėnuo šviečia, o mislis tavo žmogau, dvigubai. Neturėk vilties ant savo pajiegų, tave išgelbės Dievas. Turėsi daug gero, teip kaip tu nori, po tavo noru.

23. Nenusidėk, žmogau savo mislia, ne nuo Dievo turi savo norą.

24. Nesmagumą turi tu; verčiau palauk biskį, džiaugsiesi; nesibaimyk, Dievas išpildis tavo norą.

25. Laikas geras, tu gausi dėl savęs.

26. Daug turi priešų sau, saugokis jų, išgelbės tave likimas.

27. Malonė ir ilgumas dienų bus, kol gerus darbus darysi žmonėms.

28. Šiurkštų kelią rodija tau tavo mislys. Padėk savo viltį dievuje: gerai tau bus.

29. Viltis tavo bus gera tau ir labai pelninga; sutverk, Dieve, ranką tavo davinėti pagelbą. Teisingas vyras visą dieną turi susimylėjimą ir skolina, ir tu, žmogau, daryk tą patį, o išvysi milaširdystę nuo Dievo.

30. Pirma laiko dar meni, tai pageidaujamo nuo Dievo neapturėsi.

31. Su dideliu sunkumu bus darbas tavo. Turėk viltį pas Dievą ir pamylėk visokią teisybę, o apturėsi tą, ką nori.

32. Gausi tikrai tą, ko geidi.

33. Gyvenimas tavo bus tau ant džiaugsmo ir turtų; pagyvensi sunkiai jaunystėje savo, o ant senatvės apturesi didelę garbę.

34. Didelį džiaugsmą tu apturėsi, tiktai tu neik, naudos tau nėra. Teisingas sudžia teisybę

ir myli; teip ir tu išvengk pikto, daryk gerai, o bus tau gerai.

35. Palauk mažumą, dar išsipildis noras tavo.

36. Po nuliudimui šitam džiaugsmas didelis bus tau.

37. Blogas žmogus apgaudinėja ir monija tave; netikėk jam, bet apversk liudnumą savo į džiaugsmą, o busi ramus.

38. Su šita liga užbaigs jis ar ji savo gyvenimą.

39. Teisingai užeina tau piktumas ir graudumas tavo didelis, tavo kalba apgailėtina, tu liusti, žmogau. Melskis užėjus visokiai bėdai. Tikėk į Dievą tavo iš visos širdies tavo. Jis išgelbės tave nuo tavo nelaimių ir tu apturėsi tą, ko nori.

40. Jei pasiduosi skriaudžiantiems tave, tai ištiks tave blogumas; jei nedarysi žmonėms blogo tai ir pats jo neapturėsi ir išvysi gerumą ant visados.

41. Tikėk į Dievą tavo iš visos širdies savo: Jis išgebės tave nuo tavo nelaimių ir tu apturėsi tą, ko tu geidi.

42. Drįsk ir nesibijok: Dievas tau padės pagal tavo prašymą.

43. Neik tavo keliu, žmogau: daug priešų turi pas save, saugokis jų. Nori briedį pagauti už ragų, o jis seniai į laukus iškurė; turėk viltį Dievuje, o ne žmoguje ir nesitikėk ant savęs ir savo pajiegų, nesirupink apie tą reikalą — nesmagumą turėsi.

44. Sunkenybę be naudos turėsi dėl savęs.

45. Nesibijok, viltis tavo bus gera dėl tavęs.

46. Nėra tau gero, bet panieka bus didelė.

47. Gailėkis ir susilaikyk nuo pikto, Dievas nenukaltins tavęs.

48. Užmirš šitą jisai, tu gi užslėptas: palauk mažumą, bus tavo.

49. Malonė nuo Dievo neužilgo pasieks tave.

50. Jei darysi žmonėms gerą tuojaus nelaukęs, bus tau geriau.

51. Piktų mislių turi tu daug ant žmonių, neišpildyk jų; kaip laivas ant marių plaukia, teip ir mislys tavo įsikunis paskui pačiame darbe.

52. Pasipriešyk tu, žmogau: sukils ant tavęs ir nepergalės tavęs; nesibijok, Dievas tau padės ir užves tave ant kelio teisybės; eik ant savo priešų: busi galingas, padės tau Dievas ir pergalėsi.

53. Greitai išsipildis tavo reikalas po tavo noru.

54. Atsimainis darbas tavo ant kito; tiktai nedaryk to, nuo nevidonų neišbėgsi. Nuliudimas ir pralaimė tavo nuo draugų.

55. Saugokis, dabokis ir išsiblaivyk nuo darymo blogo daugeliui žmonių; nedaryk blogo ir pats blogo nekęsi.

56. Malonė Dievo pasieks tave ir tu pasidžiaugsi; sudas tavo bus didelis ir sakau, daro tau blogą; melskis prie Dievo, nepergalės tavęs tavi priešai.

57. Ramumą, sveikatą ir džiaugsmą sau įgysi; džiaugkis, apie tave daug gero yra, bus dėl tavęs nauda.

58. Atidaryk visą širdį Viešpačiui Dievui tavo. Jis išklausis tavęs: nesibijok savo artymų priešų; stiprinkis, o nesivaidyk su priešu, geriau tau bus.

59. Kaip atitolins Dievas nuo blogų, teip ir

tave Viešpats išgelbės, apsaugos ir apteiks tave mylista, ir tu melskis pas Dievą ir vengk blogų darbų, o bus tau geriau.

60. Melsk Viešpatį tavo ir išsipildis noras tavo. Širdis verda po pirmam gyvenimui, bus tau gerumas ir džiaugsmas.

61. Nesirupink apie nieką: bus teip, kaip tu nori; jau laivas ant marių surengtas, laukia tylos; atsidėk ant Dievo valios, nauda bus tau ir giminės yra gyvi, geidžia veidą tavo matyti su džiaugsmu.

62. Ko nori, tą ir gausi; kam plauki prieš vandenį, saugokis, tu imi naudą iš visokio pikto užpuolimo.

63. Dievas išklausis maldos tavo ir tu apturėsi didelį džiaugsmą, apie ką tu manai, tas tau neduotas dabar, palauk truputį, Dievas duos, tiktai apsiramink: ant kurio tu turi piktumą, tas tavęs labai gailauja.

64. Savo priešų nesibijok, nepadaris tau blogo: melsk Dievo, jis susimylės ant tavęs ir išgelbės tave nuo tavo priešų ir pasikėlusių ant tavęs.

65. Aiškiai išeis darbas tavo ir labai umai teks tau; tavi priešai puls ant tavęs, Dievas tave išgelbės nuo visų tavo priešų ir tu juos pergalėsi.

66. Linksminsiesi visa savo širdžia iš gero darbo savo; turi pas save didelį geradėją, ko pas jį prašysi, tą jis tau padaris.

67. Parengtas kelias tavo ir vartai atkelti ir lupos tavo skubina tiktai melstis prie Dievo: mislis tavo išsipildis su dideliu džiaugsmu.

68. Netikęs darbas tavo, o tu prie jo nori eiti, blogai yra ir tau, nuo blogo darbo verčiau pasišalinti.

69. Atsimainis tavo reikalas, draugas tavo veidmainiauja tau, nepaisyk ant monijančių tave: pavojinga eiti su juomi į kalbą.

70. Gerų mislių pilnas esi dėl gerų žmonių, o blogiems tu darai didelį džiaugsmą.

71. Iš nuliudimo ateisi ant džiaugsmo, visko bus pas tave, turėsi daug gero ir prieš tave pradės nusižeminti tavi priešai.

72. Yra blogas iš gero, nuo mirties prie gyvenimo atkreips tave Viešpats Dievas tavo; kame mylistos jo reikalauji, išvysi ją su džiaugsmu; nenusimink, bet atsidėk ant Dievo.

73. Ant tavo darbo visokis tingumas užeina ir darbo savo greitai nenuveiksi.

74. Nusiminiai tu, iš to daug pasilinksminsi, malda tavo išklausyta Dievo ir darbas tavo bus geras, tiktai nenupulk ant dvasios, džiaugsmas geram žmogui.

75. Manta tavo tikrai bus tau: jei garbės trokšti, veikiai ją apturėsi.

76. Neįvyks tavo noras niekados.

77. Daug gero bus dėl tavęs, tiktai melskis pas Dievą už savo priešus; nedraugo klausai, o abudu yra tavo rankoje; jei sutaikysi juos, tai bus tau gerai.

78. Su tobulu ir karštu tikėjimu jieškok vienatino Dievo: jis yra tvirtas gelbininkas dėl visų, pildančių jo valią.

79. Gerai tu manai. Viešpats Dievas pasiskubins prie tavęs, tave užstos ir tu turėsi daug gero ir džiaugsmo.

80. Ateina jau viltis tavo ir tau bus gerai.

81. Nori iš augšto nupulti į gilią duobę, ir tu manai eiti savu keliu; teip tai blogas yra į laiką, palauk truputį.

82. Prašyk Viešpaties Dievo tavo, nesibijok, viską, ko tik jo prašysi, duos tau.

83. Jei tu nori, bus tau duota nešti, bet kitam bus duotas šitas.

84. Nesikelk, idant ne pražaisti nuo Dievo duotą gabumą.

85. Viltis tavo bus be tvirtumo, jei tikėjaisi ant savęs, o ne ant pagelbos Augščiausiojo Dievo.

86. Eik ant savo kelio, pasiskubink, padės tau Dievas kožname laike.

87. Daug priešų kįla ant tavęs: saugokis tu jų, visuomet yra pavojinga.

88. Ir skaičius yra, žmogau, teisybėje valdymas tavo bus tau.

89. Ko tu trokšti, tas ateis tau ant tavo šviesos.

90. Pagelbą turi tu nuo Dievo: daryk, jei ką gero esi užmanęs.

91. Ištikro juose turėsi tvirtą ir didelę viltį.

92. Neabejok, melskis pas Dievą tavo, o jis išpildis visus tavo pageidimus.

93. Ant svieto esi, kad vaikščioti sparčiai, paskui tu ir žinosi.

94. Šviesą tu turi matyti žmones, tiktai nedaryk to pikto.

95. Daug susigraužimo ir nuliudimo turėsi, kol darbas tavo įsikunis.

96. Teisybė tavo darbe tavam, todėl rįžkis ant Dievo atsidėjęs.

97. Duos tau Viešpats teip kaip tu nori.

98. Stengkis pasikelti su Dievo daleidimu prie rimtumo.

99. Ko nori, tą matysi, matyme savam troškimą.

100. Ir ant mislies tau, žmogau, neateitų, kaip Dievas apteikė tave visokiu geru.

UŽMIĶK, AŠ PASAKYSIU.

Matematiška lenta, iš kurios galima dasižinoti: *kiek kam metų, kiek pas ką pinigų kišeniuje ir tt.* Įdėmus užsiėmimas liuosame laike.

Raktas Lentų.

Tas, kuris mena užmįtą keno skaitlinę, turi paklausti pas užmenantį, ant kurios iš žemiau paduotų lentų užmanyta skaitlinė randasi, o kada jam parodo ant kokių lentų ji randasi, tai jis sudeda tiktai pirmutines skaitlines nurodytų lentų į vieną abelną sumą ir apturi užmanytą skaitlinę.

Antai: užmanyta skaitlinė 25: šita skaitlinė randasi ant trijų lentų: ant 1, 4 ir 5; pradinės gi skaitlinės ant jų yra: 1, 8, 16; sudėtos drauge padaro teisingą atsakymą — 25, ir tt.

Lenta 1.

1	3	5	7	9	11	13	15
17	19	21	23	25	27	29	31
33	35	37	39	41	43	45	47
49	51	53	55	57	59	61	63
65	67	69	71	73	75	77	79
81	83	85	87	89	91	93	95
97	99	101	103	105	107	108	111
113	115	117	119	121	123	125	117

Lenta 2.

2	3	6	7	10	11	14	15
18	19	22	23	26	27	30	31
34	35	38	39	42	43	46	47
50	51	54	55	58	59	62	63
66	67	70	71	74	75	78	79
82	83	86	87	90	91	94	95
98	99	102	103	106	107	110	111
114	115	118	119	122	123	126	127

Lenta 3.

4	5	6	7	12	13	14	15
20	21	22	23	28	29	30	31
36	37	38	39	44	45	46	47
52	53	54	55	60	61	62	63
68	69	70	71	76	77	78	79
84	85	86	87	92	93	94	95
100	101	102	103	108	109	110	111
116	117	118	119	124	125	126	127

Lenta 4.

8	9	10	11	12	13	14	15
24	25	26	27	28	29	30	31
40	41	42	43	44	45	46	47
56	57	58	59	60	61	62	63
72	73	74	75	76	77	78	79
88	89	90	91	92	93	94	95
104	105	106	107	108	109	110	111
120	121	122	123	124	125	126	127

Lenta 5.

16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31
48	49	50	51	52	53	54	55
56	57	58	59	60	61	62	63
80	81	82	83	84	85	86	87
88	89	90	91	92	93	94	95
112	113	114	115	116	117	118	119
120	121	122	123	124	125	126	127

Lenta 6.

32	33	34	35	36	37	38	39
40	41	42	43	44	45	46	47
48	49	50	51	52	53	54	45
56	57	58	59	60	61	62	63
96	97	98	99	100	101	102	103
104	105	106	107	108	109	110	111
112	113	114	115	116	117	118	119
120	121	122	123	124	125	126	127

Lenta 7.

64	65	66	67	68	69	70	71
72	73	74	75	76	77	78	79
80	81	82	83	84	85	86	87
88	89	90	91	92	93	94	95
96	97	98	99	100	101	102	103
104	105	106	107	108	109	110	111
112	113	114	115	116	117	118	119
120	121	122	123	124	125	126	127

NUSAKYMAI BRIUSO.

Kada bus giedra ar dargana pagal saulę, mėnulį, žvaigždes, dangų, debesis, orarykštę ir kai-kuriuos iš gyvulių.

1.

Jei saulė užtekėdama ant apregės, pasirodo kiek didesnė kaip visada, tai butinai reikia laukti lietaus.

2.

Kada saulė rodosi blyškiai, tai reiškia lietų, o kada ji yra skaisti vaiski, tai bus geras oras.

3.

Jei užtekanti saulė labai vaiski ir debesys, ją apsiaučianti, paraudę, tai tą dieną reiškia darganą, o kartais lietų su vėju.

4.

Jei aplink saulę matosi balsganas ratas, tai tą dieną reikia laukti didelės ir baisios audros.

5.

Jeigu ant skaidraus dangaus mažų žvaigždžių nematyt, tai bus audra; o jei kurioj pusėj matosi daugiau negu paprastai, tai iš tos pusės daugiaus reikia laukti vasarą — didelių vėjų su lietum, o žiemą — su dideliais šalčiais.

6.

Blyškumas mėnulio reiškia lietų; skaistus ir

šviesus mėnulis — gerą orą, o rausvas — didelį vėją ir audrą.

7.

Jei katė, tupėdama ant žemės, laižo sau vuodegą ir slepia galvą, tai tikras ženklas turinčio buti lietaus.

8.

Maudančiosi gulbės pranašauja lietų.

9.

Lekiojanti ir vejanti lizdą žvirbliai pranašauja gerą orą.

10.

Garnys, stovėdamas ant abiejų kojų, plasdenantis sparnais ir slepiantis savo snapą po jais, reiškia audrą ir darganą, kadangi jis kartais, kaip gervė, stovi ant vienos kojos.

11.

Lyjant matomos ant vandens žiurbuolės reiškia didelį ir ilgą lietų.

12.

Prausiančiosi žąsys reiškia didelį lietų.

13.

Raudoni debesys prieš nusileidimą saulės žada ant rytojaus giedrą orą.

14.

Kada katė kiuto ant pečiaus, tai reiškia šaltį.

15.

Marininkai tėmija, jei marėse ant vandens žaidžia žuvys ir marių karvės, tai neužilgo butinai kils audra.

16.

Mėnulis, turintis apie save šviesų ratą, po biskį išsiplatinantį ir vėl išnykstantį, reiškia giedrą orą; jei gi mėnulis turi du ar daugiaus tokių ratų, arba tiktai vieną, bet apsiniaukusį ir neaiškų, tai bus šaltis; jeigu gi ratas raudonas, tai butinai bus vėjo, o žiemą reikia laukti nepaprastai didelio sniego.

17.

Antys savo pliuskojimu ir krykštimu ant vandens reiškia lietų, o kada jos yra tylios, tai reiškia griausmą

18.

Penkta diena po jaunam mėnuliui kuone visuomet yra priežasčia smarkios audros.

19.

Kada kregždės lekioja žemai, tai reikia laukti vėjo su lietum.

20.

Žaibai, žaibuojanti žiemą, reiškia audrą; prie giedro dangaus jie reiškia vėją.

21.

Kada nusileidžianti saulė apsupta mėlsvu ar juodu ratu, tai reiškia smarkią audrą.

22.

Višteliai, susirenkanti po kokia nors pastoge, reiškia atmainingą orą ir lietų.

23.

Spengimas ausyse reiškia — žiemą atdrėkį, o vasarą atmainingą orą ar darganotą dieną.

24.

Orarykštė visuomet reiškia buvusį ar ateinantį lietų. Šviesi orarykštė reiškia darganą; po lietui, gerą orą; juo orarykštė žalesnė, juo daugiau buna vėjo; jei mėlsvoj dalyj labai šviesu, tai bus geras oras; jei orarykštė pasirodo pirmą ar antrą adyną po pietų, tai neužilgo bus lietus; vakarinė orarykštė reiškia smagų orą, jei neužkenks drėgnumas oro; rytmetinė gi orarykštė prie apsiniaukusio dangaus — lietų; naktinė orarykštė priešais mėnulį reiškia daugelį smulkaus lietaus ir visuomet yra ženklu tuojautinės giedros; jei matosi dvi orarykštės, tai už dviejų ar trijų dienų bus lietus.

25.

Jei marės išrodo juosvos ir priešais matosi visur pasiskliejusios putos, marės visur siubuoja ir ant vandens rodosi žiurbuolės, tai reiškia smarkią ir ilgą audrą.

26.

Jei užtekanti saulė apsiausta debesiais, o spinduliai iš jų drykso augštyn, tai yra ženklas lietaus, o jei spinduliai praeina viduriu, tai bus audra su dideliu lietum.

27.

Jei saulė nusileidžia už debesių, tai ant rytojaus bus lietus, o jei saulei leidžianties debesiai paskui seka, tai reikia laukti smarkių vėtrų.

28.

Raudoni ir juodi debesiai prieš nusileidimą saulės reiškia lietų.

29.

Jeigu debesiai eina iš visų pusių ir renkasi apie saulę, tai yra ženklas smarkios audros.

30.

Jei mėnulio nematyt iki ketvirtai dienai po jaunam prie pietinio vėjo, tai oras bus audruotas visą tą mėnesį.

31.

Saulė prie nusileidimo išrodanti blyškia, reiškia vėją iš vakarų pusės.

32.

Vėžiai, išlipanti iš vandens ant žemės, reiškia audrą ir biaurų orą.

33.

Jei žvaigždės rodosi šmurknos ir vos matomos, tai reiškia lietų.

34.

Rausvumas nusileidžiant saulei reiškia, kad smarkios vėtros trauksis kelias dienas.

LENTA

sustatyta didžiojo Alberto, parodanti visame mete 31 dieną, kuriose nieko svarbaus nereikia pradėti ar nuveikti.

Sausis turi 7 dienas: 1, 2, 4, 6, 11, 12, 20.
Vasaris — 3 dienas: 11, 17, 18.
Kovas — 4 dienas: 1, 4, 14, 24.
Balandis — 3 dienas: 2, 17, 18.
Gegužis — 2 dieni: 7, 8.
Birželis — 1 dieną: 17.
Liepos m. — 2 dieni: 17, 21.

Rugpiutis — 2 dieni: 20, 21.
Rugsėjis — 2 dieni: 10, 18.
Spalinis — 1 dieną: 6.
Lapkritys — 2 dieni: 6, 8.
Gruodis — 3 dienas: 6, 11, 18.

Žmogus gimęs vienoje iš paduotų augščiau dienų, buna neturtingas ir trumpo amžiaus.

Kas vienoje iš šitų dienų susirgs, tas ne teip greitai pasveiks, kaip kitu laiku.

Teipgi kas persikels iš kiemo į kiemą arba iš kaimo į kaimą, ar iš tarnystos ant tarnystos, visur seks paskui jį nepasisekimas.

Parodymas, kaip žinoti, kas po kokia iš 7 planetų yra gimęs.

Panedėlis — 7-ta. Mėnulis.
Utarninkas — 4-ta. Marsas.
Sereda — 5-ta. Merkuras.
Ketvergas — 6-ta. Jupiteris.
Pėtnyčia — 1-ma. Venera.
Subata — 2-ra. Saturnas.
Nedėlia — 3-čia. Saulė.

Norintis dažinoti, kas po kokia planeta yra gimęs, turi žinoti tą dieną sanvaitės gimimo, antai, jei esi gimęs panedėlyj, t. y. 7-ta, mėnulis, pagal ką reikia jieškoti šitos planetos; radus ją, galima matyti po 12 mėnesių kasdieninių atmainų oro ypatingą nusakymą tam, kuris yra gimęs po taja planeta mėnulio.

1. Venera

turi 28 sekančius metus.

1913–1941–1969–1997 m.

Šituose žemiaus paduotuose metuose kokios paseks kasdieninės atmainos oro.

Sausio 1 sausa, 4 vėjuota, 7 vėjas su lietum, 12 sniegas, 13 apsiniaukus ir šalta, 14 sniegas ir atmainingas oras, 16, 18 ir 19 vėjas, 20 šalta, 23 debesiuota, 27 sniegas, šaltis ir speigos.

Vasario 1 smarkios speigos, 4 truputį vėjuota, 7 drėgnas oras, 12 apsiniaukęs, 17 atmainingas, 18 vėtra, 24 ukana ir šaltis, 25, 26 ir 28 vėjas, lietus ir ant galo pašalas.

Kovo 1 sausa, 5 šalta, 10 šilta, 15 ir 16 palaidinys, 18, 19 ir 20 lietus, 21 nepriimnas vėjas, 23 šaltis, 25 pagela ir vėjai iki galui.

Balandžio 1 dargana, šalta,3 ir 6 giedru ir šalta, 7 ir 10 atmainingas oras, 17 priimnas oras, 27 debesiuotas ir baigsis apsistojusiu oru.

Gegužio 1 apsistojęs, 7 šalta ir vėjuota, 13 šilta ir lietus, 16 šalta ir nepriimnas oras, 23 karščiai ir didelės perkunijos, 25 sausa, 29 audra su perkunija.

Birželio 1 lietus ir ukana, 6, 7 8 vidutinis oras, 12 šilta ir lietus, 18 atmainingas oras ir lietus su šaltu vėju, 20 dargana ir šalta ir 22 lietus, 23 teipgi, iki pabaigai smagus oras.

Liepos 1 geras oras, 9 lietus ir šaltis, 15 karščiai, 17 lietus, 20 giedras oras, 24 vėjas, į pabaigą apsiniaukęs oras.

Rugpiučio 1 užsineša ant vėtros ir karščio, 6 dargana, 10 atmainingas oras, 15 ir 17 lietus ir perkunija, 20 debesiuotas, paskui smagus oras, 24 vėsu, 29 vėjuotas ir apsiniaukęs.

Rugsėjo 1 vėsu, naktys giedros ir vėsios, 8 vėjas, 14 nepriimnas oras, linkęs ant perkunijos ir žaibų, 16, 17, 18 ir 19 darosi šaltas oras, 24 ir 25 lietus, 26 šalta, 28 naktys giedros ir žvaigždėtos.

Spalio 1 lietus, 2 giedra, 8 šilta, 12, 13, 14 ir 15 apsiniaukę, 17 ir 19 dargana, 20 saulėta, vėjas ir laukiama sniego, 26 debesiuota, į pabaigą atmainingas oras.

Lapkričio 1 sniegiuota ir apsiniaukę, 3 vėjas ir pagela, 7 truputį giedros dienos, 10 šaltis ir speigos, 17 atdrėkys, 24 tyku, naktimis šalčiai, tuomi ir pasibaigia.

Gruodžio 1 nedideli šalčiai, 8 nedidelis šaltis ir apsiniaukę, 13 atmainingas oras, 15 tykus oras, 22 tyku, giedru ir šalta, 23 šaltis su vėju, 29 tyku ir naktimis šala.

Nusakymas tiems, kurie gimę yra po planeta Veneros.

Planeta Venera daugiausiai turi dalyvumo gražume ir laimėje moterų gymyje ir visuose sąnariuose kuno. Išsireiškia guviai, gražiai; gimę jos prieglobstyje buna labai patogus, milus, linkę ant muzikos ir šokių, į visus malonus, priimni ir gražus, priimnos ir linksmos išžiuros, su garbiniuotais plaukais ir apskritum veidu, linksmi, milaširdingi, mylinti pačias; toki tuokiasi svetimoj šalyj, noriai tarnauja ir palikime turi pirmystę terp brolių. Išgyvena iki 85 metų.

Nusakymai abelni.

Pavasaris naudingas visokiems žeminiams ir sodų vaisiams, po užtemimu saulės šalta ir lietinga; sėti gerai javus ir vynmedžiai žydės.

Vasara — drėgna ir ilga, gera žeminiams vaisiams.

Ruduo šiltas, giedras iki pusei, paskui šaltas; reikia sėti anksčiau kaip vis.

Žiema — iš pradžių sausa, paskui šlapia, o į pabaigą giedra ir šalta; geri javai, tinkami naudo-

jiman; pakaktinai vynuogių ir vynas bus nebrangus; daug vasarojo ir kviečių, iki valiai daržovių ir vaisių; lietus tankus, griausmai dideli, žuvų daugybė.

Nusakymai vietiniai.

Užeis ant sosto karalius, pasekėjas narsumo Julijaus Cezario, Aleksandro Makedoniškojo, viešpatavimas jo garsus.

1847–1975 m.

Nusakymai abelni.

Pavasarį reikia pirkti aviżas, nes paskui bus brangis, visokis javas bus brangus; išgalėdami užlaikyti kurį iki žiemai, turės iš jo gerą pelną.

Vasara — visa bus lietinga ir neduos nuvalyti javų nuo lauko.

Ruduo visas bus lietingas; vaisiai ir vynuogės nenusirps ir per tai bus augštos prekės ant vyno.

Žiemą — sausyje atdrėkys ir palaidinys, ant didelės blėdies daugelyje vietų.

Nusakymai vietiniai.

Sandara terp apšviestų viešpatysčių, dideli turgus ant marės ir ant sausżemio.

1924–1952–1980 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris tykus ir priimnas, geras augimas javų.

Vasara — karščiai ir sausuma.

Ruduo vidutiniškas, geras dėl żieminių vaisių.

Żiemą visur bus apščiai duonos, vynas pigus.

Nusakymai vietiniai.

Užviešpataus didis karalius ir pražys išdarbystės ir pirklystė visose viespatystėse. Gimimas garsaus kunigaikščio tuloj viešpatystėje.

1930–1958–1986 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris smagus su vėjais ir lietais.

Vasara karšta su griausmais, dideliais žaibais ir lietais.

Ruduo šlapias ir ilgas.

Žiema šalta ir ilga, javai ir vynas geros rušies; nereikia jų ilgai laikyti pas save, bet su nauda parduoti.

Nusakymai vietiniai.

Mirtis karaliaus; sandara terp apšviestų viešpatysčių: tulas ministeris parodis savo gabumą ant naudos viešpatystės, padarymas svarbios santaikos, sutuoktuvės didžio karaliaus.

2. Saturnas.

turi įtekmę ant 29 sekančių metų;

1914–1942–1970–1998 m.

Šituose ir žemiau paduotuose metuose kokios paseks kasdieninės atmainos oro.

Sausio 3 ir 4 šalčiai, 8 atdrėkys, 16 atmainingas oras, žiema pasididina, 23 atdrėkys ir sniegas ir teip toliau.

Vasario 3 ir 4 vidurnakčiais vėjas su lietum, 5 apsiniaukus, 9 vėjas ir sniegas, 14 šlapias oras, 15 teipgi, 19 užsineša ant sniego ir vėjo, 28 smarkus šaltas vėjas.

Kovo 1 atmainingas, 6 ir 7 šaltas vėjas ir sniegas, 9 atmainingas oras, 12 giedras oras, 14 vėjas su lietum, 23 smarkus vėjas su vienodu oru.

Balandžio 5 šaltis, 8 sniegas, 14 ukana ir šaltas vėjas, 18 turi buti griaustinis, 20 šaltos naktys ir lietus, 28 geras oras, naktinė rasa, pasibaigs lietais.

Gegužio 1 apsiniaukus ir lietinga, 6 ir 8 šalti vėjai, 12 nevienodas oras, 19 audra, 24 lietus 27 lietus su vėtra; tuomi ir pasibaigs.

Birželio 1 apsiniaukus, paskui saulėta, vėjas ir ukana,, 12 karščiai, 19 ukana ir lietus, 20 giedra, 21 ir 23 geras oras ir vėjas, 29 vėsu.

Liepos 1 geras oras, palinkęs ant griausmų ir lietaus, 5 apsiniaukus, 7 giedras, 8 vėjas, 11 ir 12 vienvalinis griaustinis, žaibai ir vėjas su lietum, 20 apsiniaukęs, bet oras gražus, 28 lietus nakčia.

Rugpiučio 1 sausa, vėjuota ir šilta, 9 vėsu ir lyja, 13 saulėta, 19 teipgi karščiai, žaibai ir lietus su vėju, 22 apsiniaukę, 28 audra ir ledai su vėju.

Rugsėjo nuo 1 iki 8 vakarinis vėjas, 9 nevienodas, 11 ir 12 didelis lietus, 13 šaltas vėjas, 25 smarkus vėjas iki pat galui.

Spalio 1 šalta, šlapia ir druokia, 8 lietus, 10 gražus oras, 15 šilta, 17 nevienodas, 18 apsiniaukus, 19 ir 21 dargana ir šaltas vėjas, 26 ir toliau baigsis vėju.

Lapkričio 1 apsiniaukus, dargana, 4 lietus su vėju, 8 šaltis su drėgnumu, 10, 11 šalta, 12 apsiniaukęs ir nevienodas oras, 21 lietus, 24 šilta, 29 sniegas.

Gruodžio 1 sniegas, 2 lietus, 8 tyku ir šalta, 10 atdrėkys, 12 vėjas, 17 ukanota ir saulėta, vėjas su lietum, 29 sniegas ir vakarų vėjas.

Nusakymas tiems, kurie gimę po planeta Saturno.

Ypatingumas planetos Saturno yra vyriškas,

visuomet šaltas. Žvaigždinčiai mena, kad metas bunantis po valdžia šitos planetos, labai kenkiantis žmonėms ir jame atsitinka maro pavietrė, šalčiai ir daugelis užkrečiamų ligų. Gimę žmonės buna gudrus, šykštus, nežmoniški, pikti, bet darbštus.

Nusakymai abelni.

Pavasaris šaltas, medžiai žydi vėlai, žolė želia negreit ir buna ledai.

Vasara šalta su vėjais ir lietais, bet birželis šiltas.

Ruduo šaltas, lietingas, bet lapkrityj šilta.

Žiema ilga ir blėdinga, sniegas gilus, javų susirinks gana, bet bus brangus, miežių, prosų, grikių, linų, kanapių pakaktinai; vyno mažai, laukai šlapi, vasarojas menkas. Rudeninis sėjimas pavėlavęs; vaisiai ir vynuogės geros, bet nevisur, perkant vienog ant pardožės pelnas bus. Bus patvinys, žuvų mažai.

Nusakymai vietiniai.

Didelė atmaina tuloj garsioj viespatystėj; naujas budas valdymo tuloj republikoj: garsus susimušimas; užviešpataus didis karalius.

1925–1953–1981 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris šlapias, bet šiltas.

Vasara šlapia pradžioje ir viduryj, o į pabaigą karšta.

Ruduo geras.

Žiema bus sunki dėl nusenusių žmonių, visoki vaisiai bus pigus, o paskui pabrangs, pačėdyti ant pardavimo javai bus su pelnu.

Nusakymai vietiniai.

Sunki karė terp apšviestų viešpatysčių; bajorai tulos viešpatystės parodis ženklus žymaus narsumo ant naudos savo karaliaus ir tėvynės.

1903–1921–1959–1987 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris linksmas.

Vasara tinkanti visokiems žemės augalams.

Ruduo šlapias su vėjais.

Žiema ilga, šalta, su dideliais šalčiais ir daugeliu sniego; sausyje atdrėkys ir išsiliejimas vandenių; pakaktinai javų, bet bus brangus; mažai kur užderėję vynuogės ir kiti vaisiai.

Nusakymai vietiniai.

Didelė karė terp apšviestų tautų; nauji įstatymai garsioj viešpatystėj, pirklystė išsiplatins ant marės ir žemės; susekimas svarbaus suokalbio.

1907–1939–1964–1992 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris smagus ir geras visokiems žemės vaisiams pradžioje; javai ir vaisiai geri ant žiedų.

Vasara šlapia ir nenaudinga augalams.

Ruduo vėlus ir šaltas.

Žiema ilga su žiauriais šalčiais; prasti žmonės per daug nukentės, visoki javai bus brangus, su pelnu bus tie, kurie palaikis juos ant pardavimo iki žiemai, nes vienvaliniai vasaros lietus neduos jų suimti; rudenio oras bus blogas ir neduos nusirpti vynuogėms ir vaisiams; pabaigoje sausio atdrėkys ir didelės pavandenys daugelyje vietų pridirbs daug blėdies.

Nusakymai vietiniai.

Tulas įdėmus išradimas tuloje šalyj; laimingas mušis.

3. Saulė.

turi 29 sekančius metus.
1915–1942-1971–1999 m.

Šiuose pasekančiuose metuose kokios bus kasdieninės atmainos oro.

Sausio 1 sniegas ir vėtra, 4 ir 5 apsiniaukus ir sniegas, 10 šaltis ir atmėtys, 13 ir 15 geras sausas oras, 19 ir 20 migla, 22 ukana, 27 šalčiai ir vėjas iki galui.

Vasario 1 sniegas, 3 giedras oras, 6 ir 7 šalta, vėjas, debesiuota ir lietinga, 10 migla ir giedras oras, 15 vėjas, 18 stiprus šaltis, 19 vėjas, 21 giedra ir vėjuota, 25 sniegas snaigo iki galui.

Kovo 1 iki 7 vėjas, šaltis ir giedras oras, 10, 11 ir 12 ukanota ir lietus, 13 giedra, 15 ir 20 nevienodas oras, 25 atdrėkys, sniegas tirpsta iki galui.

Balandžio 1 nevienodas, 2 vėjas, 3 ir 4 sausas oras, 5 lietus pramainu, 9 giedras oras, 11 šaltas vėjas, 16 lietus, 19 geras oras, 20 šalta ir lietus, 25 geras oras, 28 saulėta, 29 šalta ir tuomi pasibaigia.

Gegužio 2 vėjas, 4 giedra, 6 šilta ir lynoja, 8 ir 9 apsiniaukę, 10 karšta, 13 geras oras su vėju, 17, 18 užsineša ant griaustinio, 21, 22 ir 24 smagus oras, 26 nevienodas oras iki galui.

Birželio 1 geras oras ir karščiai, 5 užsineša ant lietaus su vėju, 6, 7, 8 ir 10 vėsu, 11 ir 12 lietus su saule, 17 ir 19 vėsu ir vėjuota, 22 ir 27 šiltas oras ir griaustinis, 29 ir 30 lietus ir griaustinis.

Liepos 2 vėtra, saulėta, 19 ir 20 apsiniaukus, lietus ir šaltis, 21, 25, 26 ir 29 smagus oras, 30 ir 31 smarkus lietus.

Rugpiučio 1 giedru, 2 nevienodas oras, 10 už-

sineša ant griausmo, 11 karščiai, 15 giedra, 16 didelės vėtros, 19 nevienodas oras, 21 migla, 24 lietinga, 28, 29 lietus.

Rugsėjo 2 gražus oras, 5 vėsios naktys, 13 ir 15 negražu, 19 šalta ir apsiniaukus, 21 audruotas oras, 28 nevienodas, 29 sniegas ar lietus.

Spalio 1, 2, ir 3 šiltas ir giedras oras, 4 ir 5 miglos po audrai, 11 naktinė šalna, 13 vėjas, 16 migla, 17 geras oras, 19 užsineša ant sniego, 20 lietus, 24 nevienoda, naktys giedros, 27 vėtros, prasideda šalnos rytais.

Lapkričio 1 vėjas, apsiniaukus, 5 nevienodas oras, 7 šilta, 8 sniegas ir nevienoda, 10, 14 ir 16 šaltis, 19 ukanota ir šilta, 22 sniegas arba lietus, 28 nevienoda, galiaus šalta.

Gruodžio 1 vienodas oras, 5 vienvalinis vėjas, 10 šalta, 13 ukanota, 18 šaltis, 19 ir 20 tas pats, 21 ir 22 užsineša ant atdrėkio, 25 užsineša ant šalčio ir sniego.

Nusakymai tiems, kurie gimé po planeta Saulés.

Planetai Saulei priskaito spėką, gyvastį, guodonę ir garbę, tris vaizdus gerus, o ketvirtą blogą. Atsimaino per 32 metus. Įtekmę turi ant mokslų ir didelių žmonių. Gimę po šitaja žvaigžde žmonės buna augšto proto, teisingi, linksmi, bet umus, iškalbingi, malonus, visame susitaikanti, darbuose priderančiai save veda; turi dideles mislis, sumaningi, atsargus, teisingi, neužkenčia pikto, sarmatlyvi, baltakiai, ilgaplaukiai; turi dideles kaktas truputį nuplikę, su plonu balsu, augš tu liemeniu.

Nusakymai abelni.

Metas vidutiniškas, šiltas, derlingas, žuvų

pakaktinai, slyvų ir vyšnių apsčiai, grušių, obuolių vidutiniškai; griaustiniai tankus, rudeniniai pasėliai geri, vasarojo daug, žirnius, avižas sėti į drėgną žemę; daržovių mažai, šieno užtektinai, vyno apsčiai.

Pavasaris iš pradžių šlapias ir ukanotas, balandyje nevienoda, gegužyje šaltas, iš pradžių nevienodas, vienog derlingas.

Vasara iš pradžių negražį, paskui giedra, tyki su atsikartojančiu lietum; dieną karšta, naktimis šalta; liepos mėnesis labai šaltas.

Ruduo sausas, bet labai šaltas; oras giedras, sniegas išpuola anksti su saule.

Žiema vienoda; nelabai šalta, prasidės smagiais šalčiais, viduryj žiemos atdrėkys, pasibaigs šalčiais. Metai šitie ne visi vaisingi; javai brangus iš pradžių; kai-kuriose vietose geros vynuogės, supirkti ant pardožės javai parsiduos su pelnu ir pralobs tas, kuris susilaikis su pardavimu iki naujam metui.

Nusakymai vietiniai.

Naudingas tulas išradimas vienoje iš žydinčių viešpatysčių; sutikimas terp apšviestų valdybų.

1920–1948–1976 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris vidutiniškas ir priimnas, naudingas visokiems žemės augalams.

Vasara puiki, bet nepaprastai karšta ir nešalta.

Ruduo šlapias su vėjais.

Žiema nešalta, turintiems daug javų ir vyno reikia skubinti juos parduoti, nes viskam užderėjus, viskas bus ir pigu. Visose dalyse svieto

žmonės džiaugsis, bus gausios piutys, pelningi turgus ir visur didelis judėjimas pinigiškas.

Nusakymai vietiniai.

Karė tarpe valdybų.

1926–1954–1982 m.

Nusakymai abelni.

Pavasarį viskas greitai žels ir spės.

Vasara karšta su dideliais lietais.

Ruduo drėgnas, savo šlapumu neduoda rinkti javų.

Žiema ilga su žiauriais šalčiais net iki pabaigai, pavasarį tinkamas įsėjimas; avižas ir kitus pavasarinius javus pelninga parduoti kovo mėnesyje. Vasara padaugins kluonuose javus, jie bus pigus, vyną teipgi pelninga parduoti pirma rinkimo vynuogių.

Nusakymai vietiniai.

Apšaukimas karės terp apšviestų viešpatysčių, didelis susimušimas; sunki karė įvyks terp viešpatysčių.

1909–1937–1965–1993 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris sausas ir šaltas, blėdingas žemės augalams.

Vasara — menkas augimas iki liepos mėnesio ir paskui eis lietus ir stovės netikęs oras iki rugpiučiui.

Ruduo šaltas ir vėjuotas.

Žiema vidutinė, iš pradžios meto brangumas visokių javų, į pabaigą atpigs vynuogės ir visoki vaisiai, o prietam iš didesnės dalies neišsirpę; gi-

linkingi tie, kurie apsirupina su vynu ant pardažės, bus su dideliu pelnu.

Nusakymai vietiniai.

Susituokimas didžio karaliaus; derybos dėl taikos terp krikščioniškų viešpatysčių; apturėjimas pergalės.

4. Marsas,

turi įtekmę ant 30 sekančių metų.

1916–1944–1972–2000 m.

Šiuose žemiaus paduotuose metuose kokios bus kasdieninės atmainos oro.

Sausio 1 žiaurus šalčiai, dienomis vėjas, 10 šaltis, 20 ir 21 atmainingas oras, vėtra su šalčiu ir sniego pakaktinai iki pabaigai.

Vasario 1 smarkios vėtros ir sausa iki pat pusei, o paskui šilčiaus, oras geras, 28 šiltas ir sausas oras.

Kovo 1 iki 9 debesiuota ir šalta, 10 nedidelė migla ir didelis šaltis, 19 vėjuota, 20 smagus oras, paskui šalčiai, į pabaigą smagus oras.

Balandžio 1, 2, 3 ir 4 šalta ir rytinis vėjas, 5 nevienodas, 8 ir 11 šalta, 14 vėtra, 17 vietomis griaustinis, 18 nedidelis lietus, 19 šalčiai, 23 vidutinis oras, naktimis didelė rasa, 30 drėgnas oras.

Gegužio 1 naktimis vėsu, 3 audra, pietų ir šiaurių vėjas ir lietus, 15 negražu, 18 iki 20 audra, 21, 22 lietinga, 23 lietus ir dargana, 24 smagus oras, į pabaigą nevienodas.

Birželio 1 smagus oras, ir ukana, 6 dargana, 8 lietus, 9 nedidelis lietus, 15 vienodas oras dėl piutės ir tyku, 16 nevienodas oras.

Liepos 1 lietus, 8 smagus oras, 16 nevienodas

oras, 20 tykus oras, 21 vėjas, 28 nedidelis lietus, į pabaigą gražu.

Rugpiučio 1 biaurus oras, karštis ir nevienodas, 7 vėsu, 8 lietus su žaibais, 12 smagus oras, 19 nakčia vėtra ir žaibai, 20, 21 23 reikia laukti griaustinio, ant pabaigos bijotis reikia debesio, audros ir žaibų.

Rugsėjo 1 vakarinis vėjas ir truputį debesiuota, 11 nevienodas oras, 12 ir 13 smarkus vėjas, 15, 16 ir 19 vėsus oras ir vėjingas, 20 nevienodas oras, į pabaigą saulėta.

Spalio 1 ir 2 nevienoda, 3 lietus ir šalta, 4 biauru, 8 dargana, 10 ir 15 smagus oras, 21 užsineša ant lietaus, 25 ir 28 sniegas ir lietus.

Lapkričio 1 ir 3 lietus, 5 šalta, 12 sniegas ir lietus, 21 apsiniaukus, 25 vėjuota, 27 nevienodas oras.

Gruodžio 1 užsineša ant sniego, 2 geras oras, 6 lietus, 8 šalčiai, 10 atdrėkys, 15 vėjuota, 17 apsiniaukę ir šlapia, 19 ir 20 debesiuota, 28 smagus oras, paskui sniegas ir vėjas.

Nusakymai tiems, kurie gimę po planeta Marso.

Planeta Marsas skaitosi už netikusią; pagal budą blogumo ji yra narsi, karšta, sausa, smarki, svietas jos kruvinas ir ji skaitosi už kaltininkę karės; turi galybę ant karžygių ir gydytojų. Sako, jai viešpataujant tą metą buna nesutikimai, žiaurumai, sukįlimai. Gimę po ja yra melagingi, vaidingi, raudonakiai, plačburniai, su didelėms kaktoms, su didele atminčia, stiprus, sveiki, turi plačią krutinę ir išgyvena iki 85 metų.

Nusakymai abelni.

Metai abelnai sausi, šilti ir labai karšti.

Pavasaris sausas, šaltas, drėgnas, sėti geras, vienog augimui medžių netinkantis.

Vasara šlapia ir atkari žemdirbystei, javai menki.

Ruduo šlapias, šaltas ir netinkantis žeminiams vaisiams.

Žiema sausa ir šalta, nevienoda, vėjinga ir paskui pilna sniego, pavasarinius javus į laiką galima sėti; vasarojui ir šienui nekenks, apart kviečių ir avižų; vaisių ir apvynių mažai, vynuogių pakaktinai; rugiams vienog užkenks pavasarį vėtros, griausmai ir audros daug užkenks žemei.

Nusakymai vietiniai.

Kruvina karė tarpe apšviestų tautų; susekimas didelio suokalbio.

1922–1950–1978 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris iki balandžio mėnesio lietingas, o paskui vėjingas.

Vasara karšta, su griausmais, žaibais ir lietum, dideli karščiai pagimdis užkrečiamas ligas; javai geri, brangis vidutiniškas.

Ruduo šlapias; šaunus rinkimas vynuogių, vaisių bus apsčiai; geras vynas, bus mažai ir brangus.

Žiema žiauri ir ilga pagimdis puolimą gyvulių ir bus labai sunki žmonėms beturčiams.

Nusakymai vietiniai.

Garsus mušis, vadovai abiejų pusių atsižymės prakilnumu ir narsa; užgimimas didžio viešpačio; sutikimas tarpe apšviestų valdžių; užstos didė viešpatė.

1905–1933–1951–1989 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris šaltas ir kenkiantis žemės vaisiams.
Vasara vėjinga ir nepaprastai lietinga.
Ruduo šlapias su atmainingu vėju.
Žiema nepaprastai žiauri ir į pabaigą dideli šalčiai; per ištisus metus brangumas ant javų, per ką yra sunkus padėjimas prastų žmonių; liepos ir rugpiučio mėnesiuose mažumą atpigs javai, aviżos per visą metą bus brangios.

Nusakymai vietiniai.

Gimimas didżio kunigaikščio; atmaina rėdo prie tulo garsaus dvaro.

Nusakymai abelni.

Pavasaris sausas ir šaltas, kenkiantis žeminiams vaisiams, żelmenys menki ir išvartymas medżių iki birżelio mėnesio, o paskui iki rugpiučio bus audros ir lietus.
Ruduo šlapias ir vėjingas.
Žiema vidutinė, javai bus brangus iki rugpiučio mėnesio; vėlus rinkimas vynuogių, vyno visur bus daug; į pabaigą metų javai atpigs.

Nusakymai vietiniai.

Atnaujinimas ir sudrutinimas santaikos; sunki karė, susituokimas tulo karaliaus; gimimas garsaus kunigaikščio.

5. Merkuras.

Jis valdo 28 sekancius metus:
1917–1942–1973 m.

Šiuose ir żemiaus sekančiuose metuose, kokios įvyks kasdieninės atmainos oro.

Sausio 1 prasidės dideliais šalčiais, 10 smarkus vėjai, 12 užsineša ant sniego, 15 atdrėkys, 20,

21 ir 22 smagus oras su saule, 29 ir 30 vidutinis oras.

Vasario 1 nevienodas oras, 3 ir 4 vidutiniškas oras, 5 ir 6 šaltis, 8 šiaurinis vėjas, 10 apsiniaukus ir nevienoda, 17 atmėtys, 26 užsineša ant sniego, į pabaigą nevienoda.

Kovo 1 apsiniaukus ir vėjinga, naktys šaltos, 2 ir 4 užsineša ant lietaus, 8 šilti vėjai, 10 apsiniaukus, 13 vėjas, 15 šalta, 18 ir 21 šiltas oras.

Balandžio 1 negražu, 2, 3 ir 4 ledai ir lietus, 10 šaltas vėjas, padumavę ir apsiniaukę, 13 šilta, 23 vėjai, nakčia šilti ir sausi, 24 ukanota.

Gegužio 1, 2 ir 3 giedra, 6 tankus lietus, 13 ir 14 giedra ir šilta, 16 nevienoda, 17 šaltos naktys ir užsineša ant lietaus, 20 vėjas ir pagela, 24 apsiniaukus, 27 lietus, 28 giedra, į pabaigą debesiuota, atmainingas oras.

Birželio 1 smagus oras, 5 užsineša ant lietaus ir griausmas, 8 vėsu, negražu, 10 geras oras, 12 atmainingas oras, 13 karštis, 17 smarkus lietus, 22 biaurus oras, 24 lietus, 27 apsiniaukę, griaustinis ir žaibai.

Liepos 1 smagus oras, 5 teipgi, 12 vėjuota ir apsiniaukus, 20 nesmagus oras ir lietus, dargana, griausmas, apsiniaukus, 28 geras oras.

Rugpiučio 1 lietus ir griausmas, 3, 4 ir 5 lietus, 10 griaustinis, 12 biauru ir griausmai, 14 ir 15 lietus ir negražu, 20 vėjuota, 22 ir 23 giedra ir naktys vėsios, 25 biauru, 28 saulėta.

Rugsėjo 1 šalta ir apsiniaukus, užsineša ant lietaus, paskui gražu, 17, 19, 20 ir 22 nevienodas oras ir vėsios naktys, 24 vėsu ir vėjuota.

Spalio 1 naktimis šalnos, 7 šlapia, 11 šilta, sausa ir vėjuota, 18 ir 19 lietus, o naktys vėsios,

20 nedideli šalčiai, 25 šilta, 27 ir 28 užsineša ant lietaus, 30 ir 31 lietus, vėjas, nevienodas oras.

Lapkričio 1 apsiniaukus, vėjas ir lietus, 6 negražu, 10 ir 11 sniegas, 12 lietus, giedra, 19 lietus, sniegas, 20 šalta, dargana, 27 ir 28 ir toliaus padumavę ir šalta.

Ruduo iki pusei sniegingas, šaltas, toliaus geras ir priimnas oras su saule, į pabaigą apsiniaukęs ir baigsis lietais.

Žiema nešalta, viesulos ir tankus vėjai, negražu, šaltas oras; užderės daug kviečių, mažai rugių, didelis brangumas ant javų; daržovių pakaktinai, apvynių gana, vynuogių ir vyno mažai, vasarojo ir kitų javų nedaug, skurdus padėjimas beturčių žmonių, vynas bus brangus.

Nusakymai vietiniai.

Kruvina karė terp apšviestų tautų, laimingas mušis, gimimas kunigaikščio mylimo savo tėvynainių, padarymas santaikos terp tulų šalių.

1923–1951–1979 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris šaltas ir nusitęsiantis net iki gegužio mėnesiui.

Vasarą sausumos ir tvankai su griausmais ir žaibais.

Ruduo šiltas ir smagus.

Žiema šalta, snieginga; javų, vaisių, vynuogių didelė daugybė ir pigumas ant visko.

Nusakymai vietiniai.

Gimimas didžio valdono, visasvietinis sutikimas; svarbus išradimas, priklausantis valdžiai.

1900–1928–1956–1984 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris iki balandžio mėnesio lietingas, o paskui vėjingas.

Vasara karšta, su griausmais, žaibais ir lietais, dideli karščiai pagimdis užkrečiamas ligas.

Ruduo — javai geri; vaisiai ir vynuogės geros, bet mažai.

Žiema ilga ir šalta.

Nusakymai vietiniai.

Santaika terp valdžių, atmaina rėdyme prie dvaro tulo valdono, prie meto pabaigos sunki karė terp tulų valdonų.

1906–1934–1962–1990 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris drėgnas ir šlapias, kenkiantis žeminiams vaisiams; javų ant pardavimo iš visur suveš apsčiai ir bus labai pigus.

Vasara smagi, bet su vėjais.

Ruduo puikus iki galui.

Žiema žiauri, su šalčiais ir daugeliu sniego, piutys ir rinkimas vaisių bei vynuogių pasibaigs greitai, geri javai ir greitai prispės.

Nusakymai vietiniai.

Deryba dėl taikos; užmezgimas sandoros, didelis žemės drebėjimas.

6. Jupiteris.

turi 27 sekančius metus:

1918–1946–1976–1986 m.

Šituose ir žemiaus sekančiuose metuose kokios įvyks kasdieninės atmainos oro.

Sausio 1 smarkus ir smelkiantis vėjas su dideliu šalčiu nakčia, 14 tykiaus su saule, sniego nedaug, paskui vidutiniškai šalta, 20 pasibaigs debesiuotai, su vėju ir migla.

Vasario 1 žiauri žiema, vėjas, audra, giedra ir šalčiai, paskui tykiaus, debesiuota ir drėgna, 19 ir 26 smagus oras ir smelkiantis vėjas.

Kovo 1 debesiuota, drėgna, giedra, 10 padumavę, 11 smarkus šaltis ir vėjas iki 19 ir 20 šalčiai, atdrėkys ir giedra, 27 ir į pabaigą nesmagus oras.

Balandžio 1 užsineša ant audros ir ledų, 6 nesmagus ir vešlus oras, 11 rytmečiais lietus, 22 šalta, tuomi ir pasibaigs.

Gegužio 1 priimnas oras, naktys vėsios, 15 tankus lietus, 20 vėjas, debesiuota, nedideli lietus, paskui šiltas oras, potam maišosi saulė su lietum.

Birželio 1 vėjas, ledai, debesiuota, negražu, 9 sausa, vidutiniai, debesiuota, giedra, šiltas oras, 21 debesiai su lietum, 16 saulė, 19 debesiai su griausmais.

Liepos 1 karštas vakarinis vėjas, 3, 5 ir 9 saulė, griausmas ir vėjas, 10 smagus oras su lietaus debesiais, 17 smagus oras, 21 ir 23 vėjas ir lietus, 26 ir 27 vėjas ir lietus, pasibaigs geru oru.

Rugpiučio 1 karšta, saulė, 5 buriai ir griaustinis, 10 vidutinis karštis, 14 vėjas, 15, 16 ir 17 smarkus lietus su griausmais, 22 tykus oras, 25 karštis su vėju, 28 biaurus oras.

Rugsėjo 1 audra su vėju, 5 tykus oras, labai saulėta ir lietus, 7 vėjas, 11 lietus ir šalta, paskui vėsios naktys, 24, 26 ir 27 nepriimnas oras, 27 vėjas ir šiluma.

Spalio 1 saulė, 4 ukanota, 6 ir 7 lietus, 10

vėsu nakčia ir sausa, 15 ir 22 nesmagus oras, 23 vidutiniškai ir debesiai, 27 ir 29 lietus ir sniegas, 30 ir 31 persimainis sniego debesiai.

Lapkričio 1 šaltis, negražu, vėjas ir speigos, 7 tykiaus, speigos ir vėjas, 19 vakarinis vėjas su sniegu, 24 saulė; vėjas; padumavus, šalta ir šlapia

Gruodžio 1 šilta ir debesiuota, 9 giedra, padumavus, 16 tyku ir sniegti, 21 geras oras, 25 šaltas oras, tuomi ir pasibaigs.

Nusakymai tiems, kurie gimé po planeta Jupiterio.

Planeta Jupiteris pagal budą karšta, narsi ir skaitosi už planetą laimės, mokslų, gausingumo ir turtų. Gimę šituose metuose žmonės buna laimingi, teisus, milaširdingi ir labdaringi, teisingi, malonus dievoti, sarmatlyvi, baltkuniai, retadančiai, tamsiai rudais plaukais, ilganosiai, vidutinio ugio, ant visko laimingi ir pasekmingi, mylinti pačias, neapkenčianti pikto, moterys linkę prie vyrų ir išgyvena iki 80 metų.

Nusakymai abelni.

Pavasaris tykus ir smagus, geras žėlimas javų.

Vasara iš pradžių vėsi ir šlapia, paskui karšta ir sausa.

Žiema šalta, sniego daug, vidurys vėjingas, nors paskui mažai sniego, visur bus daug javų ir vynuogių ir bus labai pigus; miežių, žirnių, avižų, linų, kanapių, kviečių ir rugių lyg valiai; sėti reikia anksčiau; grušių, obuolių, slyvų, riešutų, apvynių daug; vyno nedaug, žuvų vidutiniškai, žiemą apsimoka pirkti avižas ir kviečius. Šitai planetai priskaito veikmę ant svarbių ypatų dvasiškų ir mokslišku; iš akmenų šmaragdai ir šapyrai;

iš paukščių povai, lakštingalos, karveliai; iš augmenų kekiavyšnė, šapronas, migdalai.

Nusakymai vietiniai.

Karvedžiai savitarpėj viens kito saugosis ir viens kitą įvilios į savo spąstus; padarymas taikos terp dviejų viešpatysčių. Tulas didelis valdonas suteiks dovanas už mokslus ir dailą.

1901–1990 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris iki balandžio mėnesio lietingas, o paskui vėjuotas.

Vasara su griausmais ir žaibais, dideli karščiai pagimdis užkrečiamas ligas, gausios piutys; vynuogių ir vaisių daug.

Ruduo gražus.

Žiema smarki, daug nukęs žmonės beturčiai; javai geri ir geros rušies, vynuogės geros, apstingos, javus pardavinėti pelninga paprastame laike.

Nusakymai vietiniai.

Įkurimas karžygiško ordeno, laimingas susirėmimas.

1907–1935–1963–1991 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris tykus ir priimnas.

Vasara karšta ir lietinga.

Ruduo kuopuikiausias.

Žiemą lyg valiai gražių dienų su šalčiais, o paskui lietus ir pagela pramainu; šiame mete visose vietose terp žmonių užsiganėdinimas, viso ko didelė daugybė, kaip pas žydus, puolant mannai iš dangaus.

Nusakymai vietiniai.

Sunki karė terp apšviestų tautų, antra eile rinkimas mokesčių nuo žmonių, gimimas garsaus kunigaikščio

1912–1940–1968–1996 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris pradžioje lietingas ir vėjingas, bet į pabaigą labai gražus.

Vasara šlapia su vidutiniais karščiais.

Ruduo tinkantis kaip sėjimui, teip ir rinkimui žemės vaisių.

Žiema iš pradžių ir į pabaigą šalta, sniegas ir lietus pramainu; pradžioje meto javai pigus, į pabaigą žiemos pabrangs; vynuogių ir visokių vaisių apsčiai.

Nusakymai vietiniai.

Didelė karė terp apšviestų viešpatysčių; susekimas suokalbio; susirėmimas ant marių.

7. Ménulis.

turi 28 sekančius metus:

1921–1949–1977 m.

Šituose ir žemiaus sekančiuose metuose kokios įvyks kasdieninės atmainos oro.

Sausio 1 nedidelis šaltis ir snaigo, 5 vėjas, 7 lietus, 15 nepriimnas vėjas, 20 ir 27 snaigo ir šala.

Vasario 1 vėjas, 3 ukana, 6 negražu, 12 šalta ir giedra, 19 ir 20 šlapia, 23 sniegas, 26 giedra, 27 biauru.

Kovo 1 negražu, 4 šlapia ir vėjas, 5 smarkus lietukas, 7 ir 8 šalta, 10 ir 11 šalta, 15 dargana,

19 ir 20 apsiniaukus ir vėjas, 22 ir 25 sniegas, lietus, biaurus oras, 28 vėjas.

Balandžio 1 giedras oras, 7 šlapias, 11 apsiniaukęs ir atmainingas oras, 18 užsineša ant lietaus, 20 šalta ir vėjas, dargana, 24 giedra, o į pabaigą lietus.

Gegužio 1 giedras, 5 ir 6 karščiai, 8 vėjas, 10 atmainingas oras, 10 smarkus lietus ir apsiniaukę, pasibaigs giedra.

Birželio 1 šilta, 2 giedra, 3 nevienoda, 12 smagus oras, 18 biaurus oras, 27 šilta, į pabaigą geras oras.

Liepos 1 saulė, 7 karščiai, 24 negražus oras, 27 apsiniaukę, į pabaigą atmainingas oras.

Rugpiučio 1 smagus oras, 8 lietus ir griausmas, 12 teipgi, 15 dar didesnis lietus, 23 giedras oras ir vėsu, 27 naktimis vėsu ir lietus, tuomi ir baigsis.

Rugsėjo 1 viesula ir šaltis, vėjas, lietus ar sniegas, 7 ir 8 nevienodas oras, 14 vidutinis, 24, 25 ir 26 dargana, ledai, 28 vėsu, žiemių vėjas, 29 ir 30 lietus ar sniegas.

Spalio 1 pagela, 6 ir 7 lietus ir vėjas, 14 biaurus oras, 17 ir 18 lietus ar sniegas, 21 nevienoda, 22, 23 ir 26 smarkus lietukas, negražu ir apsiniaukę, 30 teipgi.

Lapkričio 1 šalta ir apsiniaukę, 3 ir 4 šalta ir biaurus oras, 6 ir 7 lietus, saulė, 9 šaltis, paskui šilta, 20 šalčiai, 27 nevienodas oras.

Gruodžio 1 atmainingas oras, 13 šaltas oras, 16 lietus, apsiniaukus, 19 ir 20 smarkus vėjas, 23 dar vėjas, paskui atmainingas oras.

Nusakymai tiems, kurie gimé po planeta Ménulio.

Planeta Mėnulis viešpatauja ant vandenių,

šaltinių, didelių upių. Visoms planetoms priduoda pajiegą ir permaino veikmę. Gimę po šita planeta žmonės netandus, išdidus, melagingi, nepaklusnus, lėti, apgavingi, mylinti sidabrą, valkatos, kerštininkai, o moterys panėšios į vyrus, netikusio budo, mylinčios žvejoti ir keliauti; išgyvena iki 80 metų.

Nusakymai abelni.

Pavaris iš pradžių šaltas, šiltas, šlapias, nevienodas iki galui.

Vasara daugiaus šalta, šilta, šlapia ir nevienoda.

Ruduo geras, su pasiganėdinimu nupiaus pasėjęs.

Žiema šalta, neištikima, šlapia, snieginga, vėjinga, bus pavandenys, geri javai, vaisiai ir vynuogės, bet sunkus suėmimas per lietus. Pavasarį paralitiškos ligos pagimdo skaudulius viduriuose, nykulį šonuose; puolimas gyvulių, kirminai, pelės, vabalai pakenks laukams ir daržams; žuvų vidutiniškai, užtvinimas ažerų; metas nors nevienodas, bet dėl žmonių sveikas; daržovių ir šieno pakaktinai, vyno mažai.

Nusakymai vietiniai.

Kruvina karė Europoje, permaina ministerijoje, gimimas didžio valdono, apturėjimas pergalės, sukįlimas žmonių tuloje šalyj.

1927–1955–1983 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris sausas ir netinkantis visokiems medžiams ir kitiems augalams, menkas žėlimas javų net iki pačiam birželio mėnesiui; nuo šito mėne-

sio iki rugpiučio mėnesiui audruoti, lietingi orai, per ką piutys nusitraukia.

Vasara nelabai gera, iš pradžių smagi, paskui vėjai, lietus ir netikęs oras.

Žiema vidutinė, javai bus brangus iki rugpiučio mėnesiui, vėlus rinkimas vaisių ir vynuogių, vyno visur bus apsčiai, pabaigoje meto apsistos prekė ant javų.

1904–1932–1960–1988 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris šaltas ir vėjingas, netinkantis žieminiams javams.

Vasara karšta, bet patinkanti dėl žemės vaisių.

Ruduo šlapias iki pusei, javai pradžioje meto brangus, kaip kur užderės javai ir vynuogės; kas prisipirks javų ir vyno, tas pralobs, nes sekančiame mete bus brangumas.

Nusakymai vietiniai.

Gimimas garsaus kunigaikščio, padarymas taikos, sutuoktuvės didžio valdono.

1910–1938-1966–1992 m.

Nusakymai abelni.

Pavasaris šlapias ir kenkiantis žeminiams vaisiams.

Vasara nelabai smagi, menkas žėlimas javų, suimti nuo laukų javai bus geri, javai bus prekėje, nors jų bus užtektinai.

Ruduo smagus, vėlus rinkimas vaisių ir vynuogių, vyno daugiur bus pakaktinai.

Žiema gera, bet šalta, pabaigoje meto javai atpigs, ant gero vyno prekė pakils.

Nusakymai vietiniai.

Gimimas garsaus kunigaikščio; pirklystė ir daila bus ištobulinta iki augščiausiam laipsniui; santaikinė deryba terp valdonų; susekimas svarbaus suokalbio.

Intekmė ménulio ant augalų.

Kada mėnulis didinasi, tąsyk gerai yra sėti ką nors kietą į sausas vietas; kada jis mažinasi, tai sėti minkštus rugius į drėgną žemę; linus ir kanapes galima sėti anksti ir vėlai; jei prie pilno mėnulio, tai bus ilgi ir gausus; sėjimui žieminių javų geriausios dienos rugpiučio; 5, 7, 12, 14 20, 21 ir 29 rugsėjo; 3, 4, 12, 22, 25 ir 27 spalio. Žemyn, augančius į šaknis sėk ir sodyk į žemę, kada yra pilnatis, ką reikia tėmyti užtekant ir nusileidžiant mėnuliui; rugpiučio, rugsėjo, spalinio, gruodžio ant jauno pirmame bertainyj kirsti medžius dėl budavojimo ir malkų; gerai yra kirpti plaukus, idant greičiau ataugtų; nenorint, kad greitai ataugtų, reikia kirpti delčioje; vaikus nujunkyti reikia gegužės, rugpiučio, lapkričio ir sausio mėnesiuose prie pilno švietimo mėnulio.

Dvylika dangiškų ženklų

ir

pagal juos nusakymai Briuso apie jų įtekmę ant likimo ir gyvenimo žmogaus.

LENTA RAIDŽIŲ

parodančių 12 dangiškų ženklų, dieną gimimo menančio ir kokia jam lemta laimė ant žemės.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	y	k	l	m	n	o

17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
p	r	s	t	u	v	z	ž	ą	ę	ē	į	č	š	

Pamokinimas.

Jei nori žinoti po kuriuo numaru parodytų ženklų esi gimęs, tai rašyk vardą motinos ir savo raidėmis, pažymėdams augščiaus kiekvienos raidės padėtas ant jų skaitlines ir tasias skaitlines pažymėk taškais; parašęs taškais vardą motinos ir savo, ištrink, skaitydamas po 29 taškus, o kas liks viršaus, tą palik, nes šitas lykius parodis ženklą, po kuriuomi gimęs yra menantis. Bet jei vardai bus toki trumpi, kurie susideda iš nedaugiaus kaip 8 skaitlinių, tai nereikia trinti, bet palikti ir žiurėti ant lentos, kur paženklinta yra, po kuriuo ženklu gimęs. Teip, jeigu lykiuje yra 3 ar 4, tai yra ženklas Buliaus; 6 ar 7 — ženklas Dvynų; 8 ar

9 — ženklas Vėžio; 10 ar 11 — ženklas Liuto; 12 ar 13 — ženklas Mergos; 14, 15, ar 16 — ženklas Sverklių; 17, 18, ar 19 — ženklas Skorpiono; 20 ar 21 — ženklas Šaulio; 22 ar 23 — ženklas Ožeragio; 24 ar 25 — ženklas Vandeninko; 27 ar 28 — ženklas Žuvų.

RATAS ZODIAKO
arba 12 dangiškų ženklų:

Vandeninkas, Žuvys, Avinas, Bulius, Dvynai, Vėžys, Liutas, Merga, Sverklės, Skorpionas, Šaulys ir Ožerayis.

1. Vandeninkas (sausis).

Saulė įeina į ženklą Vandeninko (♒) 8 dieną 1 val. 5 m. ryte.

Jei lykiuje buna 24, 25 ar 29, tai ženklina Vandeninką. Gimęs terp 12 sausio ir 12 vasario, turi pailgą veidą, ilgą nosį ir yra sausas, tylus, umus, bet geras. Jaunystėje matis vargo ir daug nukentės nuo giminių; bet sukakus 30, laimė ant jo atsivertės ir jis bus pasiganėdinime. Apsives du kartu: pirmą kartą su našle, o antrą su mergina. Laimė jo laukia vaisbuniškuose apsivertimuose. Jei išgyvens 33 metus, tai sulauks 88 metų. Tas pats laukia ir moters. Ją mylės, guodos už jos padorumą, ištekėjusi ji pergyvens vyrą. Sausis laimingas; pavojingais yra rugpiutis, lapkritys ir gruodis su birželio mėnesiu.

2. Žuvys (vasaris).

Saulė įeina į ženklą Žuvų (♓) 6 dieną, 3 val. 35 m. vakare.

Lykius 27 ar 28 — ženklas žuvų. Gimęs terp 12 vasario ir 12 kovo turi pailgą veidą, nedidelę

kaktą ir nosį, flegmatiškas, darbštus ir lėtas; sulyg savęs apsiskaitantis, sulyg kitų geras, myli gyrimą, patikintis ir dėl savo mierių kartais griebiasi melo. Laimė jo svetur. Bus apsivedęs ir laimingas ant senatvės su savo vaikais. Ypatingai laimingas dėl jo vasaris ir rugsėjis; pavojingi spalinis ir gruodis. Jei sukakus 25 metams amžiaus nieko neatsitiks, tai išgyvens iki 55 metų.

Moteris gimusi tame laike, turi tokį patį likimą, bet išgyvena iki 65 metų.

3. Avinas (kovas).

Saulė įeina į ženklą Avino(♈) 8 dieną, 3 val. 21 m. vakare.

1 ar 2 lykiuje — bus ženklu Avino. Gimęs po tuo ženklu terp 12 kovo ir 12 balandžio — gražus, drąsus, išdidus, umus, šykštus, įkirus, milus, lengvamislis ir apsives du kartu. Pęr mokslą pralobs; laimę ir naudą turės iš žemdirbystės ir augmenų, nelaimę gi nuo vandens. Spalinis, vasaris, rugpiutis pavojingi, balandis gi ypatingai laimingas. Jei nenumirs prieš 29 metus, tai išgyvens iki 73 metų.

Moteris ant visko panaši likime į vyrą, savimi pilna, linksma, pergyvens vyrą ir, abelnai, gyvenimas jos bus ramus ir teisingas.

4. Bulius (balandis).

Saulė įeina į ženklą Buliaus (♉) 8 dieną, 3 val. 22 m. ryte.

Lykius 3, 4, ar 5 reiškia ženklą Buliaus. Gimęs terp 12 balandžio ir 12 gegužio turi augštą krutinę, plačius pečius, minkštus plaukus, užsimislijęs, abejojantis, išdidus, bet jį visi myli. Jis yra slaptingas ir pasalus, bus muzikantu ir mylė-

toju giesmininkystės. Viduamžyj apturės turtą ir ramumą. Nuo giminių mažiau mylimas, negu nuo pašalinių; pikto ir skriaudos nedaro. Laimė iš žemdirbystės; nelaimė nuo ugnies. Gegužis ypatingai laimingas; pavojingi lapkritys ir kovas. Jei pergyvens 20 metų, tai išgyvens ir iki 77 metų.

Moteris, likime panaši, savimi pilna, linksma, pergyvens vyrą, ir abelnai gyvenimas jos bus rimtas ir teisingas.

5. Dvynai (gegužės m.).

Saulė įeina į ženklą Dvynų (♊) 9 dieną, 3 val. 24 m. ryte.

Lykius 6 ar 7 ženklina Dvynus. Kas gimė terp 12 gegužio ir 12 birželio, tas turi malonią išžiurą veido, greitą žvilgį, plačią kaktą, juodus plaukus, baltus dantis. Jie buna drąsus, iškalbingi, atmainingi, myli tingumą, ištižę, įtikinti, per ką kenčia vargą; suaugusiuose metuose keičiasi jų gyvenimas. Apart žemdirbystės visokis užsiėmimas dėl jų naudingas. Mirtis nuo užsikrėtimo ar vandens. Ypatingai laimingi: kovas, vasaris ir lapkritys. Pergyvenę 30 metų, pasiekia iki 70 metų.

Moteris ant visko panėši į vyrą, ant senatvės kenčia nuo savo vaikų ir vargsta.

6. Vėžys (birželis).

Saulė įeina į ženklą Vėžio (♋) 9 dieną, 6 val. 58 m. ryte.

Lykius 8 ar 9 — ženklina Vėžį. Kas gema terp 12 birželio ir 12 liepos, buna sausas, pilno veido, su plačia kakta, retais plaukais, siaura krutine ir flegmatiškas, vienog rustus ir neužsileidžiantis; turi pasisekimą moksluose ir dailoje;

melagingas ir neteisingas; nesargus ir pakerštingas; darbštus, turi draugų, bet su jais nėra atviras. Laimė žemdirbystėje, nelaimė nuo moterų. Nelaimingi: birželis, kovas; ypatingai nelaimingi: birželis, gegužis, rugsėjis. Nuo 23 metų dagyvens iki 66 metų.

Moteris laimingai išgyvens iki senyvų metų.

7. Liutas (liepos m.).

Saulė įeina į ženklą Liuto (♌) 10 dieną, 10 val. 48 m. vakare.

Lykius 10 ar 12. Kas gema terp 12 liepos ir 12 rugsėjo, tas yra geras ir tandus. Umus, atmenantis piktą, turi užvydėtojus, bet niekina jais; pas jį yra draugai; jis yra žingeidus, darbštus; pašaliniai daugiau jį myli negu giminės. Apsives du kartu, pirmą kartą apnašlės tuojaus. Moterys jį myli. Su seserimis vaidysis. Saugotis turi vandens. Ypatingai laimingi: kovas, balandis, gegužis ir birželis; nelaimingi: spalinis ir rugsėjis. Jei pergyvens 31 metą, sulauks gal 79 metų.

Moteris turi kuone tokį jau likimą ir budą.

8. Merga (rugpiutis).

Saulė įeina į ženklą Mergos (♍) 11 dieną, 5 val. 20 m. ryte.

Lykius 12 ar 13. Kas gema terp 12 rugpiučio ir 12 rugsėjo, tas turi apskritų veidą, trumpą kaktą ir smailą nosį. Jis yra melancholiškas, gero dorumo, bet užvydus, slaptingas ir dėl savo mierių neniekina niekuomi, nors iš to mažai turi naudos dėlei savo išlaidumo ant rizikingų užmanymų. Suaugęs prasigyvens iš palikimo ir gyvens išteklingai; jis daug prižada, bet mažai išpildo. Vaisiai žemės dėl jo naudingi; pavojingi produk-

tai ugnies. Turi saugotis subludimo. Pavojingi yra: kovas ir birželis; ypatingai laimingi yra: spalinis, rugpiutis ir gegužis. Jei pergyvens 40 metų, tai gali dagyventi iki 63 metų amžiaus.

Moteris visų mylima; dėl vyro ir šeimynos padaris laimę.

9. Sverklės (rugsėjis).

Saulė įeina į ženklą Sverklių (♎) 11 dieną, 7 valandą, 50 m. ryte.

Lykius 14, 15 ar 16. Kas gema terp 12 rugsėjo ir 12 spalio, buna išblyškęs ant veido, arzus, narsus, drąsus, myli pirklystę ir kelionę; laimingas savo apsivertimuose ir patraukiantis kitus; umus, bet geras ir įlaidus su žmonėmis. Ant užvyduolių žiuri su paniekinimu. Gyvenime turi dvi nelaimes, iš kurių vienog greitai jis išsigelbės. Jaunystėje valkata. Jam iki 24 metų nepridera apsivesti; rugpiutyj turi saugotis moterų, jei to nedaris, tai gali susirgti. Pavojingas balandžio mėnesis; ypatingai laimingi yra: birželis ir liepos m. Jei pergyvens 42 metą, tai gali nenumirti iki 99 metų.

Moteris, savo likimu panaši į vyrą, vilokė; ištekėjus už vyro, nemylės jo ir josios širdis priklausis kitam.

10. Skorpionas (spalinis).

Saulė įeina į ženklą Skorpiono (♏) 11 dieną, 4 val. 15 m. ryte.

Lykius 17, 18 ar 19. Kas gema po šituo zodiako ženklu, buna gražus savim, flegmatiškas, išdidus, šaltas ir be pasigailėjimo žmogus; jis turi gimti terp 12 spalio ir 12 lapkričio. Jis buna egojistas, iškalbus ir žiaurus. Jo niekas nemyli.

Laimingi: sausis, birželis, rugpiutis; pavojingi. gegužis ir rugsėjis. Jei pergyvens 44 metus, tai gali išgyventi 77 metus.

Moteris, turėdama vienokias ypatybes, apturės nuraminimą nuo savo vaikų, bet vyras bus užvydus.

11. Šaulys (lapkritys).

Saulė įeina į ženklą Šaulio (♐) 10 dieną, 1 val. 7 m. ryte.

Lykius 20 ar 21. Kas gema terp 12 lapkričio ir 12 gruodžio, tas turi budą Šaulio. Jis buna augštas ir patogus, umo budo; užsidegantis, arzus, bet geras ir nemyli pikto. Už jo teisingumą jį myli ir guodoja. Jis yra gabus ant visko, bet ypatingai ant pramonės. Turi užvyduolius, bet jis jų nebijo. Apsives du kartu. Pavojingi: birželis ir spalinis; ypatingai laimingi: rugpiutis ir rugsėjis. Pas jį bus daugelis ligų.

Moteris — užsimislijusi, užtaušusi, pikta, per ką ir sunaikins savo sveikatą.

12. Ožeragis (gruodis).

Saulė įeina į ženklą Ožeragio (♑) 9 dieną, 11 val. 56 m. ryte.

Lykius 23, 25, ar 26. Kas gema terp 12 gruodžio ir 12 sausio, tas buna pailgo veido, su didelėms akims, tankiais antakiais ir gražus. Jie yra melancholiški, šykštus iki godumo, nepaguodus, per ką ir jų nieks neguodoja. Palinkę ant mokslų ir dailos ir niekuomi nebuna užganėdinti. Pasisekimas jų yra marininkystėje, o pelnai pirklystėje. Pavojingi: lapkritys ir gruodis; ypatingai laimingas nuo pusės spalinis. Jei pergyvens 25 metą, tai gali išgyventi iki 55.

Moteris protinga ir linksma, stengiasi pagelbėti nelaimėje; už vyro laiminga, o ant senatvės nuo visų guodojama ir mylima. Likimas jos vienokis su likimu vyro.

Ar turi ménulis kokią čiupnią įtekmę ant atmosferos musų žemės?

Sąnarys Paryžiaus observatorijos Foje sako: ,,Visi mėgsta aiškinti atmainą meto laikų įtekme saulės; jo atmainoms atsako kelias šito daugiško švietylo, kuris musų akims persistato neatmainingu. Bet tankios ir netikėtos atmainos oro, pagal nuožiurą žmonių, reikalauja daugiaus atmainingų priežasčių. Prisižiurint kasdien įvykstančioms atmainoms oro, pavidale lietaus, miglos, vėjų, giedro ir debesiuoto dangaus, ant pirmos pažiuros rodosi, kad tiktai mėnulis, vienvaliniu keitimu savo išveizdžio ir padėjimo padaro atmainas oro. Mėnuo gi nuo seno yra pagarsėjęs poėzijoje žmonių bloga ypatybe — nevienodumu.

,,Ištikro, judėjimuose mėnulio apsireiškia daugybė periodiškų atmainų, nešnekant jau apie betaiklius apsireiškimus, kaip užtemimas ir k. Jei atmainos oro daug ar mažą periodiškos, tai jas, norint, maž-daug galima sutaikyti su atmainoms mėnulio. Marininkai, patėmiję, kad yvairus padėjimai mėnulio turi įtekmę ant priepludžių ir nuopludžių marės, netruko ateiti prie nuomonės, kad ta pati priežastis turi veikmę ir ant atmosferinio didžmario....“

„Bet žmonių pažiuros nesibaigia priskaitymu mėnuliui galingos įtekmės ant vieno tik oro; yra dar daug kitų apsireiškimų, kurie valdomi tam tikro padėjimo ir išveizdžio mėnulio. Beprotystė ir liunatiškumas, pagal manymą žmonių yra

ankštame susirišime su mėnulio veikmėmis. Yra veterinariški daktarai, kurie tvirtina, buk tuli arkliai, žiurint pagal tai, kokiame fazyje randasi mėnulis, mato geriau arba blogiau. Daugis vandens medžiuose, kaip tvirtina, priklauso teipgi nuo išveizdžio mėnulio; butent medis nukirstas po pilnačiui, greičiaus pasiduoda puvimui dėl netekliaus jame syvų. Kerpant gyvulius ir prie simpatiškų gydymų mėnulis teipgi lošia labai žymią rolę. Šeimyninikės tvirtai tiki, kad taukai kiaulių, paskerstų prieš pilnatį, yra skanesni ir priimnesni ant pažiuros, kuomet apturėti taukai po tam laikui darosi raukšlėti, šiurkštus ir negardus. Ant galo ir diduma marininkų kožną atmainą oro priskaito įtekmei mėnulio. O dėlko? niekas to išaiškinti neįstengia....”

Kaipo paveizdą to, ant kiek yra sunku pertikrinti prastą žmogų įgytose jo nuomonėse, Foje priveda sekantį atsitikimą. Kartą jis apžiurinėjo savo draugo sodą, vedamas sodauninko ir prieš juos nuo vieno medžio ant kito nulėkė genys.

„— Gaila, kad nepaėmiau su savim šaudyklės!” sušuko sodauninkas.

„— Už ką gi tu nori nušauti tą paukštį?” paklausė Foje. — Juk jis maitinasi vabalais ir jų kirmium, kuris randasi po žieve: jis netik blogo nedaro, bet priešingai, daro dar mums gerą.

„— Susimildamas, tamista, jis gadina visus medžius, iškapodamas juose skyles.

„— Na, argi gali daryti tą paukštis su savo snapu? Juk ant to reikia geležinio grąžto!

Po trumpo mąstymo sodauninkas savotiškai išaiškino, kokiu budu tas gali išeiti:

„— Turbut genys žino tokią žolę, kuri jo snapą padaro kietu, kaip plienas.”

„Senovės laikuose graikai ir romėnai niekuomet nė nepamislijo, kad faziai mėnulio galėtų turėti įtekmę ant atmainos oro. Suvarinėti debesius ir mėtyti žaibus bei griausmus, pagal jų nuomonę, galėjo tik Jupiteris (griausmo dievaitis, lietuviškasis Perkunas). Buvar, Agaro ir daugelis kitų astronomų bei fizikų ilga eile patyrimų darodė, kad mėnulis neturi jokios įtekmės ant oro. Bet stengsmai jų pasirodė veltais. Diduma marininkų po senovei priskaito mėnulio faziams savo speciališkas pažiuras. Vienintėliu budu išnaikinimo pas žmones klaidingų pažiurų kaslink mėnulio įtekmės ant oro atmainų gali patarnauti jei bent toksai tikslas; talpinti raštuose ir ant atminties versti mokintis suoluose mokslainės nuo pat mažystos, šitokius išsireiškimus:

„Juokai ir gėda tikėti, kad jaunas mėnulis atmaino orą, kad pilnatis išblaško debesius, kad perkuno kulkos padarytos iš akmens, ir tt.; tas viskas ant tiek pat yra kvaila, kaip kad tikėti, jog yra kaukai, raganos, vilkalokai, kerėtojai su kerėtojomis, užžadai, minimai ir tolygus niekai."

„Reikia priminti žmonėms, kurie laikosi tokių pažiurų, kad svietas randasi ir už tos apregės, kuri rubežiuoja jų matymą. Jei viduryj jų apregės oras mainosi laike jauno mėnulio, tai jie prirašo tą su įgimtu kiekvienam žmogui noru išaiškinti arčiausiai matomai priežasčiai — jaunam mėnuliui. Bet žmonės pamiršta paklausti savęs, ar oras atsimaino teipgi ir už jų apregės. Jie nė žinoti nenori, kad keliose myliose nuo jų, nežiurint ant to, jog menuo šviečia dėl visų lygiai, saulė šviečia giedrai, dėl visų oras po senovei gražus, kuomet pas juos puola lietus, ledai, o net gal ir sniegas. Klaidingumas ir silpnumas persitikri-

nimo, jog terp fazių mėnulio ir oro yra ankštas susirišimas, pasirodo pats per save, darant tėmyjimus tam tikrą laiką keliose vietose, maž-daug atitolintose viena nuo kitos.

Tėmyjimai profesoriaus Šublerio per 28 metus, perleistus Muenchene, Stuttgarte ir Augsburge parodo:

Lietus lijo dienoje pilnačio.....162 kartus.
„ „ dienoje priešpilnio....156 kartus.
„ „ dienoje jaunačio.....148 kartus.
„ „ dienoje delčios.....130 kartų.

Tėmyjimai geneviško fiziko Marseto nuo 1 sausio 1830 iki 31 gruodžio 1833 m., padaryti gimtiniame mieste, išdavė tokį rezultatą už 34 metus ant vienos vietos žemės paviršio:

Lietus lijo dienoje pilnačio.....132 kartus.
„ „ dienoje delčios.....128 kartus.
„ „ dienoje jaunačio.....123 kartus.
„ „ dienoje priešpilnio....122 kartus.

Iš šitų patėmyjimų pasirodo, kad lietus lijo tankiau per pilnatį.

Pažvelgkime dabar į dienas fazių bėgyje 34 metų*):

Ant 100 dienų pilnačio pareina lietingų dienų 29,— ir nėra jokio skirtumo nuo kitų dienų mėnesio. Vandens jose išpuolė 103 linijos.

Ant 100 dienų priešpilnio lietingų dienų 29, — vėl be jokio skirtumo. Vandens išpuolė 102 linijos.

Ant 100 dienų delčios lietingų dienų $30\frac{1}{2}$, nors daugis išpuolusio vandens jose daug mažesnis už pirmas, butent 88 linijos.

*) 34 metuose yra 12,419. Pagal Marseto patyrimą šitame periode lijo 3.657 dienose; taigi, ant 100 dienų apskritum skaitlium buvo 29 lietingos ir 71 be lietaus.

Toliaus Marsetas daėjo, kad iš 1,458 aiškių atmainų oro, apšnekamame periode laiko, pilnatyje atsitiko jų 61, o jaunatyje 54. Jos dar tankiaus įvykdavo sekančiose už šitų fazių dienose, — butent, antrą dieną jaunačio 61. Ketvirtose dienose skaitlius jų neperėjo 48, ir todėl šitos dienos neturi nė jokios pirmystės prieš kitas dienas meto.

Ir teip, įtekmė mėnulio ant oro labai yra silpna, bet jos vienog visiškai neatmeta. Bet kodėl gi mėnulis šitos įtekmės neturi?

Dėlto, kad jam pirm visko truksta šilumos.

Yra žinoma, kad pajiega mėnulio šviesos laike pilnačio lyginasi tiktai $\frac{1}{800000}$ daliai saulinės šviesos; o jei ir yra mėnuliniai šilti spinduliai, tai jie turi tokią nežymią pajiegą, kad jų su didžiausiais pasistengimais dar nieks neatidengė.

Jei šilumą mėnulio padauginti 10, net 100 kartų, tai ir tąsyk ji pasiliks dėl mus nesučiupiama. Mėnulio daroma atmosferoje atmaina, pagal Buvaro patyrimą Paryžiuje bėgyje aštuonių pavymui metų, nepereina $\frac{1}{80}$ milimetro.

„Ir teip, mėnulio šilumos nėra, mėnulio pritraukimas (nuopludis ir priepludis) padaro nežymiausį judėjimą atmosferoje; klausimas, kas gi dar liekasi pas jį dėl įtekmės ant oro?

Nieko!

O ar turi jis kokią įtekmę ant žmogaus likimo?

Kaip ne silpnas dalyvumas mėnulio vyksnyse musų atmosferos, po to visko ji nėra užginčijama. Ir kada apmąstysime, kiek kožna atmaina ore padaro ant žemės nusišaldymų, slogų ir sugedimų vidurių, kaip kenkia musų išskaitymams ir lukestims, kokis skaitlius užsiganėdinimų ir sma-

gumų, neskaitant malonių vaikštynių ir sutartų sueigų gojuose ir soduose, susinaikina ant žemės vienu netikėtu lietum, kaip tankiai ant galo, blogas oras padaro blogą upą, arzumą, barnius, nesusipratimus — negalima nesusitaikyti su tikinčiais į pajiegą mėnulio, kad jis visgi turi didelę įtekmę ant *laimės* ir *nelaimės žmonių*....”

Surašas pagal ménulį laimingų ir nelaimingų dienų.

Pirma diena menulio laiminga įpuolantiems į ligas; ligos buna ilgos, bet ne mirtinos; sapnai tą dieną pasako džiaugsmą; kudikis, tą dieną gimęs, gyvena ilgai.

Antra diena laiminga išėjimui į kelionę sausu keliu ir vandeniu, pradėjimui vaikų, išprašymui malonių, budavojimui visko, teipgi ir sėjimui; vagys, vagianti tą dieną, veikiai buna sugaunami; atsitikusios ligos buna trumpos; sapnai tą dieną nieko nereiškia; kudikis auga greitai.

Trečia diena nelaiminga. Nereikia joje nė sėti, nė sodinti; ligos atsitikusios pavojingos; sapnai nieko nereiškia; kudikis, tą dieną gimęs, buna trumpo amžio.

Ketvirta diena laiminga ant visokių užmanymų, ant atjieškojimo prapuolusių daigtų, ant statymo malunų ir budavojimo laivų; kudikis, joje gimęs, buna netikusio budo.

Penkta diena nelaiminga. Papildęs prasižengimą niekaip neišsisaugos nuo bausmės; prapuolęs joje daigtas neatsiras; susirgęs nukentės; sapnai tą dieną abejotini; kudikis joje gimęs trumpaamžis.

Šešta diena laiminga ant daugumo. Pradedanti joje mokintis, išmoksta; pavogti daigtai atsiranda; susirgę tuojaus pasveiksta; sapnus turė-

tus tą dieną reikia laikyti paslaptyj; vaikai gimę buna ilgo amžiaus.

Septinta diena laiminga. Ligos atsitinkančios nėra pavojingos; sapnai išsipildo; vaikai gimę tą dieną gyvena ilgai.

Aštunta diena laiminga keliauninkams, nelaiminga apsergantiems; sapnai joje buna tikri; kudikis joje gimęs turi negražų veidą.

Devinta diena laiminga ir nelaiminga. Ligos tą dieną atsitikę buna sunkios; sapnai išsipildo po ilgam laikui; kudikiai joje gimę gyvena ilgai.

Dešimta diena laiminga ant visokių užmanymų. Sapnai joje nieko nereiškia, susikrimtimai užėję greitai pereina; gimę joje buna palinkę ant kelionių.

Vienuolikta diena laiminga ant persikėlimų. Vaikai joje gimę buna protingi ir ilgai gyvena; sapnai išsipildo.

Dvylikta diena nelaiminga. Nereikia joje nieko pradėti; sapnai išsipildo; pasitaikiusios ligos pavojingos; vaikai joje gimę bus raiši ir arzus.

Trylikta diena nelaiminga ir joje teipgi nereikia nieko pradėti; ligos atsitikusios pavojingos; sapnai greitai išsipildo; gimę kudikiai neilgai gyvena.

Keturiolikta diena laiminga; susirgę joje pasveiksta; turėti sapnai abejotini; kudikiai gimę ant visko tobuli.

Penkiolikta diena nė bloga, nė gera. Ligos atsitikusios nepavojingos; sapnai galimi; gimę tą dieną buna mylinčiais moteris.

Šešiolikta diena laiminga, ypatingai pirklystėje visokiais gyvuliais; turėti sapnai teisingi, o gimę vaikai gyvena ilgai ir su geroms ypatybėms.

Septyniolikta diena nelaiminga. Nereikia joje nieko užimti; atsitikusios ligos buna sunkios; sapnai išsipildo bėgyje trijų dienų; gimę kudikiai buna gero ugio ir laimingi.

Aštuoniolikta diena gana laiminga; sapnai tą dieną turėti išsipildo, o vaikai gimę buna darbštus ir pratursta.

Devyniolikta diena pavojinga. Nereikia tą dieną išvažiuoti ar aplankyti girtus žmones, geriau yra pasilikti namie; atsitikusios tą dieną ligos nepavojingos; sapnai greitai išsipildo; gimę vaikai nė pikti, nė apgavingi.

Žmonių įtikėjimai.

1. Jei sergantis gula ant šono į sieną, mirs.
2. Jei sergantis klejoja kelionę — mirs.
3. Dešinį antakį nieżti ant pasimatymo su draugu.
4. Kairįjį nieżti — matysiesi su veidmainiu.
5. Rasti spilką gulinčią galva į save ženklina, kad minavoja draugas, o smailgaliu — pinkles ant tavęs taiso priešas. Neimk spilkos, gulinčios į tave smailuma.
6. Nedovanok spilkos — bus vaidas; jei padovanosi, paimk mainan pinigą.
7. Jei perbėgs tau kelią ar atbėgs tau priešai voveris — bus ant blogo.
8. Susitikti ant kelio su tuščiais viedrais — ant blogo.
9. Jei užeisi ant tos vietos, kur neseniai stovėjo viedras, tai kuną išbers didervinėmis.
10. Staugimas šunes, snukį laikant žemyn,— reiškia mirtį; snukis pakeltas augštyn — gaisrą.
11. Jei vilkai jieško maisto arti kaimų, ar miestų, tai paseka brangmetis ar badas.

12. Jei vilkai kaukia po gyvenimu, tai reiškia šaltį ar karę.

13. Vilką susitikti — ne ant gero.

14. Varnas krankia — ant blogo, bet ne ant gero ir genys dudena stogą namų: bus nelaimė, atsiduoda numirėliu. Sukranks blogo pranešėjas. juodasis paukštis-varnas viršuj namo, kur guli ligonis, kranktels tris kartus, išgirs jį seni žmonės, na, ir šneka: paukštis mirtį lemia ligoniui; o sukranks kranklys bažnytkiemyj ant bažnyčios, tai numirėlis turi buti.

15. Pasiners kranklys klane — lik sveika giedra, ateina biaurus oras.

16. Pasivaidė augštai pulkas kuosų ar varnų, tai reiškia, kad bus sniegas ar lietus, o jei jos apspito apie stovenę kareivių laike karės, tai matyt bus čia kraujagožingas mušis.

17. Paniżo kairiąją akį — verksi; dešinę — džiaugsiesi. Jei nieżti galvą, tai gausi koliot, o nubersi druskos — susibars su tavim; paduodant druską, žiurėk, nusijuok — sako seniai — štai, barnis ir perėjo. Už stalo tryliktu nesėsk, bus negerai; pamatęs pas save stuboj trečią żvakę, gesink. O štai, jei tau paniżo lupą, tai geras ženklas, teks bučiuotis su mielu draugu.

18. Kibirkštis, sprogstanti iš kakalio reiškia svečią.

19. Balsas iš kaszinkur pašaukęs tave vardu, reiškia mirtį.

20. Kur laikosi karveliai, ten stuba nedega.

21. Daug grybų — prieš karę, o kas po juos basas vaikščioja, tam seni tiktai ir atsitiks.

22. Pasimatantis grabas—prieš mirtį giminėje.

23. Żąsis stovinti ant vienos kojos reiškia šaltį; leteną spaudżianti, pagelą; po sparnu galvą

kišanti — šaltį, o maudosi vandenyj prieš biaurų orą.

24. Jei garnys stovi ant abiejų kojų, lupstena sparnais ir slepia savo ilgą snapą, tai reiškia audrą ar biaurų orą.

25. Jei šitas paukštis išlekia pirma laiko iš kokios nors vietos, tai lemia tai vietai kokią nors nelaimę.

26. Jei jis nuneša lizdą nuo kokios nors triobos, tai jos gyventojams reikia laukti ugnies ar kitokios kokios nelaimės.

27. Jei garnys suveja lizdą pas ką ant kamimino, tai savininkui to namo reikia laukti turtingo gyvenimo ir laimės.

28. Nedėk masto ant lovos — numirėlis bus.

29. Nedėk ant stalo raktų nė kepurės, bartis teks.

30. Jei boba peržengs per dyselį ar jienas, tai arkliams bus sunku vežti.

31. Čeverykus auti pirma ant kairės kojos, yra geras ženklas.

32. Jei moteris, rengdamosi ant rinkos apaus pirma kairę koją, tai ji viską pirks brangiai ir viralas jos tą dieną bus negeras.

33. Beržas išsprogęs pirma alksnio, pranašauja sausą vasarą.

34. Jei žmogus iš netyčių sutiks girioj vilką ir pamatis jį pirma, negu vilkas spės prieiti, tai bijotis jo nėra ko; priešingam atsitikime vilkas pavojingas.

35. Utarninkai skaitosi dienomis lengvomis, panedėliai ir pėtnyčios sunkiomis.

36. Kas išdrasko lizdą kregždės, tą aplanko drugys.

37. Prakilni metai skaitosi sunkiais.

38. Jei žirniai nukelti nuo ugnies verda, tai geras ženklas.

39. Košė iš puodo bėga — prieš nelaimę.

40. Jei ragaišis buna žalias, nors kiek nori jį kepk, tai šeimynai tai gresia pairtuvė ir perskiros.

41. Jei pripylus virdulį vandens, užkurus ir jam pradėjus šnypšti jis pasirodis be vandens, tai reiškia, kad tave apvogs.

42. Jei durys, niekad negirgždėjusios, ima girgždėt, tai bus nesmagumas namuose.

43. Pamatyti savo dvyną, neišvengtina mirtis.

44. Radęs pinigus nevalgęs, neimk jų, jei pas tave nėra balanos ar skiedros, nes visą dieną tau nesiseks.

45. Medis išsprogęs pirm laiko reiškia svarbų, linksmą atsitikimą.

46. Jei kam rengiantis kelionėn staiga ima lyti, tai kelionė bus laiminga.

47. Duktė panaši į tėvą — laiminga; sunus į motiną — buna laimingas.

48. Vešlumas aržuolo pranašauja žiaurią žiemą ir užderėjimą.

49. Sutikti merginą einančią tuščioms — blogos naujienos; jei ji eina su pilnais viedrais, tai yra geras susitikimas.

50. Tik ką gimusį kudikį nereikia guldyti ant kairiojo šono, nes bus kairys.

51. Ešerys pagautas pirmu reiškia nesisekimą žuvauti.

52. Susitikęs moterį nelauk pasisekimo tą dieną; vienog seniai sako, idant panaikinti blogą pasekmę, reikia lengvai suduoti su rykšte kaltininkei susitikimo.

53. Šudvabaliai duzgia — prieš biaurų orą.

54. Nusileidžiant saulei nereikia niekam skolinti nė pinigų, nė duonos, nes neatiduos.

55. Dedant pamatą namui po kerte deda pinigus dėl turtingumo, gaurus dėl šilumos.

56. Jei per naujus metus šaukšte užšaldžius vandenį buna žiurbuolės, tai reiškia ilgą amžį, jei duobė, tai mirtį.

57. Užpakalį nieżti — ant nuliudimo.

58. Jei iš namų išeidams už ko nors užkliuvi, tai veik vėl sugrįši; teipgi jei ką nors užmirši ten.

59. Susiuti ant savęs drabužį arba įsiuti knypkį netinka, — užsiusi atmintį.

60. Zuikis bėga per kaimą — prieš ugnį; jei perbėga per kelią tai liepia tau apsisaugoti nuo ko nors: idant to išvengti, reikia ant tos vietos tris kartus persiversti ragožium; tą patį reikia daryti, jei medėjui nesiseka medżioti.

61. Daug uodų buna prieš užderėjimą uogų.

62. Kačiukų nereikia vadinti peliukais, juos glostant, nes moma visus išpiaus.

63. Norint, idant katė neišbėgtų iš namų, reikia, paėmus už ausų, pervilkti tris kartus per stubą ir paskui uodega patrinti į pečių, tąsyk ji niekados neišbėgs; arba vėl per tris vakarus patepti lapas sviestu.

64. Jei vištos nakčia nulekia nuo laktos, tai bus bėda.

65. Geguže kukuoja sausame medyj — prieš šaltį; lekioja po kaimą — prieš ugnį.

66. Vištos pešasi — bus svečių; laksto po stubą — bus šalčio; ant vienos kojos stovi — bus viesula; kudakina ne laiku — biaurus oras; jei jos nebėga nuo lietaus, tai jis bus ilgas.

67. Jei nieżti kairįjį delną, tai tą dieną turi atiduoti pinigus; jei dešinį, tai gausi.

68. Kregždė, lipdanti lizdą prie keno namų, reiškia laimę; šaudo pażemiu — prieš lietų; skrai-

do augštai — prieš giedrą; ankstyva — prieš gerus metus; įlekia per langą — prieš šermenis.

69. Kas pamatęs pirmą kregždę nusipraus pienu, tas bus baltas.

70. Jei ledas ant upės susistoja kruvoms, tai ir javų bus kruvos; lygus ledas pranašauja mažumą javų; pavasarinis ledas skęsta prieš blogus metus.

71. Susitikti ant kelio lapę — negerai.

72. Jei aržuolo ar beržo lapai tankiai krinta, tai bus lengvas metas žmonėms ir gyvuliams.

73. Jei valgant išpuola šaukštas, tai atsiskubina svečias; pamirštas ant stalo šaukštas reiškia svečią.

74. Arklys žvengia prieš geras naujienas; kelionėje prunkščia — prieš linksmą svečią; jei pirmą sutiksi lauką arklį, tai tą dieną pasisekimo nelauk.

75. Daug mašalų ore — grybai užderės.

76. Įkrinta musia į valgį ar gėrymą — ant laimės.

77. Pelės, skaitlingai pasirodžiusios, reiškia nederlingą metą; jei iš pirkto tavoro ką nors greitai sugadina, tai tavorą veikiai ir su pelnu išleisi; išeina iš namų — prieš ugnį; jei suėda nenuimtus likučius valgio, tai šeimyninkui skaudės dantis; jei įsmuks po pažąste, tai bus didelė bėda. Jei pelės suėda apsiautuvą ir drabužį, tai prieš mirtį; šieną ėda — prieš menką šienapiutę; cypia — prieš badą.

78. Jei kas užsikreipęs į mėnulį pečiais lošia iš kortų, tai butinai turi pralošti.

79. Žengti arba spiauti ant tinklo nereikia, nes žuvys nesigaudis.

80. Kojas degina ar laužo — prieš drėgną orą.

81. Kojas po suolu supti — velnią linksminti.

82. Išvirkščiu drabužiu apsivilkti, tai reiškia buti girtu ar gauti mušti.

83. Jei alksnis sprogsta pirma beržo, tai vasara bus šlapia.

84. Arelis skraidantis viršuj galvos, reiškia laimę ir pergalę.

85. Jei uždera riešutai, tai ir javai užderės tą metą.

86. Kas kišeniuje nešiojasi keimarinį riešutį, tam niekuomet neatsitiks pragaištis.

87. Pečių statant ant jauno, buna šilčiaus.

Mįsliai.

1. Kas tą daro, tas to negeidžia; kas perka, tas nesinaudoja, o kas turi, tas nežino.

2. Kas nemuštas visuomet verkė?

3. Ką retai mato karalius, piemuo tą mato visada, o Dievas niekados?

4. Vieno tėvo ir vienos motinos vaikas, bet nė vieno žmogaus ne sunus.

5. Už kokius plaukus nėra gražesnių kožnai moteriai?

6. Kas radosi pirma: barzda ar žmogus?

7. Dieną aš nieko neveikiu, guliu tamsioje vietoje; bet kaip tik ateina naktis, aš ryju ugnį ir liepsną.

8. Nekepa, nekramto, neryja, o daugumui rodosi gana gardu.

9. Kokios galvos be smegenų labai reikalingos sviete?

10. Kas tas? spangas mato bėgantį zuikį; šlubas vijosi paskui jį ir pagavo, o nuogas įsidėjo į kišenių ir parsinešė namon.

11. Koki žmonės visuomet liuosi nuo svečių?

12. Kas prie stalo labai reikalingas?

13. Šneku be liežuvio, rėkiu be gerklės, imu dalyvumą ir nuliudime, bet širdies neturiu.

14. Kada paklausė vieno vaiko, einančio su seniu, kaip jam giminė tas senis, jis atsakė: „Jo mamytė mano motinai anyta.“ Koks jis jam buvo giminė?

15. Nors aš negyvas, bet jei tu mane muši, tai aš suriksiu.

16. Sykį gimiau, antrą sykį mirštu; nors pekloje buvau, bet rojų dabar įgijau.

17. Apskritus ir mažas, bet kožnam mielas.

18. Kokia žuvis didžiausia?

19. Kokia mėsa geriausia?

20. Ko ant svieto žmogus turi labai daug?

21. Kada kvailys buna išmintingu?

22. Koks paukštis ant svieto didžiausias ir koks mažiausias?

23 Koksai žmogus numiręs atneša daugiau gero kaip gyvas?

24. Koks paukštis laksto be sparnų ir plunksnų?

25. Juo daugiau aš to valgau, juo daugiau lieka.

26. Ko negalima nupirkti nė už jokius pinigus, nė už jokius turtus?

27. Sudegantis degė, bet nesudegė.

28. Kokioj kalboj dangus garbina Dievą?

29. Kas daveda mus iki ašarų, nekliudęs širdies?

30. Ugnis mane naikina, o vanduo įkaitina.

31. Kas savo plėmo negali panaikinti?

32. Kas antras tu?

33. Kokia diena seniausia?

34. Kas gyvuoja neturėdamas dušios?

35. Kur pati apturi smugius, numirus jos vyrui?

36. Koks keturkojis gyvulys geria su uodega?

37. Koksai yra skirtumas terp viešbučio ir pabriko popieros?

28. Kas turi pilvą galvoje?

39. Ko Dievas nemato?

40. Vasarą pas mane visuomet užgavėnės, o žiemą didėji gavėnia.

41. Kokšai gyvulys išverčia savo pilvą ir skalbia?

42. Nuo ugnies paeinu, nuo ugnies ir žuvu.

43. Koki dantys nekanda ir nevalgo?

44. Kas visuomet eina, nesijudindamas iš vietos?

45. Koksai amfiteatras, nors jis ir nepuikus ir neturėjo jokių pagrožių, perėjo svarba visas aigyptiškas piramidas, visus obeliskus, visus romiškus amfiteatrus ir net visus septynis stebuklus svieto?

46. Karaliai yra mano padonais, o pergalėtotojai belaisviais; aš dabinu stipriausius, malšinu karžygius; prieš mane velti visoki pasistengimai; aš padarau apmaudą, ašaras ir kentėjimus tiems, kuriuos mano valdžia verčia man tarnauti ir daugiau darau blogo tiems, kurie prie manęs daugiau prisirišę.

47. Nė kuno, nė dvasios, nė sparnų neturiu, mane randa ant dangaus ir žemės, išmintingam aš darau užganėdinimą, o kvailiui nuobodumą; lengvinu ir išgydau visokį skausmą; aš raminu nuliudusią širdį; ant greitumo nėra nieko panėšaus į mane ant svieto. Greičiau atmįk mane, nes kitaip, mano mielas, aš pasitrauksiu.

48. Bėga keturios seserys, bet nė viena greičiaus už kitą negali bėgti ar ją aplenkti. Nors jos pereis kelis šimtus mylių, vienog nematis, kad kuri iš jų dasilytėtų kitos.

49. Valgau mažai, beviekė, maža ir silpna, bet žmogus rengia ant manęs nuodus ir ginklus, užlaiko kankintojus, kurie mane suėda ir kuriuos maitinti kaštuoja jam daug daugiau negu mane.

50. Kada aš jaunas, tai apie mane gražiai vaikščioja, rėdo, maitina ir dažiuri, o kada susenstu, tai apie mano nuopelnus užmiršta. Tąsyk kankinančiu darbu pelnausi sau pragyvenimą ir tankiai miršta nuo smugių.

51. Bunu tai maža, tai didelė, visokeriopos parvos; kartais maitina mane gerai, o kartais visą dieną išbunu be maisto; kartais labai mane myli, o kartais ir žiurėt nenori; nė kaimietis, nė karalius be manęs apsieiti negali.

52. Aš padarau mažą kariumenę, aprengtą margais drabužiais; laike kovos padalinu savo spėką į visokias dalis; tie, kurie kovodami džiaugiasi iš pergalės, linksminasi iš jos tankiai tik labai trumpą laiką; kareiviai mano labai nevienodi: jie bėga tai šian, tai ten; susenę valkiojasi po dulkes, bet kol dar jauni, yra vartojami po priedauga pasilinksminimo dėl apgrobimo ir apiplėšimo.

53. Aš — tiktai dulkė. Mažas, sparnuotas gyvulys pasidaro iš manęs sau apatinį drabužį ir jakę, ar geriaus, ramų namą; bet žmogus ant manęs užpuola su ugnia ir kardu ir priverčia buti žiburiu.

54. Be paliovos mainau savo budą ir paveikslą: vienoj vietoj aš bunu duosni iki išlaidumo, kitoj šykšti; kartais sena, kartais jauna, o tankiausiai ir ta ir kita. Mano pirmutinis sunus bu-

vo teip turtingas, kad panašaus nėra jam karaliaus nuo Pietų iki Šiaurių, bet tėvo jo nieks locname jo paveiksle nematė.

55. Keleivi, jei atlikai tu savo kelionę ir pataisiai visus savo darbus, tai tau tėvynė gatava tarnauti dieną ir naktį; ten gali pavaišinti tu geroką skaitlių svečių, palepinti juos geriausiu maistu.

56. Aš — karalius, bet, — oi! — visuomet su lermu kįla ant manęs karė; dvariečiai mano, nors man ištikimi ir retai mane apleidžia, bet puolimas vieno žmogaus padaro ir man tą patį; ir nors nevidonas pats mane vėl pastato, bet teipgi ir vėl išnaujo pavergia.

Atsakymai ant mįslių.

1. Grabas.
2. Senovės protmylys Geraklitas.
3. Panašaus į save.
4. Duktė.
5. Už savo.
6. Barzda, nes ožys buvo sutvertas pirmiau už žmogų.
7. Žnyplės nuo žvakių.
8. Kvepiantis tabakas.
9. Spilkų.
10. Melas.
11. Elgėtos
12. Burna.
13. Varpas.
14. Dėdė.
15. Varpas.
16. Lozorius.
17. Pinigas.
18. Kurios galva nuo vuodegos toliausiai.

19. Blusa, nes moterys dar nepagavę jos laižo pirštus.

20. Tuščios vilties.

21. Kada jis tyli.

22. Strusius ir kolibras, nes paskutinysis nedaug yra didesnis už vabalą.

23. Voveris, nes pas ją vuodega esti vietoje sparnų; su pagelba jos ji lengvai iš vieno medžio perlekia į kitą.

24. Šykštunas, nes tie pinigai, kurie pas jį be naudos gulėjo už kelių spynų, po jo mirties, patekę palaikėjams, išeina į svietą.

25. Austeriai, riešutai, ir tt.

26. Pragaišinto laiko.

27. Krumas, Maižio matytas.

28. Visokiose abelnai.

29. Svogunas.

30. Kalkės.

31. Saulė.

32. Tikras draugas.

33. Pirma diena svieto.

34. Augalas.

35. Ant salos Korsikos, nes ten, po didžiajai apraudai ant kapo lavono, visos našlės ir moterys palydėjusios kuną, užpuola ant velionio pačios, muša ją, nuplėšia nuo jos visus drabužius ir paskui parneša ją namon.

36. Sabalas, nes jis vilgo savo kudlotą uodegą į vandenį ir laižo ją.

37. Toksai, kad į pirmąjį škarmalai patys sueina, o į antrą juos reikia sunešti.

38. Vėžys.

39. Sau lygaus.

40. Geležinis ratas.

41. Treska, žuvis, nes ji kožnu sykiu, kada

jai iš godumo pasitaiko praryti šmotą medžio, ar kokį kitą daigtą, kurio pilvas negali suvirinti, išmeta pilvą laukan, atkreipdama skyle į žaptus, ir, ištuštinus jį, skalauja marėje, paskui vėl atitaiso.

42. Anglis.
43. Šukų.
44. Laikrodis.
45. Išpanijonų atrastas laike užkariavimo Meksikos; buvo jis sudėtas su kalkėmis iš negyvų žmonių galvų, atkreiptų dantimis į lauką ir padarančių pasibaisėtiną vaizdą. Išpanijonai suskaitė su viršum tris tukstančius galvų.
46. Meilė.
47. Laikas.
48. Vežimo ratai.
49. Pelė.
50. Arklys.
51. Liudnumas.
52. Kalada kortų.
53. Vaškas.
54. Žemė.
55. Kapas.
56. Didysis kegelis (žaismėje).

Monai Pinetti'o.

1. Kaip iššokdinti iš taurės iš trijų peilių tą, kuris bus nurodytas kurio nors iš žiurėtojų.

Garsus monininkas Pinetti paimdavo nuo trijų ypatų iš tarpo susirinkusių tris kišeninius peiliukus ir dėdavo juos į sidabrinę taurę, kurią paduodavo į rankas ketvirtos ypatos. Ant jo paliepimo iš taurės iššokdavo visuomet tas peiliukas, kurio kas nors iš žiurėtojų pareikalavo.

Šitą moną jis išaiškina šiteip:

Reikia paimti sidabrinę taurę ar stiklą, kurio neskaidrumas galėtų užslėpti nuo žiurėtojų budą iššokdinimo peiliuko. Paslaptis ta susideda iš nedidelės, ½ colio platumo ir 1 colio ilgumo pakilėlės arba risorėlio. Prieš rodymą bandavonės po šituo risorėliu reikia padėti šmočiuką čukraus, kuris jį ištempia ir neduoda jam sulinkti.

Rodydamas gi susirinkimui tris peilelius, kurių kriaunys neturi buti vienodo dažo, rodantis klausia, kuris iš jų turi iš stiklo iššokti.

Potam jis deda juos į stiklą teip, idant viršunė išrinktojo peiliuko įstrigtų į apskričią skylutę viršutinėj dalyj cukrumi įtempto risorėlio. Ant dugno gi stiklo turi buti šiltas vanduo, kuriuomi, neišėmęs rankos iš stiklo, vilgo pirštus ir varvėjimu nuo jų šlapina cukrų. Ištirpus cukrui, risorėlis priima pirmutinį savo padėjimą, sulinksta ir išmeta peiliuką.

Tuo tarpu, kada cukrus tirpsta, rodantis atsitraukia nuo stiklo ir prisako peiliui iššokti, kas ant nusistebėjimo žiurėtojų ir atsitinka.

2. Kaip ant citrinos medžio vienoj akymirkoj išauginti žiedus ir vaisius.

Pinetti parodo citrinos medį su šviežiais lapais, kurį paskui stato ant stalo ir laisto gaivinančiu ir monininkišku vandeniu, ant kurio pasirodydavo žiedai ir vaisiai, turinti prigimtą išveizdį ir atsakantį didumą.

Tam tikslui imasi šviežias citrinos medis, turintis jau kelis bumburus žiedų ir kelias užmazgas vaisių, ir mirkina per 24 valandas geram, karštam vyne, neužilgo gi prieš rodymą sodina jį į puodą ar kokį kitą sudyną, pripiltą tyroms sodinimo žemėms, sumaišytoms su trečdaliu negesintų kalkių. Paskui laisto jį po biskį šulinio arba lietiniu vandeniu; čia, gestant kalkėms ir medis pradeda išduoti žiedus, o ant galo ir vaisius.

Šitą parodymą galima padaryti ir su kitais augalais, darant tą patį su jų sėklomis, šaknimis, ar čiepais.

3. Kaip ant greito padaryti iš ledo uždegantį stiklą.

Paimkite kuotyriausio upės ar šulinio vandens, atvirinkite gerai, supilkite į išmazgotą sudyną ir pastatykite ant šalčio, kur jis pavirs į ledą be jokių gruoblių; šitą ledą įdėkite į formą, padarytą ant pavidalo pusgumulio ir laikykite ant ugnies, idant jis po biskį tirptų, tokiu budu laikant tolei, kol jis priims pavidalą tikro uždegančio stiklo; paskui užsimaukite ant rankos pirštinę ir laikykite tą neva stiklą prieš saulę, užvedant jį ant ko nors, nuo ko tas pamaži ir užside-

ga, kas neprityrusius žmones įvaro į neišpasakytą nusistebėjimą.

4. Kaip iš šaudyklės užgesinti žvakę, stovinčią ant šimto sieksnių tolumo.

Dėl šito parodymo reikia šaudyklę užtaisyti su paprasta kulka, paskui drąsiai paduoti kam nors iš žiurėtojų šauti į pastatytą ant šimto sieksnių užžiebtą žvakę, nes retas kas ant teip didelio tolumo gali pataikyti į mietą; paskui iš jo pasijuokus, kad jis nemoka šaudyti, paprastu budu užtaisyti šaudyklę ir įdėti į ją tokią pačią kulką, tik iš keturių pusių pergręžtą, padarius tą teip, kad nieks iš žiurėtojų to nepatėmytų, ir paskui iššauti į žvakę; ant didelio tolumo oras smarkiai pučiantis iš pragręžtų skylių tikrai žvakę užgesins ir toksai neva pataikymas šuvio, žinoma, stipriai nustebins žiurėtojus. Šitą galima atkartoti keletą kartų, bet kulkos turi buti sugraižiotos.

5. Šaudyklė, kuri ant paliepimo šauja.

Pinetti rodo šaudyklę, didumu ir išžiura panašią į medžioklinę. Apžiuri ir užtaiso ją vienas iš žiurėtojų; paskui Pinetti riša ją vamzdžiu augštyn prie stalo, teipgi apžiurėto, ir eina kelis žingsnius šalin; potam jisai liepdavo tiktai papasakyti paskirtai ypatai: šauk! — ir šaudyklė iššaudavo.

Šaudyklė rišasi prie stalo teip, kad paslėpta joje pakila veikia ant jos teip pat, kaip ir paprastos spaudimo lapytės: gaidys kerta ir padaro iššovį. Reikalinga pakila turi buti tiktai nelabai patėmijama; tokią pakilą lengva yra padaryti kožnam sliesoriui.

6. Kaip nušauti lekiančią kregždę ir vėl ją atgaivinti.

Užtaisykite šaudyklę paprastu paraku ir vietoje šruotų įdėkite pusę proporcijos gyvsidabrio; paskui atitraukite gaidį ant antro atlošimo ir prisirengkite šauti, ir kaip tik kregždė pasirodis, tai į ją nereikia šauti tiesiog, nes ji nuo vieno tik trenksmo ir nuogasties nukris ant žemės. Nušovus reikia ją tuojaus paimti ir kelias minutas palaikyti rankoje, kol ji atsipeikės. Tas, žinoma, pasirodis žiurėtojams labai stebėtinu.

7. Kaip nudažyti veidus susirinkusių yvairioms parvoms.

Ištirpykite vyniniame spirute druskos ir šafronų, šitame mišinyj pavilgykite šmočiuką popieros ar audeklo ir uždegkite jį, nuo ko susirinkusių burnos pažaliuos, o jų lupos ir veidai pasirodis tamsiai alyviniais.

8. Kaip dažinoti su pagelba šaudelio kuri valanda.

Paimti šaudelį, didumo smilio piršto ir įdėti jį tiesiai terp smilio ir nykščio kairėsės rankos, paskui užsigręžti pečiais į saulę ir suktis pamaži tolei, kol šešėlis nykščio nesupuls su teip vadinamu gyvenimo brukšniu. Tąsyk brukšnis, einantis nuo šaudelio, tuojaus parodis — kuri valanda dienos, beje: budamas prie galo didžiojo piršto, parodis 6 val.; prie galo bevardžio, t. y, tojo, ant kurio paprastai nešiojasi žiedas, — 7 val. ryto ir 5 val. vakaro; prie galo mažiulio — 8 val. ryto ir 4 val. vakaro; teipgi mažiulis pirštas ties krumpliu nuo viršaus parodo 9 ir 3 valandą; antras krumplys 10 ir 12 valandą; trečias — 11 ir 1 valandą, o brukšnis, atsikarantis į patį galą šito piršto, ženklina 12 valandą.

9. Kaip išauginti grybą į tris minutas.

Paimkite didelį stiklelį su plačioms briaunoms ir siauru dugnu, įpilkite į jį septynias drachmas geriausio ir stipriausio nitrinio (salaretus) spiruto, paskui dapilkite ten gvajakinio alyvos spiruto. Iš šito mišinio pasidaro dumai, kuriuose už trijų minutų žiurėtojai pamato kįlantį išakijusį daigtą, panašų į paprastą grybą.

10. Kaip sustatyti dvi stovylas teip, kad viena žvakę užgesintų, o kita ją uždegtų.

Paimti dvi stovylas, kurių burnose turi buti po nedidelę atvarą; paskui vienon įdėti kelis grudus parako, o kiton — mažą šmotelį angliško fosforo, padarius tą teip, kad nieks nematytų; toliaus pašaukti žiurėtojus ir prikišti užžiebtą žvakę pirma prie tos stovylos, kurios burnoj yra parakas; tas plykstelėjęs žvakę užgesins; potam nelaukus, kol knatas atšals, prikišti žvakę prie tos stovylos, kurios burnoje fosforas: fosforas nuo šilumos tuojaus uždegs žvakę ir tas padaris žiurėtojams nemažą nuostebą.

11. Kaip sudeginti siulą, kad ant jo laikytųsi pakabintas žiedas.

Ant to reikia pirma per tris ar keturias dienas kelis siulus išmirkyti upės vandenyje, kuriame yra ištirpinta šaukštas druskos, pakui siulus gerai išdžiovinti; tąsyk paimti vieną iš jų po akių žiurėtojų, pakabinti ant jo žiedą ir uždegti; jis nudegs iki pačiam žiedui ir užlaikis savo tvirtumą ant tiek, kad ant likusių pelenų kabos žiedas.

12. Greiti ir pavalni atsakymai trijų varpelių.

Ant stalo ant padėlkėlės statėsi trys varpe-

liai, kurie mušė bertainius, puses ir čielas adynas. Jie statėsi ant visiškai atskiro ir prie nieko nepriglausto stalelio.

Stalelis, ant kurio statėsi varpeliai, buvo magnasinis; su pagelba magnaso šerdis varpelių vedžiojo teip, kad jos visuomet suduodavo į šonus varpelių reikalaujamą skaičių kartų ir prietam tai pavalniai, tai greitai, pagal palengvą ar greitą judinimą magnaso ant stalo.

13. Gyvas biustas.

Pinetti rodė biustą, kuris tolydžio kraipė galvą tai į vieną, tai į kitą pusę, šypsojosi, vartė akimis ir mirksėjo. Jis atidarydavo ir uždarydavo akis pagal norą žiurėtojų.

Šitame biuste buvo labai gudras aparatas, liudijantis apie labai gilią pažintį technikos jo išradėjo. Jis varėsi judėjiman paslėptais stale vašeliais.

14. Kaip užgesinti pištalietiniu šuviu dvi žvaki ir uždegti neuždegtas, arba uždegti jas galu špagos.

Dėl šito mono vartojasi prasčiausias budas. Reikia pirma paimti dvi čielas neužibintas žvakes perskirti deggalius su spilka ar aštrum galu peilio, paskui įdėti į juos po šmočiuką angliško fosforo, didumo kviečio grudo ir gerai juos įspriausti peiliuku; sutaisytas tokiu budu žvakes pastatyti tolumoje dviejų ar trijų pėdų nuo uždegtų. Paskui pasitraukti ant dviejų ar trijų žingsnių, šauti į užžiebtas žvakes, tos nuo šuvio užges, o kitos dvi nuo įkaitusio oro užsidegs.

Žvakę teipgi galima uždegti, į kurios deggalį yra įspriausta fosforo, galu špagos. Dėl šito reikia įdėti šmotelį fosforo dydžio kvietinio grudo ir

įkaitinus gerai galą špagos, prikišti jį prie deggalio, kuriame yra fosforas, nuo ko tas tuojaus užsiplieks ir žiurėtojus tuomi nemažai nustebins.

15. Kaip padaryti darylą, kuris su pagelba oro tai pasirodo, tai pranyksta.

Paimkite krištalinę puslaitę ir įdėkite jon išsikvepiamos alkoholinės druskos ir ištirpinkite joje vario piuvenas, nuo ko pasidaris mėlynas darylas, kuris pasirodis, kada puslaitė bus atdara, o uždarius puslaitę išnyks; tas atsikartos kožnu sykiu, kuomi jus galite smarkiai nustebinti žiurėtojus.

16. Kaip šuviu iš šaudyklės peršauti storas duris.

Dėl šito bandymo reikia paprastu budu užtaisyti šaudyklę, bet vietoje kulkos į vamzdį įdėti lajinę žvakę, kurią pirma reikia apvynioti klijuota popiera; tokiu budu yra lengva peršauti nors ir storiausią lentą.

17. Kaip riešuto kevale ištirpinti metalą.

Paimkite sieros pusantros drachmos, tiek pat skiedrų kuosausiausio medžio ir dvyliką drachmų salieros; sumalkite tą į smulkius miltelius, paskui gerai sumaišykite, pripilkite kevalą iki briaunų ir uždėkite ant jo kokį šmotelį metalo, kurį apipilkite tuomi patim mišiniu ir paskui uždegkite su popiera, — metalas tuojaus ištirps ir nupuls ant dugno kevalo.

18. Kaip padaryti miltelius, nuo kurių pasidaris griausmas lygus šovimui iš kanuolės.

Paimkite kiek norite sieros, pridėkite dvigubai tiek alkalinės druskos ir dvigubai salietros

ir viską gerai drauge sumaišykite, paskui geležiniu šaukštu pasemkite ir laikykite jį ant lengvo karščio, nuo ko greitai pasidaris baisus griausmas su šuviu panašum į kanuolinį.

19. Kaip ore išreikšti ugninę angį.

Ištirpinkite užtektinai kamparo stipriame spirute, išrėžykite į ilgus šmotus lakštą plono pergamino pavidale angies, suvilgykite juos šitame mišinyje ir paskui paleiskite tamsioje nepavojingoje vietoje, nuo ko šitie šmotai pergamino išrodis tikru vaizdu ugninės angies.

20. Kaip padaryti ugnį, liepsnojančią ore ir vandenyj.

Paimkite dvyliką kietai išvirintų kiaušinių trynių, pakepinkite ant skaurados, paskui išspauskite iš jų riebumą ir sumaišykite su dviem uncijom sieros. Toksai mišinys lengvai gali degti ore ir net vandenyje, nedarydamas nė mažiausios blėdies. Galima padaryti iš popieros figuras kokias nori ir, aptepus jas šituo mišiniu, mesti į vandenį: josios degs ir vandenyje neges.

21. Kaip sudėti į bonką plonu kaklu obuolius ar kitus stambius, išsirpusius vaisius.

Visas gudrumas šito yra tame, idant atsargiai šaką su vaisiais sukišti į bonką, kiek jų gali įtilpti, kol jie yra dar tokio didumo, kad lengvai įtelpa, paskuitąsudyną reikia pridrutinti prie medžio, idant vaisiai, iki jie pilnai išsirpsta, galėtų naudotis medžio syvais, po to atimkite šaką šalin ir, ant nusistebėjimo visų, bonkoje laibu kaklu rasis dideli ir išsirpę vaisiai.

22. Kaip rankoje išvirinti kiaušinį.

Padarykite kiaušinyje nedidelę skylutę, išleiskite iš jo mažumą baltymo, įpilkite į jį kiek stiprios degtinės, paskui skylutę užspauskite pirštu arba užlipinkite baltu vašku, parodykite tuojaus žiurėtojams, kad kiaušinis žalias ir palaikykite kelias minutas rankoje, nuo ko kiaušinis suvirs teip drutai, kaip verdančiame vandenyje ir nustebins žiurėtojus.

23. Budas giedroje dienoje matyti žvaigždes.

Kadangi žvaigždžių silpna šviesa nepadaro ant mus dieną jausmingos veikmes dėlei vaiskumo saulės spindulių, tai iš tokių vietų, kur jie nepasiekia, kaip antai: urvų, gilių duobių ir tolygių vietų, žvaigždes galima matyti teip aiškiai, kaip ir nakčia.

24. Kaip užšaldyti vandenį karščiausiame vasaros laike.

Paėmę šulinio vandens įpilkite į jį truputį varinio amoniako druskos, kuri, išsileidus, padaris vandenį daug šaltesniu negu jis buvo pirma to. Paskui, pripildžius kitą sudyną tuo patim šulinio vandeniu, įstatykite jį į pirmąjį, sumaišytą su amoniaku vandenį, o kad atšaldyti ir kitą vandenį, įdėkite į jį teipgi amoniako miltelių, nuo ko mišinys pasidaris daug šaltesnis už pirmąjį ir tokiu budu atkartojant keletą sykių vanduo visiškai užšals.

25. Kaip pasidaryti juodauodžiu.

Dėl šito mono reikia sutrinti holandiškus suodžius su alyva, ištepti gerai šituo mišiniu kna-

tą ir įdėti jį į žvakę, kurią užžibinus visi esanti kambaryje pasirodis juodais, kaip nigeriai.

26. Kaip padaryti, idant virti vėžiai répliotų.

Dėl šito reikia gyvus vėžius apvilgyti stipria degtine ir juos padegti, idant lukštai ant jų apdegtų, nuo ko jie paraudonuos, lyg virti; paskui padėkite juos su bliudu ant stalo, uždengkite dugnu, ir, kada dugną nuđengsite, vėžiai ims répliot ir tuomi nemažai nustebins visus žiurėtojus.

27. Kaip bile kokiame meto laike akimirkoje be sniego ir ledo padaryti smarkų šaltį.

Paimkite svarą smulkiai sugrusto amoniako, supilkite jį į sudyną talpinantį savyje apie tris puodelius vandens ir tuomi padarysite labai didelį šaltį.

28. Kaip įdėti į bonką labai plonu kaklu didelį vištos kiaušinį.

Reikia pirma kiaušinį įdėti į labai stiprų uksusą, kur jis per kokias tris dienas pasidaris minkštas kaip vaškas; paskui išvoliojus jį teip plonai, kad jis galėtų pratilpti pro bonkos kaklą, įspriauskite jį ten ir vartykite palengva tol, kol pasidaris tokiu, kokiu buvo pirmai, t. y. kol neįgaus išžiuros tikro kiaušinio; paskui reikia įpilti ten šalto upės vandens, nuo ko jis sudrutės ir pasidaris kietas kaip ir pirma.

29. Kaip padaryti kiaušinį drutu kaip akmuo.

Įdėkite kiaušinį ant kokių trijų, keturių dienų į uksusą ir paskui iš jo išėmę, laikykite per ištisą mėnesį druskoje, nuo ko jis sudrutės kaip ak-

muo; nėra abėjonės, kad jis bus dvigubai drutesnis už kiaušinį patardos.

30. Kaip turėti viščiukus išmargintus puikiais marginiais.

Apleidžiant vištą ant kiaušinių reikia juos numazgoti alyva ir duoti jiems nudžiuti, o paskui apmarginti juos visokiais darylais, kokiais patinka; paskui aptepkite juos vėl alyva ir padėkite po višta, kuri ištupės jums kuogražiausiai margus vištelius.

31. Kaip be jokio užkenkimo plikoms rankoms paimti įkaitytą geležį.

Paimkite palmų skystimo ir gerai susitepkite juomi rankas, po ko galite imti įkaitytą geležį be jokio užkenkimo.

82. Kaip padaryti kambaryje žaibus, nepadarius niekam blogo.

Pririnkite skustbezdalių ir tirštai pripildykite kamdarį šitomis dulkėmis: dulkės nuo žvakės liepsnos užsidegs ir padaris ugnį panašią žaibams.

33. Kaip išperėdinti karvelius su auksinėms plunksnoms.

Paimkite lydekos tulžies ir aptepkite su ja karvelio kiaušinius; išsiritę iš jų karveliai turės auksines plunksnas su labai gražum žaliu atspindžiu.

34. Kaip padaryti, kad iš vandens išeitų liepsna.

Šitam monui gali patarnauti kiaušinis su maža skylele viršuje, per kurią iš kiaušinio reikia išleisti visą kiaušinio baltymą ir trynį, o į vietą to

prileisti kiaušinį degančia siera su išakijusia kreida. Paskui užlipinti kiaušinį vašku ir uždėjus ant šaukšto, atsargiai leisti į stiklą su vandeniu; iš kiausinio tuojaus pasirodis ugnis.

35. Kaip padaryti skepečiukę nedegančia.

Paimkite išskalbtą, baltą skepečiukę, suvilgykite ją gerai vandenyje, paskui įdėkite ją į stiprų, karštą vyną, paimkite su lazdele ar kuomi kitu ir uždegkite: skepetaitė liks apsiausta liepsna, kuri nepadaris jai nė mažiausios blėdies.

36. Kaip plonu siulu perpiauti stiklą.

Paimkite geresnės ir tyros tarputyninės alyvos, suvilgykite gerai joje siulą ir padėkite jį ant stiklo toje vietoje, kur norite jį perpiauti, paskui uždegkite siulą; užgesinti jį galima su vandeniu, lašinant po biskį ir atsargiai ant siulo; nuo to stiklas truks toje pačioje vietoje, kur yra padėtas siulas.

37. Budas apšvietimo su viena žvake didžiausio kambario.

Dėl šito paimkite ploną bonėtą sudyną, pripildykite jį kuoskaidriausiu vandeniu ir pastatykite prieš jį ant vielinio šriubo vaškinę žvakę tokiu budu, kad ji visuomet galėtų buti ant vieno augštumo; nuo to kambarys teip apsišvies, kad tolimiausiame jo kampe lengvai galima bus perskaityti smulkiausį raštą.

38. Kaip parodyti kambaryje dangų, apsėtą žvaigždėmis.

Dėl šito reikia panaudoti puvenas aržuolinio medžio, išduodančias iš savęs šviesą, panašią žvaigž-

dinei; išdraskykite puvenas į smulkias dalis ir iškarstykite ar prismaigykite po yvairias vietas lubų, ir kada visiškai sutems, tai iš netyčių įėjęs nusistebės, o išbudęs, pamislis, kad miega po plynu dangumi.

39. Kaip per vandenį išgerti alų.

Dėl šito reikia paimti didelį stiklą iš gryno krištalo ir, pripylus jį iki pusei alum, iš viršaus pridengti jį baltu, plonu abrusu ir ant kiek galima atsargiai leisti per jį vandenį, nesumaišant jo su alum, kurį išgerti potam nebus sunku, nes vanduo liksis ant dugno.

YVAIRUS KEISTUMAI GAMTOJE.

Kalnas. Amerikoje, valstijoje Nevada, yra suneštas smiltinis kalnas, kuris kilnojasi po slėnį. Iš jo girdisi muzikališki balsai, paeinanti nuo trynimosi smilčių į viena kitą. Panašus balsai buvo girdimi Aigypte, stovyloje ar sfinkse Memnono, ir, pasidėkavojant šitiems balsams, senovės aigyptėnai, paskui graikai ir romėnai skaitė sfinksą už pranešėją ir eidavo prie jo atspėti ateitę. Apart kunigų, paslaptis skambančio sfinkso niekam nebuvo žinoma, ir jie, pasinaudodami iš to, rinko gausią donį nuo ateivių. Kilnojantisi kalnas Amerikoje byrantis ir neprieinamas ir viduryje savęs turi didelę skylę.

Augalas, žadinantis juoką. Jis auga Arabijoje; jo minkšta sėkla yra juodoje pupoje, žiedas jo šviesiai geltonas. Vietiečiai išdžiovina sėklas, sumala į miltus ir ima dėl sužado. Priėmęs ima tuojaus juoktis ir daryti visokius juokus. Viskas

tas atsitinka be besužiniškai; juokiantisi galiaus įpuola į gilų miegą, iš kurio prabudęs nieko neatmena.

Išnaikinimas žuvų su vabalais. Koloradoje, Amerikoje, buvo patėmyta, kad moskytai (veislė vuodų) ėdė žuvis upėje. Vos tik žuvytės galva pasirodo ant paviršio vandens, tuojaus puola ant jos moskytas, gilia į galvą, kur yra smegenys, iš čiulbia jas, ir paskui, palikęs auką negyvą, nulekia šalin. Matęs šitą medžioklę pasakoja, kad į pusę adynos buvo užmušta apie 20 žuvyčiu panašiu budu ir smugį moskytas vis taikė į galvą.

Spalvuotas lietus. Spalio, 1885 m. augštutinėj Italijoj ir viename iš kantonų Šveicarijos išpuolė raudonas lietus. Panašus meteorologiškas apsireiškimas buvo užtėmytas ir anksčiaus viršutiniuose Alpuose. Tyrinėjo raudoną lietų ir rado, kad su pagelba vėjo, pelenai iš ugnakalnio Vezuvijaus ir raudonas smelis pustynės Sacharos susimaišo su atmosferinėmis nuosėdomis, kurios ir gauna nuo jų spalvą. Šitose dulkėse rasta organiški ir neorganiški dalykai ir iš pirmųjų ypatingai užtėmyta liekanas augalų.

Magiški medžiai. Eufrato upės pakrantėse auga medis skapus, kuris prie kožno nusileidimo saulės merkia savo šakas į vandenį, o ant rytojaus saulei užtekant jis vėl jas pakelia augštyn. Šitą jis daro dėlto, kad nuplauti nuo savęs visas apsėdusias ant jo dienos laike dulkes ir vabalus ir atsigaivinęs vandenyje su saulės užtekėjimu kįla augštyn, idant vėl sutikti dienos šviesą. Pustynėse yra teipgi medis *kvėpalinis*, kurio kvapsnis yra teip priimni ir maloni, kad besiilsintis po jo uksmingomis šakomis kokį nors laiką buna perimtas jo stiprios kvapsnies, kuri teip sustimuliuo-

ja jo nervus, kad jis užmiega ir neišbunda daugiaus. Teipgi *kraujinis* arba *šventas* medis Benares'o, iš kurio teka skysčius panašus į žmogaus kraują. Ir *magnėtiškas* medis iš daugelio pusių yra lygus daugumui žinomam jausmingam augalui. Šitas magnėtiškas medis savo šakomis apkabina kožną prie jo prisiartinusį gyvą daigtą ir tankiai savo auką laiko apglėbęs tolei, kol ano gyvasčiui buna pavojus.

Pastebėtinas medis yra atrastas bruzgynuose šv. Jacinto kalnų, netoli meksikoniško rubežiaus. Lapai panašus didumu ir išveizdžiu į lapus figos, bet jie yra gilaus purpurinio dažo. Apatinė pusė lapo yra apsidengusi tankiais stamantriais plaukais, kurie kyšo atsistoję pilnai ant pusės colio; šitie plaukai yra aštrus, akstinuoti ir nuodingi. Ugiai ir šakos yra pilkai šlakuotos ir apsidengę mažoms aiženoms, priduodančioms šakoms žalčio išžiurą. Medis, sako, pasiekia augštį apie trijųdešimtų pėdų ir diametre vieną ar daugiau pėdų kamblys. Žiedai, rusvai raudoni, yra apie dviejų colių diametre. Ant pažiuros jie yra labai panašus į tarantulą. Kada prie augalo eina kas, arba kada vėjas judina medžio šakas, tai žiedai išduoda daug sunkios ir sarginančios kvapsnies. Šita kvapsnis turi tulą ypatybę chloroformo savyje ir užtai jį nori pavadinti chloroformo medžiu.

Brazilijoje, kartkarčiais į šiaurę nuo lygdienio, mes sutinkame tankiose giriose augalą, kurio liemuo yra kaip buožė storas ir susipynęs su storoms ir plonoms aplinkui šakoms. Šitos šakos turi ypatybę sučiupti vabalus ir gana didelius gyvunus ir juos užsmaugti. Augalas pats išrodo negražiai ir yra vadinamas *tarantulos medis.*

PRAKTIŠKA DELNAŽINYSTE

St. Germain'o.

ĮŽANGA.

Žmogus visuomet buvo žingeidus praskleisti tirštą kyrą dalinantį dabartį nuo ateitės. Iš to paeina įtekmingumas, populiariškumas visuomet laimėjami tų, kurie vadino save sybilėmis, putėjomis, burtininkais, pranašais, tikrais ar netikrais. Istorija, kaip biblijinė, teip ir abelna, yra pilnos atsitikimų, nurodančių ant šito didelio palinkimo žmogaus prie neišgilinamų dalykų. Jus visi esate apie tai skaitę. Jus visi jaučiatės teip pat, kaip jautėsi jusų proseniai dvi ar penkios gentkartės atgal. Žodžiu sakant, jus geidžiate žinoti.

Taigi, šitas troškimas žinios turi buti užganėdinamas vien žinia. Ant kokio pamato šita žinia yra remiama, sulyginamai nėra žingeidu; užima tave ne teorija dalyko, kurio jieškai, bet dalykas pats. Tas, ką aš šiame savo veikale noriu paduoti, yra budas tokią pažintį įgyti pačiam per save, be jokios sunkenybės, su nedideliu tvirtu atsidėjimu ant trumpos valandos. Pradėjęs gi aš nekaupuosiu šitų lapų, siekdamas dalykus atgal „iš kiaušinio" ir pasakodamas jums apie priežastį dėlko ir iš kur aš kožną tvirtinimą paimu.

Šitie tvirtinimai pasitikrina patys savimi, ant rankų žmonių, jums pažįstamų, ar laikomų už pažįstamus iš arti; atkartokite šitą veikmę penkis, dešimtį kartų su visokioms rankoms, o persitikrinimas turi jums ateiti, kada kiekviename atsitikime turėsite pripažinti, jog tvirtinimas yra tei-

singas ir užtikrinamas apyčiupomis, gyvomis buitimis.

Aš vien meldžiu jus perskaityti šitas kelias skaidmas, kaipo įžangą, kurių nė viena eilutė teisingu budu negali buti sumušta netikių cynikų.

Delnažinystė, chiromantija, chirosofija — vadink ją kuomi nori — savo apreiškimus įgijanti buk nuo žvaigždžių, jų įtekmės ant žemės ir jos gyventojų, magnetiško tekalo, kuris neužginčijamai plusta nuo jų tolymos šviesybės. Toliaus vėl, apreiškimai rankos ir jų artymystė su temperamentu, praėjusiu ir ateinančiu likimu, priskaitomi buvo fiziologijai ir psychologijai, įdėmiai sujungtoms, veikiant nerviškai systemai, kaipo rišančia gija terp smegenų ir delno — šitų dviejų rezervoarų musų jautriausių atjautų.

Abi teorijos gali buti ir buvo iškalbingai ginamos. Dainai apgiedojo jų keistai patraukiančias gražybes; protmyliai garsingi ant viso svieto statė savo vardus už jų mokslišką tikrumą; raštininkai garsių raštų — Balzak'as, Dumas, Bulwer'is — atkartotinai ir su užsidegimu išpažino savo tikėjimą į jas, kuris negali buti pergalimas. Ir bet nė viena šitų teorijų nėra kuomi nors dėl manęs, kuomi nors dėl jus. Musų gadynė yra gadyne buičių, darodymų, tikrybių. Apie X spindulius, tik vakar jai parodytus, ji nežino nieko, jeib tik, kad jie yra ir suteikė tamsai pasirodžiusį skaičių apskrityje mokslo: ir žinios užtenka; priežastis, tegul paiso apie ją šapnuočiai turėdami laiko. Gadynė užrašo pastebėtinas išeigas, ištaria savo pripažinimą, savo pagėrį ir eina šalin.

Tukstančiai nuoseklių tyrinėtojų gamtos apsireiškimų surankiojo po vieną žiedus šito retėžio žinybos. Štai, tuli iš jų apžvalgė šimtus žmog-

žudžių rankų. Ką jie surado? Kuone kožname atsitikime, kada žmogžudys buvo brutališkas, nožmus, naguotas pirštkaulis jo nykščio buvo nenormališkai platus ir suplotas; ant vidurinio pirštkaulio antrojo piršto buvo randama žvaigždė, kuomet kryžius buvo ant lygumos Marso. Pirmasis patyrikas užrašė atsikartojantį atsitikimą šitų trijų ženklų ant rankų kaltinamųjų žmogžudžių. Jis parašė knygą — gal toli atgal penkioliktame šimtmetyje. Kitas vyras atėjo paskui jį, perskaitė tą lapą ir ėmė tyrinėti rankas kitų užmušėjų. Išeiga buvo ta pati. Ir teip toliaus ir toliaus, gentkartė po gentkartei nuo Aristotelio iki Desbarrolleso, iki manęs. Aš aplankau sykį, du, dešimtį kartų uždarinius kaltinamųjų užmušėjų. Čion yra platus, suplotas nykštys, žvaigždė ant antro piršto, kryžius ant lygumos Marso. Kaip aš turiu tikėti? kaip jus tikėtumete mano vietoje? Jei ne teip, ant kiek suradimas užmušystės kišasi, kad išžiura nykščio, brukšniai ant rankos ir ženklai ant delno yra visiškai tikimi ir neklaidingi.

Bet paimkime kitą paveizdą, prastą ir tankiaus atsitinkančią.

Praėjusiose gadynėse sekanti ženklai buvo laikomi už pranešimą staigaus myrio. Aš niekuomet nemačiau jų suklystant ir aštuonis kartus mano paties tyrinėjimas rankų rodosi pilnai sveikų ypatų buvo patikrintas nelaimingais atsitikimais, nusidavusiais teip lygiai, kaip buvo lemiama. Štai yra tie ženklai:

1. Brukšnis Gyvenimo nutruksta staiga, su gilia juoda dėmė ant savęs.

2. Brukšnis Širdies prasideda staiga, be jokių išsišakojimų žemiau kranto Saturno, arba

3. Ant abiejų rankų Brukšnis Širdies su-

jungtas su Brukšniu Galvos žemiau krantų Jupiterio ar Saturno.

4. Vienas trumpas brukšnis randamas ant kožno pirštkaulio kiekvieno piršto.

Žinoma, šitas viskas reikalauja tam tikro išaiškinimo, kuris bus suteiktas savame laike. Aš tik noriu pasakyti čion, kad nuo laiko išleidimo Hartliebo didžiojo veikalo Augsburge 1475 m. šitie ženklai tapo darodyti, kaipo reiškianti staigą myrį ir nėra randami ant rankų, kurių savininkai nepapuola tolygiai katastrofai. Cardan, garsus italijoniškas daktaras šešiolikto šimtmečio, patėmija, kad iš penkiųdešimtų penkių ypatų, kurioms Baltramiejus Cocles pranašavo staigą myrį, tiktai dvi sutrikino jo pranašystę.

Todėl aš turiu tiesą sakyti, kad jokis užgynimas, ar apjuokimas negali nugriauti šitos sienos iš geležies — iš tikrų davadų.

Yra tukstančiai tokių paveizdų čionai; jus rasite juos visus šitame veikale; jus tuojaus juos galėsite pažinti. Paveizdan, praejusios ženatvės, praėjusios ligos, praėję finansinės pralaimės ant rankos yra aiškiai pažymėtos. Pasižiurėkite į savo pačių rankas ir spręskite patys. Persitikrinimas tokiu jau budu atėjo man prieš metų metus. Kodėl jis negali ateiti jums? Jei esate teisingi dėl savęs, jis ateis.

Sunku yra man suprasti, dėlko tarpe teip vadinamų išmaningų žmonių šitos gentkartės, skaitymas rankos, pamatuotas, kaip jis yr, ne ant prastų teorijų, maž-daug abejotinų, bet ant tikrų davadų ir kasdiedinių patyrimų, neturi priderančio pripažinimo, gaunamo nuo tų pačių žmonių per kitus panašius mokslus, mėginančius atidengti budą, padėjimus, praeitę ir tankiai ateitę mu-

sų draugbrolių. Kitais žodžiais sakant, kodėl Delnažinystė yra skaitoma už paprastą žaislą, jei vartojama pamylovų ir už pavojingą apgavystą, jei praktikuojama kaipo profesija, kuomet Fizionomija, aprašyta Lavater'o, ar Frenologija, su Gall'u ir Spurzheim'u, kaipo jos skelbėjais, ar Grafologija, dar savo mažystoje, gauna nuo vedėjų šiodieninės mislies žymų pritarimą ir nuodugnų tardymą? Ar Fizionomija nėra netikriausiu rodiniu budo žmogaus, kada jo valios pajiega teip lengvai gali iškraipyti prigimtus apruožius jo veido? Ar Frenologija nepriklauso kur kas perdaug nuo teip silpnos palytos, kurios išeiga tik retai pasiekia teisybę, paslėptą po tankum želmeniu plaukų? Ant galo, ar Grafologija nėra tankiai terp bangų, kada keletas rašinių tos pačios ypatos parašytų yra teip skirtini vienas nuo kito, kaip ir padėjimai, kuriuose jie buvo rašyti?

Nė vienas iš šitų užmetimų nėra pritaikomas prie Delnažinystės. Pavidalas rankos ir pirštų; brukšniai ir ženklai pažymėti ant delno negali buti sušvelnijami jokia veikme jų savininkų, ar permainomi valandiniu upu, kuomet jų tyrinėjimas yra visuomet lengvas, greitas ir ištikimas.

Žinoma, yra daugumas praktikuojančių apgavikų, atsidavusių skaitymui rankos už pinigus; pirmutinė ir svarbiausia apgavysta yra ta, kad teip vadinamas delnažinys ar rankžinys neturi tikros pažinties mokslo, su kuriuo jis ar ji yra neva pilnai apsipažinę. Toksai žmogus paprastai yra tamsus maž-daug ir begėdiškai vaisbuoja visuomeniška lengvatikysta. Bet ar nėra diplomuotų daktarų medicinoje teipjau tamsių, teipjau prisigėrusių juodžiausios apgavystos, teipjau linkusių ant pelno per kvailą užsitikėjimą jų au-

kų? Tegul tik Delnažinystė išeina iš savo tamsios vietos, iš tarpo pusiau ginamų ir labai niekinamų tardymų, o iš sykio bus — ji yra jau iki didoko laipsnio — praktikuojama kaipo reguliariška, teisinga, garbinga profesija teisingų, garbingų, mokintų ir kompetentiškų rankažinių, kaip buvo Desbarrolles Paryžiuje ir Craig Londone kuone per pusę devyniolikto šimtmečio. Ant kiek aš žinau, sviete mokslo nėra joki du vyrai apsiausti per visą savo gyvenimą didesne guodone, kuone šventenybe, galiu sakyti, ir net dabar, rašydamas šituos žodžius, aš galiu paminėti daugelį vertų pasekėjų šitų dviejų tikrai gerų vyrų Anglijoje, Prancuzijoje, Amerikoje.

Dabar, pirma pasiekimo tikro dalyko ir nutvėrimo tavo rankos, idant ją tyrinėti su tavim palengva, atydžiai, nuodugniai, aš privesiu keletą sakinių autorių pripažintos garsos ir pastatysiu juos teip kaip šalus šale slenksčio šitos menkos triobos. Ant pat pradžios paimsiu kelias

Eiles iš Biblijos.

Tikras jų pritaikymas prie Delnažinystės ilgai ir karštai buvo ginčijamas gvaldytojų, bet galima daleisti žodžiams patiems už save šnekėti.

Knygoje Jokubo, skyr. XXXVII., V., 7, aš skaitau:

„Į rankas visų žmonių Dievas įdėjo tulus ženklus, idant jie tokiu budu žinotų savo darbus."

Apreiškime, skyr. XIV., V. 9:

* * * „Ir priimk šitą ženklą (nuo Dievo) ant jo kaktos, ar jo rankoje."

Patarlėse, skyriuje III., V. 16:

„Ilgis dienų yra jos dešinėje rankoje; turtai ir garbė kairėje.“

Pas I. Samuelių, skyriuje XXVI., V. 18:

„Kas pikto yra mano rankoje?“

Ir teip toliaus ir toliaus. Aš turiu surašą tuzino daugiaus ištraukų.

Ištikro, iki popiežiaus Seksto V. (1585 m.) krikščioniška bažnyčia nerado blogumo delnažinystėje ir keli jos kunigai buvo neblogais pasekėjais senoviško mokslo. Jei bažnyčia sukilo savo pajiegoje prieš rankažinystę, tai priežastis šitos atmainos vienatinai turi buti priskaitoma pagoniškoms čygankoms, padariusioms žinybą iki tulam laipsniui sava ir nuvedusioms ją į žemesnę garbę; popiežiška bullė sako tą aiškiai.

Iždas Retų, Senų Knygų.

Dabar gi, kada aš pažiurau į savo knygyną ir į daugelį ištraukų, kurias aš padariau iš veikalų sudėtų Britiškuose, Prancuziškuose, Vokiškuose ir Italijoniškuose rankiuose senovysčių, aš randu pergaminius rankraščius, sujuodusias literaturiškas knygas, šešiolikto, septyniolikto ir aštuoniolikto šimtmečių veikalus, visus patikrintus vyrų, kurie paliko savo ženklus kaipo mokslinčiai, išradėjai bei atradėjai ant lauko literaturos ir mokslo; Aristotelis, Hartlieb, Cocles, Tricassi, Rathmannus, Indagine, Peruccio, Rouphyle, Francoine, Sider, Lutz, Fabricius, Bulwer, Penschel, Spandon ir daug, daug kitų drauge su Cardonu ir Albertu Didžiuoju. Toliaus aš pasiekiu musų pačių devynioliktą šimtmetį ir šitie trys vardai iškįla augščiau visų kitų; D'Arpentigny, senas oficieras Napoleono ir apaštalas rankažinystės; Desbarrolles, nenuoalsus tyrinėtojas ir skelbėjas skliauti-

nio mokslo; ir mokintinis abiejų, vyras šviesių smegenų ir drąsių nuomonių, A. R. Craig Londone, — žinunas dailos netgi (M. A.) vieno iš garsesnių Anglijos universitetų.

Visi šitie vyrai — tiktai keli iš pulko — atvirai išreiškė savo pažvalgas, išaiškino jas savaip, paduodami svietui išeigas nesuskaitomų tardymų. Gentkartė po gentkartei kratinėjo, svarstė, gerai išvėdavo tvirtinimus tų, kurie pirmtakavo jiems ir dvasia musų laiko, teip smarkiai neužsiganėdinanti pusinėmis teisybėmis, pasinėrė giliaus į „arkaną" pasiekdama dugną. Progresas pasirodė delnažinystėje, kaip ir alchemijoje — motinoje ant visko vešlios šiodieninės chemijos — kaip ir astrologijoje, praskynėjoje tikriausio iš mokslų, astronomijos. Musų atsitikime vardas nereikalavo permainos; „skaitymas visos rankos", pasidėkavojant d'Arpentigny'ui — išriedėjo iš daugiau apsklembto „chiromantijos", o jei keli seni mytologiški žodžiai liko užlaikyti dėlei parankumo, kadangi jie išreiškia tiek pat su kelioms balsėmis, tai šiądieninė chirosofija yra liuosa dabartės nuo neverčiausių šnekalų praėjusių šimtmečių ir pasisiulo savo aiškioj, rišlioj, neužgintinai grynoj kalboj atydai visų tų, kurie nori žinoti.

Ant galo užbaigsiu šitą įžangą ištrauka iš Balzako, didžiausio raštininko psychologiškos vaizdos, ir su Shakespear'u, vienu iš ašių, apie kurią sukasi literatura dabartinių laikų.

„Jei Dievas įspaudė likimą kožno žmogaus ant jo fizionomijos — imant šitą žodį prasmėje išreiškimo viso kuno — tai kodėl ranka neturėtų priduoti fizionomijai pobudžio, perstatydama žmogaus veikmę visame jos pilnyje ir vienintėliame bude jos apsireiškimo?"

„Ir teip priėjome mes prie rankažinystės."

RANKAŽINYSTE.

Skyrius I.

Trumpa teorija paslapties brukšnių.

Čion nors lengvai noriu palytėti kai-kurias svarbesnes vietas, kurios riša delnažinystę su išradimais, ar geriaus pasakius, su išvadais šiądieninio mokslo.

Todėl aš, drauge su savo mokintojais rankažinystės guldau kaipo principą, kad mes, — t. y. žemiški sutvėrimai — esame apsiausti besvarbio ar mystiško tekalo, kuris suteikia keturis yvairius apsireiškimus: šviesą, šilumą, elektrą ir magnetizmą.

Šitą tekalą mes sugiebiame sutirštinti ir kartais pakreipti ir abelnai priduoti jam vis svarbesnę dalį musų gyvenime.

Bet nė vienas mokslas, be jokios išimties*) nenurodė aiškiaus jo šaltinio ir pirmapradinės pradžios, kaip dabartinis, pagerintas mokslas rankažinystės.

Šitas mokslas tvirtina, kad žvaigždinis teka-

*) T. D. Edisonas ir daugelis kitų elektrininkų, susiėjusių neseniai Western Union biure, turėjo diskusiją, kuri nukrypo linkmėje paskutinių išsivystymų elektrybės. Pasitaikė vienam kalbėti apie begališkumą yvairių terminų vartojamų dėl paženklinimo mieros elektriškosios pajiegos, k. v. ohm'as, voltas, ampere, ir užklausė kokį supratimą pajiegos ištikro reiškia šitie terminai. — „Et, atsakė Edisonas, nusišypsojęs, šitie terminai yra labai naudingi. Jie gelbsti mums paslėpti musų bepažiningumą elektrybės." — N. Y. Tribune, liepos 22, 1883.

las yra srove svarbesnių dangiškų kunų, kurie apsiaučia žemę. Kad šita srovė grįžta ten, iš kur yra atėjusi ir vėl yra siunčiama ant paveizdo vienvalinio kvėpavimo.

Visas žemiškas sutvėrimas daugiaus ar mažiaus yra įveikiamas šito vienvalinio ir galingo dusavimo, žmogiškos gi esybės yra jautresnės šitai įtekmei, negu kiti sutvėrimai, t. y. josios yra ,,didesniais drėgnamieriais", jei teip galima išsireikšti; jos palaiko įgautus nuo jo įspudžius su pastebėtinu aiškumu.

Nėra galima tvirtinti, kad įtekmė dangiškų kunų tokiu budu padaryta ant žmogiškų sutvėrimų ir viso žemiško prigimimo yra tik spekuliatyviška hypotėza.

Dėl sumušimo tokio paisinimo užtenka paminėti įtekmę saulės, kurios spinduliai nokina javus ir kurios šviesa (neskaitant įtekmės šilumos) duoda gyvastį ir išsivystymą visam augališkam svietui.

Aš galiu teipgi paminėti — iš tukstančių apsireiškimų pripažintų per rimčiamsius mokslinčius dabartinių laikų -- apie įtekmę mėnulio ant periodiško slugimo ir kįlimo nuopludžio ir priepludžio, ant pastebėtino subudavojimo moteries, ir ant galo ant žmogaus smegenų, kurių apsirikimai yra abelni ir su teisybe priskaitomi šitai įtekmei.

Kaslink sudėtingo ir visatiško pobudžio šito tekalo — kurį aš neliausiu vadinęs žvaigždiniu tekalu, kadangi nenoriu dirbti iš viso audeklo kokį nors barbarišką vardą, kuris galėtų talpinti teip didelį skaitlių priešingų gaivalų — kaslink jo pobudžio,ar nėra nurodyta su ganėtinu aiškumu priimtame pavidale didesnės dalies gamtiškų objek-

tų, lapuose medžių, antai, kurių gijos yra sutaikytos ne pagal beatmainį reguliariškumą pavidalo, bet pagal begalį yvairumą, kuris atidengia augštesnę ir visuomet yvairiuojančią prigimtį pajiegos visuomet esančios ir veikiančios jų tvėrime?

Tekalas, todėl yra tikrai; jo galybė apsiaučia mus, jis padaro dalį musų pačių esybės.

Jei saulė ir mėnulis lošia tokią svarbią rolę musų doriškame ir fiziškame išsivystyme, kaip tas yra autentiškai darodyta, tai kokia priežastis abejojimo gali buti, kad kiti dangiški kunai, kurie, mažiausiai pasakius, yra lygios vertės — Jupiteris, Saturnas, Merkuras, Marsas ir Venera — prigelbsti teipgi savu budu sklaidyti šitą tekalą, kurio pilningi gaivalai, kaip mes sakėme pirmiaus, yra veikėjais lygšiol pasiliekančiais nežinomais svietui mokslo.

Galbut man bus užmetama, jog yra daugis kitų planetų ir žvaigždžių žinomų mokslui astronomijos apart septynių didžiųjų švietylų, kuriuos aš minėjau, ir kas desėtkas metų yra padaromi vis nauji išradimai, kurie šitą skaitlių daugina.

Gali buti užklausta, kodėl nepaisyti ant visų šitų kitų planetų ir žvaigždžių ir nepripažinti jokios kitos žvaigždinės įtekmės, kaip tik paminėtų septynių dangiškų kunų?

Mano atsakymas ant šito, rodosi teisingo, argumento yra tas, kad Venera, Merkuras, Marsas, Jupiteris ir Saturnas yra svarbiausiomis planetomis ir už tokias yra skaitomos šiądieninio mokslo; kad, dėlei neišpasakomo tolumo Urano nuo saulės, jo įtekmė pražuva; kad Vesta, Ceres, Pallas ir Juno yra teip mažos, jog skaitosi už druzgenas kokios nors planetos, kuri tapo suardyta į šmotus.

Ir, ant galo, kad planetos, kurios buvo vė

liaus atrastos su teip dideliu vargu, yra mažos svarbos, ar tai iš priežasties jų tolumo, ar iš priežasties jų mažumo, ir jų įtekmė gali buti atmesta kaipo bevertė.

Taigi nė čion nematau, kad tikras mokslas galėtų užginti tą, ką aš sakau. Stovėdamas tokiu budu ant gerai ištirtų davadų ir nė kiek nebandydamas peržengti rubežių, padėtą šiodieninio mokslo, kuris atidalina žinomą nuo nežinomo, aš pripažįstu buvimą žvaigždinio tekalo.

Jis ateina maištriai ar paskyrium nuo septynių didžiųjų švietylų, kurie viršuj mus šviečia.

Jis apsiaučia žemę, padaro įtekmę ant jos ir toji įtekmė yra, teip sakant, viešpataujanti.

Paskui jis vėl tam tikru kvėpimu grįžta atgal prie dangiškų kunų, nuo kurių yra atėjęs ir vėl įgauna naują pajiegą, kad ją vėl suteikti mums, ir teip tas kartosis bepaliovinėje atkaitoje iki išbaigai laiko ir visatos.

Darodžius šitiek, klausimas kįla:

1. Kokia yra speciališka įtekmė, padaroma šito tekalo ant žmogiškų esybių?

2. Ant kokios dalies žmogaus kuno yra padaroma pasekmė?

3. Galiaus, kokį pėdsekį jis palieka darodyman savo perėjimo?

Atsakymas ant pirmutinio iš šitų trijų klausimų yra randamas turinyje šito veikalo. Ištikro vienatinė jo užduotė yra parodyti pasekmes padarytas ant musų perėjusių gyvenimų ir ant trumpo laiko, kuris per buvimą ir įtekmę žvaigždinio tekalo yra susikrovęs ateigoje, ar mes sakysime, kad įtekmė yra suteikiama harmonijiškai, t. y. apsireiškimas kuone be pavyzdžio, ar su pilna

sutikme septynių viešpataujančių gumulų, ar tvirtinant — pagal persveriančią galimastį, kad mes priklausome nuo viršesnybės tulų dangiškų kunų ant kitų, ant nelaimės nelygiai ir su yvairumu, bet neišvengtinai.

Ant antro klausimo atsakymą turi mums duoti ir duos pozityviški išvadai mediciniško mokslo.

Mokslas medicinos išaiškina dabar budą žmogaus nerviškos systemos pilnai ir parodo, jog ji dabar yra teip aiškiai ir pilnai suprantama, kaip ir systėmos vėnų, arterijų ir raumenų.

Jis mokina, kad nuo didžiųjų nervų, kurie yra milžiniškomis srovėmis, eina tukstančiai smulkių išsišakojimų, jautrių mažesniems galvaniškiems sukrėtimams, ir susicentravusių ypatingai galvoje ir rankose; galvoje, kur randasi keturi pajautimai: matymas, girdėjimas, skonis ir užuodimas; rankose, svarbiausia sėdynė penktojo pajautimo, kuris vienas gali užstoti, iki dideliam laipsniui, netekimą visų kitų, pajautimas palytėjimo*)

Čion, be abejonės, bus klausiama, kodėl ranka turi buti dalimi žmogaus kuno, ant kurios žvaigždinis tekalas turėtų ypatingai susikoncentruoti?

Mano atsakymas, kuris teipgi yra atsakymu mokslo fiziologijos, yra toks, kad pirštai yra įrankiais dušios gyvasties ir turi savo valdžioje paslaptis žmogiškos veikmės; kad rankos delnui visose ligose iritacijos ir uždegimo darantis degi-

*) Nervai, kurie jungia smegenis su rankomis, priklauso prie rankinio nervyno, pasidariusio per susipynimą pryšakinių šakų paskutinių sprandinių porų ir pirmųjų nugarinių. Šitie nervai, kurie yra ant rankos, yra vienas ,,viduriniu nervu'' pasiekiančiu delno paviršį visų pirštų, antras ,,alkuniniu nervu'' nusidriekusiu iki trijų pirmų (po draug su nykščiu).

nančiai karštu, ranka ištikro yra iš dalies fokusu dušios instinktyviškos gyvasties.

Budais susinešimo, kokiais šita instinktyviška gyvastis apteka, yra, viena, iškįlimai arba krantai ant rankos (žr. skyr. VII), ir, antra, susirinkimas Paciniškų kunelių, buvimas kurių tapo išrastas kaip iškįlimuose arba krantuose, teip ir delne ir galuose ar pučkose pirštų.

Šitie kuneliai, skaitliuje dviejų šimtų penkių-dešimtų ar trijų šimtų, susideda iš kruvų nervų, kaip likosi išrasta per Drą Pacini, Pizoje, ir turbut atlieka įnnervinimo darbą, arba kitais žodžiais pasakius, sugėrimo žvaigždinio tekalo, kuris yra tam tyčia darbu rankos. Jie esti kaipo rezervoarai elektrybės ir suteikia rankai prie jos atsinešantį jauslumą*).

Aš manau, kad mokslas apie išdavimą ir įsiurbimą žvaigždinio tekalo, dabar tvirtai yra apginkluotas, su pagelba neprigulmingų rezultatų šiodieninio fiziologiško mokslo.

Ant užbaigos, aš norėčiau pasakyti, kad terp galunių pirštų ir smegenų susinešimas eina be paliovos, ir uoliausi materialistai tvirtina tiek, kad šitas pavidalas gyvybės, kuris už visus kitus yra prakilnesnis, padaro teip vadinamą „žmogaus dušią", „psychę" senovės.

Nesikėsindamas sekti paskui didžiuosius vadovus šiodieninio vaistininkystos mokslo, aš

*) Dunglidon'as, savo pagirtiname „Dictionary of Medical Science" apsklembia Paciniškus kunelius šitais žodžiais: „Yra tai maži kunai sujungti su odiniais nervais delno ir pado. Kožname kunelyje yra užbaiga nervinės gijos;" jis minavoja teipgi apie čiupnumo kunelius kaipo apie kunus susikrovusius iš horizontališkai sluogsniuotos masos puslinio audinio karpuotų dalių su dideliu čiupnumo jauslumu. Nervai palytėjimo susineša su jais, o jų darbu yra padaryti atjauslį daugiau jausliu.

ganėdinuosi čion vien tuomi, kad rankos neabejotinai tarnauja kaipo pirmutinis rezervoaras nerviško tekalo, ir ant kiek šitas tekalas yra vienodas su žvaigždiniu tekalu (žr. į pirmesnį patėmyjimą), ant tiek aš atsakiau ant trečio, kaipo jau ir ant antro, iš augščiau paduotų klausimų, beje:

Žmogaus rankoje mes turime rasti apreikšta:

1. Didesnį ar mažesnį saiką kožno žmogaus pajiegos įsiurbti žvaigždinį tekalą. Šitą mes atrasime iš pavidalo rankos pagal rankažinystės tiesas.

2. Pėdsekius paliktus ant medegiškos sankrovos rankų per vienvalinį sravenimą tekalo, pavidale brukšnių ir yvairių ženklų, kurie po kelių dienų tyrinėjimo pasirodis teip lengvi skaityti, kaip abėcėlė išmaningam vaikui.

Pažinimas tiesų, kurios moksliškai, o ne savotiškai yra išvedamos iš tyrinėjimo rankos delno, padaro mokslą rankažinystės.

Mes vėl atkartojame, kad šiodieninė delnažinystė vienija ir riša šituodu gaivalus, idant pertai apturėti pilningą ir neužginčijamą išeigą — bendrą išeigą, kuri yra atsiekta per du neprigulmingus ir priešingus tardymus.

Gal netikiai sakis, kad apšnekami brukšniai yra padaromi ant rankos judėjimais.

Jei jau butų koksai pamatas šitai nuomonei, tai kaip tas atsitinka, kad darbininkai ir amatininkai — žmonės, kurie vienval yra pajungti prie kokio nors rankų darbo — turi labai mažai brukšnių, apsireiškiančių ant vidaus savo rankų, kuomet moterys nedarbininkės ir profesionališki vyrai, kurie yra liuosi nuo alsinančio darbo, turi daugelį brukšnių, randamų ant jų rankų?

Apart to, kaip tas yra išaiškinama, kad daugelis šitų brukšnių gali buti randama ant rankų tik ką gimusių kudikių?

Ant galo, jei mokslas delnažinystės nėra logiškas, moksliškas ir teisingas, tai kaipgi skaityti dalyką, be abejonės darodytą ir atkartotą tukstantį kartų — antai: kad brukšniai, kurie braižo delną, laikas nuo laiko visiškai atsimaino ne tik su atsimainymu užsiėmimo, bet teipgi, ir ypatingai, su atsimainymu doriškų ir protiškų padėjimų, o juo labiaus po įtekme tvirtos valios?....

Skyrius II.

Rankos mapa.

Tyrinėjant ranką su mieriu skaitymo iš jos, reikia laikytis šitokio budo. Tam tikslui tinka bile kuri ranka; kairėji ranka per šimtmečius buvo numylėtine tardytojų šitos žinybos. Tiktai abejotinuose atsitikimuose buvo žiurima į abi ranki. Dabartės daleiskime, kad aš turiu vieną ranką, kairiąją, priešais save atgniaužtą ir pavelykite man nurodyti jums ant yvairių žinių, kurios atsakančiai sujungtos ir priderančiai perskaitytos, papasakos mums stebėtinas pasakas.

Pirmutiniu dalyku musų atydos turi buti abelnai imant, rankos išžiura. Ji gali buti plati ar siaura, ilga ar trumpa; ji gali buti minkšta ir gležni, arba kieta ir atkari; gali buti sausa; gali buti drėgna; gali buti versta ar gaubta. Visi šitie ženklai yra svarbus ir nėra to gerai mislijančio daktaro, kuris užklaustas nepripažintų, jog per šitą abelną tardymą fiziško pobudžio vyro ar moters galima daug dasižinoti. Pripažinus tai, mes einame prie keturių pirštų, nes nykštys visuomet yra laikomas atskirai. Tyrinėjimas išveizdos šitų pirštų rankažinystėje užima svarbią vietą; tai yra šaka, kurią galima pavadinti naujausia iš visų ir kuri su didžiausiu nuoseklumu ir ti-

krumu buvo tyrinėta kapitono d'Arpentigny — mokslinčiaus, o ne profesijonališko delnažinio. Šitą ypatingą skyrių, kurį jis pilnai padarė savu, jis praminė chirognomija, žodžiu visame atsakančiu žodžiui fizionomija, išreiškiančiam abrisą gymio.

Pirštuose mes matome tris atskiras išveizdas: „Pavidalą naguoto pirštkaulio," — ar jis yra smailas, ar koniškas, ar bukas, ar išplėstas (ant pavidalo aptiekoriško peilio). Po to mes pažiurėsime į sudėjimą sunarių — ant kožno piršto po du — ar jie yra normališki, ar labai stori, ar labai ploni. Galiausiai musų akylą atydą atkreips ilgis kiekvieno pirštkaulio ir ilgis kiekvieno piršto prietaikmėje prie kitų pirštų tos pačios rankos. Toliaus mes prieisime prie speciališko tyrinėjimo nykščio, šito pastebėtinai patogaus, mažo sąnario apie kurį yra pasakyta: „Ranka ženklina prakilnesnį gyvulį, nykštys individualizuoja žmogų." Nykštyje mes atskiriame tiktai du pirštkaulius, naguotą ir kitą prie jo. Trečias pirštkaulis delnažinystėje yra priskaitomas prie delno. Išveizdis nykščio tikrai gali buti pavadintas vienu iš tikriausių ir pilniausių ženklų pobudžio ir upo jo savininko. Po to, kaip aš paduosiu jums kelis nurodymus ant jo su pilna iliustracija — tyrinėkite jus nykščius kiek jums patinka ir tas nepaims jums sanvaitės laiko, idant tame dalyke pripažinti teisybę mano žodžiams. Mapoje Rankos, paduotos jums šitame straipsnyje, mes ištyrėme viską, kas liečiasi „Chirognomijos". Dabar aš einu prie daugiaus mystiško, bet nesunkiaus išgilinamo skyriaus rankažinystės. Čion yra vartojami keli senoviški vardai, su kuriais jus tuojaus ant pradžios turite susipažinti; jie, kaip tuojaus pamatysite, dalykus diktokai jums suprastins.

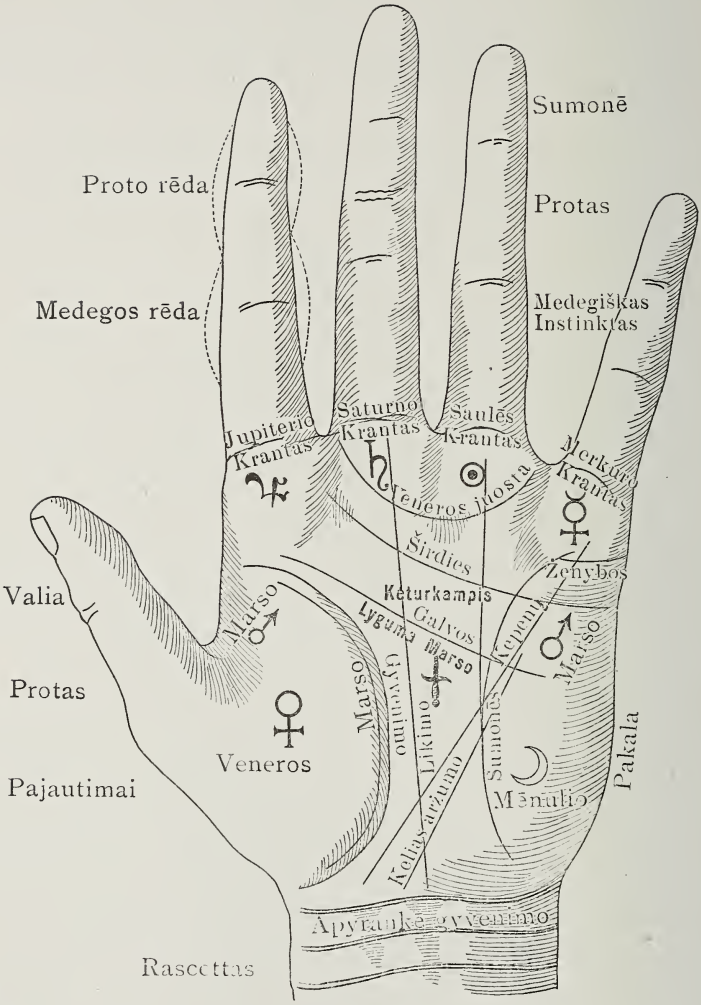

Pav. 1. Rankos mapa.

Vardus duoti reikia visiems tiems krantams ir brukšniams; taigi ar ne vistiek yra palaikyti tuos, kuriuos perdavė mums padavimas, net jeigu mes nepripažintume jiems ypatiškų astrologiškų ar kabališkų prasmių.

Ties apačia kožnos rankos, truputį žemiaus tos vietos, kur pirštai susiduria su delnu, visuomet patėmysite mažas iškilas, kurios kartais yra gana žymios; šitos iškilos yra vadinamos krantais, kurių yra aštuoni:

Krantas Jupiterio, esantis žemiau smilio piršto.

Krantas Saturno, esantis žemiaus didžiojo piršto.

Krantas Saulės, esantis žemiaus žiedinio piršto.

Krantas Merkuro, esantis žemiaus mažojo piršto.

Krantas Veneros, užimantis visą nykščio pirštkaulį.

Trys kiti krantai randasi ant rankos briaunos.

Krantas Marso yra dvigubas ir skaitosi už du; vienas yra netoli pakalos (ar sudavimo vietos rankos), tuojaus žemiau kranto Merkuro; kitas tiesiog priešai, žemiau kranto Jupiterio.

Krantas Mėnulio užima visą plotą terp kranto Marso ir ryšelio pagal pakalą.

Susidėjimas ar stoka šitų krantų; brukšniai perkertanti juos, arba prasidedanti ar pasibaigianti jų artymystėje, galiaus visokeriopi ženklai randami ant jų, lošia svarbią rolę skaityme rankos; šitas ištikro yra pamatu rankažinystės.

Ant krantų ir brukšnių baigiasi musų paviršutinis kamantinėjimas rankos. Šitų brukšnių

yra ,,du syk po septynis"; pirmutiniai septyni yra toli svarbesni ir tankiaus randami ant paprastos rankos. Jie yra:

1. Brukšnis Gyvenimo,
2. Brukšnis Širdies,
3. Brukšnis Galvos,
4. Brukšnis Likimo,
5. Brukšnis Saulės,
6. Brukšnis Kepenų,
7. Brukšnis Ženybos.

Antri septyni brukšniai yra vadinami antraeiliais ir nėra nė teip tankus, nė teip svarbus. Jie yra:

1.
2. } Trys Apyrankės, padarančios *Rascettą*.
3.
4. Brukšnis Marso.
5. Juosta Veneros.
6. Kelias Aržumo.
7. Brukšnis Sumonės.

Ant šitų kelių puslapių aš padaviau jums dabar supratimą apie lauką, kuriuomi mes drauge turime eiti. Atminkite, kad aš esiu mokintojas, o jus mokintiniai. Taigi, pirmutine ypatybe gero mokintinio yra tikėti mokintojui ir jo mokinimui; antra ypatybe yra kantrumas. Tiktai per laipsnišką tyrinėjimą rankskaitoje viskas pasirodis jums prastu, aiškiu, lengvu atminti.

Per skubinimą nieko gero negalima atsiekti. Apart to, kiekvienoje lekcijoje aš turiu paduoti jums tulas buitis, detailius tulų ypatiškų patyrimų, idant užimti jusų žingeidumą ir padidinti jusų įtikėjimą į šitą prakilnų mokslą. Čionai apsčiai paduodame paveikslėlių; šitie paveikslėliai pagelbės jums čia jau su lengvumu patikrinti

kiekvieną tvirtinimą ir paliks omenyje jusų neišdildomą įspudį.

Aš neabejoju, kad mums pasiekus paskutinį skyrių, kožnas mokintinis, kuris ēmēsi skaityti šitą sanžinišką veikalą su tikru noru surasti tą, kas jame yra, ir kuris, skaitydamas, stengēsi rinkti savo locnas žinias per vienvalinį kamantinējimą rankų terp giminių ir draugų — to tik ir norinčių, idant pasitarnauti tam mieriui su savo rankomis, jei aš pažįstu prigimimą žmogaus — tai aš neturiu abejonės, kad kožnas skaitytojas į tą laiką pastos autoriaus malonum — ar gal dėkingu — draugu, kaipo ir tvirtu tikētoju į tą, ką aš savo dvasioje žinau už tikrą teisybę.

Skyrius III.

Chirognomija arba Rankvaizdis.

Ranka — Delnas — Pirštai — Pučkos pirštų.

Dalis moksle Rankažinystės, kuriai aš papašvenčiu čielus keturis skyrius, nereikalauja didelio darbo smegenų, nē atmintinės pajiegos, idant buti užlaikoma skaitytojo omenyje dēl tolesnių nusisiuntimų. Kaip aš pirma pasakiau, „Chirognomija"— rankvaizdis užsiima ne su rankos brukšniais, bet tiesiog su išveizda ir dydžiu pirštų ir nykščio ir su pavidalu bei kietumu delno. Kapitonas d'Arpentigny, vienas iš karžygių napoleoniškosios karės, buvo pirmutinis, ką sutvarkē į formą knygos šimtus buičių ir patyrimų, kurie padaro šitą tardymą tokiu pajiegum rišiniu prie senesniojo mokslo „Chiromantijos." Ji yra iš daugelio pusių artesnē prie Fizionomijos, negu kokia kita šaka Rankažinystės. Ji neturi priekabės atidengti praeitę, arba nupranašauti ateitę, vienog ant apipasakojimo budo ir palinkimų, ir

nupranašavimo logiškų susidėjimų ateitėje, Chirognomija neturi sau lygios tarpe teip vadinamų nepažinybės mokslų. Ir vėl man norisi paantrinti, kad neinasi apie tai, idant sekti šitnos pastebėtinus apreiškimus atgal iki kokiai teorijai ar doktrynai. Jie stovi patys, kaip tvirtai darodyti ir atkartoti tardymai ištikimų vyrų ir turi buti priimti teip, kaip jie yra, pasiduodami tiktai tokioms atmainoms, kokias mano skaitytojai, tyrinėdami rankas, delnus, pirštus gali kada panaudoti.

Vienog tiktai viena pusė turi buti laikoma mintyje, išduodant rankažinišką nusprendimą rankvaizdiškuose patėmijimuose, beje, kad išveizda rankos ir pirštų tankiausiai yra įgimta, kuomet brukšniai ir kiti ženklai delne, kurių skaitymas padaro tikrą rankažinystą, niekuomet nebuvo darodytais, jog paeina nuo tėvų. Todėl butų didelė klaida aprubežiuoti keno nors tardymus šita atskira dalimi didžiojo mokslo, kurio aš noriu jus pamokinti. Rankažinystė priderančioje jai vietoje ir rubežiuose yra be galo naudinga ir dėlei tos priežasties ji verta yra buti mokinama, tardoma ir vartojama.

Skaitytojui gali buti žingeidu žinoti, kad nuo išdavimo Kapitono C. d'Arpentigny'o pirmosios knygos, 1843 m., kiti stropus tyrinėtojai jo išradimus dapildė ir padidino. Aš paminėsiu kelis iš tų veikalų angliškoje kalboje, kurie patvirtina kiekvieną žodį, esantį šitoj trumpoj, bet pilnoj darodoj teisingumo rankažinystės.

Autoriai, ant kurių aš nurodau, yra: R. Beamish, savo „Physiognomy of the Hand"(1865 m.); C. Warren, savo „Twenty-five Life-sized Outlines of the Hands of Celebrated People" (1882); ir R.

Baughan — „Indications and Aptitudes manifested by the form and Texture of the Thumb and Fingers" (1884). P. E. Heron-Allen teipgi išleido mokslišką, su pasargomis vertimą d'Arpentigny'o didēsēs knygos. Dabar aš pradēsiu gvildenti, paduodamas eilias patēmijimų kaslink didumo ir kietumo rankos.

Kaip jau patēmijau pirma, rašydamas apie pirštus abelnai, „didelēs rankos" priklauso žmonēms, labai mylintiems smulkų darbą, arba paisantiems ant mažmožių gyvenimo; jie abelnai rašo smulkiai; yra dideliais šalininkais etiketos; yra lengvai įžeidžiami mažais laužymais mandagumo.

„Mažos rankos" priklauso žmonēms su tiesiog priešingais pobudžiais; jie rašo stambiai; žiuri į dalykus plačiu, lengvai užganēdinamu budu; yra lengvai įtinkami ir mažai įžeidžiami; nemyli lengvo darbo ir velija geriau sunkenybes gyvenimo, kaip jo mažesnes pareigas.

Žinoma, reikia visuomet atminti, kad rankos didumas turi buti imamas tiktai prietaikmiai prie viso kuno, kadangi didelē ranka mažo vyro gali buti labai maža dideliam vyrui. Šita atnaša terp kuno ir rankos ypatingai turi buti tēmijama moteriškose rankose,

Apart to, ranka yra padalinta į dvi dali, į delną ir pirštus. Imant drauge abi ir tyrinējant jų turinį, aš pasakysiu, kad:

„Minkšta ranka" priklauso poētiškam temperamentui; ji priklauso tam, kuris yra valdonas vaizduvēs, nervų — tankiai jausmų. Per tai ji tankiausiai yra moteriška ranka.

„Jei minkšta iki sužliugimo", tai visos viršuj minētos ypatybēs yra pasididinę iki pavojingam laipsniui; ji yra ranka tinginio, lepuno, galutino

saunoros ir beširdžio, ir, kaipo prigimta išeiga, ji yra ranka išdaviko ir vagies. Josios savininkas turi miklų liežuvį ir smegenis visuomet palinkusias ant blogo.

„Kieta ranka" ženklina praktišką ir abelnai bevaizdišką budą. Jeigu kietumas nėra per didelis, tai yra ženklu atviro budo, mylinčio veiklumą ir net sunkų darbą. Jos savininkas nėra pasekmingas savo darbuose, bet yra tvirtu ir ištikimu; jis ištrivos daug sunkenybių su narsa.

Mums einant senyn rankos musų abelnai kiesta, grumba ir džiusta. Toj pačioj atnašoj ir musų vaizda, musų mylėjimo ypatybės mažta ir žudo savo pajiegą ant musų gyvenimų. Tokiu budu tyrinėjant turinį rankos, niekuomet nereikia užmiršti paimti į skaičių ypatos amžį.

„Nepaprastai kieta ranka" parodo stoką išminties, brutališkumą, nepaisijimą ant skausmo kitų ir savo.

Tyrinėdami delną vieną, randame, kad jei

„Delnas yra plonas, liesas ir siauras," tai jis parodo bailumą, niekiškumą ir mažumą proto; teipogi stoką energijos veiklios ar išlaikančios.

„Labai storas delnas, plonoje rankoje:" Geidulystė, medegiški, buki instinktai; teipogi per didelis užsitikėjimas ir saunorumas.

„Labai storas delnas kietoje rankoje, su trumpais pirštais:" typas primityviškos rankos; ranka neišlavinto darbininko, kuris niekuomet nepagerins savo padėjimo; su netikusiu nykščiu yra ranka brutališko kriminalisto.

„Labai įdubęs delnas" yra visuomet ženklu nepasisekimo pinigiškuose dalykuose ir visose svarbiose gyvenimo aplinkybėse.

Kai-kurie dabartiniai rankaŽiniai tvirtina, buk įdubimas delno pasidavęs į brukšnį Gyvenimo, parodo namines paines.

„Jei šitas įdubimas pasiduoda į brukšnį Likimo," tai reiškia pinigišką pralaimę ir reikalų kliutis,

„Jei šitas įdubimas pasiduoda į brukšnį Galvos," tai gali buti kliutis su smegenimis, ar apopleksija.

Šitų patyrimų nuodugniai aš dar neištyriau, bet jie gali buti gana teisingi.

Dabar eisime prie pirštų; kaip aš pirma pasakiau, pirštais aš vadinu keturis pirštus kožnos rankos, bet ne nykštį, kuris turi istoriją ir suteikia ženklus savus.

Pradėsiu eilėmis patyrimų apie pirštus abelnai.

Ilgi pirštai ženklina mėgimą smulkmenų, nuosaikumą visuose mažuose dalykuose; rupinasi apie mažus, be svarbos dalykus; tankiai priklauso žmonėms nudavingiems savo kalboje ir pasielgimuose, bet lengvai atitaisomiems priešingumo. Blogoje rankoje jie yra ženklu prigavingumo ir bailystos.

Trumpi pirštai — nepaisijimas ant mažmožių, palinkimas priimti dalykus už pripažintus ir netyrinėti jų per daug arti; priklauso jie tankiai žmonėms nevienodiems apsirengime ir papročiuose, kurių protas beveik greitas, kurie išsireiškia be pakaktino pamislijimo.

Stori ir trumpi pirštai — rankoje, kuri nėra primityviško typo — rankoje paprasto darbininko — reiškia saunorumą ir kartais nožmumą.

Stori ir ties apačia išsiputę — yra ženklu pirštų, kurie priklauso saumylioms ypatoms, mylinčioms gerą gyvenimą, valgymus, gėrimus, ir tt.

Pirštai širšės pavidalo ties apačia — terp įsodos ir antro pirštkaulio — besaumylystę ir teipogi mylėjimą švarumo, gardžių valgių, ir tt.

Sulinkę pirštai — didelį pačėdumą, net iki pragobumo; tankiai tandumą ir kartais godumą.

Lengvai užlošiami į užpakalį — gerą, malonų susiėjime, bet šnekų ir be galo landų; tankiai išlaidų pinigiškuose dalykuose.

Kreivi ir blogai išsivystę pirštai — prigimtą žiaurumą, net užmušėjystę.

Švelnus ir skaidrus pirštai — stoką išminties ir mėgimą bevertės kalbos; ji yra tauškalo ranka.

Pirštai perarti prie vienas kito — godulystę.

Pirštai rodanti plyšius tarpuose — bevaisinį žingeidumą.

Žemiaus paduodu pilnus patėmijimus apie kožną pirštą atskirai.

Smilis Pirštas.

Trumpas — mylėjimą darbštumo; ypata gali greitai suvokti.

Nenormališkai ilgas — palinkimą valdyti ir net tironauti ant kitų (tankiai randamas ant rankų diplomatų ir kunigų). Ant blogos rankos — per didelį tuštumą; terp kitų blogų ženklų geidulingumą.

Ilgas su smailu galu — tikybišką perdėlių, prietarus.

Vidutinio ilgio su buku galu — vienvalinį jieškojimą teisybės, tos teisybės, kuri gali atlaikyti ankštą tyrinėjimą, ir niekuomet nebuna netolerantišku.

Vidutiniško ilgio su priplotu galu — palinkimą ant prietarų, aklą įtikėjimą į naujas sektas.

Su ilgu pirmutiniu pirštkauliu — gabumą ant mokinimo.

Su ilgu antru pirštkauliu — ambiciją.

Su ilgu trečiu pirštkauliu — valdonišką išdidumą.

Lygus ar ilgesnis už didįjį pirštą — gyvenimą valdomą ambicijos; Napoleonas turėjo abu pirštu vieno ilgio.

Didysis (*vidurinis*) *Pirštas.*

Ilgas ir plokščias — melancholiją net iki ligustų minčių.

Ilgas ir susisukęs — žmogžudiškus instinktus.

Ilgas ir smailas (labai retai) — saumylystę ir neatbolnumą ant rupesčių.

Ilgas ir bukas — rustų palinkimą, net rustumą.

Ilgas ir išplėstas — didelę imaginaciją, bet neaiškų supratimą dailos, literaturos, muzikos ir tt. Mylėjimą gyvulių, ypatingai arklių.

Su ilgu pirmu pirštkauliu — liudnumą ir prietaringumą, labai ilgas — palinkimą ant savižudystės.

Su ilgu antru pirštkauliu — mylėjimą laukininkystės ar mechaniškų užsiėmimų.

Su ilgu ir platum trečiu pirštkauliu — godumą.

Jo galas nuolaiznus į smilį — fatalizmą sušvelnintą užsitikėjimo ant savęs.

Jo galas nuolaiznus į žiedinį pirštą — fatalizmą valdomą meilės gamtos ar dailų.

Trečias (*žiedinis*) *Pirštas.*

Trumpas ir be žymaus pobudžio galo — pelnikavimą dailos išdirbiniais.

Smailas į galą, kuomet kiti pirštai nėra smaili į galus — menkvertystę.

Bukas į galą — dailą myli ir vartoja ją tiktai už pinigus, kokius ji duoda.

Plokščias į galą — mėgimą darbuotis dėl dailos arba ją perstatyti; priklauso teplioriams istoriškų paveikslų, skulptoriams ir ypatingai aktoriams.

Su ilgu pirmu pirštkauliu — gausią inspiraciją dailoje.

Su ilgu antru pirštkauliu — daildarišką pramonę; sveikas protas sujungtas su talentu.

Su ilgu ir platum trečiu pirštkauliu — žymų palinkimą apversti savo dailą ant pinigų; žemas tuštumas vietoje teisingos puikybės.

Kuone to paties ilgio su smiliu pirštu — didelį troškimą garbės ir lobių, sujungtą su geru vardu.

Kuone teip ilgas, kaip didysis pirštas — tikras lošiko pirštas; nevisuomet jis yra lošiku, bet daugiau jis pasitiki ant giliukio, kaip ant savo pajiegų, jieškodams sau gyvenime laimės.

Ketvirtas (*mažiulis*) *Pirštas.*

Ilgas (siekiantis kuone nagą trečiojo piršto) — didelį norą pagerinti savo išmintį ar gabumą. Buklumą ir lengvumą kalboje; galybę pertikrinti kitus.

Labai trumpas — greitas permanymas dalykų ir smurtumas apšnekėjime jų.

Smailas į galą — permaningumą visuose moksluose, sumaningumą, (blogoje rankoje: gudrumą), lengvą iškalbą, bet negilią.

Platus į galą — logiką, sveiką protą, rišlų ir

teisingą protavimą, kalbą greitą, prastą ir į vietą.

Suplotas į galą — mechanišką gabumą; smarkią iškalbą; didelę pajiegą išrišti sunkius mokslišku klausimus.

Su ilgu pirmu pirštkauliu — mylėjimą mokslo ir iškalbumo.

Su ilgu antru pirštkauliu — pramonišką ir pirklišką sugiebumą.

Su ilgu trečiu pirštkauliu — sumaningumą, gudrumą ir (prastoje rankoje) pasalumą ir melagingumą.

Kuone teip ilgas kaip trečias pirštas — protmylį ir galvočių (prastoje rankoje) prigaviką ir sukčių.

Kuone teip ilgas kaip antras pirštas (labai retai) — tikras ženklas, jog moksliškos pajiegos yra tokios, kurios pergalės visokias kliutis.

Nuo delno, pirštų abelnai ir kiekvieno piršto atskirai, mes prieiname gamtišką išeigą,

Pirštų Pučkas,

kurias d'Argentigny skaito už svarbiausią dalį savo puikiame ir tvirtai subudavotame moksle Chirognomijos.

Anot jo, pirštų pučkos yra:

1. Smailos,
2. Koniškos,
3. Bukos,
4. Išplėstos.

Kartais, labai tankiai, pučkos visų pirštų ant rankos nėra vienodos. Tokiame dėste taiklės, atsinešančios prie kožno typo yra sušvelnijamos viena kitos ir sutaikomos savitarpėj. Aš jau suteikiau jums visas smulkmenas kaslink šitų klaidžionių.

Dabar mes daleisime, kad ant rankų, į kurias mes žiurime (paveikslėliai paduoti žemiaus), visos pučkos priklauso vienam ir tam pačiam typui.

Smaili Pirštai.

1. Rečiausia ir gražiausia ranka iš visų yra ranka su smailais pirštais; jie kuone visuomet yra prigimtu priedu plono, patogaus, lankstaus delno, gražiai išsivysčiusio nykščio ir krumpliai ant pirštų yra vos įtėmijami, ar visai ne.

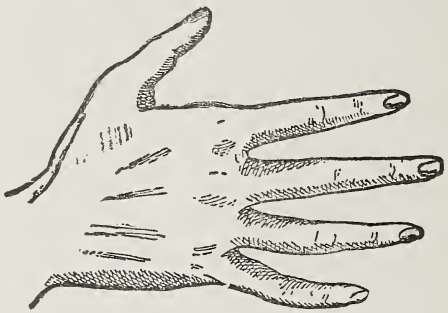

Pav. 2. Smaili pirštai.

Šitos ypatybės yra ypatybėmis svajotojo, dainiaus, idealisto, kompozitoriaus, protmylio. Čion dvasia valdo medegą ir turi tik paniekinimą dėl niekiškų reikmenų ir niekingumo žemiško gyvenimo. Jus matote, kaip retai tokia ranka yra surandama ir teipgi kaip nelaimingas ant svieto, tokio kaip musų, yra josios savininkas. Jis yra sviete, bet ne iš svieto.

Jie yra pirštais karštų, aklų fanatikų, pirmųjų krikščioniškų kankintinių, mahometoniškų pergalėtojų, karališkų pasikėlėlių laike išgąstingų dienų prancuziškos pabaugos. Jie yra randami

mystiškuose klioštoriuose, kur kvėpuoja dar didelis religiškas idealizmas vidurinių amžių.

Jei pirštai nėra nusmailėję per daug, tai jie ženklina palinkimą prie pusprotystės, leipimo, kerėjančių vaizdymų, melancholijos ir tankiai prigavingumo, kuris yra kuone savistoviu nuo subjekto liuosos valios. Žinovai nepažinybės mokslų, koki yra randami tolymuose rytuose, vyrai didelio įsigilinimo į save ir išsižadėjimo papročių savinamų per visas žmonių veisles, yra visuomet vyrai su nepaprastai smailais pirštais, skaidriais delnais ir siaurais nykščiais. Kaip jus matote, šitas typas turi savo prakilnias puses, kaipo ir pavojingas, bet, vienok, nuo jų savivininkų parėjo kuone viskas, kas pakėlė paviršį žmonijos ir pastatė jį toli augščiau josios pirmojo pratėviogyvulio.

Antra pagal svarbumą ir, ant laimės, kuone tokio paties skaitlingumo kaip ir su smailais pirštais ranka, eina

Koniški Pirštai.

2. Čion pirštai, vietoje laipsniškai eiti į galą smailyn, be krumplių, nuo trečio iki pirmam (naguotam) pirštkauliui, yra kuone vienodo storumo iki trečiam pirštkauliui, ir tik čia priima pavidalą pussmailės pučkos ar konuso. Jie yra storesni negu smaili pirštai, ir teipogi delnas, kuris yra prie jų.

Savininkas koniškų pirštų, su gerai išsivysčiusiu nykščiu — kadangi šita charakteristika yra neapsieitina prie kiekvieno šito budo tyrinėjimo — bus valdomas daugiaus jausmo, kaip apsiskaitymo. Per tai ji yra visoj savo prasmėj moteriš-

ka ranka, nors aš velyčiau naujai moteriai išauklėti visiškai kitonišką typą rankos.

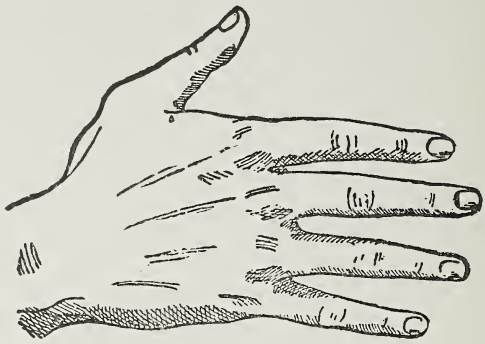

Pav. 3. Koniški pirštai.

Savininkas koniškų pirštų yra patraukiamas prakilnių idėjų, gražių daigtų, patogių žemvaizdžių, puikių knygų ar darbų dailos, augštų siekių ir besaumyliškų jausmų. Jis nėra sutvertas ant vienodo gyvenimo ir žemybiškas gyvenimas tankiai esti nenusidavimu. Jis yra jautrus, prakilnas, atmainingas.

Juo žymesnė koniška pučka, juo mažiaus susivaldymo yra pas ypa'ą, juo daugiau ji yra valdoma savų jausmų — tas esti teisybė sulyg augštesnio gyvenimo, bet vienvaliniame nesutikime su taiklėmis ir reikalais gyvenimo.

Išdriekiais šito typo yra randama tingumas, geidulingumas, stoka nuovokos, abelnas leidimas gyvenimo brangiausių metų — kitais žodžiais sakant, blogai nusvertas, bevertis buvimas. Brukšniai papasakos mums buitis, kurios tiktai užbrieštos yra pirštuose kaipo galimastys. Dabar aš at einu ant typo rankos, kuri kasdien darodo, kaip ji yra naudinga, pagelbinga ir nuosaikiai pageidaujama, ir josios pirštais yra

Buki Pirštai.

3. Čion pirmutinis (naguotas) pirštkaulis yra lygus ne tik iš savo viršutinės pusės, bet iš visų keturių pusių. Delnas bus vidutiniško didumo, mažumą įdubęs ir stamantrus; nykštys sulyginamai bus didelis ir pirštų krumpliai abudu aiškus.

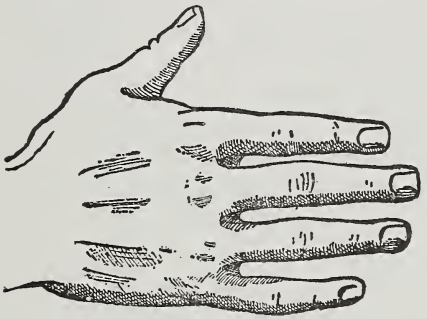

Pav. 4. Buki pirštai.

Pobudžiais, kurie priklauso šitai rankai, yra: pakantrumas, apsvarstymas, tvarka, tikrumas. Tai yra ranka gero pirklio, didesnio pagal išpildymą negu supratimą; ranka progresyviško, mylinčio tiesas ukėso, vienvalinio darbininko, ne spekulianto. Jos savininkas yra punktuališkas savo pasielgimuose, išreikalaujantis tiek jau iš kitų, kiek ir iš savęs; reikalaujantis punktuališkumo, švarumo, pataisymo kožname mažmožyj; jis yra paveikslingas knygvedis, geras iždininkas ir moka teip, kaip jis norėtų, kad jam butų mokama.

Savininkai šitų pirštų yra gerais šaudytojais, mylėtojais atlėtiškų žaismių kaipo pasilinksminimo, o ne kaipo užsiėmimo; jie myli skaityti knygas istoriškas, apie kelionę, politišką ekonomiją, ar apysakas su aiškum logišku mieriu. Augštesnė poėzija jų neužima. Tiki jie labai mažai ir ga-

li perkratinėti net savo pačių tikėjimą. Jie yra gerais diplomatais ir ne per daug sanžiniškais, jei einasi apie jų pačių reikalus. Išgyrimas veikia ant jų tiktai tąsyk, kada jis nurodo jų tikras ypatybes. Šeip jie yra gudrus, nepasitikinti, praktiški prasmėje žodžio „žengti pirmyn". Jų pamėgiai abelnai yra tiktai šeimyniškame rate; jie myli savo vaikus geriaus kaip savo pačias — prasmėje savastinybės.

Išdriekiais šito typo yra šaltas, apskaitantis, intriguojantis, pasirįžęs padaryti viską dėl atsiekimo savo mierio; jis yra saumylys iki tulo laipsnio, išjuokėjas kožno idealo ir žmogus svietiškų pelnų, su kelioms ydoms ir dar su mažiaus dorybių. Jis teipgi gali buti pasekmingas žmogus. Kada pereisiu ant peržiurėjimo jo pirštų krumplių sekančiame skyriuje, tai sugrįšiu prie šitos rankos ir nurodysiu kai-kurias jos yvairybes. Ketvirtas typas pirštų pučkų randamas tankiaus Didžioje Britanijoje ir Suvienytose Valstijose, negu kitur kur, yra

Išplėsti Pirštai.

4. Paveikslėlis paduoda aiškesnį supratimą apie šitą budą pučkos, negu mano koki nors aiškinimai galėtų suteikti. Pirštai į galus yra platus, kaip aptiekoriškas peilis.

Šitokia ranka yra tikru ženklu veikmės, energijos, greito ir vienvalinio judėjimo. Kietas delnas yra priedu prie tokio budo pirštų; nykštys bus didelis ir, jei geros formos, tai ženklai tokios rankos gali buti skaitomi šiteip:

Pasitikėjimas ant savęs; noras didelių turtų, gryno užsilaikymo nebunant gana; mažai entuziazmo, nors kartais esti didelis, trukšmingas entu-

ziazmo nudavimas. Mėgimas laukinių žaismių ir gabumas ant jų; teipgi ant darbų lauko; ant mechaniškų dailų; ant matematikos ir kariškos teo-

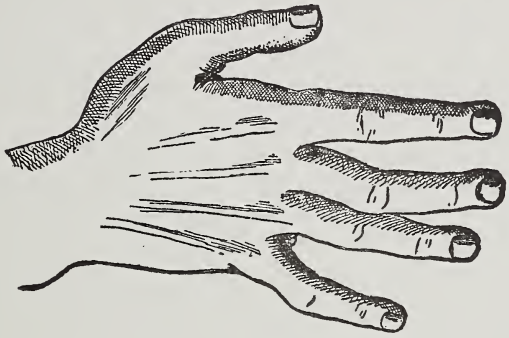

Pav. 5. Išplėsti pirštai.

rijos; ant žiedimo dailų, kaipo artymų produktų gamtos; ant literaturos reališko budo; ant muzikos, greičiaus kaipo žaisminiukas, o ne kompozitorius; geras prie išlavinto rankų darbo; labai užimtas savo darbu ir greitai jį perima. Myli tvarką, systemą, symmetriją. Daugiaus taikosi valdžiai ir ją myli. Senovės didžiunai turėjo išplėstus pirštus; jų ainiai išgamos neturėjo; pirmiejie buvo pergalėtojais ir kareiviais; antriejie tinginiais, benaudžiais sąnariais draugijos, kuri nuveikia savo darbus be jų.

Savininkai išplėstų pirštų retai buna tvirtais tikėjime; jie visuomet ginčus varo sektose, kuriose jie buvo išauklėti. Jų ranka yra budo reformatorių, protestonų šešiolikto šimtmečio ir dabartinių liberališkų, progresyviškų šakų senų užvardinimų. Tyrinėjant sąnarius aš turėsiu daugiau pasakyti apie šitą ranką, kuri be abejonės yra ranka sutvertojų musų dabartinės civilizacijos.

Skyrius IV.

Krumpliai ir Nagai.

Bus užbaigtas tyrinėjimas pirštų, kada pereisime krumplius ir nagus, du apsireiškimus didelės svarbos veikale rankažinystės.

Pirštai visų žmogiškų rankų buvusių, esančių ir, be abejonės, busiančių, yra ar tai lygus — nuo delno iki pučkai — ar krumplėti.

Krumplėtais čion suprantama tie, kurių susidurimai tarpe pirštkaulių yra matomi, kuomet ant lygių pirštų šitie susidurimai nėra nė matomi, nė sučiuopiami.

Ant daugelio pirštų vienas iš susidurimų yra matomas, kuomet kitas ne. Todėl mes turime tyrinėti keturis ypatingumus pirštų:

1. Lygus pirštai.
2. Pirštai su abiem sunariais krumplėtais.
3. Pirštai tik su pirmu sunariu krumplėtu (kuris jungia naguotą pirštkaulį su viduriniu).
4. Pirštai tik su antru sunariu krumplėtu.

Krumpliai.

1. Lygus pirštai.

Krumpliai abelnai ženklina mislį, apsvarstymą, tvarką idėjose, budą veikmėsė, kuomet lygus pirštai yra pobudžiais proto, valdomo jausmų, įspudžio, o ne išminties; jų savininkai tankiai neturi pasekmės savo užmanymuose, sekdami juos, teip sakant, aklai, skatinami greičiaus sentimento ar vaizduvės, negu tikro pažinimo dalykų. Keista vienok pasakyti, kad jie padaro blėdingų klaidų mažiaus, kada jie klauso savo prijautimo, negu bandydami savo mintį atkeisti po įtekme teip vadinamų antrinių mislių. Žodžiu sakant,

jie protaudami netinka, kuomet tankiai savo spėjimuose buna laimingi. Nėra reikalo minėti, kad moterys paprastai turi lygius pirštus ir pilnai klauso prisakymų įgytų nuo savo sanžinės.

Nenorėdamas sumaišyti dalykų, aš apleisiu ryšį mano dabartinių tvirtinimų, kurie riša šituos yvairius pirštų skyrius su krantais ant delno ir brukšniais, kurie braižo juos. Pasiekęs juos aš atkreipsiu jusų atydą ant daugelio gimiringumų, kurie yra terp lygių ar krumplėtų pirštų ir tų ar kitų brukšnių. Tai yra antras paveikslas teisybės, kurios aš niekuomet nepailsiu kartoti: kad kožnas pavienis patėmijimas yra ir visuomet bus be vertės, jei tikras nusprendimas yra pageidaujamas.

Sujungdami išžiurą pučkų su stoka krumplių, mes turime:

Pirštai lygus ir smaili ar koniški — pirštai poėtų, svajotojų, pranašų. Negalėjimas suprasti praktiško gyvenimo. Mylėjimas lengvo, augštesnio buvimo; tankiai niekniekystė (daugiau negu smaili).

Pirštai lygus ir buki — Svajotojai yra dabar mislytojais. Jie turi pasisekimą plastiškuose moksluose, muzikališki kompozitoriai arba rašėjai pasakų geresnio laipsnio, ar geresni aktoriai.

Pirštai lygus ir išplėsti — gabumas astronomijoje ir augštesnėje matematikoje; išradėjai. Praktiškas instinktas išsivystęs.

2. Pirštai su sunariais krumplėtais.

Išžiura krumplių yra čionai geriausia — symmetrija, tvarka, punktuališkumas. Abelnai gabumas mechanikoje, architekturoje, tikruose moksluose; sveikas protas nelengvai perkalbamas; ran-

ka teisingo sudžios — vienok aštraus ir nelengvai pasiduodančio sentimentui. Tai yra neatbutinos ypatybės žmonių sveiko proto. Žinoma, perdėjimas šitų pageidaujamų ypatybių bus stoka imaginacijos, neapkanta gražumo, jei nesiriša su naudingumu; negalėjimas suprasti muziką, poeziją, dailą; žodžiu sakant, žemas laipsnis idėališkumo mintyje ir veikmėje. Pirkliai, kurie atsiduoda savo reikalams su kiekviena minčia ir duoda išgęsti savo augštesniems pajautimams, turi labai krumplėtus pirštus.

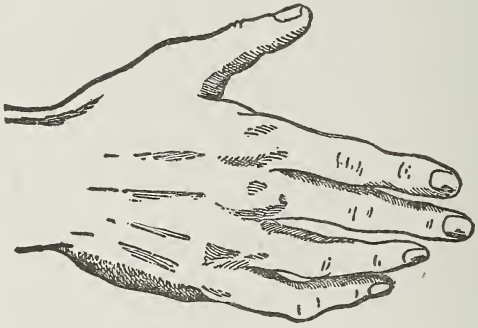

Pav. 6. Pirštų krumpliai.

Toliaus sujungiant krumplius ir pučkas aš randu, kad pirštai krumplėti ir koniški parodo protmylišką palinkimą; įvadinis gabumas sujungtas su moksliška išgale, podraug su išradimo ir protavimo genijum.

Pirštai krumplėti ir buki ar platus — viršuj minėtos ypatybės yra sušvelnintos persiėmimu praktiško, kasdieninio naudingumo. Nuo jų savininkų galima laukti daugiau nudavimo kaip išradimo genijaus; sveikas protas, mylėjimas tvarkos, pamėgimas pirklystės ir tikimas prie jos ir tvirtas atsidėjimas naudotis kiek galima iš kiekvieno padėjimo.

Tai yra antra šaka rankažinystės, kuri suteiks mums išrišimą šito dvigubo klausimo. Aš galiu pasakyti, vienok, kad ženota pora retai suras tvirtą laimę ir savotišką draugystę, jei pačios pirštai nėra lygus, o vyro krumplėti.

3. Pirštai tiktai su pirmu sunariu krumplėtu.

Kožnas krumplys turi savo ženklinimą, teip pirštai su vienu tik sunariu krumplėtu, su kitu lygiu, yra protmyliškais pirštais, pirštais gilaus, logiško mislytojo, nepaprastų protiškų pajiegų; tas ypatingai yra tiesa, kada nykščio antras pirštkaulis yra didelis ir gerai išsivystęs. Vienok, jei tas nykščio pirštkaulis yra trumpas, tai šitas krumplys rodo palinkimą sanprotauti, bet klaidingoje linkmėje; tai yra pobudis sofisto, gudruolio, mylinčio prieštaravimus su klaidingai nukreiptu smurtumu negeron pusėn kiekviename klausime.

Su delnu plonu ir sausu dadėtu prie silpno nykščio galima laukti stokos prakilnių idealų ir našių sentimentų, kuomet protavimo pajiega yra šviesi, nors be vertės ir tankiai kenkianti savininkui ir kitiems.

4. Pirštai tik su antru sunariu krumplėtu

yra nurodymu tvarkos medegiškuose dalykuose, priešingume augščiaus aprašytiems pirštams (3), kurie yra ženklinimu tvarkos protiškuose ar psychiškuose dalykuose. Čion mes turime rankas typiško naudėliaus, ypatos, kuri surenka visą papajiegą proto ar valios ant kliasifikacijos, systemos, smulkmeniškų sutarimų. Yra randama rankose pirklių, knygvedžių, ukininkų, amatininkų, viršininkų disciplinariškos metodos, mokslainių

mokintojų paprasto budo. Tai yra abelnas ženklas primityviškos rankos, apie kurią bus kitur.

Dabar, čion yra dar vienas patyrimas abelno budo, kurį su nauda galima palaikyti atmintyje dėl tolesnių nusisiuntimų:

Mokslas ir lavinimasi tankiai padaro krumplius ant pirštų, ant kurių pirma jų nebuvo; bet krumpliai niekados negali išnykti, jei jie randasi pas ką iš prigimimo. Ne kartą, bet dešimtis kartų aš susitikau su žmonėmis, kuriuos aš pažinojau ilgus metus seniaus, kurių rankas aš tyrinėjau pirma ir kurių pirštų sunarius aš radau šiteip suaugusius. Jauni vaikinai, ypatingai tie, kuriuos aš pažinojau esančius šaltais ant mokslo ir vedančiais gyvenimą linksmų, sveikų jaunų gyvulių, aš sutikau juos vėliau, suaugus jų protui — ir dabar krumpliai protavimo, tvarkos buvo pažymus ir sekė tikrą, jei ne stebėtiną pasaką.

Dar viena priežastis, dėl kurios rankos jaunų žmonių turi buti tyrinėjamos jaunystėje, toki tyrinėjimai turi buti už pamatą tyrinėjimo vaikų ir mergaičių ateitės ir kuomi jis ar ji turi užsiimti, kad prisitaikyti prie gyvenimo.

Dabar mes atydžiai peržiurėjome delnus, pučkas ir nykščius; viskas, kas pasilieka dėl užviršinimo musų tyrinėjimo, tai yra tyrinėjimas

Pirštų nagų.

Čion aš praeidams pasakysiu, kad šiądieninis daktaras, ar jis bus allopatas, homeopatas, ar eklektikas, seniai pripažino, kad spalva, kietumas ir šiltumas delno, kaipo ir pavidalas bei storis nagų, yra gaivalai, ant kurių negalima nepaisyti, darant diagnozą sveikatos stovio kokio nors ligonio.

Ir ką aš žadu pasakyti apie nagus, tą daugumas daktariškų veikalų priima su pripažinimais čion paduotais.

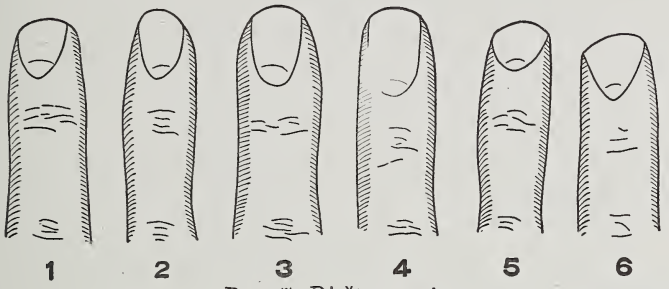

Pav. 7. Pirštų nagai.

Žinoma, šnekėdamas apie didumą nago, aš imu tą dalį nago, kuri eina nuo pradžios iki piršto pučkai; tolesnis augis yra paliekamas ypatos pamėgimui, kuris nieko neturi su rankažinyste, nors aš teisingai galiu tvirtinti, kad nagai užlaikomi trumpai vienvaliniu kramtymu, yra neapsirinkančiu ženklu nerviško, rupestingo, arzaus temperamento ir tankiai pasalaus budo; tuomi labiau, jei pirštų pučkos yra plačios. Ištikro, aš velyčiau kuo mažiausiai turėti ką nors bendro su tuo, kuris kramto savo nagus. Paprotys yra biaurus, puldantis ir tik laipsniu ar dviem augščiaus morfinomanijos.

Ilgi nagai yra ženklu sulyginamai silpno fiziško sudėjimo, ypatingai jei jie yra ploni.

Nagai ilgi, ploni, sulinkę ar (da blogiau) rievėti ar rinčiuoti — silpnus plaučius, palinkimą ant džiovos (žr. No. 3 ir 4, pav. 7.).

Ilgi, stori ir užlinkę — žiaurumą geidulingumą.

Vidutiniškai ilgi, bet platus ir mėlsvi — blogą cirkuliaciją kraujo; pavojų suirimo nervų.

Vidutiniškai ilgi, ploni ir trapus — ligas gerklės (No. 2).

Trumpi nagai.

Jie abelnai ženklina sumanumą, susivaldymą, aštrumą proto; jie yra nagais tikro reporterio ir advokato, visuomet pasirengusio su išjuokišku atsakymu; nagai išjuokiko.

Trumpi ir blyškus — Vyliugiškumą ir smurtumą (No. 1.).

Trumpi ir bukos iššiuros — ligą širdies (No. 5).

Trumpi ir platus su oda apaugusia toli — vaidingumą, valdoniškumą, maištuolį; meilė tvarkos nustumta iki galutinio krašto, ypač su plačioms pučkoms ir trumpu nykščiu.

Trumpi ir trikampiai išrodanti, apart to plokšti ir ploni — palinkimą ant paralyžiaus. (No. 6.)

Labai siauri ir užlinkę — nugarkaulio ligos laukiama.

Moteris su trumpais nagais ir žymiais krumpliais ant pirštų, bus typu abelnai vadinamu moteris-vyras, ir josios vyras, ištikro, turės buti labai nusižeminusiu, norėdamas turėti ramumą savo namuose. Kiekvienas iš pirmo pažiurėjimo gali matyti, kad tai yra priešingas typas moteriškų pirštų ir nagų.

Geras nagas turi buti baltas ir gamtiškai žvilgantis, skaidrus, ne visai plonas, truputį radastinis ir netrapus; ilgis normališkas. Toki nagai yra tų, kurie turi gerą upą, išsitobulinimą, teisingą gamtišką skonį ir taktą.

Ženklai ant nagų.

Kitados buvo neva mokslas, vadinamas Onychomantija (nagažinystė), arba spėjimas pagal

pirštų nagus, labai praktikuojamas burtininkų vidurinių amžių. Jis niekuomet nebuvo pamatuojamas ant tikrų mokslišku, savistovių patyrimų ir aš nereikalauju apie jį šnekėti daugiau, kaip užtėmyti praeinant. Battista Porta sakydavo, kad:

Juodi šlakai ženklina tužbą, imtynes, melancholiją teip ilgai, kol jie randasi.

Anot De Peruccio:

Žvaigždėtas baltas ženklas rodo tuščią garbinimą daigtų ar žmonių, kurie jam patinka, t. y. nereikalaujamą meilę ar atsidavimą.

Priešingai, balti ženklai ant nykščio nago parodo savitarpinį prisirišimą, kuomet

Juodi šlakai ant to paties nago pranašauja ydas ar net prasižengimus padarytus per pageidimą.

Ant nago smilio piršto — balta dėmė — pelną, — juoda dėmė -- pralaimę.

Ant didžiojo piršto nago, balta dėmė — garbę ir turtą; juoda dėmė — negarbę ateitėje.

Ant mažiulio piršto nago, balta dėmė, pasisekimą pirklystėje ir moksluose; juoda dėmė pralaimę.

Galiaus Melton'as, garsus Londono astrologas septinto šimtmečio, rašo:

„Turėti mėlynus šlakus ant nagų savo pirštų, yra dideliu ženklu mirties." Šitas patvirtina nuomonę, išsiplatinusią tose dienose, kad gelsvas delnas yra pranešėju nelaimės, fiziškos ar dvasiškos.

Bet tas viskas, atkartoju, neturi buti laikoma už tikrą; vienok skaitytojas gali patėmyti apie save ir daryti savo paties išnešimus iš to, ką jis mato.

Dabar aš ateinu prie nykščio.

Skyrius V.

Nykštys ir jo Paslaptys.

Chiniečiai, kurie yra ankštais prisirišēliais s-noviškos rankažinystēs, ne moksliškos, bet as-

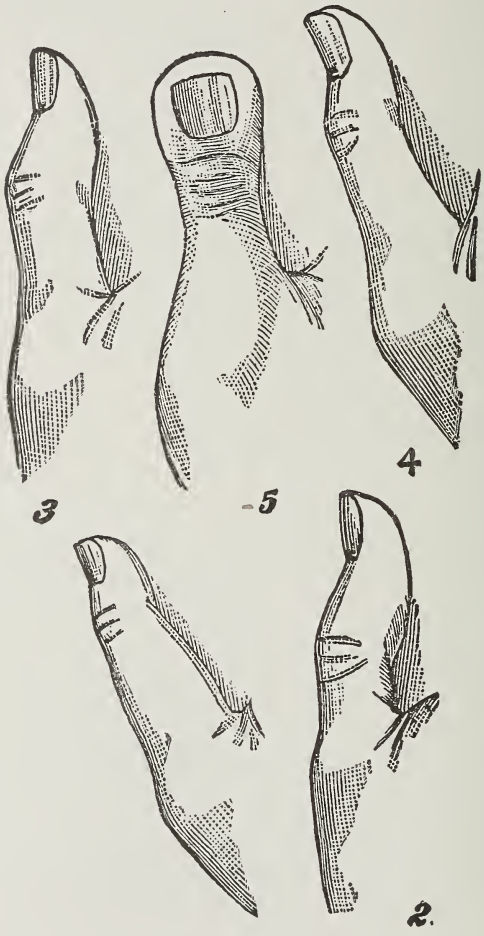

Pav. 8. Yvairus nykščiai.

trologiškos, turi budą spėjimo tyrinėdami likusią atspaudą nykščio obuolio, įspausto į šmotą minkšto vaško. Bemoksliai senovės karžygiai mėgdavo vartoti tokius ženklus ant pergamininių dokumentų, ant kurių reikėjo jiems pasirašyti. Abi buitys parodo, kaip visuotinai yra tikima, jog nėra dviejų nykščių, kurių atspaudos butų visiškai vienokios. Teip pat nėra dviejų rankų, kurių išveizda ir brukšniai butų vienoki. Nykštys kalba už visą sąnarį. Kaip d'Arpentigny rašo: ,,Augštesnis gyvulys yra parodytas rankoje, bet žmogus nykštyje."

Butų darkymu vietos dėl manęs gilintis toliaus į nepaprastą vertę ir įdėmumą nykščio jo fiziškoje ir etnologiškoje atžvalgoje.

Galėčiau aš dauginti dešimtimis istoriškas datas, kurios rinktųsi apie šitą mažą nuodalį sąnario, smulkmenas tikybiškas ir svietiškas augščiausio galimo žingeidumo. Bet aš pasiėmiau apleisti tą, kas yra nereikalingu ir ganėdintis tiktai reikalingu; teip pradėsime tyrinėti.

1. Nykštys kaipo visas.
2. Pirmas (naguotas) pirštkaulis nykščio.
3. Antras pirštkaulis.

Kadangi trečias pirštkaulis, tankiausiai, ar geriaus pasakius, visuomet vadinamas krantu Veneros, rankažinystėje yra priskaitomas prie rankos delno, kurio nuodugnį tyrinėjimą atidėsime iki VII skyriaus, kuris bus pašvęstas krantams.

Nykštys kaipo visas.

Savininkas didelio nykščio yra pasitikintis ant savęs, sunkus perkalbėti, tankiai despotiškas; jis yra valdomas galvos, ne širdies. Jei, apart to, pirštų pučkos yra bukos ir plačios, ir sunariai

krumplėti, tai jis myli grynus mokslus ir paimtus iš jų užsiėmimus — inžinierystą, architekturą, mokinimą augštesnės matematikos.

Savininkas mažo nykščio bus lengvai perkalbamas; valdomas širdies, ne proto; vyras ar moteris idėjų, bet ne veikmės, jei drauge su juomi pirštai lygus, koniški ar smaili, tai artistiškas ir poėtiškas genijus bus augštai išsilankstęs, nors tas gali neįvykti kokiame nors užbaigtame darbe.

Lankstus nykštys, t. y. lengvai linkstantis atgal, ženklina perdėjimą visame kame — pinigiškuose dalykuose, mąstyse, projektuose; prisitaikymą prie visokių padėjimų ir aplinkybių.

Stamantrus nykštys, linkstantis atgal labai mažai, arba visai ne, yra ženklu tandumo, atsargumo slaptingumo, jausmo teisingumo, turtingumo sveiko proto; bet mažai jausmo ir noro aprubežiuoti savo pasielgimus su savo šeimyna ir žmonėmis, iš kurių gali pasinaudoti.

Pirmas pirštkaulis nykščio.

Jis perstato pajiegą valios, užsitikėjimą ant savęs, valdonišką dvasią. Pagal jo ilgį augščiaus minėti pobudžiai yra maž-daug pažymus.

Perilgas — energija iškilusi iki despotizmo.

Trumpas — energija yra išlaikančio budo.

Labai trumpas — silpnumas valios, išeinantis į neatsargumą, neatbolnumą, chronišką nedrąsą (1).

Ilgas su bukais pirštais — valia valdoma teisingumo meilės; tas pats minkštoje rankoje — pajiega valios vartojama tiktai priepuolyje ir išgąstyje, kadangi minkšta ranka reiškia tinginystą (2).

Vidutinio ilgumo ir platus — tvirtumas, bet jei pirštų pučkos yra bukos, tai tąsyk jis reiškia tvirtumą sprendimo.

Labai ilgas ir platus, aršiausias simptomas iš visų — nesuvaldomas temperamentas, žiaurus pajautimai. Viens iš pobudžių žmogžudos, plėšiko, žiauruno ir brutališko tėvo. Šitos žymės gali buti sušvelnintos į gerą ar blogą, bet kaslink manęs, tai aš visuomet juos radau tokiais pačiais, ir velyčiau išvengti visokio susinešimo su vyru ar moteria, turinčiais tokį pasakingą pirštkaulį. Kartais jo išžiura yra beveik buožėta; šitas padidina visus netikusius ženklus augščiau išskaitytus. (5).

Antras pirštkaulis nykščio.

Jis perstato logiką, protaujančią pajiegą, sprendimą. Prietaikmėje jo ilgio viršuj minėti pobudžiai yra daugiaus ar mažiaus pažymus.

Pilnas ir gramėzdiškas pirštkaulis — mažesnį išsivystymą protiškos, logiškos pajiegos; žemesnį laipsnį smegenų.

Persmaugtas pirštkaulis, su viduriu mažumą išgaubtu — puikų protą, smurtų, aštrų ir gilų.

Sujungimas dviejų pirštkaulių persistato dviejose išžiurose:

1. Su ilgu antru pirštkauliu ir trumpu pirmu mes turime kalbėtojus ir išvedžiotojus, kurie padaro mažai ką daugiau už labai gudrų darodymą tau, kad jie kuone visuomet yra teisus; jie yra didžiaisiais padirbtojais priešgynybių; kituose atsitikimuose jie protauja gana teisingai, bet neįstengia išvesti (4).

2. Priešingas susidėjimas: pirmas ilgas, antras trumpas, reiškia žmones, kurie veikia be priderančio apsvarstymo, arba kurie negali teisingai

apsvarstyti padėjimo ir be paisijimo pasiduoda rizikoms; jie veikia ant greito ir paskui gailauja (3).

Užbaigdamas šitą peržvalgą nykščio, aš privesiu keletą patyrimų tulos moksliškos kaipo ir istoriškos vertės; jie suteikia principus, kuriuos aš tik ką išguldžiau:

Galileo, Descartes, Newton, Leibnitz, turėjo labai didelius nykščius; Voltaire'o teipgi buvo didelis; pirmas pirštkaulis prancuziško karaliaus kankintinio, silpno, blaškaus Liudviko XVI, buvo labai mažas. Iš kitos pusės, krėtinai ir kiti idiotai turi tik mažai išlankstytus nykščius. Yra teipgi patėmyta pas idiotus, kad kolei spinduliai proto, per atsakantį užlaikymą, yra iš jų ištraukti, tolei jie laiko savo rankas užgniaužtas su pirštais viršuj nykščio; prietaikmėje didėjimo jų proto nykščiai išeina iš savo slaptynės ir, rankai susigniaužus, nykščiai pasilieka lauke.

Skyrius VI.

Primityviška Ranka — Moteriška Ranka — Žmogžudiška Ranka.

Primityviška ranka, kurios paveikslėlis čion yra paduotas (pav. 9), yra ranka abelnai sutinkama prie darbo darbininkų žemesnio laipsnio, neišsilavinusių darbininkų, kuriems nėra lemta pasikelti augščiaus jų žemo padėjimo. Aš aprašysiu ją rankažinystiškai, kadangi tas patarnaus skaitytojui geru pavyzdžiu dėl jo paties systematiškų tardymų.

1. Delnas labai didelis, storas ir kietas. Po tuomi aš nesuprantu sukietėjusį nuo teisingo darbo; primityvišką ranką gali mirkinti per dvidešimts keturias valandas be atlaidos, trindamas ją

geriausiais muilais, ir taisyti kiek nori, ji vis pasiliks kieta, nors nebus daugiaus ragėta ar purvina.

2. Pirštai stori, trumpi, nelankstus. Prastuoliški pamėgiai; neišlavinti jausmai; geidulingumas, ne meilė.

3. Bukos, ar geriaus apskričios pučkos be pažymaus pobudžio; be idėjų, vargiai kokia mąstis, iškiriant rupestį apie kasdieninę duoną, ar kasdieninį gėrymą.

4. Nykštys trumpas, nežymus, mažumą atsilošęs į užpakalį; šitas budas yra ypatingai nelaimingas, bemislis ir lengvai perkalbamas. Yra teipgi parodyta daug smarkumo priplotame pirmutiniame pirštkaulyje nykščio. Jo energija visa pakantrinė; instinktai jo iki laipsniui yra primityviški.

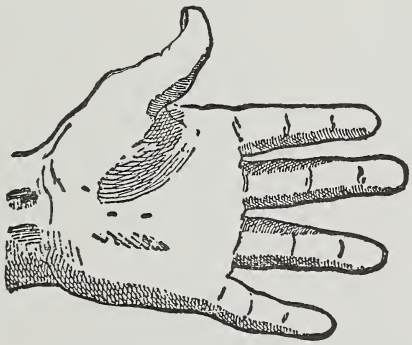

Pav. 9. Primityviška ranka.

Čion mes turime ranką laukinio. Ant nelaimės, toji ranka ne tik yra laukinio žmogaus Afrikos, bet ir nelaimingo, bemokslio baltojo vergo musų pačių šalies, kurio gyvastis yra tolydžio dilinama ir kuriam karčiama yra vienintėlis rojus

apregėje. Ir mums pasilieka vienas tik susiraminimas, apsvarstant šitą jo liuduną padėjimą, kad jis širdyje nėra ištvirkęs ir gali buti perkalbėtas ant gero kuone teip lengvai, kaip ir ant blogo. Jeigu ne tas, tai musų parsigyrusi civilizacija neištvertų nė dienos.

Užbaigdamas savo apymingą tardymą taiklių rankažinystės, rodosi nieko geresnio negaliu padaryti, kaip paduoti savo skaitytojams du typus rankų, kuriuos mes galime skaityti už du išdriekius tobulumo ir ištvirkimo — butent Ranką Moteries ir Ranką Žmogžudžio. Ir po

Moteries Ranka

aš nesuprantu rankos moteries genijaus, ar net moteries nepaprasto grażumo liemens ar veido, aš suprantu ranką paprastos moters, moteriškos moters, motinos, mylėtinės, dukters; moters namų, su josios meile, josios kantra, josios dievišku pasišventimu, kaipo ir josios vaizdyne visuomet gyva, su josios stoka logikos, su josios staigia sumone, užstojančia ramų, blaivą protavimą, su josios užgaidomis ir neišaiškinamais pamėgiais ir nemėgiais. Šitos moteries rankos čion yra paveikslas (pav. 10); perskaitykime ją drauge rankažinystiškai; savo yvairybėse mažose ir svarbiose ji pasako sekančią pasaką:

Pirm visko reikia užtėmyti, kad pučkos šitų pirštų nėra nė plačios, nė bukos; jos matomai priklauso prie koniškojo typo, nors nelabai pažymaus. Taigi skyriuje III aš pasakiau, kad savininkai tokių pirštų yra valdomi greičiaus jausmų kaip apsvarstymo; jie yra linkę mylėti grażius daigtus; jie greitai pereina nuo augščiausio laipto smagumo į žemiausią gelmę nusiminimo; jie

reikalauja savo gyvenime sujudinimo ir — ant nelaimės — nevisuomet jie yra tvirti.

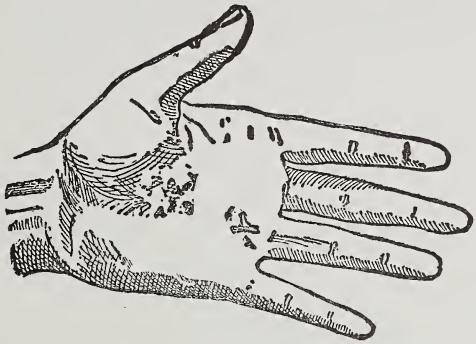

Pav. 10. Moteriška ranka.

Antru patėmyjimu yra tas, kad ant šitos rankos nėra jokių krumplių. Ypatingai pirmasis sunarys yra visiškai lygus, reikšdamas, kaip žinome, stoką logikos, filozofiško palinkimo proto. Antras sunarys paprastai buna mažumą krumplėtas, ženklas tvarkos medegiškuose dalykuose. Šitas aiškiaus yra matomu pas typišką šeimyninkę, negu pas tą, kuriai tikros tvirtos laimės yra daugiau suteikiama, kaip kokiam nors kitam sutvėrimui ant žemės.

Trečias patėmyjimas atsineša prie nykščio: Jis abelnai yra didokas pas Amerikos moteris, kurioms yra leista didesnė valnybė josios susinešimuose su vyrais; tas reiškia, kad ji iš prigimimo yra protinga ir atsargi dalykuose širdies; kitais žodžiais pasakius, kad ji savo jausmus laiko valdžioje gerai nusvertos valios.

Mažas nykštys butų pražutingas moteriai, kurios brukšniai pakaltintų šitą palinkimą ant per didelės koketerijos, besaikinio užvydumo ir neištikimų nervų. Draugijos skaistuo-

lės, nesmagu pasakyti, labai tankiai yra su mažyčiais nykščiais. Jos, kaipo tikslas, yra labai patraukiančios, bet labai atmainingos ir mėgsta eiti labai arti ugnies, kuri kartais degina.

Trumpanykštės moterys neužlaiko paslapčių, nedalaiko savo žodžio ir nėra per daug sanžiniškos, kalbėdamos užsidegime.

Pirštai yvairių pavidalų ir typų — „klaidunais" aš juos vadinu — yra tankiai randami drauge su trumpais nykščiais; suglausti jie turi didelius plyšius praleidimui šviesos, ženklas niekuomi neužganėdinamo žingeidumo.

Didžianykštės moterys yra biskį pavalnesnės supratime, bet podraug gudrios ir apsiskaitančios. Jos laiko ženybą už apyvartos dalyką, ne jausmų; jos yra sveiko proto iš visų pusių; kartais jos susirupina be reikalo, yra valdoniškos dvasios, net garsaus balso ir vyriškos; vienok ant jų gali pasitikėti.

Nuo šito smagiausio dalyko pereisime ant aprašymo

Žmogžudžio Rankos.

Aš, žinoma, suprantu brutališką, kraujagodų žmogžudį, kuris vargiai pasirengia ant savo piktadarystės, bet atlieka ją užsidegime kuone nepergalimo žiaurumo. Jo ranka yra ankštai rišama prie primityviškojo typo, ir jo pobudžiai gali buti skaitomi šiteip (pav. 11):

1. Storas, sunkus delnas, rausvo dažo ir platesnis kaip paprastai.

2. Trumpas, gramėzdiškas, pirštai nelankstus.

3. Nepažymėtinos pučkos.

4. Nesiranda jokių krumplių, nors kartais antras sunarys gali buti gramėzdiškas ir storas.

5. Nagai platus, stori, vidutinio ilgio, bet rausvo dažo.

6. Nykštys su buožėtu pirmu pirštkauliu ir antru pirštkauliu nepažymum.

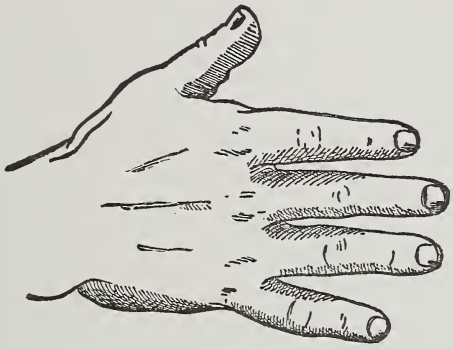

Pav. 11. Žmogžudžio ranka.

Šituos yvairius patėmyjimus aš padariau pats ant rankos Tropmann'o, kuris viens išmušė šeimyną iš septynių ypatų, visus su puse adynos, Pantin'e, netoli Paryžiaus; Dumolard'o, Lyono žmogžudžio, kuris nužudė nežinia kiek nelaimingų tarnaičių; Avinain'o, paryžinio mėsininko, kuris užmušė ir sukapojo į šmotus kelias užsitikėjusias aukas, ir keleto kitų biauriai atsižymėjusių piktadarių.

Tai yra typiška ranka girtuoklinio žiauruno žemesnėsės luomos; retai ji yra užtinkama terp apšviestų žmonių, gal su negeresne širdžia, bet buklesni užganėdinime savo žmogžudiškų pajautimų.

Su ištyrinėjimu šitų išdriekių saldaus, patogaus, moteriško ir nožmaus žvėries užkampių, aš baigiu savo rankažinystiškus patėmijimus; pirmagi pasiėmimo smulkmeniško aprašymo Brukšnių,

aš trumpai apsistosiu ant išskaitymo rankos krantų.

Skyrius VII.

Rankos krantai.

Skaitytojas man pripažins, kad aš lygšiol sanžiniškai laikiausi prižadėjimo nemaišyti mokslišku gvildenimų su savo nurodymais buičių. Tos pačios vagos aš laikysiuosi pasiekęs krantus, šitas iškilas daugiaus ar mažiaus pasikėlusias, kurios yra matomos ties įsoda kiekvieno piršto ir kurių labai retai nebuna. Labai daug galima butų pasakyti apie ankštą giminystę terp šitų krantų, laikomų už nervų centrus ir kitų rezervoarų nerviškos pajiegos: smegenų ir nugaros. Bet tas yra teorija, aš gi nuo pradžios pasiėmiau laikytis nuošaliai nuo visokių teorijų; taigi pradėsime tyrinėti be tolesnės apkalbos čion patilpusį paveikslėlį (pav. 12), ir skaityti ant jų randamus vertus ženklus:

Krantai abelnai.

1. Krantas Jupiterio (žemiau smilio).
2. Krantas Saturno (žemiau didžiojo piršto).
3. Krantas Saulės (žemiau žiedinio piršto).
4. Krantas Merkuro (žemiau mažiulio piršto).
5. Krantas Veneros (ant trečio pirštkaulio nykščio).
6. Krantas Mėnulio (palei pakalą terp ryšelio ir Brukšnio Galvos).
7. Dvigubas krantas Marso (vienas terp kranto Merkuro ir kranto Mėnulio, vadinamas viršutiniu krantu Marso ir kitas biskį žemiau kranto Jupiterio, vadinamas žemutiniu krantu Marso.).

Tyrinėjant ranką, pabaigus chirognomiškus (rankvaizdiškus) patėmyjimus, kuriems aš pašvenčiau keturis skyrius ir daug ankšto tardymo,

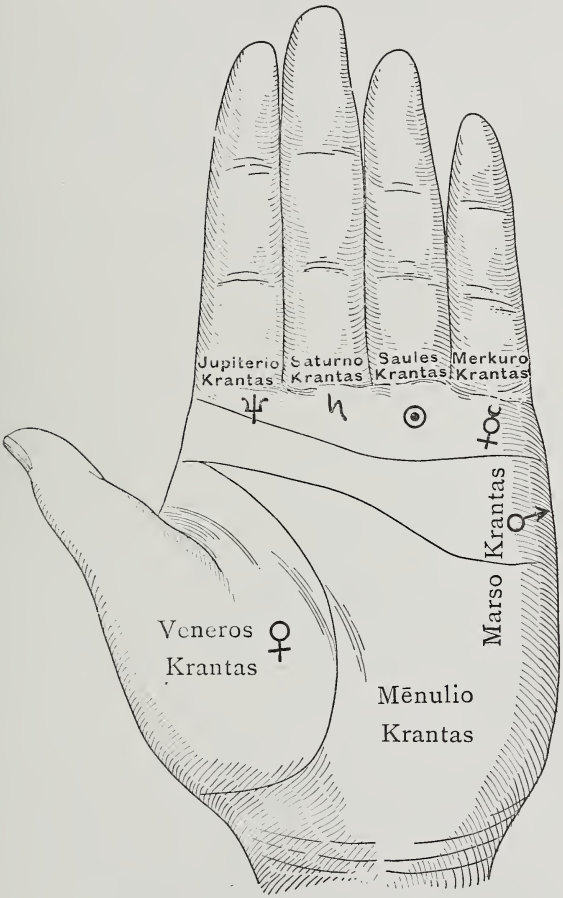

Pav. 12. Rankos krantai.

reikia atkreipti atydą ant krantų, kurių vardai ir vieta parodyta ant pav. 12.

Jei ranka parodo visišką nebuvimą krantų, t. y. jei vieta ties įsodomis pirštų yra vienodai užimta lygumos, ar net įdubimo, tai ženklina, kad ypatos gyvenimas yra grynai negatyviškas, gal but dėlto, kad jis ar ji niekuomet neturėjo progos išdirbti kokį nors ypatingą pobudį.

Jei krantai visi yra, bet lygus, ar netoli to, tai reiškia pageidautiniausį vienlydumą buvio, ranką ramumo ir ištekliaus.

Bet šitiedu atsitikimai, aprašyti augščiau, yra labai reti. Vietoje to, net ir paviršutinis kamantinėjimas rankos parodo vieną ar daugiau krantų aiškiai prasikišusių, paprastai vieną augštesnį už kitus, tas suteiks raktą pobudžiui ir palinkimui kvočiamos ypatos.

Antras prasikišęs krantas padaris kitą branginamą gaivalą tyrinėjimo. Toliaus aš parodysiu, kaip šitos kombinacijos, kurių ant skaičiaus yra dvidešimts viena (jei ganėdinsimėsi jungti ne po daugiau, kaip du prasikišusius krantus) paskaido typus pobudžio ir palinkimo įdėmiausiu ir tikriausiu budu.

Krantai tankiai nesiranda tikrai tose vietose, kur jie privalo buti, t. y. ties įsoda kiekvieno piršto — bet nušliję į šaligrečius krantus. Prasmė šito bus paduota apkalbant kožną krantą atskirai.

Tankiai yra sakoma, rodosi labai teisingai, kad krantai ant rankos gali buti skaitomi už tolygius savo apreiškimuose prasikišimams ant žmogaus kaukolės, tyrinėjamos ir aiškinamos frenologų. Susirišimas — nors įstabus, bet tikras — ištikro yra, ir manding ne iš kelio bus praeinant paminėti.

Dar vienas dalykas pirma mus atsidavimo atskiram tardymui kiekvieno kranto. Brukšniai — pirminiai, ar antriniai, ar plaukēti — kurie perkerta krantus, atkeičia žymiai, ar visiškai reikšmę šitų krantų. Tas bus išaiškinta pilnai savo laike. Čion aš atkreipiu skaitytojo atydą vien dėl tolesnio patvirtinimo, idant tikras, teisingas ir sanžiniškas rankažinys niekuomet neužmirštų tvirto principo, jog nė vienas pavienys patėmyjimas neturi tikros absoliutiškos vertės. Tas buvo teip su delnu, pirštų pučkomis, krumpliais, nagais, nykščiu; tas yra teip lygiai tiesa su krantais. Dabar pradėsime tyrinėti

1. Krantą Jupiterio

ties įsoda smilio piršto.

Jojo nebuvimas ženklina stoką guodojimo savęs, mylėjimo dievystės, tėvų ir senatvės. Tikras ženklas žemų, vulgariškų pajautimų.

Jo normališkas prasikišimas — vertingą ambiciją, teisingą puikumą, religišką tikėjimą, mylėjimą gamtos. Nedidelį gal išdidumą ir nenorą užvesti naują pažintį. Teipgi tankiai perdėtą užsitikėjimą ant savęs ir mėgimą saldlieżuvystės. Savininkai tokio gerai išsivysčiusio kranto abelnai yra sveiki, gražus ir gana mylimi. Jie apsiveda anksti ir gerai. Delnas turi buti kietas ir lankstus ir pirmas pirštkaulis nykščio truputį ilgesnis už antrąjį.

Normališkas su gerai išsivysčiusiu didžiuoju pirštu — ženklai labai laimingo ir pasekmingo gyvenimo.

Jo per didelis sudužėjimas parodo biaurumą, valdonišką dvasią, nepaprastą mėgimą išsikėlimo ir parodingų smagumų; šale to saumylystė pasie-

kia galutinį laipsnį kerštingumo ir kriminališko užvydumo. Čion mes turime netikrą puikumą, nepaprastą tuštumą, valdantį ypatos gyvenimą.

Šitas perviršis su smailoms pučkoms pirštų — prieštaringumą.

Šitas perviršis su bukoms pučkoms — systematišką tironybę.

Šitas perviršis su ilgais pirštais ir lygiais sunariais — mylėjimą liuono; ranka išlaiduno.

Jei jisai pašlijęs į krantą Saturno, vietoje buti tiesiog žemiau smilio piršto — palinkimą ant rimtų ginčų, teologišků, kliasišků ar matematišků; temperamentas išdidus ir šmurknas.

Sudėjus su vienu iš kitų krantų mes rasime, kad:

1. Prasikišę krantai Jupiterio ir Saturno ženklina puikią laimę gyvenime.

2. Krantai Jupiterio ir Saulės — Lėmimas turtų ir gero vardo.

3. Krantai Jupiterio ir Merkuro drauge, meilę tikrų mokslų; jie teipgi yra randami pas poētus ir, keista pasakyti, pas pasekmingus daktarus; bet šitas pats susidėjimas su blogais brukšniais ženklina tuštumą, saumylystę, šelmystę ir nemorališkumą,

4. Krantai Jupiterio ir Veneros drauge — smagų, draugišką palinkimą, teisingą, gryną meilę, širdingumą, atvirumą, besaumylišką atsidavimą moterims.

5. Krantai Jupiterio ir Mēnulio — blaivą, teisų, lētai teisingą palinkimą.

6. Krantai Jupiterio ir Marso — pasitikėjimą ant savęs, narsumą, sugiebumą kariumeniško vadovo.

2. Krantas Saturno.

Nebuvimas — augališką buvimą, nepažymų gyvenimą.

Normališkai prasikišęs yra ženklu priepuoliško gaivalo ypatos gyvenime. Kas tik susirišęs su Saturnu, pirštas, krantas ar brukšnis (teipgi vadinamas Brukšnis Likimo ar Brukšnis Laimikio) turi buti laikoma kaipo ženklas didžiausios svarbos skaityme rankos. Jis perstato galbut vienintėlį gaivalą, prieš kurį pajiega valios, vedama sanžinės ar logikos, tankiai yra be pajiegos. Jis tesingai perstato graikų ,,Ananke'ą", lotynų ,,Sors'ą", muzulmonų ,,Kismet'ą".

Krantas Saturno nenormališkai išsivystęs, parodo, tad, jauslingumą, tankiai ligustumą, mylėjimą vienystės ir nemėgimą atsiduoti rizikai. Jo savininkai retai apsiveda, daro mažai pažinčių, atsiduoda užsiėmimams labai vienodo budo, ypatingai žemdirbystei. Jie nėra tikinčiais į religiškas sektas, yra gimę protmyliais ir myli tiktai rimtą literaturą ir liudną muziką. Jie visuomet turi ilgus pirštus su sunariais pirmų pirštkaulių krumplėtais — pirštai ir krumplys galvočiaus.

Per didelis krantas Saturno — labai retai užtinkamas — ženklina prieaugį tik ką išskaitytų blogų ženklų iki laipsniui pavojaus; teipgi vienvalinę išgąstį ir baimę mirties ir keistą žingeidavimą apie patžudystę. Tai yra vienas iš ženklų ateinančios beprotystės.

Jei krantas Saturno yra pašlijęs į krantą Saulės, tai rodo, kad likimo kova su pasekme gali buti vedama.

Dvigubas susidėjimas šito kranto su vienu iš kitų krantų turi buti skaitoma šiteip:

7. Krantai Saturno ir Saulės — ant rankos

su gerais brukšniais — gerą širdį, gerą skonį, jausmą guodonės; ant rankos su plogais brukšniais — blogą skonį, menką smegenų pajiegą, melancholiją, hysteriją.

8. Krantai Saturno ir Merkuro — ant rankos su gerais brukšniais — laimę, troškimą žinios, mylėjimą mokslų, ypač medicinos; ranka tyrinėtojų senovybės ir amatoriškų mokslinčių.

9. Krantai Saturno ir Veneros — ant rankos su gerais brukšniais — tikrą mylėjimą nepažinybės mokslų, milaširdingumo, logikos, susivaldymo, nekalto mylėjimo atsižymėti. Ant rankos su blogais brukšniais — didelį užvydumą, saumylišką niekvertybę, neužganėdinamą žingeidumą.

10. Krantai Saturno ir Merkuro — didelį sugiebumą nepažinybės moksluose. Kai-kurie rankažiniai sako, kad ypatos su šitais dviem krantais lygiai prasikišusiais be išimties yra biaurus iš sudėjimo ir veido.

11. Krantai Saturno ir Marso — arzų temperamentą, barningumą, užpuoliškai valdonišką palinkimą, cynizmą, niekam nevertą budą ir papročius.

3. Krantas Saulės.

Nebuvimas, buką protą, grynai medegiškus instinktus, nepaisinimą ant dalykų dailos ir literaturos.

Mažai išsivystęs — mylėjimą grožio, bet neproduktyvišką gabumą šakose dailos, muzikos, literaturos.

Gerai išsivystęs ir normališkas — pasekmę, turtą ir garbę ateitėje per atsiekimus dailose, raštininkystėje, kalbininkystėje; užsitikėjimą ant savęs, meilingumą, fizišką gražumą, gabumą ant iš

radimų, gerą norą, atvirumą. Jo savininkai myli graznas, gražias religiškas ceremonijas; jis yra randamas ant rankų gabių vyrų ir moterų — meilių, bet negeidulingų — nelabai tvirtų ar išlaikančių savo meilėje ar draugiškume; nelaimingos savo ženybiniuose prietikiuose — kai-kurie yra daildariais, bet jų idealai yra per augštais. Šitas krantas buna drauge su bukoms pučkoms ir sunariais be krumplių, antras pirštkaulis nykščio yra ilgas.

Per didelis — nepaprastą tuštumą, troškimą saldliežuvystės; jo savininkai paiso, jeigu jie nėra gana branginami prastų žmonių; savo talentus, kurie iki laipsniui yra amatoriškais, jie laiko už puikiausius savoj eilėj, kokius tik svietas kada pažino; jie yra išlaidus, pilni užvydumo, žingeidumo, niekvertystės ir klaidingo protavimo; moterys, kurios jiems saldliežuvauja, nuveda juos į prapultį. Drauge su šituom krantu yra sukti pirštai, plačios pučkos, su ilgu pirštkauliu nykščio (atkaklumas) ir trumpu antru pirštkauliu (stoka logikos).

Susijungime kranto Saulės su kitais mes randame:

12. Krantai Saulės ir Merkuro lygiai išsivystę — tvirtumą, smurtumą, mylėjimą mokslišku tardymų, iškalbingumą.

13. Krantai Saulės ir Veneros — meilumą ir didelį norą įtikti.

14. Krantai Saulės ir Mėnulio — sveiką protą, sujungtą su sveiku pludimu vaizduvės ir su širdžia liuosa nuo sofizmų.

15. Krantai Saulės ir Marso — uolumą ir pakantrumą jieškonėse dailos; mylėjimą intelektuališkos teisybės, kuris eis net ant kančių.

4. Krantas Merkuro.

Nebuvimas — visiškas nesugiebumas tikruose moksluose ar kokiose apyvartose, reikalaujančiose vienvalinių apskaitymų.

Normališkas — iškalbingumą, pirklišką sugiebumą, mėgimą tikrų mokslų ir pasisekimą jų tardyme, išmislinį gabumą, greitumą mislies ir veikmės, atsižymėjantį pamėgimą kelionių ir nepažinybės mokslų; su smailoms pučkoms — puikią kalbininkystę; su bukoms pučkoms — logišką protavimą; su plačioms pučkoms — tvirtumą argumentuose; su trumpais pirštais— trumpumą atsakymų; su ilgais pirštais — maniją ant smulkmenų,mėgimą anegdotų. Šitas krantas yra randamas ant rankos atleto, gero lošiko visto, sugiebaus advokato, kursai nesibaido sunkaus darbo. Jo savininkai yra linksmi, retai geidulingi, bet gali apsivesti gana anksti ir myli draugystę vaikų.

Pirmi sunariai pirštų abelnai yra krumplėti. Jei gana lygus ir nebrukšnėti, šitas krantas normališkai išaugęs, tai parodo vienodumą ir rįžtumą.

Per didelis — tikras nurodymas pasalumo, vyliaus, vagiško palinkimo ir prisipažinamos nežinystės. Jo savininkai praktikuoja nepažinybės mokslus už pinigus, kokius iš to gali padaryti; jie yra šiuleriais širdyje, nors kartais patys maž-daug prietaringi.

Jų rankos bus ilgos, pirštai susisukę, lengvai atlošiami į užpakalį; jų delnai bus minkšti ir pirmas pirštkaulis jų nykščio ilgas. Ar atkaklumas nebuna drauge su pasalumu?

Šlyjantis į krantą Saulės. Jei normališkai prasikišęs, yra geru ženklu, žadančiu iškalbumą ir mokslišką sugiebumą.

Šlyjantis į pakalą (išlaukinę dalį rankos), sugiebumą pirklystėje.

Drauge su kitu prasikišusiu krantu jis sako:

16. Krantai Merkuro ir Veneros — jei rankos brukšniai geri — dievotumą, švelnų pludimą kalbos, meilų palinkimą, meilę grožio; jei brukšniai yra blogi ir su iškreivotais pirštais ir pirmu pirštkauliu nykščio mažu — stoką ištvermės, atmainingumą, blogai nusvertą protą.

17. Krantai Merkuro ir Mėnulio — ant geros rankos — gabumą ant spekuliacijos ir sumaningumą moksliškuose dalykuose; ant blogos rankos, pasiutiškus sumislus, abelnai neteisingo budo, nors išmisliočiui nenaudingus.

18. Krantai Merkuro ir Mėnulio — randami ant rankos taktininko; smurtumas mislies; ant blogos rankos — netikėjimą į religiškus dalykus; mėgimą tuščių argumentų.

5. Krantas Veneros.

Nebuvimas — tikras ženklas šaltų jausmų, stoka opumo ir tik menkas žingeidavimas apsireiškimų gyvenimo, gamtos ir dailos.

Normališkas — gryna meilė, opumas, mielaširdystė, mylėjimas gražaus ir mėgimas nekaltų pasilinksminimų, mylėjimas šokių ir muzikos yra teipgi jo pobudžiais. Jis ypatingai yra moteriškas krantas, kaip krantas Jupiterio yra vyrišku krantu. Iš tiesų, vyrai su prasikišusiu krantu Veneros abelnai yra sumoterėję, tankiai labai dideliai, nors kiti yra poētais ir daildariais neparasto budo. Su per dideliu krantu Mėnulio jie gali buti be vertės dėl klaidžiojimų jo sergančios vaizduvės ir jausmų.

Su šituo krantu pilnai (bet ne perdaug) iškilusiu, drauge buna minkštt, riebi ranka su trumpais pirštais be krumplių; teipgi nykštys su pirmu pirštkauliu žemiaus vidutiniško.

Per didelis — tikras ženklas aržumo, tuštumo, išbiaurusios viliokystės, beširdiškos saumylystės ir per didelio pamylėjimo smagumų.

Susijungime su krantais mes randame:

19. Krantai Veneros ir Mėnulio — fantastiškus meiliškus dalykus, pabėgimus. Jei rankos brukšniai blogi — negamtiškus instinktus dalykuose širdies, nevienodumą.

20. Krantai Veneros ir Marso — geidulingumą, pavydumą, mylėjimą muzikos ir šokių parodo dar labiaus; mylėjimą greitų pergalių.

6. Krantas Ménulio.

Nebuvimas — stoką vaizduvės, nuovokos, mylėjimo intelektuališkų tardymų ar žaismių, išmislinio sugiebumo.

Normališkas — šitame dėste jis turi buti pilnesnis arti ryšelio, o ne savo augštutinėje dalyj netoli kranto Marso; jo pobudžiais yra sveika vaizduvė, padorumas, mylėjimas poėzijos, mysticizmo, keistos muzikos, kelionių. Jo savininkai retkarčiais turi dovaną pranašavimo, bet jie tankiai yra kankinami sapnų ir gali buti nusiminėliais; jie apsiveda nepaprastu budu; jie mažumą prietingus ant proto ne ant veikmės. Ant geros rankos šitie negeistini apsireiškimai yra neutralizuojami ir padaromi nekenkiančiais. Tokiu budu, trumpi, krumplėti pirštai yra priešveikliais, kaipogi ir pirmutinis pirštkaulis nykščio.

Normališkas su pilnumu pačiam viduryj — vidurių ar žarnų l gas.

Normališkas su pilnumu viršuje — skausmus viduriuose, sausgelą, slogas.

Per didelis — ligustumą vaizduvės; panorius; arzumą; liudnumą; prietaringumą; artymą beprotystę. Tankus galvoskaudžiai gali buti laukiami.

Neaugštas, bet siauras ir ilgas, nusitiesiantis kraštu rankos — pasidavingumą, mylėjimą medituoti, stoką pajiegos.

Susijungime su kožnu iš kitų krantų mes randame:

Krantai Mēnulio ir Marso — pamēgimą plaukyti, o jei ranka yra bloga — apsireiškiantis blogas pasielgimas.

(Kiti susijungimai yra randami skyriuose paskirtuose kitiems krantams.)

7. Krantai Marso.

Kaip aš pirma pasakiau, šitas krantas po teisybei dvigubas, t. y. didysis iškįlimas, žinomas po šituo vardu, randasi tiesiog tarpe kranto Merkuro ir kranto Mēnulio, kuomet antras Marsas — teip sakant priedas — randasi apačioje kranto Jupiterio. Aš dabar šneku tiktai apie krantą Marso augščiaus brukšnio Galvos (žr. Mapa Galvos).

Nebuvimas — tikras ženklas bailystos.

Normališkas — drąsa, susivaldymas, atvirumas. Su trumpu pirmutiniu pirštkauliu nykščio, beveik staigus išrodymas narsumo, garsi iškalba, kareiviškas drąsumas ir geras budas, biskį šiurkštus ir prastuoliškas, bet tiesiaširdis. Jo savininkai yra dideliai mylimi moterų ir buna patraukiami patogaus liemenio, juodakių ir juodplaukių moterų. Jų rankos yra paprastai kietos su plačiais pirštais ir mažu antru pirštkauliu nykščio.

Per didelis — žiaurumą, biaurumą, troškimą kraujo, geidulingumą brutališkiausio budo.

Apie susijungimus kranto Marso su kožnu kitu krantu, žiurėk po atskirais antrašais.

Dabartės, nuvalius lauką nuo daugelio to, kas išrodė neužimančiu ir smulkmenišku detaliuose, bet kas buvo absoliutišku svarbumu padėjimui pamato mano veikalo, aš leisiuosi drauge su skaitytoju į plačias rybas rankažinystės.

Skyrius VIII.

RANKAŽINYSTE.

PAMATINIAI BRUKŠNIAI — ŽENKLAI — MAŽESNI BRUKŠNIAI ANT KRANTŲ.

Ant abelnos mapos rankos, paduotos skyriuje II., aš aiškiai parodžiau vietą keturiolikos didelių brukšnių, kuriuos tyrinėjantis ranką gali sutikti. Aš teipgi padaviau jų vardus ir padalinau juos į pirminius ir antrinius sutikmėje su jų atnašia svarba prie skaitymo rankos. Šiame skyriuje VIII., pav. 13, paduodu išnaujo keturioliką brukšnių ir jų vardus, bet aš norėčiau juos biskį kitoniškiau padalinti, priskirdamas prie pirmos eilios septynių tuos brukšnius, kurie neatsitinka tik labai retai. Apart to, aš dadėsiu kitus vardus, kuriais jie tankiai yra vadinami svarbesniuose veikaluose rankažinystės.

Brukšniai tankiausiai randami ant rankos.

1. Brukšnis Gyvenimo, arba gyvastinis.
2. Brukšnis Širdies, arba stalinis.
3. Brukšnis Galvos, arba smegeninis.
4. Brukšnis Likimo, arba Brukšnis Laimės, arba Brukšnis Saturno.

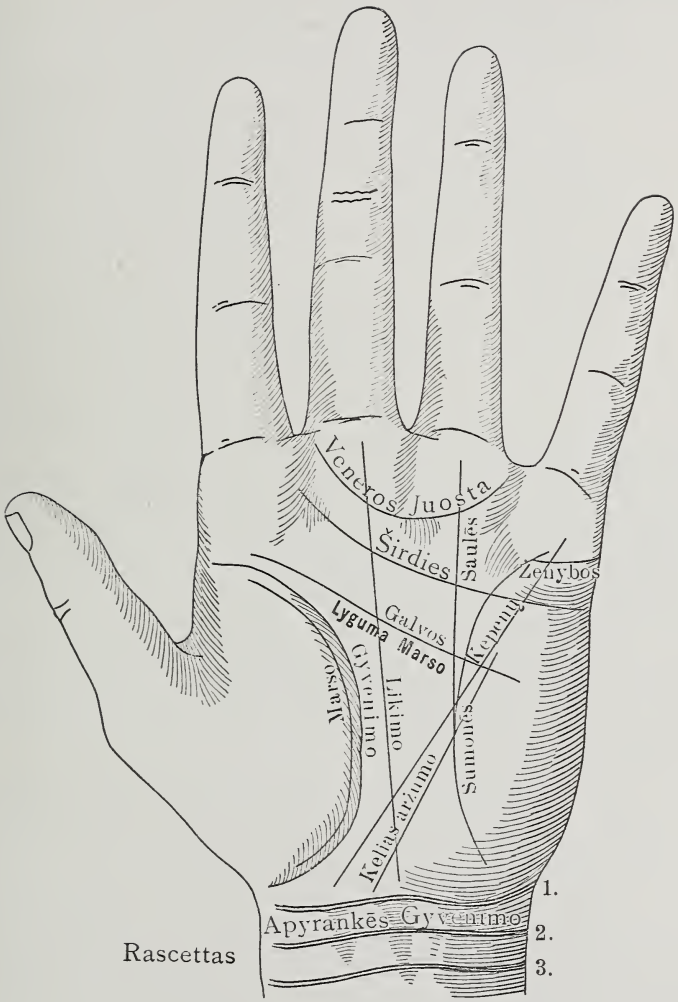

Pav. 13. **Keturiolika rankos brukšnių**

5. Brukšnis Saulės, arba Saulinis, Brukšnis Apollono, arbaBrukšnis Skaistumo.

6. Pirmoji Apyrankė ryšelio.

7. Antroji apyrankė ryšelio.

Prie antros eilios aš priskyriau:

1. Brukšnį Kepenų, arba Brukšnį Sveikatos.

2. Kelią Aržumo, arba Pieninį Kelią.

3. Juostą Veneros, arba Žiedą Saturno.

4. Brukšnį Marso, arba Dvynbrukšnį Brukšnio Gyvenimo.

5. Brukšnį Ženybos, arba Brukšnį Prisirišimo.

6. Trečią Apyrankę ryšelio.

7. Brukšnį Sumonės, arba Brukšnį Mėnulio.

Reikia įsidėti, kad aš niekuomet nevadinu brukšnio kitaip, kaip tik jo pirmu vardu.

Bet yra kiti brukšniai — teip yvairus pagal savo išmierius ir vietas ir teip retai randami, kad jiems nėra randama ypatingo vardo. Aš vienog dalinu juos į du didelius skyrius.

1. Brukšniai žymijanti krantus.

2. Brukšniai Įtekmės, prasidedanti nuo kranto Veneros ar bent nuo Brukšnio Gyvenimo. Jie teipgi yra vadinami (rodosi klaidingai) Brukšniais Tužbos.

3. Brukšniai Priepuolio, kai-kuriuose atsitikimuose vadinami teipgi Brukšniais Įtekmės, randami bile kur ant delno, bet nelypstanti kranto Veneros ar Brukšnio Gyvenimo.

Ketvirta kategorija, kuri šitame veikale turės dėl savęs visą skyrių, apima brukšnius pirštų ir nykščio, susidedančius iš brukšnių randamų ant trijų pirštkaulių pirštų ir dviejų (išlaukinių) pirštkaulių nykščio. Galiaus, apart brukšnių, yra apštis

ar tai lypstančių keturioliką svarbiųjų brukšnių, ar pažymėtų vienų sau ant delno ir pirštų bei nykščio pirštkaulių ir nesirišančių su jokiais kitais brukšniais. Iš šitų ženklų, aštuoni yra pripažinti už tankiaus randamus; jie yra:

1. Dėmės, ar šlakai (pav. 14-11).
2. Salos (pav. 14–12), retai gali buti jieškomos be brukšnių.
3. Ketvirtainiai (pav. 14-13).
4. Žvaigždės (pav. 14-14).
5. Kryžiai (pav. 14–15).
6 Skrituliai (pav. 14–16).
7. Trikampiai (pav. 14–17).
8. Braižlės (pav. 14–18).

Prie skaičiaus šitų ženklų aš galiu dadėti daugelį keistų pavidalų, kaip antai, planetinių ženklų, kuriuos aš pažymėjau ant mapos rankos (pav. 1), kaipo reiškiančius krantus senoviškuose rankažinystiškuose veikaluose. Kartais kitoki mystiški pavidalai yra randami ant delno, pirštų, ar nykščių. Toliaus aš padarysiu taikles, kurios daleis mums pasiekti, kuone be apsirikimo prasmę šitų, ant pažiuros, nepažymių ženklų.

Tas, ką aš dabar noriu tyrinėti, kaipo augštesnį budą pereigos nuo tyrinėjimo krantų ant tyrinėjimo brukšnių, yra padarytas įspudis ant kožno kranto.

1. Per apsireiškimą mažesnių nekliasifikuotų brukšnių.

2. Per jų pasižymėjimą kokiu nors iš augščiaus išskaitytų aštuonių ženklų, arba vienu iš planetinių ženklų.

Pirmutiniu principu brukšnių ant krantų yra tas, kad jie turi įtekmę lygią įtekmei iškilumo

1. Vilnėti Brukšniai.

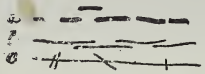

2. Sutrukę Brukšniai.

3. Dvynbrukšniai.

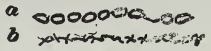

4. Retėžėti ar kilpuoti brukšniai.

5. Smulkbrušniai.

6. Šakėtas brukšnis.

7. Kutuotas brukšnis.

8. Augštyn einąs - 9. Žemyn einąs brukšnis.

10. Laiptinis brukšnis.

11. Dėmėtas brukšnis.

12. Sala.

13. Ketvirtainiai.

14. Žvaigždės.

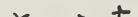

15. Kryžiai.

16. Skrituliai.

17. Trikampiai.

18. Braižės.

Pav. 14. Ženklai ir ypatingus brukšniai.

krantų. Kitais žodžiais sakant, vienas brukšnis ant vietos, ant kurios turėtų buti matomas krantas, bet jis neapsireiškia, turi buti skaitomas už jam lygų. Jei brukšnių bus trys ar daugiau, tai išeiga bus ta pati, kaip ir kad krantas butų per didelis savo išsivystyme.

Yra geistina, idant brukšniai butų žymėti išilgai, t. y. kaip pirštai eina, ne skersai, nes tokiame dėste jie gali perkirsti paprastuosius (didžiuosius) brukšnius, o tas yra labai negeistinu ženklu.

Dabartės imsime kiekvieną atskyrium. Ten, kur nebus minėta, tai brukšniai bus perpendikuliariški (puolanti tiesiok), ar žymėti išilgai.

Krantas Jupiterio.

Vienas brukšnis — pasisekimą.

Daug susimaišusių brukšnių — stropų, bet nepasekmingą veržimąsi prie laimės.

Maišyti brukšniai perkertanti viens kitą — palaidą dorumą.

Plaukėti (smulkbrukšnai) — žaizdą galvoje.

Dėmė — suirusį padėjimą, nužudymą turtų, ar gero vardo.

Kryžius — laimingą ženatvę.

Žvaigždė — ambiciją ir laimę pilnai užganėdintą.

Kryžius ir žvaigždė drauge — puikią ženatvę.

Ketvirtainis — blaivas protas vedantis ambiciją.

Skritulys — pasisekimą.

Trikampis — diplomatišką smurtumą, gerą politikierių.

Braižlės — valdymo dvasią, besaikinį tuštumą, prietaringumą.

Planetiniai ženklai ant šito kranto yra šiteip aiškinami.

Ženklas Jupiterio — padidinimą kranto gerų ypatybių.

Ženklas Saturno — atsargumą; mylėjimą nepažinybės mokslų.

Ženklas Saulės — iškalbumą ir mylėjimą gražių darbų.

Ženklas Merkuro — valdymo išgalę.

Ženklas Veneros — prakilnią, gilią ir tvirtą meilę.

Ženklas Mėnulio — ambiciją klaidinamą vaizduvės.

Ženklas Marso — kariumeniško vadovo genijų.

Krantas Saturno.

Vienas brukšnis — labai didelę laimę.

Daug brukšnių — juo daugiau brukšnių, juo mažesnis pasisekimas.

Keletas mažų brukšnių braižančių krantą koptomis linkmėje Jupiterio — laipsnišką kįlimą gyvenime prie viešos garbės.

Plaukėti skersiniai brukšniai — žaizdą ant kruties.

Dėmė — kai-kurias blogas galimastis, kurių budą galima susekti pagal brukšnį Galvos ar Likimo.

Kryžius — bergždumą; palinkimą apversti ant blogo nepažinybės mokslus.

Žvaigždė — labai netikęs ženklas, gresiantis ypatai kartuvėmis, papildžius žmogžudystę. (Turi buti patikrinta kur kitur).

Ketvirtainis — abelna prasarga nuo prażuties.

Ketvirtainis su raudonais šlakais kertėse — prasargą nuo ugnies.

Skritulys — geras ženklas retai randamas.

Trikampis — ypatingą gėbsnumą ant nepažinybės mokslų, pavojingai sunaudojamų, jei su šituo ženklu randama žvaigždė ant trečio pirštkaulio didžiojo piršto.

Braižlės — stoką laimės gyvenime.

Ženklas Saturno — didelį atsidavimą visokiems mystiškiems dalykams — religijai, filozofijai, nepažinybės mokslams ir tt.

Ženklas Jupiterio — norą pelnyti garbę per išradimus aprubėje filozofijos.

Ženklas Saulės — meilę dailiško gražumo gamtos ir puikią kalbą išreiškime savo mislių.

Ženklas Merkuro — gabumą ant augštesnės matematikos ir astronomijos. Puikus susidėjimas mokslinčiaus rankos.

Ženklas Veneros — mišinį ypatos geismo ir nusiminimo meilėje priešingos lyties.

Ženklas Marso — niršią dvasią ginčuose apie religiškus ar filozofiškus klausimus; randamas ant rankos senų laikų inkvizitoriaus ir persekiotojo.

Krantas Saulės.

Vienas gilus brukšnis — turtą ir garbę.

Du brukšniai — tikrą gabumą, bet prastą pasekmę.

Daug susimaišusių brukšnių — daildarišką palinkimą, trukdomą, ant nelaimės, mokslišku instinktų; įkvėpimas sulaikomas ant pusiaukelės įvykimo.

Plaukėti skersiniai brukšniai — žaizdą ant bile kurios rankos.

Dėmė — pavojų nužudymo vardo ir stovio draugijoje.

Kryžius su brukšniu Saulės — laimę ateitėje.

Kryžius be brukšnio Saulės — daildariškas klaidas, sudarkančias pasisekimą.

Zvaigždė su brukšniu Saulės — didelę garbę per sugiebumą ir sunkų darbą.

Žvaigždė su brukšniu Saulės ir keletu brukšnių ant kranto — užtikrinamus turtus.

Žvaigždė be brukšnio Saulės — garbę po daugelio bandymų; turtai ateina per vėlai, kad suteikti laimę.

Ketvirtainis — apyvartinis gabumas, apsaugojantis dailių nuo išnaudojimo.

Skritulys — didelė garbė.

Trikampis — mokslas gelbstantis dailai prie pasisekimo.

Braižlės — kuone beprotiškas tuštumas, kartais pasiekiantis tikrą liunatiškumą; labai mažas talentas dešimteriopai paties padidintas.

Ženklas Saulės — daildariškas gabumas padidintas ir atnešantis turtus ir garbę jo savininkui.

Ženklas Saturno — palinkimą į viršprigimtiškumą išreiškime daildariško sugiebumo. Ant blogos rankos — sudarkymą gabumo linkmėje nepažinybės mokslų.

Ženklas Jupiterio — iškalbą visuomeniškuose reikaluose.

Ženklas Merkuro — pagarsėjimą per iškalbumą; ant blogos rankos — smurtaus padirbėjo pobudžius.

Ženklas Veneros — ideališkumą meilėje poezijos ir dailos. Ant blogos rankos — sudarkymą talento apversto ant pasiekimo blogų mierių.

Ženklas Mėnulio — prieaugis, tankiai perviršis vaizdinimo daildariškame ar literatiškame veikale; kartais iki laipsniui nesirišimo.

Ženklas Marso — retkarčiais randamas ant rankos teplioriaus, ar raštininko, kariumeniškų yratų.

Krantas Merkuro.

Vienas brukšnis — netikėtą gerą pinigišką laimę.

Vienas skersinis brukšnis, einantis linkui kranto Saulės — neva mokslas nepažinybės, vartojamas su vienintėliu mieriu padaryti aukas iš kvailų lengvatikių.

Vienas skersinis brukšnis su sala ant savęs, perkertantis brukšnį Saulės — blogą neužpelnytą laimę.

Daugelis maišytų brukšnių — smurtumą; mokslišką gabumą.

Keli maišyti brukšniai, pasiekianti net brukšnį širdies — duosnumą išdavime pinigų.

Keli brukšniai ir prie tam didokas krantas Mėnulio — gabumą ant mokslų medicinos; kartais manymą, kad ypata yra apimta visų tų ligų, kurias ji tardo; vienog jie yra randami ant rankų daugumo daktarų.

Keli brukšniai ir prie tam didokas krantas Mėnulio ant moteriškos rankos — tikrai, kad ypata ištekės už daktaro.

Labai daug trumpų brukšnių ant moteriškos rankos — šnekumą.

Plaukėti skersiniai brukšniai — žaizdas ant blauzdų.

Čion išpuola paminėti apie buvimą brukšnių ant pakalos, tai yra, ant tos dalies išlaukinės pusės rankos, kuri eina pakrante Merkuro (žr. Rankos Mapa). Labai yra svarbu nesumaišyti šitų brukšnių ant pakalos su brukšniais ant šalygre-

čio kranto. Jie pilnai bus apšnekėti skyriuje apie brukšnį Ženybos.

Grįžtant prie kranto Merkuro reikia pasakyti reikšmę yvairių ženklų ant jo esančių.

Dėmė — nenusidavimą pirklystėje.

Kryžius — palinkimą ant vagystės.

Žvaigždė — tolydinį neteisingumą.

Ketvirtainis — išlikimą nuosunkių pinigiškų pralaimių.

Skritulys — baisią mirtį nuo vandens.

Trikampis — smurtumą politikoje.

Braižlės — ženklai staigios mirties per kokį vagišką užmonį iš ypatos pusės.

Ženklas Merkuro padidina geras ar blogas puses šeip parodytas ant kranto.

Ženklas Jupiterio — garbę ir galybę atsiektą per mokslą ar iškalbumą. Blogoje rankoje, nuduotą išdidumą vedantį prie vagystos.

Ženklas Saturno — talentą su priemaišču rimtumo. Blogoje rankoje nepažinybės mokslai yra apverčiami ant blogų mierių, ypatingai ant apgavystos.

Ženklas Saulės — gabumą ant astronomijos ir gamtiškos filozofijos. Ant blogos rankos sugiebumą dailoje ir literaturoje sunaudojamą ant begėdiškų mierių ir apiplėšimo žmonių ant jų sunkiai uždirbtų pinigų.

Ženklas Veneros — išmintingą meilę, kuri paiso apie ateitę abiejų pusių. Ant blogos rankos paperkamą, niekišką meilę.

Ženklas Mėnulio — pasiutišką, išmislinėjantį palinkimą, kuris suvyls jį patį ir jo draugus ar bendraveikius.

Ženklas Marso — žiaurumas ir vagysta iš vieno; plėšikų pobudis, žinoma, ant blogos rankos.

Krantas Veneros.

Du ar trys brukšniai — nedėkingumą.

Daug brukšnių tankiai perkertamų — geismingą palinkimą.

Šitie skaitlingi brukšniai ant plokščio, kieto kranto — tikras ženklas nusidėvėjusio paleistuvio.

Dėmė — Kokia sunki liga sujungta su meiliškais reikalais.

Kryžius — viena ir liudnai pasibaigianti meilė.

Kryžius drauge su kryžiumi ant kranto Jupiterio — laimingus meiliškus reikalus.

Žvaigždė apačioje — nelaimė paeinanti iš meilės dėl priešingos lyties.

Žvaigždė labai arti antro pirštkaulio nykščio — ženybą arba susituokimą, kuris bus nelaime ypatai ant viso gyvenimo.

Ketvirtainis arti brukšnio Gyvenimo, bet jo nesiekiantis yra pranešėju apkalinimo.

Skritulys (labai retai), chroniška liga.

Trikampis — apsiskaitymą meiliškuose dalykuose (ant blogos rankos, parsidavingumą); randamas ant rankų apsivedusių dėl parankumo.

Braižlės — geidulingumą ir ligustą žingeidumą.

Ženklas Veneros — padidintos ypatybės ar trukumai šeip parodyti ant kranto.

Ženklas Jupiterio — meilę dėl žmonių, kurie saldliežuvauja tuštybei.

Ženklas Merkuro — ligustą, užvydžią, neteisią meilę.

Ženklas Saulės — ideališką, platonišką meilę.

Ženklas Merkuro — pinigišką meilę.

Ženklas Mėnulio — erotišką vaizduvę. Tikrai blogas ženklas.

Ženklas Marso — brutališką palinkimą visuose meiliškuose reikaluose; gyvuliški instinktai viršija žmogišką prigimtį.

Krantas Mėnulio.

Vienas brukšnis — keistas perstatymas blogo.

Vienas brukšnis per krantą su trumpu perkertančiu jį — palinkimą ant chroniško reumatizmo ar sausgelos.

Daug brukšnių — Regėjimai, nemiga, slogutis, palinkimas ant beprotystės, nevienodumas meiliškuose dalykuose; juo skaitlingesni brukšniai, juo tankesni rupesčiai.

Plaukėti brukšniai — žaizdos ant kuno.

Dėmė — Kokia nors liga nerviškos systėmos, nuo paprastos hysterijos iki pasileidimo.

Kryžius — mažas, svajojantį, prietaringą palinkimą; didelis, apgavingą pobudį.

Žvaigždė — veidmainystę; pavojų mirties per nuskendimą.

Žvaigždė ant iškilaus kranto, su brukšniu Galvos įeinančiu į krantą — patžudystę per nusiskandinimą.

Žvaigždė sujungta mažu brukšniu su brukšniu Gyvenimo (blogoje rankoje) — hysteriją pavojingo budo.

Ketvirtainis — vaizduvę valdomą gero sprendimo.

Skritulys — pavojų mirties per prigėrimą.

Trikampis — išmintį vartojime augštesnių vaizdiškų pajiegų.

Braižlės — chronišką nesiganėdinimą, melancholiją.

Ženklas Mėnulio — ligustą vaizduvę; slogutį; ištvirkimą.

Ženklas Jupiterio — svajojimą apie didelę pajiegą ir padėjimą.

Ženklas Saturno — religišką ar prietaringą pusprotystę.

Ženklas Saulės — perviršis poėtiškuose ir daildariškuose apsireiškimuose.

Ženklas Merkuro — mėgimą spekuliacijos, nustumtą iki galutinio krašto ir finansišką suirimą.

Ženklas Veneros — vienvalinį jieškojimą keistų naujų jausmų.

Ženklas Marso — karštinė smegenų turi buti laukiama; staiga beprotystė.

Viršutinis krantas Marso.

Čion, vėl, kaip pasakyta skyriuje VII., aš šnekėsiu tik apie tą dalį kranto Marso, kuri eina nuo kranto Merkuro iki krantui Mėnulio.

Vienas brukšnis — drąsą, šaltumą.

Daugelis brukšnių — umų temperamentą, geidulingumą, brutališkumą meilėje; visuomet skaitosi už blogą ženklą dėl abelno pasisekimo ypatos.

Plaukėti skersiniai brukšniai — žaizdas per gyvastinius organus.

Dėmė — žaizdą mušyje.

Kryžius — pavojus nuo barningo ir sunkaus padėjimo.

Žvaigždė — žmogžudystę papildytą per įnirtimą ir užvydumą.

Ketvirtainis — karštą temperamentą laikomą rubežiuose išminčia.

Skritulys — Retas, labai netikęs ženklas.

Trikampis — sugiebumą kariškose veikmėse

Braižlės — didelį pavojų staigios mirties.

Ženklas Jupiterio — pobudį neprisotinamo pergalėtojo; randamas teipgi ant rankų madiškų „moterżudžių".

Ženklas Saturno — palinkimą staigiai ligustą ir żmogżudišką; randamas ant rankos nuodintojo, kada kerštas, ne noras pelnytis, verčia jį ar ją prie piktadarystos.

Ženklas Saulės — mylėjimą parodżio, margų spalvų; kudikiškas tuštumas, užganėdinamas bliz gančia uniforma ar sijonu.

Ženklas Merkuro — meilę pergalės ir triumfo ant lauko apyvartos; randamas ant rankų didżiųjų atsidavėlių mainui ar lenktynėms arklių; visų gimusių šiulerių.

Ženklas Veneros — staigumą meiliškuose dalykuose.

Ženklas Mėnulio — staiga beprotystė galima.

Skyrius IX.

Brukšnis Gyvenimo.

Dabar, kada mes pasiekėme tardymą brukšnių, yra mano reikalu ir noru skaitytojui paduoti mano locną kliasifikaciją, kuri, aš žinau, żymiai jam prigelbės šitame gana sunkiame pasiėmime atminti ištisus šimtus patėmyjimų, kurie padaro — tegul ne visą mokslą rankażinystės — tai bent pusėtinai tvirtą pamatą daugiau pabudavojimui namo, kaip elementariškai žiniai.

Bėgyje metų mano vienvalinio tardymo —

netik rankų, bet ir visų bei kožno veikalo lotyniškoj, prancuziškoj, italijoniškoj, vokiškoj ir angliškoj kalbose, pašvęsto delnažinystei nuo XV šimtmečio iki šiai dienai, aš stengiausi surasti kokį nors logišką budą, kuris palengvintų atminti rankių tokios apymingos pažinties. Aš tikiu, kad pi mesniuose skyriuose aš darodžiau praktiškumą ir prastumą argumentų mano systemos; dabar mes žengiame drauge į daug painesnį apskritį, taigi čion pavedu systemą, surengtą mano paties, maloningai ir nuosekliai atydai skaitytojo.

Tardydamas kožną iš pirminių brukšnių, aš padarysiu keturias skirtinas kategorijas patėmyjimų. Jose bus atnašiai sugrupuota visi ištikimi nurodymai sulyg:

1. Brukšnio paties savyje; paimant jo dažą, plotį, ilgį, budą, pradinį ir užbaiginį galus, linkmę ir pertrukius.

2. Brukšnio jo susirišime su kitais pirminiais brukšniais.

3. Šakių ir kutų prie jo galutinių galių.

4. Jo šakų.

5. Ženklų jame, ant jo ir jo kraštgalių.

Šitą trumpą ir suprantamą kliasifikaciją padarius, kaipo taiklę mano veikalo, pradėsime dabar tuojaus nuo

Brukšnio Gyvenimo.

Budamas sulyginamai svarbiausiu iš rankos brukšnių, šitas brukšnis yra randamas, labai tiksliai, ties apačia didžiausio kranto — butent Veneros, kurį jis apjuosia; ir šitam Veneros krantui bunant ne kuo kitu, kaip trečiu pirštkauliu ar obuoliu nykščio, teip atsitinka, kad Reguliuoto-

jas Gyvenimo yra pažymētas ties apačia šito pastebētinai naudingo ir mystiško mažojo sąnario, kurio kiti du pirštkauliai atnašiai perstato pajiegą Valios ir pajiegą Smegenų ar Protavimo. Gyvenimas, Valia, Logika, ar šitie trys žodžiai nepadaro viso turinio žmogaus buito? Ir ar šitas nēra nepaprastu susibēgimu vertu didžiausios atydos gamtiško filozofo?

Bet aš apsistosiu čia pat, neperžengęs savo pažado, kurio sąžiniškai laikiausi lygšiol, neatsiduoti kokioms moksliškoms teorijoms — ar svajonēms, kaip nemalonus priešininkai gali pavadinti — bet laikytis savo užduotēs, t. y. paduoti savybēn skaitytojo buitis, grynas buitis ir nieką kitą, kaip tik buitis. Teip aš tyrinēsiu.

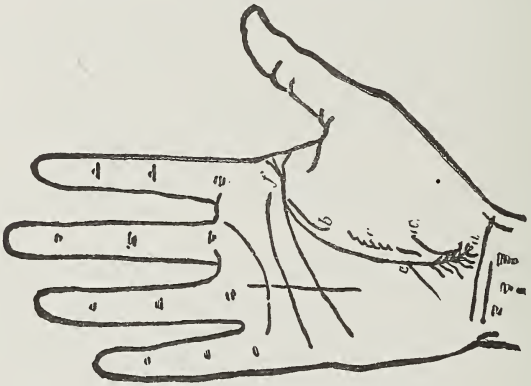

Pav. 15. Brušnis Gyvenimo.

I. Brukšnis Gyvenimo, pats savyje.

Juo brukšnis trumpesnis, juo trumpesnis gyvenimas.

Nors išrodantis trumpu, gyvenimas visgi gali buti palaikytas gero brukšnio Galvos ir stipraus pirmo pirštkaulio nykščio; šitame dēste tuojaus apsireiškia prie galo plaukēti brukšniai.

Blyškus ir platus — bloga sveikata, blogi instinktai, silpnas ir pavydus budas.

Storas ir raudonas — žiaurumas ir brutališkumas proto.

Yvairaus storio savo bėgyje — atžagarinis ir atmainingas temperamentas.

Plonas ir menkas ties viduriu — menką sveikatą bėgyje gyvenimo dalies. Dėmė užbaigianti plonumą — staigi mirtis.

Reteżėtas ar kilpuotas — silpną sudėjimą.

Reteżėtas žemiaus kranto Jupiterio — blogą sveikatą jaunystėje.

Išeinantis dideliu skrituliu į delną rankos ir pasiekiantis ar pasibaigiantis arti kranto Mėnulio — ilgą gyvenimą.

Prasidedantis apačioje kranto Jupiterio — didelę ambiciją, tankiai didelę garbę ir pasisekimą (labai retai).

Pasibaigiantis staiga su keliais mažais paralelliškais brukšniais — staigią mirtį (pav. 15–b).

Nutrukimas brukšnio — ligą.

Sutrukęs ir rinčiuotas — periodą vienvalinės ligos (pav. 15–c).

Pertrukis ant abiejų rankų — didelį pavojų mirties, ypatingai jei žemesnė šaka nutrukimo pasisuka į krantą Veneros.

II. Brukšnis Gyvenimo drauge su kitais pirminiais brukšniais.

Ankštai sujungtas su brukšniu Galvos — gyvenimas valdomas proto bei išminties, bet neišpasakytas jautrumas ant visko, kas apeina jį patį.

Brukšniai Gyvenimo, Galvos ir Širdies drau-

ge sujungti pradžioje — baisus ženklas nelaimės ir staigios mirties.

Atskirtas, nesujugtas su brukšniu Galvos, ypatingai jei tarpas pripildytas perpyniu mažų brukšnių ir brukšniai Gyvenimo bei Galvos yra pilni ir raudoni — rįžtumas pasiekiantis kuone neišmintį

Tas pats pobudis, jei brukšnis Gyvenimo yra giliai įbrieztas ir rausvas — žiaurumas.

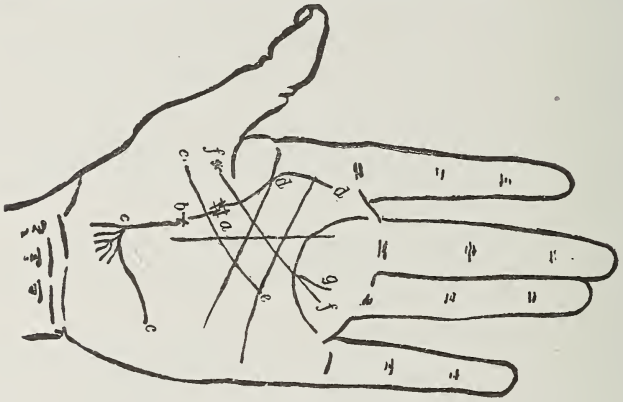

Pav. 16. Apie brukšnį Gyvenimo.

Vidutiniškas tarpas terp jo ir brukšnio Galvos — energija ir rįžtas budas; nedaug išmanymo (pav. 17–c).

Einantis arti nykščio, ypatingai jeigu brukšniai Kepenų ir Galvos yra sujungti žvaigžde — nevaisingumas.

Jei nutrukęs galas brukšnio sujungia brukšnį Likimo — didelis pavojus gyvasčiai, kuris buvo ar bus prašalintas per gerą laimę.

III. Šakės ir kutai galuose brukšnio Gyvenimo.

Labai prasta ir aiški šakė pradžioje ant geros rankos — teisingumą ir tikingumą.

Šakėtas pradžioje ant blogos rankos — tuštumas, nesvarsta, svajonė.

Šakė pradžioje, prasidedanti iš šalies rankos — netvirtumą (pav. 15-f).

Šakė einanti prie brukšnio Galvos — ištikimumą.

Šakė pačiame viduryj brukšnio — prasergėjimas sulyg mažtančių pajiegų.

Šakėtumas ties viduriu, viena pusė į apačią kranto Mėnulio — ant kietos rankos, nepateiklumą, kelionę; ant minkštos rankos, nepateiklumą, užganėdinamą yda.

Šakėtas prie galo — persidirbimą pasibaigiantį ant senatvės skurdu (pav. 15–e).

Šakėtas prie galo; galai šakių plačiai išsiskyrę — gyvenimas baigsis varge, toli nuo gimtinės šalies (pav. 15–e).

Kutuotas galuose, kutai nusikreipę į krantą Mėnulio — galima beprotystė.

IV. Šakos brukšnio Gyvenimo.

Šakos kįlančios nuo brukšnio — ambiciją ir abelnai turtus (pav. 17–c, c, c).

Šakos kįlančios per kitus brukšnius — pasisekimą laimėjamą per ypatišką nuopelną ypatos.

Šaka kįlanti nuo prasidėjimo vietos ir pasiekianti krantą Jupiterio — ambiciją, pasekmę, egojizmą (pav. 16–d).

Šaka kįlanti nuo juodos dėmės ant brukšnio — nervišką paliegį likusį po kokiai ligai.

Šakos einančios žemyn — nužudymą sveikatos ir turtų (pav. 17–d, d, d).

V. Ženklai ant brukšnio Gyvenimo ar prie jo galų.

Atkara skersai nutrukusius galus — išvengimą ligos (pav. 16–b).

Tankiai sukapotas mažais skersiniais brukšniais — vienvalinę, bet nepavojingą ligą.

Juodos dėmės — visuomet reiškia ligą; jei labai gilios — užmušėjystę(?), staigų myrį, su sausa oda ir didoku ar rievėtu krantu Mėnulio — nerviškas ligas.

Skrituliai ir šlakai ant brukšnio — apjakimą, kartais užmušėjystę (?).

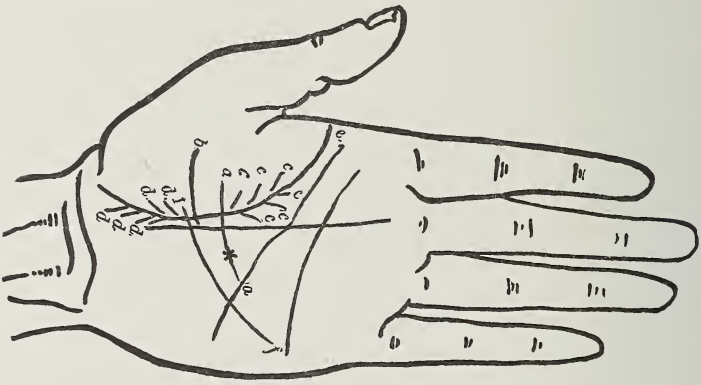

Pav. 17. Apie brukšnį Gyvenimo.

Kryžius pradžioje brukšnio, ypač jeigu punktas teipgi bus randamas toje pačioje vietoje — nelaimę jaunystėje.

Kryžius ant pabaigos brukšnio — neužpelnyti priešingumai ant senatvės; žmogui su gabumu ir pobudžiu gresia bloga sveikata.

Kryžius perkertamas šakų — protišką silpnybę su didele baime mirties.

Pertrukęs vidurinis ketvirtainis — pasveikimą iš sunkios ligos (pav. 16–a).

Sala pačioje pradžioje brukšnio — kokia nors gimimo paslaptis, įgimta liga, ar kitokia nelaimė.

Sala ant brukšnio — paliegis per kokį nors perviršį parodytą kur kitur ant rankos.

Sala ant brukšnio su brukšniu Kepenų vilniuotu — skausmus viduriuose ir nevirinimą.

Skyrius X.

Brukšniai, ar spinduliai įtekmės.

Šitie brukšniai, tankiai labai trumpi, ar nepatėmytini, ar vieni ir kiti, turi buti jieškomi su nuoseklumu, o radus, tyrinėjami su blaivu ir logišku protu, kadangi juose yra daug to, kas ypatingai yra sunkum išgilinti moksle skaitymo rankos; be gero gi pažinimo šitų brukšnių Įtekmės, nurodymai surinkti iš rankos išveizdos, jos krantų ir tardymo keturiolikos pirminių brukšnių, gali buti visiškai neteisingi.

Taigi, paduosiu čion taiklę, kuri be išimties pritaikoma yra prie visokių rankos tardymų, atliekamų sutikmiai su tikrais principais rankažinystės: klaidingas skaitymas visuomet paeina nuo neganėtino tardymo iš pusės tyrinėtojo. Arba jis, ar ji per greitai atėjo prie nuomonės apreikštos subjektui, pasiremiant ant pavienių patėmyjimų, arba, tiesiog klaida tapo padaryta, teip lygiai, kaip verčiantis painų tekstą iš nepažystamos kalbos neistengia pasiekti tikrą prasmę žodžio ar sakinio. Ką tokiame atsitikime reikia daryti, jei ne šnipinėti po žodyną ar pas mokytoją ir su dideliu stropumu teirautis, kol padarytą klaidą bus galima atitaisyti, kad tokiu budu tapti sugiebesniu vienval atsitinkančias sunkenybes sutikti ir pergalėti Bet sulyg šitų brukš-

nių Įtekmės yra daugiaus ką pasakyti. Jie yra begaliniais pagal skaitlių ir išžiurą, linkmę ir ilgį. Be reikalo yra stengtis bile kokiame šito budo veikale paduoti daugiaus kaip dalinį surašą su aprašymais ir išguldymais. Apie šituos ženklus tankiai sutinkamus, šitas skyrius apima viską, kas tik tame yra reikalingas. Bet sulyg kitų tokių brukšnių, tai reikia atsidėti ant smurtumo savo paties sprendimo, kuris pasakis — jei pakaktinai išlavintas žinyboje delnažinystės — ką tas ar kitas trumpas brukšnis, nuo kranto Veneros ar brukšnio Gyvenimo į tą ar kitą vietą delno gali reikšti, kaipo sušvelnytojas ar palaikytojas kitų daugiau abelnų nurodymų. Aplinkybės, prasidėjimo ir pasibaigimo vietos yra gairėmis, kurios negali neparodyti kelio į geidžiamą mierį, jeigu tik jas išmintingai skaityti. Delnažinystė nėra mechanišku amatu, kurį kokia knyga ar mokytojas galėtų įduoti, jei mokinio smegenys nėra vienval veiklios, sutikdamos ir pergalėdamos netikėtus atsitikimus.

Dėl palengvinimo įgijimo žinios čion paduotos sulyg skaitliaus brukšnių įtekmės aš dalinu juos šiteip:

1. Brukšniai ar spinduliai, prasidėję nuo kranto Veneros ar brukšnio Gyvenimo ir sujungianti abu su kitais krantais.

2. Brukšniai ar spinduliai, prasidėdanti nuo brukšnio Gyvenimo ir sujungianti jį su vienu iš keturiolikos pirminių brukšnių,

3. Brukšniai ar spinduliai, prasidėję arba nuo kranto Veneros, ar nuo brukšnio Gyvenimo ir pasibaigianti ženklu.

I. Nuo kranto Veneros ar brukšnio Gyvenimo iki kitam krantui.

Spinduliai skersai ranką nuo kranto Veneros — rupesčiai ir keblumai, abelnai padaryti per kitus.

Spinduliai kįlanti į krantą Jupiterio — ambicija, egojizmas, pasekmė; laipsnis augštesnis urėde amžyje nurodytame vietos, ties kuria jie apleidžia brukšnį Gyvenimo. Sustiprinta, jeigu baigiasi kryžiumi ant kranto Jupiterio.

Spinduliai kįlanti į krantą Saturno — nelaimę nuo keturkojo; jei šakoti, nelaimė bus sunki.

Spindulys kįlantis į krantą Saturno ir sekantis brukšnį Likimo — prieaugį turtų per subjekto paties tvirtus pasistengimus.

Aiškus, tiesus spindulys nuo brukšnio iki kranto Saulės — pasigarsėjimaš sutikmiai su rankos typu.

Nežymus spindulys nuo brukšnio iki kranto Saulės — kliutis galimam pagarsėjimui per kokią stoką randamą ant rankos.

Spindulys nuo brukšnio Gyvenimo į krantą Merkuro — didelį pasisekimą apyvartoje ar moksluose, žiurint pagal rankos išžiurą.

Spindulys kutelio pavidale prie galo brukšnio Gyvenimo, einantis į krantą Mėnulio — didelis pavojus niekdarystos iš persidirbimo ar skurdo.

Spindulys einantis į žemutinį krantą Marso (kuris yra apačioje kranto Jupiterio) — nelaimingas prisirišimas ankstyvame gyvenime, kuris yra prieżasčia daugelio keblumų.

Spindulys nuo brukšnio Gyvenimo į tą patį krantą Marso, prasidedantis kelioms šakoms —

tolygus atsitikimas, padarantis atsikartojančius persekiojimus. Jis perstato jausmingą gyvulišką temperamentą ypatos, kuri padarė keblumą.

Spindulys šale brukšnio Gyvenimo ir paskui einantis į tą patį krantą Marso — moteris turi stipresnį prigimimą prisirišime.

Spindulys toliau vidun kranto Veneros, kylantis į tą patį krantą Marso — ypata, su kuria moteris yra susirišusi, bus valdoma vis daugiau ir daugiau.

2. Nuo kranto Veneros ar brukšnio Gyvenimo į vieną iš pirminių brukšnių.

Spindulys perkertantis brukšnį Gyvenimo — kišimąsi giminių į naminį gyvenimą.

Spindulys perkertantis brukšnį Likimo — žmonės priešinsis subjekto apyvartai ir svietiškiems reikalams; vieta persikirtimo pasakis turinį.

Spindulys perkertantis tik brukšnį Gyvenimo ir apsistojantis ties brukšniu Galvos — kliutis galvos ar smegenų.

Spindulys perkertantis brukšnį Gyvenimo ir pasiekiantis brukšnį Galvos — žmonės tramdis musų mislis.

Spindulys perkertantis vien brukšnį Gyvenimo ir pasibaigiantis ties brukšniu Širdies — širdies liga.

Spindulys perkertantis brukšnį Gyvenimo ir brukšnį Širdies — kliutis musų artymiausiems pajautimams; data yra surandama vietoje perkirtimo brukšnio Gyvenimo.

Šakė ties vieta, kur spindulys eidamas tiesiai į brukšnį Širdies, perkerta brukšnį Gyvenimo — nelaiminga ženyba, net perskiros.

Sala apsireiškianti, ar spindulys einantis tiesiai į brukšnį Širdies — pasekmės nelaimingų meiliškų reikalų yra ar bus rusčios, net drovėtinos.

Spindulys prasidedantis nuo brukšnio Gyvenimo ir perkertantis brukšnį Saulės — rupestis ar netekimas pinigų jaunystėje per sunaikinimą ar nelaimę patiektą tėvų.

Spindulys perkertantis brukšnį Gyvenimo ir brukšnį Saulės — sulaikymas kitų, ardančių padėjimą musų gyvenime; neganda ar sarmata turi įvykti laike pažymėtame perkirtimu brukšnio Gyvenimo.

Spindulys perkertantis brukšnį Gyvenimo ir pasiekiantis brukšnį Ženybos — perskiros ypatai, kurios rankoje apsireiškia.

Tas pats spindulys su sala ant savęs, net menkai pažymėta — ypata padaranti šitą kliutį, yra turėjusi panašų keblumą praeitėje.

3. Einant nuo ženklo ant kranto Veneros ar brukšnio Gyvenimo.

Spindulys nuo žvaigždės ant kranto Veneros — vaidus su giminėmis.

Spindulys nuo žvaigždės ant kranto Veneros iki krantui Saulės — vaidai su giminėmis pasibaigianti susinaikinimu.

Spindulys nuo žvaigždės ant kranto Veneros jungiantis brukšnį Saulės — nesutikimas su giminėmis, pasibaigiantis laimingai.

Spindulys nuo kranto Veneros perkertantis tik brukšnį Gyvenimo — apsivedimas įvyksta amžyje nurodytame vieta persikirtimo (žr. į budą skaitymo amžio skyriuje XI.).

4. Prasidedantis nuo kranto Veneros ar brukšnio Gyvenimo ir pasibaigiantis ženklu.

Spindulys pasibaigiantis ties vieta ar žvaigžde ant brukšnio Galvos ar Širdies — rupestys gimdančios ligą, ar tai kliutį smegenų, ar ligą širdies.

Spindulys skersai bruksnį Likimo iki žvaigždei trikampyje — netekimą pinigų.

Spindulys perkertantis brukšnį Saulės ir apsistojantis sala — gėdą ir viešą skandalą, paeinantį iš kaltingos klastos.

Skyrius XI.

Kaip skaityti datas.

Pirma pradėjimo kamantinėti sekantį pagal eilią brukšnį — brušnį Širdies — aš noriu pašvęsti mažą vietelę (ir du didelius paveikslus) dviem systemoms abelnai praktikuojamoms daugiaus dėl susekimo ant rankos su pastebėtinu laipsniu tikrumo, datų, kuriose yvairus svarbesni gyvenimo nusidavimai, kaip praeitėj, teip ateitėj, nusidavė, ar nusiduos. Nė aš, nė kiti rankažiniai, turinti teisingus mierius, nesikėsina padėti dieną ar net mėnesį, kuriame nusidavimas turi įvykti, nors staigios nelaimės tankiai yra parodytos ant rankos kaipo tuojautinės. Bet bėgyje meto ar aštuoniolikos mėnesių laiko delnažinystė gali ir pasirodė galinčia nuspėti atsitikimus su tikrumu, kuris tankiai buvo pastebėtinas

Šarlatanas praktikoje Delnažinystės.

Pirmiausiai aš pasivelysiu pasakyti — ko aš niekuomet nepailsiu kartojęs — kad, jeigu tikėti delnažinystei nors kiek, tai jau dėlto, kad tai yra mokslas, paremtas ant padavimų šimtmečių, ant

išjieškonių, patėmyjimų, išradimų gentkartės po gentkartei, iš kurių kožna atnešė savo akmenį dėl dabartinio tvirto namo. Šiodieniniai rankažiniai mažai ką kitą reikalauja daryti, kaip tik sutaisyti šituos tukstančius nuoseklių nurodymų, paliktų per musų prosenius; apvalyti juos nuo žodijos senovės bei vidurinių amžių; sukliasifikuoti juos tokioj tvarkoj, idant padaryti juos lengvai atmenamais šiodieniniam tyrinėtojui; galiaus, idant atmesti tokius patyrimus, koki per ypatišką datyrimą pasirodė neteisingais ir neištikimais.

Desbarrolles, Craig, Heron-Allen, ir aš pats, žemas tarnas skaitytojo, tvirtai atsisakėme daleisti musų vaizduvėms daryti kratinį iš vaisių amžių ankštų jieškonių. Bet retkarčiais, profesionališkas laimasakys, per tingus, ar per buko proto, kad perimti mokinimus žynių, pasikėsino sutverti savo locną systemą, menkverčius išmislus, kurie yra teip toli nuo įstatymiškos delnažinystės, kaip užkampinis reiškregis, kuris paliuosuoja vargšes tarnaites nuo jų sunkiai uždirbtų grašių, yra toli nuo Blavatsky'ės ar Besant'ės. Reikia atminti sykį ant visados, kad delnažinystė nėra systema vieno žmogaus ir nė vieno žmogaus amžis nėra ilgas gana, kad sutverti šimtinę dalį naujos systemos — jei toksai pasiėmimas butų galimas ar geistinas. Mes esame stiprus tik dėlto, kad esame nusižeminusiais, ištikimais, vienval tyrinėjančiais mokintiniais žynių, kurie atėjo ir nuvėjo pirma mus. Jų išminčia mes gėrimės, ją mokimame, į ją tikime; ir mes su panieka atmetame visus teip vadinamus išradimus aprubėje delnažinystės, kaipo esančius be jokios vertės ir užsipelnyjančius ant rusčiausio priėmino rankomis pakilusių žmonių.

Antra pusė, kurios niekuomet nereikia paleisti iš akių: Tikras, teisingas rankažinys visuomet aiškins tau su džiaugsmu kada ir kaip jis savo mokslą įgijo. Jis kalba, teip sakant, „iš knygos", ne iš vaizduvės; ir, kada abejonė įsibriauja tavo omenin, jis gali nurodyti tau ant mokinimų žynių. Nėra jokios apsiaučiančios paslapties terp tavęs ir teisybės; viskas yra aišku kaip diena; verta, iš tikro, guodonės ir įsitikėjimo.

Ne teip yra su neva-rankažiniu. Jis nuduoda išmintingą ir paslaptingą. Jis duos tau suprasti, kad jis yra apdovanotas stebuklingomis pajiegomis. Jis veikia ant tavo lengvatikystės, o ne ant tavo tvirto, sveiko proto. Jisai yra labai atsargus, kad kada nepasakyti, jog delnažinystė yra sutvarkinta iki mokslo teip nuoseklaus ir viešo, kaip pati geometrija. Ji gali buti laikoma už klaidingą savo pažaduose ir išvaduose, bet, kaipo mokslas, ji šviečia skaistumu logikos ir išminties ir ant savo nuopelnų, kaipo tikras mokslas, ji stovės ar puls. Visos kitos pasiulos yra pasiulomis; kada gi ateina rinkimas pinigų su jų pagelba, — tai yra netikros pasiulos.

Niekuomet, gal, apgavingas budas tokios praktikos nepasirodė didesniu, kaip paduodant datą buvusių ir busiančių nusidavimų. Aš čionai paduosiu dvi systemas, priimtas nuo šimtmečių per paguodojamus ir mokintus rankažinius. Nė vienas iš jų neapsiima paskirti dieną, sanvaitę, mėnesį, ar net metą, kada tas ar kitas nusidavimas įvyko, ar įvyks. Bėgyje, daleiskime, dviejų metų, šitie apskaitymai buvo randami tikrais ir pasitikimais. Daugelyje atsitikimų staigus nusidavimai yra parodomi kaipo tuojautiniai. Bet daugiaus negalima ir nereikia laukti ar pasakoti.

Jei tu tiki kam nors, apsiimančiam paduoti tau artesnes datas, tai gali žinot nuo manęs, čia jau, kad tu lauki buti apgautu nuo šarlatano. Tai yra, ištikro, geras — geriausias — sumislas dėl sutraukimo klientų į laimasakio šapą; bet jis pasilieka sumislu ir niekuomet nebuvo pripažintas už dalį ar šaką įstatymiškos delnažinystės. Kaip ant dviejų paveikslų, paduotų šitoje lekcijoje, (pav. 18 ir 19), bus parodyta ir žemiau keliose skaidmose išaiškinta, metai yra pažymėti ant brukšnio Gyvenimo ir ant brukšnio Likimo. Šitie du brukšniai perkerta daugiausiai brukšnių ant rankos, ar yra sujungti su jais ir krantais mažesniais brukšniais, kokius aš tyrinėjau susirišime su brukšniu Gyvenimo ir krantu Veneros. Praktika greitai pamokins tyrinėtoją kaip skaityti ant kurio nebuk ar ant abiejų šitų brukšnių nusidavimus pažymėtus kituose brukšniuose. Aš rupinsiuosi prigelbėti pirmomsioms pastangoms tyrinėjimo brukšnių.

Vienog reikia užtėmyti, kad yvairiuose typuose rankų bus randamas žymus nukrypimas nuo išmierių čion paduotų. Ranka su ilgu, laibu delnu turės žymes ant brukšnių išmėtytas daug toliau viena nuo kitos, negu tai butų ant rankos su trumpu, platum delnu. Bet patyrimas tuojaus daleis tyrinėtojui daryti tinkamus daleidimus šitoms yvairybėms ir suteiks jam tikrą matymą, padalinantį brukšnius Gyvenimo ir Likimo į atsakančio didumo kartas vien su tuo čyrkeliu, kuris yra musų akyse. Žinoma, taškiniai brukšniai ant paveikslėlių yra tiktai palengvinimu dėl supratimo teksto; jie jokiu budu nėra brukšniais rankos.

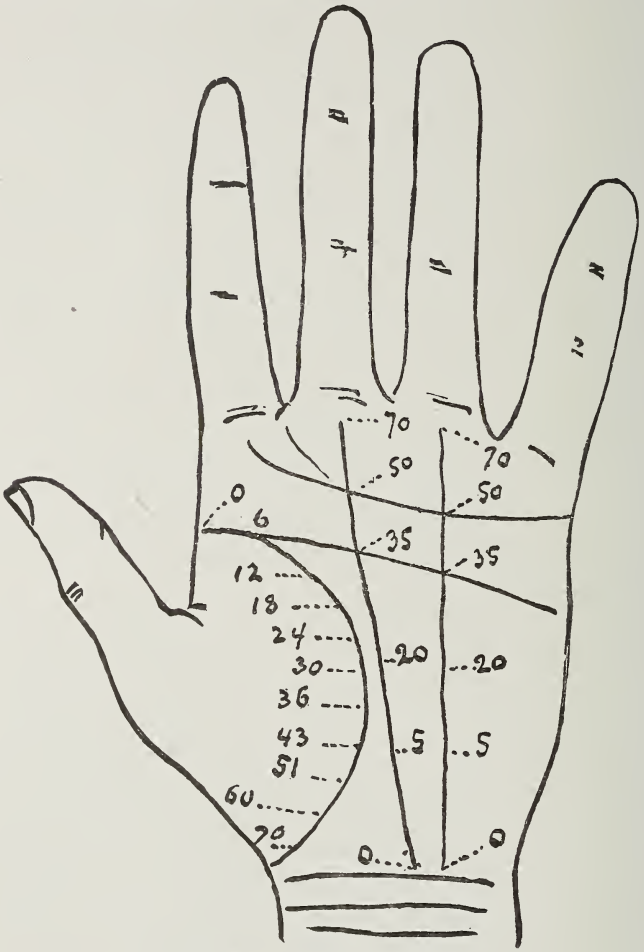

Pav. 18. Naujas budas.

NAUJAS BUDAS DELNAŽINYSTĖS TAUTIŠKOS MOKSLAINĖS.

1. Ant brukšnio Gyvenimo.

Reikia išmieruoti baltu siulu brukšnį Gyve-

KAIP IŠSKAITYTI DATAS ANT RANKOS.

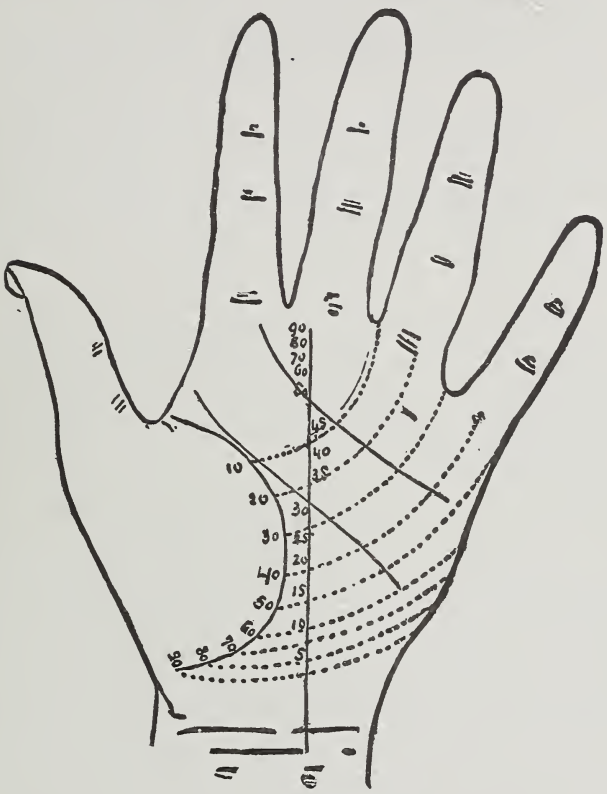

Pav. 19. Budas dešimtinis.

nimo nuo jo pradžios iki susidurimui su pirmutine Apyranke ryšelio. Jei brukšnis Gyvenimo apsistoja pirm to, tai reikia išmieruoti vyngį, kurį jis padarytų, jei baigtųsi ties pirma Apyranke.

Šitą padarius reikia siulą nupiauti ties vieta pasibaigimo. Paskui sulenkti jį ir paženklinti juodylu jo naują galą. Kožną iš dviejų pusių siulo reikia padalinti ant penkių lygių dalių.

Padarius ženklus, siulą reikia ant rankos ištiesti lygiai pagal brukšnį Gyvenimo ir pradėjus nuo pradžios užtėmyti apsireiškiančias žymes supuolančias su kožna juodyline karta ant siulo pažymėta.

Pirmas ženklas reiškia pabaigą 6-to meto. Antras ženklas reiškia pabaigą 12-to meto. Trečias ženklas reiškia pabaigą 18-to meto. Ketvirtas ženklas reiškia pabaigą 24-to meto. Penktas ženklas reiškia pabaigą 30-to meto. (Čion yra vidus siulo.)

Šeštas ženklas reiškia pabaigą 36-to meto; septintas reiškia pabaigą 43-čio meto; aštuntas ženklas reiškia pabaigą 51-mo meto; devintas ženklas reiškia pabaigą 60-to meto; galas siulo ženklina 70-tą metą.

2. Ant brukšnio Likimo.

Vėl aš mieruoju baltu siulu tiesų brukšnį nuo pirmos apyrankės ryšelio iki įsodai antrojo piršto, t. y. iki augštesnei daliai kranto Saturno. Bet vietoje sulenkimo siulo į dvi pusi, aš atmetu tą jo dalį, kuri eina toliau už brukšuio Galvos — daleidžiant, kad brukšnis Galvos yra normališkas; jeigu gi jis nėra normališkas, tai aš sprendžiu, sulygindamas su normališku typu, vietą, kurioje jis turi persikirsti su brukšniu Likimo. Žemesnę dalį siulo (žemiaus brukšnio Galvos) aš sulenkiu į tris lygias dalis; paskui ištiesiu jį vėl pagal vietą nurodytą augščiaus (trumpumas brukšnio Likimo nieko nekenkia išmieravimui).

Ties augštutiniu galu pirmo (žemiausio) trečdalio aš ženklinu penktą metą.

Ties galu antro trečdalio aš ženklinu 29-tą metą.

Ties galu trečio trečdalio (t. y. ties susidurimu su brukšniu Galvos, tikru ar mintišku) aš ženklinu 35-tą metą.

Augščiaus brukšnio Galvos aš nemieruoju daugiau su siulu, bet

Ties susitikimu su brukšniu Širdies, aš ženklinu 50-tą metą.

Ties įsoda didžiojo piršto aš ženklinu 70-tą metą.

Budas dešimtinis.

Mes paimame čyrkelį paprasto budo ir didumo atsakančio tam tikslui.

1. Aš įremiu vieną žirgį lygiai į vidurį pirmojo (smilio) piršto, o kitą žirgį terp antro ir trečio piršto. Dabar aš apvedu lanką skritulio ir kur jis perkerta brukšnį Gyvenimo, ten aš ženklinu 10. Kur jis perkerta brukšnį Likimo, ženklinu 45.

2. Palikdamas vieną žirgį čyrkelio jojo senoj vietoj, aš dedu kitą ties įsoda trečiojo (žiedinio) piršto, ir pravedu lanką skritulio, vienavidurio su pirmuoju, ir ties jo susikirtimu su brukšniu Gyvenimo, aš ženklinu 20; ten, kur jis perkerta brukšnį Likimo, ženklinu 35.

3. Vieną žirgį padėjęs ten pat, kur pirmai, antrą aš dedu lygiai į tarpą trečio ir ketvirto pirštų ir vedu kitą sanvidurį lanką skritulio; ties jo perkirtimu brukšnio Gyvenimo aš rašau 30; ties jo perkirtimu brukšnio Likimo aš rašau 25.

4. Su vienu žirgiu čyrkelio vis senoj vietoj, kitu pasiekiančiu vidurį įsodos ketvirto (mažiulio) piršto vedu naują lanką. Ties jo perkirtimu brukšnio Gyvenimo aš rašau 40; ties jo perkirtimu brukšnio Likimo 20.

5. Vieną žirgį vis laikydamas ant senos vietos, kitą pernešęs lygiai ant briaunos pakalos, vedu naują lanką ir ties jo perkirtimu brukšnio Gyvenimo ženklinu 50; ten, kur jis perkerta brukšnį Likimo, ženklinu 15.

6. Su vienu žirgiu paliktu ant vietos, su kitu pastumētu ant pakalos tiek pat tolio kiek pirma, vedu naują lanką ir ties jo perkirtimu brukšnio Gyvenimo ženklinu 60; ten, kur jis perkerta brukšnį Likimo, rašau 10.

7. Su vienu žirgiu paliktu ant vietos, su kitu pastumētu dar toliau pakala, tą patį tolumą, kaip pirmutinis ženklas, vedu naują lanką ir ties jo perkirtimu brukšnio Gyvenimo ženklinu 70; ten, kur jis perkerta brukšnį Likimo, rašau 5.

8. Su vienu žirgiu paliktu ant vietos, kitą pernešu pakala ant tolio lygaus dviem trečdaliams atstumo vartojamo pirmesniuose ženklinimuose, vedu naują lanką ir ties perkirtimu brukšnio Gyvenimo ženklinu 80.

9. Vieną žirgį palikęs toj pačioj vietoj, kur pirma, kitą perkeliu pakala ant tolumos lygios dviem trečdaliams tolumo vartojamo pirmesniame ženklinime, vedu naują lanką ir ties jo perkirtimu brukšnio Gyvenimo ženklinu 90.

Čion aš apsistosiu, pasiekęs skaitlių metų pakaktino daugumo. Pergyventi šitą amžį nėra geistina; kaip mažai vyrų ar moterų pasiekia net amžį aštuoniųdešimtų nepasilikę sunkenybe sau ir ir visiems aplinkiniams?

Pati buitis, kad brukšnis Gyvenimo apima dvyliką ar devynias kartas tik ką aprašytose systemose, pati savyje nėra tikru davadu, jog tyrinėjamos ypatos pasieks senyvą amžį, koksai yra nurodomas. Čion — ir aš negaliu atkartoti per tan-

kiai — pavienis patyrimas, jei paimtas viens sau, be atsinešimo prie kitų, yra tik prigavimu ar spąstais; šitas yra gal tikrešniu šitame dalyke, negu kur kitur.

Skyrius XII.

Brukšnis Marso — Ryšelis — Brukšnis Širdies.

Kaipo butiną priedą prie brukšnio Gyvenimo aš manau pridurti čion keletą patėmyjimų apie brukšnį Marso — tankiai vadinamą bendrabrukšniu brukšnio Gyvenimo — kurio svarba tikrai yra priklausanti nuo šito pamatinio apsireiškimo kiekvienos rankos.

Trys apyrankės, padarančios ryšelį, yra teipgi — savo nuodugninėj prasmėj — išeiga brukšnio Gyvenimo; jų vieta todėl turi buti laikoma tuojautinėje artimystėje šito brukšnio.

Brukšnis Marso,

arba vidurinis brukšnis Gyvenimo.

Bėgantis arti ir paralelliškai su brukšniu Gyvenimo. — Jis pataiso daugelį pertrukių ir netobulumų to brukšnio. Jis duoda užtikrinimą, guodojimą savęs ir, su geru krantu Jupiterio, pageidautą apėmį išdidumo. Teipgi žadėjimą pasekmės ir turtų, jei yra patvirtinta kur kitur.

Bėgantis tam tikrą galą kaipo palydovas brukšnio Gyvenimo. — Jo įtekmė aprubežiuota apėmiu laiko, nurodytu dalimi brukšnio Gyvenimo, kurį jis dvigubina.

Per gilus ar platus su raudonu dažu — ženklas didelio karštumo ir smarkumo geidulinguose pajautimuose; lengvai sužadinamas piktumo; žyniškos dvasios (pav. 20-a).

Su šake ant galo išeinančia į krantą Mėnulio — netvirtumą visokeriopo budo nuo per didelio gyvuliško prigimimo, pasiekiantį kuone brutališką beprotystę (pav. 20–bb).

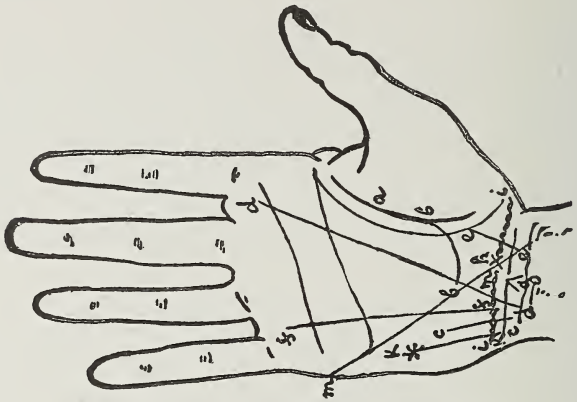

Pav. 20. Apie brukšnį Marso ir Rascettą.

Mes randame kitus nurodymus atsinešančius prie gyvenimo ilgio ir jo laimės ar nelaimės šituose trijuose brukšniuose ryšelio, vadinamuose apyrankėmis, o susijungimas kurių padaro

Rascettą.

Kai-kurie autoriai tiktai artymiausį brukšnį prie dėlno vadina Rascettu, palikdami vardus apyrankių dėl kitų; bet man rodosi yra geriau ir praktiškiau vadinti visus tris apyrankėmis.

Viena iš šitų apyrankių aiškiai pažymėta ir nepertraukta — ženklas dvidešimtes trijų (23) iki dvidešimtes aštuonių (28) metų amžiaus.

Dvi tokios apyrankės reiškia gyvenimą nuo keturiasdešimts šešių (45) iki penkiųdešimtų šešių (56) metų; ir

Trys tokios apyrankės lemia gyvenimą nuo šešiųdešimtų devynių (69) iki aštuoniųdešimtų keturių (84) metų.

Jei aiškios, gerai apsklembtos ir dažingos — sveikata, turtas, palaima, ramus gyvenimas.

Pirmutinė apyrankė reteżėta — gyvenimas su daugeliu sunkaus darbo ir rupesčių, bet ant galo pasisekimas (pav. 20, i.i.).

Apyrankės menkai užsibrieżę — gyvenimas audringas ir (su kitais patvirtinančiais ženklais) nykstantis.

Pirmutinė apyrankė augštai ryšelyje ir smagiai gaubtos išžiuros — kliutis gimdiškose aibėse, ypatingai gimdyme, ir tt.

Brukšnis nuo Rascetto iki krantui Mėnulio — kelionės ar plauktynės; ant kożno brukšnio kelionė (pav. 20 c, c).

Brukšnis nuo Rascetto iki krantui Jupiterio — labai ilga ir pasekminga kelionė (pav. 20,d,d).

Juo ilgesni šitie kelionės brukšniai, juo ilgesnės kelionės.

Keliabrukšniai susibėganti į krantą Saturno be susijungimo ten — subjektas negrįš iš vienos iš tų kelionių.

Keliabraukšniai pasibaigianti ties brukšniu Gyvenimo — mirtis kelioneje (pav. 20, e, e).

Brukšnis tiesiog į krantą Merkuro — nurodymas ant staigaus pralobimo (pav. 20, f, f).

Brukšnis tiesiog į krantą Saulės — geras vardas įgytas per susinešimą su žmonėmis augštesnio stovio.

Menkas brukšnis, jungiantis brukšnį Kepenų — menka palaima visame gyvenime.

Kryžius viduryj pirmos apyrankės — gyveni-

mas pilnas sunkenybių, pasibaigiantis ramiai (pav. 20, h, h).

Kampas ties viduriu Rascetto — pinigus per palikimą ar stovį garbės ateinančius jam ar jai ant senatvės (pav. 20, g, g).

Brukšnis Širdies

kurį aš pasiekiau dabar pripuolančioj kaleinoj, yra pirmas horizontališkas brukšnis skersai delną rankos; jis eina apačia krantų.

Esantis labai augštai ant rankos (arti įsodų pirštų) — jautrią, jausmingą, užvydžią ypatybę.

Einantis žemiau negu jo normališka vieta (parodytas aiškiai ant pav. 1 ir pav. 13) — šaltumą, saumylystę; ant geros rankos, ženklas vienvalinio plusmo tvirtos meilės be fiziško patraukimo.

Dabar tyrinėsiu aš brukšnį Širdies yvairiuose jo išveizdžiuose ir susijungimuose, kliasifikuodamas savo patyrimus savišku budu. Turiu pasakyti, kad šitas veikalas apima patyrimą apie krantą ar brukšnį daugiau negu kokis kitas veikalas apie delnažinystę išleistas kokioj nebuk šalyj ir kalboj, neišimant net didžiojo Desbarrolles'o.

I. Brukšnis Širdies pats savyje.

Juo jis yra ilgesnis ir toliau eina į krantą Jupiterio, juo stipresnė ir ideališkesnė meilė.

Ilgas, aiškus ir gerai susekamas — patenkanti meilė.

Nusidriekęs aiškiai skersai ranką — aklą atsidavimą.

Dvigubas brukšnis Širdies — išgalę gilios meilės, kuri padaris subjektui daug susigraužimo.

Prasidedantis nuo trečio pirštkaulio smilio piršto — stoką pasisekimo visose pusėse.

Prasidedantis terp krantų Jupiterio ir Saturno — negatyviška laimę.

Iš dalies apsiaučiantis krantą Jupiterio — užvydumą.

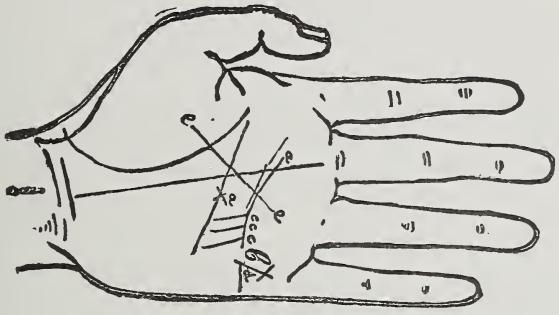

Pav. 21. Apie brukšnį Širdies.

Visiškai apsupantis krantą Jupiterio — vienintėlį sugiebumą ant nepažinybės mokslų. (Šitas ženklas yra vadinamas Jupiterio Juosta.)

Prasidedantis žemiau kranto Saturno, vietoje prasidėti žemiau kranto Jupiterio — geidulingumas meilėje.

Prasidedantis žemiau kranto Saturno su kryžiumi viduryje brukšnio Galvos — myris pirm laiko (pav. 21, a, a).

Prasidedantis žemiau kranto Saturno be šakių — staigus myris.

Labai ilgas, su augštu ir daug brukšnėtu krantu Mėnulio ir aiškia Juosta Veneros — užvydumas.

Nusidriekęs aplinkui Pakalą, su ilgu, aiškum brukšniu Galvos ir iškilusiu krantu Marso — drąsumą dvasios.

Įpuolantis į brukšnį Galvos, tokiu budu susiaurinantis keturkampį — netikusį budą. Juolabiaus su bukais ir labai lygiais pirštais.

Įpuolantis į brukšnį Galvos ir padarantis labai siaurą keturkampį ir su iškilusiu krantu Mėnulio — veidmainystę.

Įpuolantis į brukšnį Galvos su menkai susekamu brukšniu Kepenų — dusulį.

Įpuolantis į brukšnį Galvos, tamjam bunant sujungtu su brukšniu Gyvenimo daugiau kaip ant normališko atokumo — sustirumas ir formališkumas apsiėjime ir dispozicijoje.

Labai raudonas — smarkumas dalykuose širdies.

Mėlsvas ar geltonas — ligustumą kepenų.

Labai blyškus ir platus — širdies liga; menka cirkuliacija, nuopuolis atgabentas per abelną nusilpninimą systemos.

Labai plonas ir ilgas — žmogžudžio instinktai.

Silpnas ir menkas ir pasibaigiantis ties Pakala — bevaikystė.

Silpnas ir blogai susekamas, su retežėtu brukšniu Galvos — netikystė.

Retežėtas — atmainingas budas.

Retežėtas ir blogai susekamas, su krantu Veneros ar per dideliu ar subraižytu daugelio skersinių brukšnių — vienvalinis mainingumas ar aršiaus.

Retežėtas ir kilantis žemiau kranto Saturno — neužkanta priešingos lyties.

Labai sutrukęs — nestovumas; arba neužkanta priešingos lyties.

Nutrukęs žemiau kranto Saturno, su dviem

šmotais užeinančiais ant viens kito — pavojinga liga, paeinanti iš blogos cirkuliacijos kraujo.

Nutrukęs žemiau kranto Saturno — sužieduotuvės pairę, per kaltę ir norą ypatos.

Nutrukęs žemiau kranto Saulės — sužieduotuvės pairę per subjekto atžagariškumą.

Nutrukęs žemiau kranto Merkuro — sužieduotuvės pairę per subjekto godų palinkimą (pav. 21-g.).

Nebuvimas — galutinas šaltumas fiziškas ir doriškas; saumylystė; begalinis godumas; su kitais ženklais, tokiais, kaip iškįlimas kranto Marso — nožmumas.

Gerai nusidavęs brukšnis, su mažumą iškilusiais krantais Veneros ir Mėnulio — fantastišką atsidavimą.

Geras brukšnis su geru brukšniu Galvos ir trikampiu ties galu brukšnio Gyvenimo — taktiškumas.

Menkas brukšnis su menku brukšniu Galvos ir kryžiumi ties galu brukšnio Gyvenimo — neteisybė.

Menkas brukšnis su brukšniu Galvos prasidedančiu žemiau kranto Jupiterio ir pasibaigiančiu ties krantu Marso — nelaimė per savo paties neprotingumą.

Menkas brukšnis su ilgu brukšniu Galvos ir siauru keturkampiu ir su plačiais pirštais bei trumpais pirštkauliais nykščio — svyravimas.

II. Brukšnis Širdies tiesiog sujungtas su kitais pirminiais brukšniais.

Stipriai pažymėtas ir ilgas, sujungtas pradžioje su brukšniais Gyvenimo ir Galvos, pasku

tiniam pasibaigiant išsišakojimu, kurio viena šaka nusileidžia į krantą Mėnulio, kuomet kita šaka eina savo prigimtu keliu ar susijungia su brukšniu Širdies — aklas ir pražutingas pajautimas (pav. 22, a. a.).

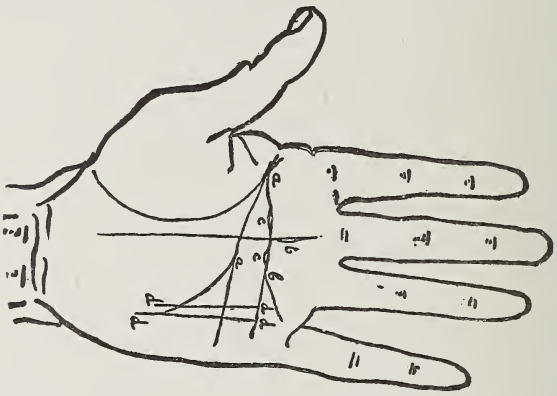

Pav. 22. Apie brukšnį Širdies.

Sasijungiantis su brukšniu Gyvenimo ir brukšniu Galvos žemiau kranto Jupiterio, su kryžium viduje brukšnio Galvos — staigus myris (jei atsikartoja ant abiejų rankų)

Prikergtas prie brukšnio Galvos žemiau kranto Saturno — pražutingas nusidavimas.

Prikergtas prie brukšnio Galvos žemiau kranto Merkuro susisukinusiu užvingiu — ankstyvas myris.

Prasidedantis nuo kranto Jupiterio ir susijungiantis tiesiu, aiškiu brukšniu Likimo, prasidedančiu nuo kranto Mėnulio, kuris pranyksta brukšnyje Širdies — netikėta laimė.

III. Brukšnis Širdies sujungtas su mažesniais brukšniais.

Keletas mažų brukšnių perkertančių brukšnį Širdies diagonališkai — doriškos ir fiziškos nepasekmės širdies ir kepenų.

Jungianti brukšniai terp brukšnio ir brukšnio Gyvenimo — ligos atgabentos ar tai susikrimtimų nuo nenusidavusios meilės, ar kliučių aibėse širdies.

Prikergtas prie brukšnio Galvos brukšniu prasidedančiu nuo jo neperkertančiu jo — pražutingas pakvailimas.

Brukšniai puolanti nuo brukšnio Širdies į brukšnį Galvos be perkirtimo paskutiniojo — gyvenimas dideliai nustelbtas priešingos lyties (pav. 21, c, c, c). Brukšnis, einantis nuo brukšnio, pasiekiantis krantą Saturno ir paskui staiga pasisukantis atgal — meilė ne vietoje.

Trumpi brukšniai einanti į brukšnį nuo brukšnio Likimo — meilė nesibaigianti ženyboje.

Blyškus ir platus su brukšniu nuo kranto Veneros į krantą Marso ar krantą Merkuro — medegiška meilė; geidulingumas.

Perkirstas žemiaus kranto Merkuro viena iš šakų kryžiaus ant kito kranto — pirklybiškas nepasisekimas (pav. 21, d).

Brukšnis nuo brukšnio Širdies, einantis giliai į ketvirtą pirštą, krantui Merkuro bunant iškilusiam — godumas.

Du perpendikuliariski brukšniai, einanti tiesiog nuo brukšnio į krantą Mėnulio — myris nuo apopleksijos (pav. 22, d. d. d. d.).

Lenktas brukšnis nuo brukšnio (neperkertantis jo, vienok) — žmogžudiškas pasidavimas.

Brukšniai nuo jo iki keturkampiui — smurtumas, retai dėl subjekto su tikra verte.

Brukšnis nuo brukšnio Širdies į brukšnį Likimo, paskutiniam bunant trukusiam savo vagoj — našlystė (pav. 23, d. d.).

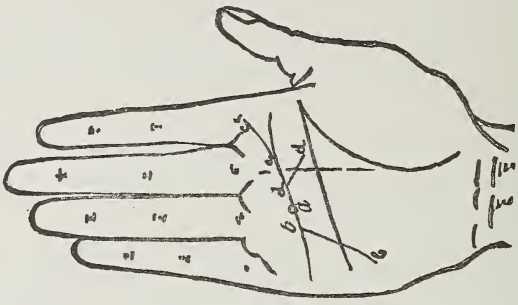

Pav. 23. Apie brukšnį Širdies.

Brukšnis, kaipo ir brukšniai Gyvenimo, Galvos ir Ženybos perkirsti brukšniu prasidedančiu nuo kranto Veneros — kliutys surištos su ypatos ženyba (pav. 21, e. e.).

IV. Šakės ir Šakos.

Šakėtas žemiau kranto Jupiterio — gera laimė. Jei šakės yra trys, labai gera laimė.

Lygiai išsišakojęs prasidėjus žemiau kranto Jupiterio, su kryžium ant kranto Veneros — viena tik meilė.

Išsišakojęs žemiau kranto Jupiterio, viena šakė eina į krantą — laimė meilėje (pav. 23, c. c.).

Išsišakojęs nuo pradžios, viena šakė linkui kranto Jupiterio, kita linkui brukšnio Galvos — apsigavimas.

Brukšnis prasidedantis su šake nuo brukšnio Galvos ir pasiekiantis krantą Veneros — perskiros poroje.

Prasidedantis šake, kurios viena šaka eina augštyn terp pirmo ir antro pirštų, su iškilumu, bebrukšniu krantu Jupiterio ir be žymių ar brukšnių ant menkai pažymaus kranto Mėnulio — negatyviška laimė.

Šakėtas su viena šaka į krantą Jupiterio, o su kita į krantą Saturno — fanatizmas; klaidos jieškojime laimės.

Šakėtas nuo pradžios su šake nuo jo iki krantui Merkuro, su sala ant brukšnio Saturno — perskiros (pav. 27–c. c.).

Gana liuosas nuo šakų — sausumą širdies.

Be šakų žemiau kranto Jupiterio — poėtiškumas.

Be šakų ties galu — nevaisingumas.

Šakos žemyn — keblumai padaryti per mylimuosius.

Labai toli nuo brukšnio galvos ir abudu brukšniai be šakų — gyvenimas be pajautimų.

V. Ženklai ant brukšnio Širdies.

Kryžiai ar retėžiai ties susijungimu brukšnio Širdies su brukšniu Likimo — pinigiškos kliutys.

Šaka brukšnio prieinanti prie kranto Mėnulio ir pasibaigianti žvaigžde — įgimtas padukis, erotiško pobudžio (pav. 23. b. b.).

Gilus randas skersai brukšnį — pavojus nuo apopleksijos.

Raudonos dėmės ant brukšnio — žaizdos.

Baltos dėmės ant brukšnio — pasisekimas meiliškuose dalykuose.

Taškas ant brukšnio žemiau kranto Saulės — sentimentališkas liudnumas, padarytas kokios pagarsėjusios ypatos ir kuris užgauna tavo ambiciją.

Taškas ant brukšnio žemiau kranto Merkuro — viršuj minėtas keblumas paeina nuo advokato, daktaro, mokslinčiaus.

Skritulys ant brukšnio — silpnumas širdies (pav. 23–a).

Sala ant brukšnio — ant kožnos salos tiek jau tvirtų netikysčių (pav. 22–c. c.).

Sala ant brukšnio, su sala ant brukšnio Likimo ant abiejų rankų — neprideranti meilė, kuri nueis niekais.

Skyrius XIII.

Brukšnis Galvos.

Tai yra brukšnis, kuris esti kaipo aiškus ir tikras saikas intelektuališkos vertės subjekto, stovio sveikatos jo ar jos smegenų ir cirkuliacijos kraujo. Iš tos priežasties jis yra tankiai vadinamas brukšniu Kiaušo. Brukšnis yra randamas žemiau brukšnio Širdies, maž-daug paralelliškas su juo, atidalintas nuo jo teip vadinamu Keturkampiu, ir abelnai, jei normališkas, sujungtas savo pradžioje su brukšniu Gyvenimo. Dabar sulyg smulkmenų:

I. Brukšnis Galvos pats savyje.

Ilgas, tiesus ir aiškus — sveiką protą.

Ilgas ir tiesus su ilgoms rankoms ir pirštais — mylėjimą nuoseklumo.

Ilgas ir siauras su vidutiniu krantu Veneros — tvirtumą.

Ilgas ir siauras su augštais krantais Marso, Jupiterio ir Merkuro — energiją.

Gerai išsipildęs brukšnis, su gerais krantais Jupiterio ir Merkuro — pajiegą surinkti mislį.

Ilgas, aiškus ir tiesus, su ilgu konišku smiliu

ir gerais krantais Saturno ir Saulės — mylėjimą skaitymo.

Geras, ilgas brukšnis ir platus Keturkampis, su ilgu, koniškų smiliu ir kitais bukais — mislingumas.

Ilgas ir tiesus, su geru brukšniu Širdies ir smiliu ilgesniu už normališką — mylėjimas čėdyti, bet ne pragobiškas atsidavimas.

Geras brukšnis su geru brukšniu Širdies ir Trikampiu ties užbaiga brukšnio Gyvenimo — davadas, taktiškumas.

Padarantis aiškų kryžių ant abiejų rankų su brukšniu Kepenų — sugiebumas ant nepažinybės mokslų.

Einantis aiškiai skersai delną, su brukšniu Kepenų siauru, žymiu ir tiesiu — gerą atmintį.

Siauras ir silpnas — buką protą.

Reteżėtas ar su persliekiais — skaudėjimus galvos (pav. 24–a.).

Menkas brukšnis su nenormališkai mažais nykščiais — idiotiškumas.

Ilgas, bet nežymus, su žemu krantu Jupiterio ir per dideliais krantais Veneros bei Mėnulio — tingumą.

Blyškus ir platus su kietoms rankoms ir žemu krantu Saulės — siauraprotystę.

Trumpas, aiškus brukšnis, ar ilgas su vargu susekamas brukšnis — ekscentriškumas, stoka koncentracijos.

Lygus brukšnis, su labai trumpu mažiuliu pirštu ir pasidariusiais krumpliais — netaktiškumas.

Pasidaręs į mažas salas, su apvalainais nagais užlinkusiais galuose — džiova (pav. 24–a.).

Einantis skersai delną tik iki pusei su blogai išsivyščiusiais krantais Jupiterio ir Saulės — stoka išmanymo.

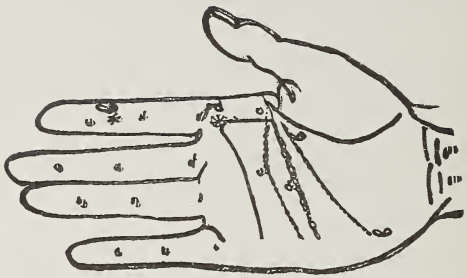

Pav. 24. Apie brukšnį Galvos.

Vingėtas brukšnis su siauru Keturkampiu ir per dideliu krantu Merkuro — neteisingumą.

Trumpas su siauru Keturkampiu ir augštu krantu Veneros — siauraprotystę.

Nusidriekiantis skersai visą delną, su blogai susižiedusiu Trikampiu — godumą.

Einantis gana arti brukšnio Gyvenimo ilgoką galą — karštinę smegenų.

Menkas brukšnis su brukšniu Širdies neapsireiškusiu ir brukšniu Kepenų vilniuotu — silpnumą širdies.

Labai menkas ir siauras brukšnis su nereguliarišku brukšniu Kepenų — chronišką nevirinimą vidurių.

Nesujungtas su brukšniu Gyvenimo pradžioje ir su giliai subraižyta kieta ranka plačiais pirštais — energiją.

Nesujungtas su brukšniu Gyvenimo pradžioje ant geros rankos — pasitikėjimą ant savęs, ypatingai jei brukšnis yra aiškus ir ilgas.

Nesujungtas su brukšniu Gyvenimo pradžioje ir su netikusiai padarytu kryžiumi ketvirtainyje — per didelis entuziazmas.

Nesujungtas su brukšniu Gyvenimo su per dideliais krantais Jupiterio ir Marso — nenormališką užsitikėjimą ant savęs.

Atokiai nuo brukšnio Gyvenimo pradžioje su labai žemu krantu Merkuro ir per dideliais krantais Marso — neatbolnumą; tankiai stoką išmanymo, ypač jei brukšnis Gyvenimo yra trumpas.

Plačiai atidalintas nuo brukšnio Gyvenimo su lygiais pirštais ir plačioms pučkoms — netaktiškumą.

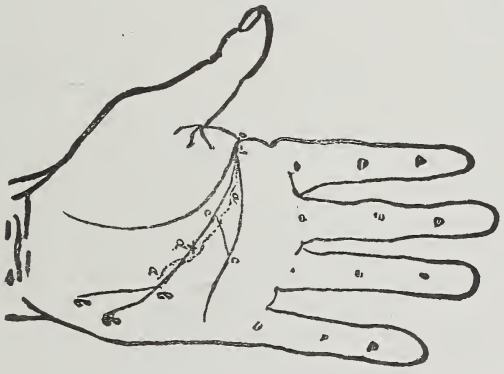

Pav. 25. Apie brukšnį Galvos.

Prasidedantis vingiu apie nykštį ir einantis aiškiai skersai delną — nepaprastą sumaningumą (pav. 26, a).

Prasidedantis žemiau kranto Jupiterio ir nušliįęs į krantą Mėnulio, su pirmu pirštkauliu nykščio platum ir trumpu ir menku brukšniu Širdies — tandumą.

Kįlantis prie brukšnio Širdies, su brukšniu

Kepenų einančiu nuo brukšnio Gyvenimo (pav. 26, b. b. taškinis brukšnis) — palinkimas ant alpimo.

Vilniuotas ir kįlantis vingiu prie brukšnio Širdies žemiau kranto Saulės ar Merkuro — beprotystę (turi buti patvirtinta antros rankos ir kitų ženklų, ypatingai kranto Mėnulio).

Nusileidžiantis labai arti prie brukšnio Gyvenimo — nelaimingą meilę.

Nusidriekiantis ir pasibaigiantis šake ant kranto Mėnulio — nagingą palinkimą.

Nusileidžiantis skardžiai į krantą Mėnulio su žvaigžde ant pirmo piršto (pav. 24, b. b.) — beprotystę.

Nusileidžiantis žemai ant kranto Mėnulio su viduriniu pirštkauliu smilio piršto labai brukšnėtu — sugiebumas ant nepažinybės mokslų.

Ilgas ir nusileidžiantis į krantą Mėnulio su augštu krantu Jupiterio pažymėtu braižle — iškalbingumą.

Ilgas ir nusileidžiantis, su brukšniu Saulės ant abiejų rankų ir didysis pirštas su žiediniu kuone to paties didumo — pamėgimą šiulerystės; atsidavimą ant didelių rizikų apyvartoje.

Vilniuotas ir pašlijęs į brukšnį Kepenų, su brukšniu Likimo pasibaigiančiu staiga ties brukšniu Galvos (pav. 25, a. a.) — smegenų liga.

Pasibaigiantis ties viduriu rankos ir su žemais krantais Marso — stoka dvasios.

Perbėgęs dalį rankos pasisuka atgal ir eina į krantą Veneros — nelaimingą meilę.

Brukšnis pasibaigiantis arti perkirtimo brukšnio Likimo — trumpas gyvenimas.

Ant užbaigos kįlantis į krantą Merkuro — tvarkingumas ir smurtumas vedime reikalų.

Einantis augštyn į krantą Merkuro prie savo užbaigos — gabumą nuduoti.

Ilgas ir aiškus, pasibaigiantis ant žemesnio kranto Marso — sumaningumą.

Kįlantis savo užbaigoje prie brukšnio Širdies — kvaitimą.

Einantis linkui Pakalos, su žemais krantais Jupiterio ir Veneros, nykštys palinkęs į vidų ir pirštai arti vienas kito — saumylystę iš dalies ar visai įkiraus budo.

Sutrukęs į mažus stukelius, turinčius išžiurą atsikartojančių mažų ketvirtainių — nužudymą atminties.

Sutrukęs žemiau kranto Saturno ant abiejų rankų su aiženomis užeinančiomis ant viena kitos — žaizdas.

Sutrukęs į mažus stukelius žemiau didžiojo piršto, lušnos užeinančios ant viena kitos, teisingos tiktai jei ant abiejų rankų su kitais patvirtinančiais nurodymais — myris ant kartuvių (nepatvirtintas padavimas).

Nutrukęs žemiau kranto Saturno su kryžiumi viduje trikampio ir brukšniu Gyvenimo pasibaigiančiu staiga — galvinis nubaudimas.

Nutrukęs žemiau kranto Saturno ir nusileidžiantis linkui labai iškilusio kranto Mėnulio — pavojus nuo beprotystės.

Nutrukęs apačioje kranto Saulės — nelaimė nuo keturkojo.

Sekamas bendrabrukšnio, turtai per palikimą.

II. Brukšnis Galvos sujungtas su pirminiais brukšniais.

Susiduriantis labai aštriu kampu su brukšniu Gyvenimo — išmintį.

Ankštai sujungtas ant tam tikro atokumo su brukšniu Gyvenimo — svarstus budas, bojingumas.

Susijungiantis su brukšniu Gyvenimo, einančiu linkui brukšnio Sirdies apačioje kranto Saturno, paskui einantis žemyn ir priimantis savo normališką padėjimą (pav. 24, c. c.) — akli arba pražutingi pajautimai.

Sujungtas pradžioje su brukšniu Gyvenimo ir brukšniu Širdies — staigus myris.

Brukšniš ir brukšnis Gyvenimo ankštai sujungtas su brukšniu Saulės ant abiejų rankų, su didelėm rankom ir viršutiniu kampu gerai padarytu, bet siauru — neišpasakytą jauslumą,

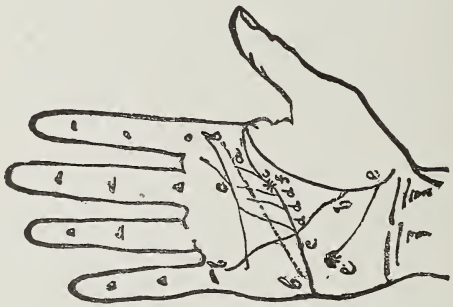

Pav. 26. Apie brukšnį Galvos.

Padarantis kryžių su brukšniu Kepenų ant kranto Mėnulio — ligustą vaizduvę.

Sujungtas su brukšniu Kepenų, brukšniui Gyvenimo esant šakėtu pradžioje — ligą smegenų.

Brukšnis sujungtas su brukšniu Kepenų, su menku brukšniu Likimo, ir daugelis brukšnių, perkertančių brukšnį Gyvenimo ir su iškilusiu krantu Jupiterio — palinkimą ant patžudystės.

Nutrukęs, bet tuojaus prasidedantis — atmainą ant gero po valandinių keblumų.

Nutrukęs, nepasiekus brukšnio Širdies, apačioje kranto Saturno — persiskyrimas su mylėtiniu vien per prilikimą.

Nutrukęs pirma pasiekimo brukšnio Širdies apačioje kranto Saulės — persiskyrimas su kuo per išdidumą ar neišmintingą įšsitarimą.

Nutrukęs pirma pasiekimo brukšnio Širdies apačioje kranto Merkuro — persiskyrimas su mylimu iš priežasties pinigiškų dalykų.

Nutrukęs ir su brukšniu nuo brukšnio Širdies į brukšnį Likimo — naslystę.

Ilgas ir vilniuotas, su brukšniu Kepenų teipgi vilniuotu ir antrais pirštkauliais pirštų atnašiai ilgesniais už kitus — blogi dantys.

Brukšnis Galvos prastai išsivystęs, su mažu trikampiu ant pabaigos brukšnio Gyvenimo ir dideliu krantu Merkuro — šnekumas.

Prikergtas prie brukšnio Širdies apačioje kranto Saturno — nelaimingi nusidavimai.

Kįlantis tiesiog nuo kranto Mėnulio į brukšnį Širdies, pranykstantis jame brukšnis Širdies, prasidėjęs nuo kranto Jupiterio — netikėta laimė.

Pranykstantis brukšnyje Širdies, kuris yra atėjęs tiesiog nuo kranto Jupiterio — meilė tiktai dėl vieno.

III. Brukšnis Galvos sujungtas su mažesniais brukšniais.

Maži brukšniai perkertanti brukšnį ar atpuolanti nuo jo — skaudėjimai galvos.

Sutrukę ar sukti brukšniai ant šlyjančio brukšnio Galvos — pavojus beprotystės.

Brukšniai prasidedanti nuo apačios kranto Veneros ir pasiekianti brukšnį Galvos — pinigiškos kliutys.

Brukšnis ir brukšniai Gyvenimo, Širdies ir Ženybos perkirsti brukšnio nuo kranto Veneros — kliutys surištos su ženyba.

Brukšniai einanti nuo brukšnio ir perkertanti brukšnį Gyvenimo su pilnu krantu Merkuro — smegenų kliutys.

Brukšnis nuo brukšnio į krantą Jupiterio, pasibaigiantis žvaigžde (pav. 24, d.) — šviesi ateitis.

Brukšnis prasidedantis nuo brukšnio ir pasibaigiantis kryžiumi ant kranto Jupiterio — ant blogos rankos; nelaimė artinasi.

Brukšnis nuo brukšnio į krantą Jupiterio su kerte ar kryžiumi ant viršutinės apyrankės — turtai.

Vienas aiškus brukšnis nuo brukšnio Galvos augštyn į tarpą trečio ir ketvirto piršto — pelninga pasekmė prie daildariško užsiėmimo.

Tiesus, aiškus brukšnis nuo brukšnio į išsivyščiusį krantą Saulės — pagarsėjimas per dailą.

Vienas aiškus brukšnis nuo brukšnio į krantą Merkuro — pasekmingi apyvartiniai reikalai.

Prikergtas prie brukšnio Širdies brukšniu, kuris pranyksta brukšnyje Širdies (pav. 25, c.c.) — pavojingas papaikimas.

Brukšniai einanti nuo brukšnio iki brukšniui Širdies neperkirsdami paskutiniojo (pav. 26, d.d) — gyvenimas nustelbtas per kitus.

Brukšnis pabaigoje brukšnio Galvos kįlantis ir pasineriantis į brukšnį Širdies — pajautimai valdo protą.

Brukšnis nuo Rascetto perkertantis brukšnį ir teipgi brukšnį Širdies ir pasibaigiantis ant kranto Jupiterio — pasekmė advokaturoje.

IV. Šakės ir Šakoš brukšnio Galvos.

Mažos šakytės nuo brukšnio į krantą Veneros — pajautimai viršija protą.

Trys ar daugiau šakelių einančių į krantą Jupiterio — lobiai.

Šaka nuo brukšnio einanti į įsodą smilio piršto — ambicija.

Brukšnis nuo brukšnio kįlantis augštyn į krantą Jupiterio ir paskui pasisukantis į krantą Saturno — religiškas fanatizmas.

Šaka nuo brukšnio kįlanti iki įsodai smilio piršto ir paskui pasisukanti į krantą Saturno — per didelis tuštumas.

Šaka į krantą Saulės su geru brukšniu Likimo — turtai.

Šakos atsikišę į gerai išsivysčiusį krantą Mėnulio — apyvartinė gerovė.

Šakėtas, su mažiuliu pirštu konišku ir subraižytu daugelio brukšnių — sugiebumas.

Šakėtas, kaipogi ir brukšnis Širdies apačioje brukšnio Saturno (pav. 26, c.c.) — gera ateitis.

Nusileidžiantis ir šakėtas ant užbaigos, viena šaka į krantą Mėnulio, kita į krantą Merkuro — veidmainingumas.

Šakė ant pabaigos su mažu delnu, trumpu nykščiu ir plačiais pirštais ties trečiais pirštkauliais — neužsitikėjimas.

Ilga smulki sakė ties galu brukšnio, viena pusė į krantą Mėnulio, kita nedaeinanti per žemai — dovana reiškregystės.

Šakė ties pabaiga, abu galai nusileidžianti krantu Mėnulio žemyn (pav. 25, b.b.b.) — ištvirkusi vaizduvė.

V. Ženklai ant brukšnio Galvos.

Baltos dėmės ant brukšnio — išradimai.

Baltos dėmės ant brukšnio žemiau kranto Saturno — pasekmė pinigiškuose dalykuose.

Brukšniai perkertanti brukšnį Širdies, su baltoms dėmėms ant brukšnio žemiau kranto Saulės — literatiška pasekmė.

Baltos dėmės ant brukšnio arti kranto Merkuro — pasekmė mokslіškose jieškonėse.

Tamsus šlakai ant brukšnio su siaurais ir giliai dažingais brukšniais Gyvenimo ir Kepenų — palinkimas ant karštligės.

Juodas šlakas ant brukšnio abiejose rankose su brukšniu nuo žemutinės dalies brukšnio Gyvenimo kįlančiu į krantą Mėnulio ir pasibaigiančiu žvaigžde (pav. 26, c.c.c.) — patrakimas (delirium tremens).

Blyškus ir platus su juodais šlakais ir brukšniu Gyvenimo šakėtu pradžioje — labai sunki smegenų liga.

Mėlsvas šlakas ant brukšnio, kur jis padaro trikampio šoną, su iškilusiais krantais Marso — palinkimas ant žmogžudystės.

Nereguliariškas, ar tai vilniuotas, ar bespalvis, su mėlsvais šlakais ant savęs — kepenų ligos.

Raudonas šlakas ant brukšnio paties, nutrukusio žemiau kranto Saturno — priepuolis su galva.

Kryžius ant brukšnio ties trikampiu (pav. 25 d.) — liudnas atsitikimas. Su brukšniu vilniuotu

ir šlaitėtu (pav. 25,e.) — nelaimingas atsitikimas.

Kryžius užbaigiantis šaką brukšnio, einančio į įsodą smilio piršto — užneikusi ambicija.

Apsistojantis staiga ties brukšniu Saturno, brukšnis Širdies apsistoja ten teipgi ir kryžius ant brukšnio Galvos — myris be laiko.

Žvaigždė ant brukšnio (pav. 26, f.) — žaizda galvoje.

Trumpas ir su šake pradžioje, einantis į krantą Jupiterio ir pasibaigiantis ten žvaigžde — nelaimingas puikumas.

Žvaigždė užbaigianti šaką brukšnio einančio iki įsodai smilio piršto — pasekminga ambicija.

Šlaitėtas labai ar biskį į Rascettą ir pasibaigiantis kryžiumi ar žvaigžde — staigus myris.

Nušlijęs į krantą Mėnulio ir pasibaigiantis žvaigžde — myris nuo prigėrimo.

Skritulys ant brukšnio ir kryžius augštai ant brukšnio Kepenų — apjakimas (Daugumo skritulys viens yra skaitomas užtektinu ženklu.).

Trikampis ant brukšnio arti kranto Merkuro — pasisekimas moksliškose ieškonėse.

Sala ant brukšnio — palinkimas ant neuralgijos.

Sala ant brukšnio su brukšniu Kepenų paraudonavusiu pasiekiant jam brukšnį Galvos — karštinė smegenų.

Skyrius XIV.

Brukšnis Likimo — Brukšnis Kepenų — Kelias Aržumo.

Dabar atkreipsime atydą ant vertikališko brukšnio, vieno iš penkių brukšnių, kurių prasidėjimo vietos yra randamos žemutinėje dalyje del-

no, o pasibaigimo vietos maž daug arti pirštų įsodų. Šitas brukšnis, didelės svarbos visuose tikruose ir teisinguose tyrinėjimuose rankų, vadinasi

Brukšnis Likimo,

teipgi tankiai brukšnis Laimės, brukšnis Saturno ar Saturninis, nuo jo paprasto užsibaigimo žemiau piršto Saturno arba Didžiojo piršto. Jo skaitlingos yvairybės ir jų prasmės yra kliasifikuojamos šiteip:

I. Brukšnis Likimo pats savyje.

Brukšnis einantis tiesiog nuo kranto Saulės — pagarsėjimas dailoje.

Gilaus raudono dažo, perkertantis pirštą Saturno ir kylantis į trečią pirštkaulį antrojo piršto — negarbingas myris.

Retežėtas ties perkirtimu brukšnio Širdies — meiliškos kliutys.

Menkai susekamas prieinant prie rankos vidurio — kliutys viduramžyje.

Bendrabrukšnis sekantis brukšnį ant trumpo tolumo (pav. 27, a) — gyvenimas po įtekme kitų.

Vilniuotas ar retežėtas, ar abejaip, su antru brukšniu atsiremiančiu į jį (ne bendrabrukšnis, nes toksai brukšnis neturi palytėti brukšnį, kurį jis dapildo) — nelaimingumas.

Nebuvimas — nežymus, be atsitikimų gyvenimas.

Prasidedantis zigzaku ar eilia kryžių — nelaiminga kudikystė.

Einantis tiesiog nuo Rascetto ir įsiskverbiantis į trečią pirštkaulį antro piršto — nepaprastas

prilikimas. Kiti ženklai ant rankos parodis ar ant gero, ar ant blogo. Stipriausias davadas prilikimo gyvenime.

Prasidedantis žemiau Rascetto ir pasibaigiantis ties trumpu brukšniu Galvos (pav. 27, c.) — didelis liudnumas.

Ateinantis nu Rascetto ir pasibaigiantis ties trumpu brukšniu Galvos (pav. 27, d. d.) — nepasisekimas apyvartoje.

Ateinantis nuo kranto Mēnulio su pirmu ir trečiu pirštu ilgu ir koniškoms pučkoms — dovana sumaningumo.

Ateinantis nuo kranto Mēnulio su daugeliu horizontališkų brukšnių, perkertančių pakalą šito kranto — vienvalinės kelionės.

Ateinantis iš vidurio trikampio — energija.

Ateinantis iš vidurio trikampio ant abiejų rankų — pageidaujami pragumai įgyjami per sunkų darbą ir išmintingus užmanymus.

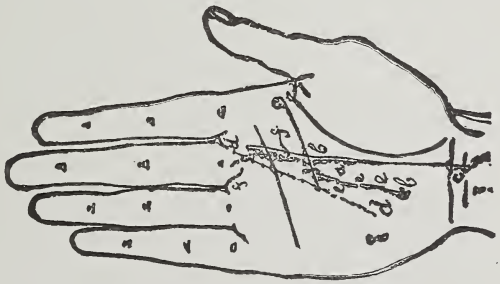

Pav. 27. Apie brukšnį Likimo.

Ateinantis nuo brukšnio Galvos ant abiejų rankų be skersinių brukšnių tvenkiančių jį — pasekmē gyvenime per vēla.

Ateinantis nuo brukšnio Galvos, su žemais

krantais Jupiterio, Saulės ir Merkuro — bukumas proto.

Ateinantis nuo brukšnio Gyvenimo, su krantais Jupiterio ir Veneros pilnais — labdaringumas.

Ateinantis nuo kranto Mėnulio ir einantis tiesiog ir be užkliuvimo į krantą Saturno, bet neperkertantis įsodos piršto (pav. 27, d.) — laimė meilėje.

Menkai nubriežtas ir pasibaigiantis ties brukšniu Galvos ant abiejų rankų — nepasekmės per klaidingus pažvilgius.

Pasibaigiantis ties brukšniu Širdies su per dideliu krantu Saturno — nupuolimas dvasios.

Nuvirbęs kaip siulelis prisiartinus prie brukšnio Gyvenimo su labai augštu krantu Mėnulio — per didelis sentimentališkumas.

Pasibaigiantis ant kranto Merkuro ant abiejų rankų — pasekmė pirklystėje.

Nutrukęs (pav. 27, c.c.c.) — ant kožno pertrukimo nusidavimas ar atmaina gyvenimo.

II. Brukšnis Likimo sujungtas su kitais brukšniais.

Sutrukęs ir perkapotas daugelio mažų brukšnių — vienvalinės nelaimės.

Brukšnis ir brukšnis Gyvenimo perkertami daugelio brukšnių, perkertančių juos horizontališkai — liudnumas; kiek šitokių brukšnių, tiek didelių rupesčių.

Gilus brukšnis nuo apačios kranto Veneros į brukšnį Likimo. Smarkus meiliški jausmai. Jei antras brukšnis butų bendrabrukšniu šitam — nesuvaldomas jausmas pasiekti laimę per didelias klintis.

III. Šakos, šakės ir ženklai ant brukšnio Likimo.

Nusileidžiančios šakos iš bile kurios pusės brukšnio — pinigiškos sunkenybės.

Šakos einančios į krantą Saulės — turtai.

Nulužę ir su šaka nusileidžiančia į krantą Mėnulio — pavojus myrio ar vyliaus.

Kryžiai ar nurodymai pradžioje brukšnio — nelaimingumas kudikystėje.

Kryžiai ar retėžiai ant brukšnio, išimant juos ties susijungimu su brukšniu Širdies — pinigiškos kliutys.

Kryžius ties užbaiga brukšnio, su braižle ant kranto Merkuro — staigus myris.

Kryžius ketvirtainyje prikergtame prie brukšnio, su lygiais ir ilgais pirštais, gerai išsivysčiusiais pirštkauliais — smagumas įgytas per religišką tikėjimą.

Kryžius ant brukšnio (pav. 27, g.) — atmaina gyvenimo; jeigu tik arti brukšnio — atmaina palypstės gyvenimą brangaus draugo.

Žvaigždė ar žvaigždės ant brukšnio — gresia tuojautiniai pavojus.

Žvaigždė prie užbaigos brukšnio su kita žvaigžde ant kranto Mėnulio — palinkimas ant patžudystės (pav. 27, h. h.).

Žvaigždė prie užbaigos brukšnio, su žvaigždė teipgi prie galo brukšnio Gyvenimo ant abiejų rankų — myris nuo paralyžiaus.

Sala ant brukšnio pasibaigiančio šake terp kranto Veneros ir brukšnio Širdies — perskiros.

Brukšnis Kepenų.

Šitas yra šeštas iš septynių didžiųjų brukš-

nių, pripuolančių pagal savo svarbą, jei ne kaleiną, kurioje mes drauge tyrinėjome šiteip:

1. Brukšnis Gyvenimo, arba Gyvastinis.
2. Brukšnis Širdies, arba Stalinis.
3. Brukšnis Galvos, arba Kiaušinis.
4. Brukšnis Likimo, arba Saturninis.
5. Brukšnis Marso, arba Bendrabrukšnis Gyvenimo.
9. Brukšnis Kepenų, arba brukšnis Sveikatos, arba Hepatika.
7. Brukšnis Saulės, arba brukšnis Apollono, arba brukšnis Skaistumo.

Šito brukšnio Kepenų tolymiausia prasidėjimo vieta (tankiai atmaininga) yra arti Rascetto, aplinkėje brukšnio Gyvenimo ir jo tolymiausia užbaiga yra ant kranto Merkuro (žr. pav. 1 ir pav. 13).

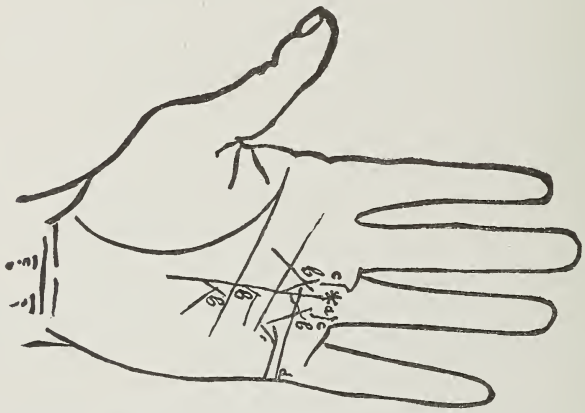

Pav. 28. Apie smulkesnius brukšnius.

Jo ypatingumas yra tame, kad nebuvimas jo yra skaitomas už didelę dovaną, — ir tikras ženklas vienvalinės sveikatos ir pinigiškos pasekmės.

Dabar kaslink jo smulkmenų:

I. Brukšnis Kepenų pats savyje.

Nesujungtas su brukšniu Gyvenimo ir su gerai išsivysčiusiu Rascettu — ilgas amžis.

Einantis Pakala per krantą Mėnulio (pav. 29, d. d.) skaitlingos vandeninės kelionės.

Ilgas, siauras, aiškus ir tiesus, su brukšniu Galvos, žymiai einančiu skersai ranką — gera atmintis.

Labai siauras ir giliai dažuotas, su tokiu jau brukšniu Gyvenimo ir tamsioms dėmėms ant brukšnio Galvos — karštiniš palinkimas.

Nereguliariškas ar vilniuotas, su menku, siauru brukšniu Galvos — nevirinimas vidurių.

Vilniuotas — skausmai viduriuose; aršiausias laipsnis su drėgna ranka.

Ilgas ir vilniuotas su tokiu jau brukšniu Likimo ir antrais pirštkauliais visų pirštų atnašiai ilgesniais už kitus — blogi dantys.

Vilniuojantis, su blogu brukšniu Galvos ir visišku nebuvimu brukšnio Širdies — silpnumas širdies.

Prastai susekamas, su siauru ketvirtainiu, padarytu brukšnio Širdies, šlyjančio į brukšnį Galvos — dusulys, plautis.

Menkas, su visais kitais brukšniais ant rankos teipgi silpnai pažymėtais — paralyžius.

Menkas brukšnis, su brukšniu Galvos teipgi menku ir su kryžiumi prie galo brukšnio Gyvenimo — menka sveikata abelnai.

Raudonas pradžioje — palinkimas ant širdies drebėjimo.

Plonas ir raudonas ties viduriu — palinkimas ant karštligės.

Raudono dažo netoli brukšnio Galvos — tolydiniai skaudėjimai galvos.

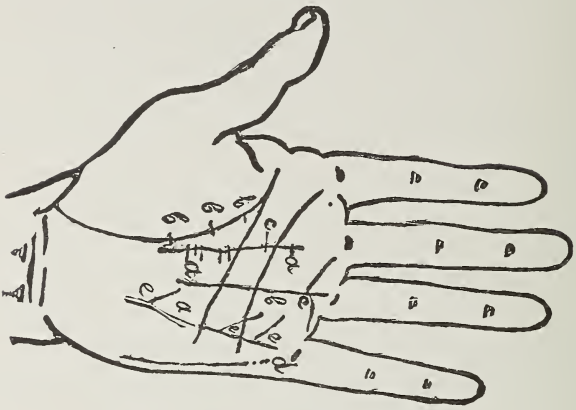

Pav. 29. Apie mažesnius brukšnius.

Yvairių dažų ir raudonas ties vieta perkirtimo brukšnio Galvos — apopleksija.

Geltono dažo — nesveikumai vidurių.

Einantis į krantą Saulės, su pilnu Rascettu gerai pažymėtu — turtai.

Einantis į krantą Merkuro, su trečiu kampu trikampio platum ir aiškiu — ilgas amžis.

Padarantis kaip ir pusskritį nuo kranto Mėnulio į žemutinį krantą Marso — reiškregystė. (Šitas po teisybei yra brukšnis Sumonės, kurio reikia žiurėti.)

Visiškaš nebuvimas — gera sveikata.

Nėsantis, su kietoms rankoms ir smailoms pirštų pučkoms — veiklumas.

Einantis arti prie Pakalos, perkirsdamas krantą Mėnulio, su tuo krantu ir krantu Merkuro žymiai išsivysčiusiais (pav. 29, d.) — priekabingumas.

II. Brukšnis Kepenų susijungime su kitais brukšniais.

Einantis nuo brukšnio Gyvenimo, su brukšniu Galvos prieinančiu prie brukšnio Širdies — palinkimas ant alpimo.

Ankštai sujungtas su brukšniu Gyvenimo, bet nereguliariškas savo bėgyje, su raudonoms ar mėlsvoms dėmėms ant brukšnio Gyvenimo (pav. 30, a. a.) — širdies liga.

Padarantis aiškų kryžių ant abiejų rankų su brukšniu Galvos — gabumas ant nepažinybės mokšlų.

Sujungtas su brukšniu Galvos; su brukšniu Gyvenimo perkapotu daugelio smulkių brukšnių — smegenų liga.

Padarantis kryžių su brukšniu Galvos ant kranto Mėnulio — suerzinta vaizduvė.

Gilus ir niesiekiantis toliau už ketvirtainio, bet pasiekiantis abu brukšniu Galvos ir Širdies iš bile kurios pusės (pav. 31, f. f.) — pavojus uždegimo smegenų.

Padarantis mažą (mažesnį) trikampį su brukšniu Galvos ir brukšniu Likimo — gabumas ant nepažinybės mokslų, arba dovana sumaningumo, o jei labai tiesus ir aiškus, tai reiškregystė.

Sekamas Kelio Aržuino, kaipo jo bendra brukšnio (pav. 30, b. b.) — didelė laimė. Karštumas meilėje.

III. Šakos ir ženklai brukšnio Kepenų.

Šakos nuo brukšnio į brukšnį Saulės (pav. 29, e. e. e.) — atmaina reikaluose.

Kryžius augštai ant brukšnio, su skrituliu ant brukšnio Galvos — neregysta.

Kryžiai arti brukšnio, bet ne ant jo — priepuoliai.

Žvaigždė ant brukšnio -- neturėjimas jokios šeimynos.

Žvaigždė arti brukšnio trikampyje — apjakimas.

Sala ant brukšnio, su brukšniu Likimo neperkertamu mažų brukšnių, o brukšniui Saulės ar nėsant visai, ar bunant prastai susekamu (pav. 29, a.a.) — bankrutystė.

Su daugeliu salų ir siaurais apvaliais nagais pav. 31, e. e.) — silpnumas kvėpavimo organų.

Aržumo brukšnis, arba Pieninis Kelias.

Susekamas aiškiai ant abiejų rankų — geidulingumas.

Einantis kaipo bendrabrukšnis brukšnio Kepenų (pav. 29, b. b.) — didelė laimė, gera sveikata.

Prasidedantis nuo vidaus kranto Veneros, vilniuotas ir ilgas (pav. 30, a.) — gašlumas.

Pasiekiantis krantą Merkuro (pav. 30, d.) — gera laimė, iškalba ir diplomatiškas talentas.

Prikergtas prie brukšnio Saulės brukšniu (pav. 30, c.) — turtai.

Skyrius XV.

BRUKŠNIS SAULĖS — BRUKŠNIS ŽENYBOS — BRUKŠNIS SUMONĖS — JUOSTA VENEROS.

Brukšnis Saulės.

Septintas ir paskutinis iš didžiųjų brukšnių prasideda teipgi žemai ant rankos (maž-daug), o jo užbaigos vieta yra ant kranto Saulės. Kaip paminėta du kartu pirmiau, yvairiais jo vardais yra: brukšnis Saulės, brukšnis Apollono ir brukšnis Skaistumo.

Jis dapildo ir švelnyja ženklus randamus ant kranto Saulės ir atsineša daugiau prie pasisekimo dailoje, literaturoje, visame kame, kas padaro savininką jo velytinai atsižymėjusiu akyse jo ar jos bendražmonių. Čion yra surinkti pamatiniai patėmyjimai apie šitą brukšnį (žr. pav. 1 ir pav. 13).

I. Brukšnis Saulės pats savyje.

Gerai išsivystęs ant abiejų rankų — pasisekimas.

Ilgas ir neperkertamas — turtai.

Su įdubusiu delnu ir kreivais pirštais — gabumas suvartotas ant blogo mierio.

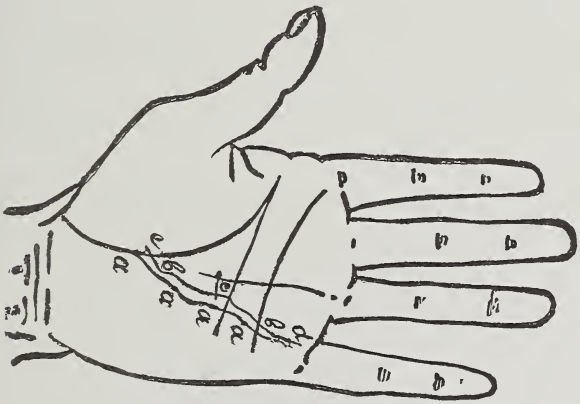

Pav. 30. Apie mažesnius brukšnius

Blyškus, ar tik menkai dažuotas — daildariški instinktai, bet neužtektina pajiega ant išpildymo; brukšnis mylėtojo dailos.

Giliai susekamas, su augštu krantu Jupiterio ant abiejų rankų — draugingumas su žmonėmis augšto laipsnio.

Aiškiai pažymėtas ant abiejų rankų, su viena žvaigžde ant kranto Saulės (pav. 28, a.) — pasigarsinimas per talentą.

Siauras, gilus ir tiesus ir einantis į krantą Saulės, neperkertamas ant abiejų rankų — turtai.

Pasibaigiantis keletu mažų brukšnių arti kranto Saulės — nepasekmė, kurios budas yra susekamas pagal kitus nurodymus.

Geras brukšnis su geru brukšniu Likimo ir augštu krantu Jupiterio — ambicija.

Randamas ant abiejų rankų su ilgu, siauru, nušlijusiu brukšniu Galvos ir antru bei trečiu pirštu kuone to paties ilgio — meklerišKas sugiebumas.

Sutrukęs atsikartotinai — lankstumas, kuris subjektui neduoda nė pinigų, nė garbės.

Nėsantis ar vargiai susekamas, su sala ant brukšnio Kepenų, o brukšnis Likimo perkertamas mažų brukšnių (pav. 29, a. a.) — bankrutystė.

Brukšnis Saulės sujungtas su kitais brukšniais.

Einantis nuo brukšnio Gyvenimo ant abiejų rankų — pasisekimas dailoje. Puikus gyvenimas.

Perkirstas brukšnio Ženybos (pav. 28, d.) — nužudymas stovio draugijoje per neatsakančią ženybą.

Šaka nuo brukšnio Galvos į brukšnį — pinigiškas pasisekimas.

Neaiškus ir sulužęs viduryj ketvirtainio — daugelis nepasisekimų kovoje už atsižymėjimą daildarystėje, bet ant galo pasisekimas. Abelnai sujungtas su brukšniu Gyvenimo rupestiniu brukšniu.

Du ar trys brukšniai nuo brukšnio, bet nere-

guliariški ir nelygus ar perkertami kitų brukšnių (pav. 28, b.b.b.b.) — nepasisekimas dailoje per stoką koncentracijos.

Perkertamas brukšnio nuo kranto Saturno — stoka pinigiškos paramos kenks pasisekimui daildariškoje karjieroje.

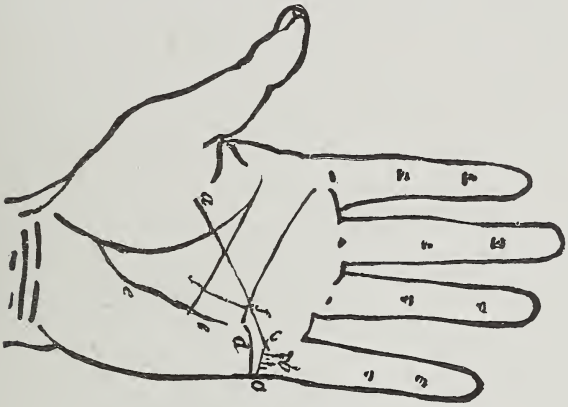

Pav. 31. Apie mažesnius brukšnius.

Geras brukšnis, bet su dviem vilniuotais nereguliariškais brukšniais ant kranto Saulės (pav. 28, c. c.) — klaidingai nukreiptas genijus.

Du gilus, paralelliški brukšniai, vienas iš bile kurios pusės brukšnio (teipgi gilus) ant kranto Saulės — garbė, neišpasakomi turtai.

Perkertamas brukšnio nuo kranto Merkuro — pasisekimas tramdomas nepastovaus atsidėjimo subjekto.

Daugelis mažų brukšnių, kurie lypsto brukšnį horizontališkai neperkirsdami jo — artistiška karjiera tramdoma užvydinčių varžauninkų; teipgi netekimą turtų tėvų laike jo ar jos jaunystės.

III. Šakės, šakos ir ženklai ant brukšnio Saulės.

Šakėtas smaila trinage, prasidedančia nuo brukšnio Širdies — pagarsėjimas, turtai, viskas įgyta per ypatiškus nuopelnus.

Išsišakojęs į tris užlinkusias šakas prie galo — neišsipildantis troškimas didelių turtų.

Pasibaigiantis trimis lygioms šakoms to paties ilgio, viena į krantą Merkuro, viena į krantą Saturno (pav. 29, c. c.) — didelis pagarsėjimas ir garbė.

Juoda dėmė ant vietos susijungimo brukšnio su brukšniu Širdies — artymas pavojus apjakimo.

Kryžius arti brukšnio, kartais palypstantis jį — dievuotas atsidavimas.

Žvaigždė ant galo brukšnio — pasisekimas priklausantis nuo pagelbos ir pritarimo kitų.

Sala su ženklu ligos ant brukšnio Gyvenimo (pav. 29, b. b.) — širdies liga.

Brukšniai Ženybos.

Rengiantiesi skaityti šituos brukšnius Ženybos (ar prisirišimo), kurie teip žingeidžiai yra kamantinėjami kuone terp pirmųjų, ar beūt tuojaus po pažinimui bėgio gyvenimo, mano pareiga yra pasakyti čion, nesuvedžiojamoj kalboj, kad po ženyba rankažinystėje yra suprantama visi toki susirišimai terp lyčių, kurie fiziologiškai atsako ryšiams pripažintiems per įstatymą ar bažnyčią. Tas neatsineša prie trumpų reikalų širdies, bet prie visų tokių susinešimų, kurių ilgumas ar pilnumas gali palikti absoliutiškas ar neišdildomas žymes tuo laiku ant nerviškos systemos ypatos.

Čion noriu dadėti, kad ant rankų yra daugelis kitų ženklų, kurie nurodo ant ženybinių gimi-

nysčių, jų pradžios, reguliariško ir nereguliariško bėgio ir užbaigos. Bus labai svarbu surasti šituos kitus ženklus pirma priėmimo tikro brukšnio ar brukšnių Ženybos už galutinius nurodymus. Sutvarkymą jų visų drauge aš atidėsiu į paskutinį skyrių, po užvardžiu „Meilė ir Likimas." Aš jau kaip ką iš jų paminėjau skyriuje X., po antrašu „Brukšniai ar Spinduliai Įtekmės." Dabar tyrinėsime tuos brukšnius randamus ant Pakalos rubežiuose kranto Merkuro (žr. pav. 1 ir pav. 13) ir žinomus kaipo brukšnius Ženybos.

Šlijantis į brukšnį Širdies (pav. 31, d.) — našlystė.

Nutrukęs — pasimetimas ar perskiros.

Brukšnis, kaipo ir brukšniai Gyvenimo, Galvos ir Širdies, perkertami brukšnio prasidedančio nuo kranto Veneros (pav. 31, c.c.) — sunkenybės surištos su ženyba.

Gerai susekamas, bet su brukšniais puolančiais į šalį brukšnio Širdies — sunkenybės padarytos per ligą ypatos, su kuria subjektas yra susituokęs.

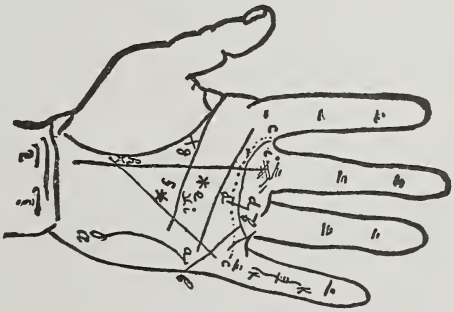

Pav. 32. Apie mažesnius brukšnius.

Perkirstas ilgo brukšnio nuo įsodos ketvirto piršto — priešingumas ženybai,

Brukšnis pasibaigiantis šakia ir svyrantis linkui brukšnio Širdies (pav. 28, e.) — perskiros.

Brukšnis šakėtas ant kranto Merkuro; jei ties viduriu rankos — sužieduotuvės suardytos per subjektą, kurio rankoje randama šakė. Jeigu šakėtas prie kito galo, tai reikia skaityti antraip.

Šaka nusvirusi žemyn, pasiekdama brukšnį Saulės — nelygi pora.

Šaka augštyn į krantą Saulės — subjektas apsives su ypata augšto laipsnio.

Juoda dėmė ant brukšnio — našlystė.

Svyrantis su kryžiumi vietoje nusvirimo — ypata, su kuria subjektas susituokęs, mirs staiga.

Sala ant brukšnio — ženybinės kliutys tęsis, kol sala neišdils.

Pilnas mažų salaičių, ar nulinkusių šakų — subjektui neverta tuoktis.

Šeštu brukšniu antro skyriaus pamatinių brukšnių yra

Brukšnis Sumonės,

teipgi vadinamas brukšniu Mėnulio, nes jis randasi visai rubežiuose kranto Mėnulio. Po teisybei jis daugelio autorių yra skaitomas už ypatingą pasidarymą brukšnio Kepenų ar brukšnio Aržumo, nes jis labai retai yra randamas ant rankos, turinčios vieną iš šitų brukšnių. Vienok aš jam duosiu atskirą vietą savo lekcijoje, nes, jeigu net butų jis skaitomas už varijaciją viršuj minėtų brukšnių, tai ir teip jis palaikytų prasmę, kurią jis turi žemiau padarytuose patėmyjimuose. Jo tikra vieta yra pažymėta ant pav. 1 ir pav. 13.

Aiškus ir tiesus su kryžiumi ketvirtainyje žemiau kranto Saturno — sugiebumas ant nepažinybės mokslų.

Trumpas, vingiuotas ir šakotas su didoku krantu Marso — priekabingumas.

Padarantis trikampį su brukšniu Likimo ir brukšniu Galvos — sugiebumas ant nepažinybės mokslų.

Randamas ant abiejų rankų ir perkertamas daugelio mažų brukšnių nusvirusių linkui brukšnio Likimo ar brukšnio Gyvenimo — vandeninės kelionės.

Prasidedantis sala (pav. 32, a.a.) — somnambulizmas, reiškregystė.

Veneros Juosta.

Septintas antro skyriaus pamatinių brukšnių, Veneros Juosta, vadinama teipgi Saturno Žiedas, arba Urano Žiedas (paskutinysis pavadinimas labai senas ir nevartojamas), visuomet buvo skaitomas už aršiausią ženklą randamą ant rankos, ypač jeigu nutrukęs ar perkertamas skersinių sklandų ar brukšnių. Yra neabejotina, kad drauge su augštu, labai braižlėtu krantu Veneros, iškilusiu krantu Mėnulio ir minkšta, ištižusia ranka, Veneros Juosta yra tikru, neužginčijamu davadu galutinai ištvirkusio palinkimo, pasirengusio kuone ant kožno perviršio, net per rubežių įstatymo. Yra teipgi davadu didelio, nepagydomo tingumo.

Bet kadangi Juosta teipgi randama yra tankiai ant rankų iš kitų pusių prakilnių, su kietu delnu veiklaus, praktiško vyro ar moters ir su vidutiniškais (jei neišnykusiais) krantais Mėnulio ir Veneros, tai aš bėgyje praleistų metų jaučiau, kad dėl dapildymo ir pataisymo prasmės paprastai prirašomos šitam brukšniui, teip labai tankiai randamam ant rankų paguoduotiniausių ypatų turi buti padaryti nuodugnus ištyrimai.

Išvadams, kuriuos aš šitoje atžvalgoje apčiupiai pasiekiau, susitaikant su nuomonėmis atsižymėjusių britiškų delnažinių, kaip ve Heron-Allen, Miss Oxenford, J. J. Spark, Henry Frith, Paul Bello, Adept, Mrs. K. St. Hill ir k., atėjo man omenin, ką mano mylimas mokytojas, Adrien Desbarrolles, kartą man pasakė, bertainį šimtmečio atgal, parėjus apšnekon apie Veneros Juostą:

„Pražutinga įtekmė Veneros Juostos ant subjekto viso palinkimo gali buti labai radikališkai sušvelnyta apsireiškimu ilgo nykščio ir gero brukšnio Galvos. Šitie pasibaisėtini instinktai prie iškraščių nedorumo net gali buti priimti svarbon gerai išlavintos pajiegos valios; muzikantai ir poėtai gali ypatingai apturėti iš to dadėtinį įkvėpimą, jeigu jie laikis savo keistą įtekmę pilniausiose rybose. Pajautimai iššaukti tankiausiai perviršio gyvuliško, ar geriaus gyvastinio upo, gali buti sunaudoti dėl padauginimo magnetiškos srovės, ištekančios iš šitų parinktinių sutvėrimų, kuriuos mes prajautiškai pripažįstame apdovanotais genijum; tokiu budu jie pastoja kaip nešanti srovė, kuri laikoma tarpe murinės kamšos tolydžio taisomos, nustoja savo pajiegos ant blogo ir vietoje to suka ratus darbo ir turtą padarančių dirbtuvių."

....Ant galo paduosiu skaitytojui keletą nurodymų kaslink Veneros Juostos.

Aiški, gerai išsivysčiusi — juoksmingumas, mylėjimas dailos ir literaturos ir gabumas ant jų.

Gerai išsivysčiusi, bet perkirsta gilaus brukšnio žemiau kranto Saulės (pav. 31, d. d.) — priešinybės paeinančios nuo moterų. Ant labai blogos rankos — netekimas turtų per paleistuvystę.

Išeinanti prie galo į krantą Merkuro (pav.

31, c. c.) — energija ir uolumas kiekviename pasiėmime.

Perkirsta netoli kranto Saulės brukšniu prasidedančiu nuo Pakalos (pav. 32, b. b.) — gyvenimas sugadintas vienu įsimylėjimu.

Perkirsta daugelio mažų brukšnių su krantu Veneros ir Mėnulio per dideliais — hysterija.

Sutrukusi — aršiausias geidulingumas.

Perkertanti brukšnius Kepenų, Likimo ir Saulės ir mažumą iškreipianti juos prie vietos perkirtimo — kliutys pasisekimui, paeinančios nuo besaikinio troškimo smagumų.

Skyrius XVI.

Ketvirtainis — Trikampis.

Ant rankų randami yra du pavidalai, pasidaranti per susijungimą pamatinių brukšnių, kuriuos aš tankiai turėjau progą paminėti, bet neapsklembiau ir neišgvildenau visko ant šitų lapų. Viršutiniu yra Keturkampis, žemutiniu Trikampis. Labai daug mažmožių ir patėmyjimų didelės svarbos yra surištų su šitais dviem pavidalais, kuriuos aš noriu čionai nupiešti.

Keturkampis,

teipgi vadinamas rankos Stalu, yra horizontališkas, pailgavotas ketvirtainis, tysantis skersai ranką tarpe brukšnių Širdies ir Galvos. Nuo šono Pakalos jis apima viršutinį krantą Marso — t. y. jei Keturkampis nėra iškreiptas iš savo normališkos formos kokiu nors nenusidavimu.

Aš priešingas daugumui rankažinių linijuojančių ir aptveriančių Keturkampį ketvirtainyje terp brukšnių Širdies ir Galvos, rubežiuojančių

jį viename gale perpendikuliariška linija, ateinančia iš tarpo pirmojo ir antrojo pirštų, o prie kito galo kita perpendikuliariška linija, einančia iš tarpo trečio ir ketvirto pirštų. Ne, Keturkampis eina tiesiog skersai ranką ir jo skaitymai yra šitoki:

Gerai nusidavęs ir į Pakalą platus — atvirumas.

Platus, su geru brukšniu Galvos ir gerai išsivysčiusiu antru pirštkauliu nykščio — didelis protas.

Siauras per nusileidimą brukšnio Širdies — niekšiškumas.

Siauras iš priežasties brukšnio Galvos, einančio linkui brukšnio Širdies — bailumas.

Siauras per vidurį su trečiu pirštkauliu ketvirto piršto prietaikmiai ilgu — vylius.

Siauras, su per dideliu krantu Jupiterio — galų galiausios religiškos nuomonės; asketiškumas.

Siauras ir padarytas raudonų brukšnių, su trumpu brukšniu Širdies ir per dideliais krantais Marso — žiaurumas.

Labai siauras ant abiejų rankų, su augštu krantu Merkuro — melagingumas.

Siauras, su per dideliais krantais Marso ir Merkuro — neteisingumas

Siauras su neaiškiai susekamu brukšniu Kopenų — dusulys, plautis.

Siauras su pirštais palinkusiais į vidų delno — sustirimas visuose susinešimuose su kitais žmonėmis.

Išrievėtas daugelio brukšnių, su didele ranka, ilgu delnu ir trumpais pirštais — silpnas ar pratlyvumas.

Kryžius Keturkampyje žemiau kranto Saturno, su aiškum tiesiu brukšniu Sumonės — sugiebumas ant nepažinybės mokslų.

Kryžius Keturkampyje arti augštutinio kranto Marso — laiminga vandeninė kelionė.

Žvaigždė Keturkampyje (pav. 32, e.) — didelė garbė.

Gerai nutikusi žvaigždė Keturkampyje — vyras geras ir teisus, po valia moters, kurią jis myli (su kitais ženklais, žinoma).

Dabar aš ateisiu prie didžiojo ir pamatinio rankos apsireiškimo,

Trikampio,

vadinamo tankiai Marsinia Lyguma ir kaipo tokia labai tankiai patėmyjama drauge su Marso krantais. Šitas pavidalas yra padaromas brukšnio Gyvenimo, brukšnio Galvos ir brukšnio Kepenų. Jei paskutiniojo nesiranda, tai trečias šonas Trikampio turi buti užstojamas nuomonišku brukšniu, sekančiu taką gero brukšnio Kepenų.

Kiekvienas iš trijų kampų Trikampio turi ypatingą vardą, tankiai sutinkamą literaturoje rankažinystės.

Kampas padaromas persikirtimu brukšnių Gyvenimo ir Galvos, yra vadinamas Augštutiniu kampu, arba Pirmuoju kampu.

Kampas padaromas persikirtimu brukšnių Gyvenimo ir Galvos yra vadinamas Augštutiniu kampu arba kampu po dešinei. (Tiesus kampas yra netikras vardas ir neturi buti vartojamas.)

Kampas padaromas persikirtimu brukšnio Kepenų ir brukšnio Gyvenimo yra vadinamas Trečiuoju kampu arba kampu po kairei.

Šitie nurodymai atsineša prie Didžiojo Trikampio arba Marsinės Lygumos. Mažesnis Trikampis yra sutinkamas viduje didžiojo per susijungimą brukšnių Galvos, Gyvenimo ir Likimo.

Aš randu už nereikalingą atkreipti ypatingą atydą ant mažesniojo Trikampio, tik skaičiau už tinkamą čion paminėti, kadangi vardas jo gali buti paminėtas kokiame nors straipsnyje apie delnažinystę, o nepaaiškinimas apie jį gali nuvesti į nesupratimą.

Sekanti patėmyjimai visi atsineša prie padarymo Didžiojo Trikampio ir retkartinių brukšnių bei ženklų jo rubežiuose:

I. Pasidarymas Trikampio.

Iškilęs delne — užpuolingas temperamentas.

Iškilęs ant abiejų rankų — narsumas.

Platus ir gerai susekamas — geraširdystė.

Labai platus ir didelis, su išsivysčiusiais krantais Marso — smarkumas.

Didelis ir gerai susekamas, su brukšniu Širdies šakėtu prie savo užbaigos — prakilnumas.

Platus ir aiškiai pažymėtas, su trimis brukšniais gero dažo — geras supratimas.

Plokščias ant abiejų rankų, su labai žemu krantu Saturno — neatsižymėjantis gyvenimas.

Žemas, su iškilusiu krantu Mėnulio ir viena neperkertama Apyranke gerai susekama — letargija.

Labai žemas ant abiejų rankų, su trumpu ir storu brukšniu Širdies — katalepsija.

Siauras, nulinkęs per brukšnį Gyvenimo į brukšnį Galvos — nepasisekimas apyvartoje.

Netikusiai pasidarę, su brukšniu Širdies į Pakalą tiesum — godumas.

Storas ir blyškus, su dideliu platum delnu, trumpu nykščiu ir storais pirštais, treti pirštkauliai išpurę — materializmas.

Labai išbraižytas, su dideliais krantais Merkuro ir Marso — nekantrus, arzus palinkimas, lengvai supykdomas.

Augštutinės šakos nuo brukšnio Gyvenimo pasibaigiančios viduje Trikampio (pav. 33, a.a. a.) — turtai ir pagarsėjimas po didelių sunkenybių.

II. Kožnas kampas pats savyje.

Antras kampas labai platus ir storas su menku brukšniu Širdies ir siauru Keturkampiu — nemilaširdingumas.

Antras kampas platus ir silpnas — tingumas.

Trečias kampas gerai padarytas plačiame Trikampyje — gera sveikata.

Trečias kampas gerai nukirstas ir siauras, su gerai išsivysčiusiu krantu Merkuro — juoksmingumas.

Trečias kampas platus ir aiškus su brukšniu Kepenų einančiu į krantą Merkuro — ilgas amžis.

Trečias kampas netikusiai padarytas, su mažais brukšniais, perkertančiais brukšnį Gyvenimo — neuralgija.

Trečias kampas labai kumpas su jaunu mėnuliu viduj — neištikimumas.

Trečias kampas labai kumpas, su pirmu pirštkauliu nykščio silpnu ir krantu Veneros iškilusiu — betikėjimiškumas.

III. Ženklai viduj Trikampio.

Kryžius augštutinėje dalyj Trikampio (pav. 32, g.) — kliutys, provos, rusti atmaina gyvenime.

Kryžius žemutinėje dalyj Trikampio (pav. 32, h.) — nusidavimai laimingi, bet per vėlus gyvenime.

Kryžius Trikampyje žemiau kranto Saturno, su ilgais pirštais ir pirmais sunariais krumplėtais — skepticizmas.

Kryžius Trikampyje — kliutys nuo kitų.

Nereguliariškas kryžius viduryj, su skersiniais brukšniais ant krantų Saturno (pav. 32, i.) — nelaimingumas.

Žvaigždė Trikampyje arti brukšnio Kepenų (pav. 32, f.) — neregysta.

Netikusiai pasidariusi pavienė žvaigždė Trikampyje — kliutys meilėje.

Skritulys viduje Trikampio (pav. 33, c.) — kliutys nuo moters.

Skritulys Trikampyje, su iškilusiu krantu Mėnulio — priekabingumas.

Trikampis viduj Trikampio tarpe brukšnio Gyvenimo ir brukšnio Likimo — kareiviška garbė.

Mėnulis viduj Trikampio (pav. 33, b.) — nepastovumas.

Skyrius XVII.

Retkartiniai Brukšniai — Brukšniai ir Ženklai ant Nykščio ir Pirštų

Mano tyrinėjimas keturiolikos pirminių brukšnių abelnai randamų ant vidutiniškos rankos yra dabar užbaigtas. Ant užbaigimo šitų praktiškų lekcijų pirma pašventimo paskutinio skyriaus pritaikymui to, kas čion lygšiol buvo sakyta, aš noriu pašvęsti nedidelę vietą

Retkartiniams brukšniams tankiai randamiems ant delno,

ir brukšniams bei ženklams randamiems ant nykščio ir pirštų.

Į pirmutinę eilią, pagal tiesas, priklauso tie skaitlingi brukšniai ir spinduliai, apie kuriuos aš turėjau progą aiškinti po antrašu yvairių brukšnių. Daugumą jų, prasidedančių ant kranto Veneros, nuodugniai ištyrinėjau skyriuje X., po vardu „Brukšniai Įtekmės". Jie abelnai yra vadinami brukšniais rupesties, kadangi jų apsireiškimas retai yra ženklu smagių nusidavimų. Skaidmoje III., skyriaus pašvęsto brukšniui Širdies (skyrius XII.), kiti retkartiniai brukšniai yra randami. Tas pats vėl yra skaidmoje III. skyriaus pašvęsto brukšniui Galvos, skyriuje XIII., ir daug kitų tokių brukšnių yra paminėta ir jų prasmė išaiškinta susirišime su kitais pirminiais brukšniais. Akylam skaitytojui aš tik priminti reikalauju šituos yvairius skyrius, idant pagelbėti jam teisingai skaityti daugumą šitų dadėtinių spindulių, sklandų ar brukšnių.

Dėl suradimo prasmės kitų pragumo ar įtekmės brukšnių, neaprašytų ir neišaiškintų šitame veikale be pagelbos knygos ar mokintojo, skaitytojas turi turėti pažintį abelnų principų, padarančių tvirtą pamatą rankažinystės ir atskirti šitą augštai guodojamą mokslą nuo spėjančio ir beteisio darbo paprastų laimasakių.

Kaip aš niekuomet nepailsiu kartojęs, rankažinys gauna savo pažintį buvusių ir busiančių nusidavimų per nuodugnų, systematišką tyrinėjimą subjekto budo ir palinkimo fiziško, intelektuališko ir dvasiško. Chirognomija (išveizdis rankos), kamantinėjimas krantų, akylas prisižiurėjimas

į pirminius brukšnius, yra trys gaivalai, kurie daleidžia rankaskaičiui išbudavoti tobulą triobesį detailių ir rezultatų. Be jų jis negali nieko daryti; kuomet be mažesnių nurodymų, k. v. retkartinių brukšnių, ženklų ir tt., jis dar gali apturėti tikrą vaizdą subjekto viso gyvenimo. Tokiu jau budu šitas nuodugnus tardymas suteiks jam, kožname laike, užtektinas datas dėl išaiškinimo tokių brukšnių, ir tt., kurie nebuvo užtemyti šitose lekcijose su jų specifiškomis prasmėmis. Tik imkis prie darbo su atsakančiu noru, reikalingu kantrumu ir budavok pamaži, bet tikrai, apleisdamas tuo tarpu visas smulkmenas. Tu nusistebėsi pamatęs, kaip šitie paskutiniai pabraukimai, išeinanti iš dadėtinių patėmyjimų, bus lengvi ir prasti skaityti, kada jie yra tyrinėjami tikroje valandoje.

Buk nuoseklus; sek budą paduotą šitose lekcijose; gvildenk vieną po kitam tvarkioj kaleinoj išradimus, kuriuos tu padarysi per metodišką pritaikymą taiklių čion patilpusių — ir kuone pastebėtinu budu išsivystis pilnas, tikras paveikslas savo pilnyje detailių po tavo paties akių.

Žinoma, koks nors nepaprastas keblumas gali sutrukdyti tave ant valandos, net gal kiek iškreipti tave iš tako, bet galutinėje išeigoje tas pasirodis kuone nieku ir datyrimas tuojaus sumažins šitas klaidas sprendimo, ar šitas spragas atminties iki mažiausiam apėmiui.

Yra kai-kurie brukšniai ar ženklai, apie kuriuos aš neturėjau dar progos šnekėti, o kuriems aš pašvęsiu dabar diktoką vietą. Aš suprantu *brukšnius ir ženklus ant nykščio ir pirštų.*

Rankažinystėje, kaip skaitytojas gerai jau gali žinoti, nykštys turi du pirštkauliu, o kožnas

iš keturių pirštų po tris. Naguotiejie pirštkauliai yra vadinami pirmais, priedelniniai pirštkauliai trečiais, viduriniai gi antrais.

Visuomet buvo pripažinta, kad pirštuose pirmiejie pirštkauliai perstato Įkvėpimą, antri Protą ar Manymą ir treti medegiškus prajautimus. Nykščio pirmas pirštkaulis atstoja Pajiegą Valios, antras, teip kaip ir pirštų, Logiką. Toliaus pereisime ant peržiurėjimo ženklų, tankiai randamų ant penkių mažųjų sąnarių, kurie padaro musų rankas mažuoju svietu pačias savyje.

I. Brukšniai ir Ženklai ant Nykščio.

Dvi žvaigždės arti nykščio nago — priekabin gumas.

Žvaigždė ant pirmo pirštkaulio nykščio, su krantu Veneros iškilusiu (pav. 34, c.) — nepadorumas.

Viena ar dvi žvaigždės ant antro pirštkaulio nykščio — meilumas.

II. Brukšniai ant visų keturių pirštų.

Vienas trumpas vertikališkas brukšnis giliai

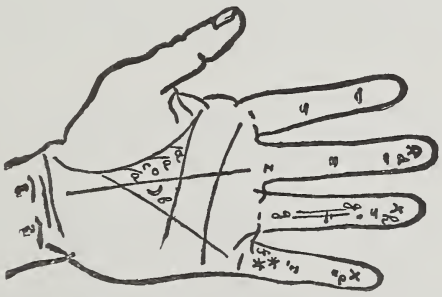

Pav. 33. Yvairus brukšniai ir ženklai.

įbrieztas ant sunarių visų pirštų (pav. 34, a.a.a. a.) — staigus myris.

Vienas gilus brukšnis, einantis per visą ilgį visų pirštų — stiprus jausmas garbės.

Daug horizontališkų brukšnių ant pirmųjų pirštkaulių visų pirštų — bloga sveikata abelnai

Daug mažų brukšnių panašių raukšlėms ant pirmo pirštkaulio kožno piršto, kurių nagai yra siauri — silpnybė.

Skersiniai vilniuoti brukšniai ant pirmųjų pirštkaulių visų pirštų — pavojus priešakyj.

III. Brukšniai ir ženklai ant smilio piršto.

Vienas brukšnis ant smilio piršto, nuo įsodos iki pučkai smilio piršto — prakilnumas budo. Didelė garbė.

Žvaigždė ant pirmo pirštkaulio pirmojo piršto ar ant antro pirštkaulio, jeigu apsiausta skritulio — ištvirkimas.

Kryžius ant augštutinio sunario pirmojo piršto — literatiška pasekmė.

Daugelis skersinių brukšnių ant antro ir trečio pirštkaulio pirmojo piršto — užvidus palinmas.

Brukšniai ant trečio pirštkaulio pirmojo piršto su augštyn einančioms šakoms brukšnio Gyvenimo — turtai.

IV. Brukšniai ir ženklai ant antrojo piršto.

Antras pirštas labai brukšnėtas — geidingumas.

Vilniuojanti vertikališki brukšniai ant antro piršto — vyrtynė nelaimingų nusidavimų.

Trikampis ant antro piršto (pav. 35, e.) — gabumas ant paslaptingumo.

Žvaigždė ant pirmo pirštkaulio antrojo pirš-

to (pav. 33, d.) — nemalonus atsitikimai. Net pavojus nuo užmušimo, jei randasi ant abiejų rankų. Randama teipgi ant rankų žmogžudžių.

Žvaigždė ant pirmo pirštkaulio antrojo piršto, su Trikampiu ant kranto Saturno (pav. 34, b.) — nupuolimas.

Žvaižde ant pirmo pirštkaulio antrojo piršto, tasai gi pirštas į pučką platus — nelaimingas talentas ant nepažinybės mokslų.

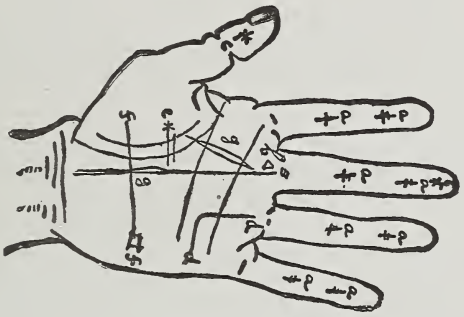

Pav. 34. Yvairus brukšniai ir ženklai.

Juoda dėmė ant pirmo pirškaulio antrojo piršto (pav. 35, a.) — drugys.

Dvi žvaigždės, viena ant pirmo, kita ant antro pirštkaulio antrojo piršto — myris ant kartuvių.

Daug horizontališkų brukšnių ant trečio pirštkaulio antrojo piršto su pirmu pirštkauliu lygum (pav. 35, c.) — įsigimimas.

Vienas ar du brukšniai nuo trečio iki antram pirštkauliui antrojo piršto — išmintis.

V. Brukšniai ir ženklai ant trečio piršto.

Brukšnis nuo įsodos trečiojo piršto iki sunariui pirmo pirštkaulio — didelė garbė.

Daug brukšnių einančių nuo įsodos trečiojo pirštо iki sunariui pirmo pirštkaulio — keblumai paeinanti nuo moterų.

Kryžius ant pirmo pirštkaulio trečiojo pirštо su geru krantu Jupiterio (pav. 33, b.) — padorumas.

Viens ar du tiesus brukšniai nuo trečio iki antram pirštkauliui trečiojo pirštо, su platum keturkampiu ir gerai nusidavusiu trikampiu — prakilnumas budo.

Viens ar du brukšniai einanti nuo trečio iki antram pirštkauliui trečiojo pirštо (pav. 33, g.g.) — gabumas.

Vienas brukšnis nuo trečio pirštkaulio įeinantis toli į antrą pirštkaulį trečiojo pirštо — išmintis.

Vienų vienas vertikališkas brukšnis ant trečio pirštkaulio trečiojo pirštо — laimė.

Pusskritis ant trečio pirštkaulio trečiojo pirštо — nelaimingumas.

VI. Brukšniai ir ženklai ant ketvirto pirštо.

Vienas, aiškus brukšnis, einantis per visą ilgį ketvirto pirštо — prisirišimas prie teisybės.

Du aiškus, vertikališki brukšniai ant ketvirto pirštо (pav. 35, d,) — teisingumas.

Brukšnis nuo įsodos iki pirmam pirštkauliui ketvirto pirštо — pasekmė moksliškose ieškonėse.

Vienas gilus vertikališkas brukšnis viduryje ketvirto pirštо — teisingumas.

Neaiškus brukšniai ant antro pirštkaulio ketvirto pirštо — neteisingumas.

Skersiniai brukšniai ant antro pirštkaulio ketvirto pirštо — vylius.

Vienas gerai pažymėtas brukšnis nuo įsodos per trečią pirštkaulį ketvirto piršto — išmaningumas.

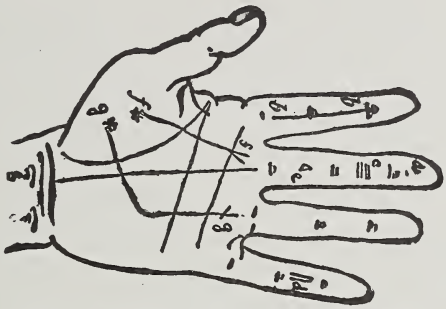

Pav. 35. Yvairus brukšniai ir ženklai.

Viens sukinantisi brukšnis einantis nuo trečio iki antram pirštkauliui ketvirto piršto (pav. 32, k.) — klasta, apsukrus palinkimas.

Daug neaiškių brukšnių, ar vienas kryžius ant trečiojo pirštkaulio ketvirto piršto — vagiškas palinkimas.

Kryžius ant pirmo pirštkaulio ketvirto piršto (pav. 33, e.) — bepatystė.

Dvi žvaigždės ant trečio pirštkaulio ketvirto piršto (pav. 33, f.) apgailėtinas myris.

Skyrius XVIII.

Dvigubas Leksikonas Delnažinystės Nurodymų.

Pirmutinis klausimas užduotinas rankažiniui kiekvienos tyrinėjančios ypatos be skirtumo yra

„*Kaip aš ilgai gyvensiu?*"

Antru gi klausimu teip pat butinu, teip pat įdėmiu, teip pat vienvaliniu yra: „Kokia liga, koks nelaimingas nusidavimas man gresia?"

Ant abiejų šitų klausimų šitas leksikonas suteiks aiškius pilnus, lengvai patikrinamus atsakymus.

Pirmoj dalyj šito Dvigubo Leksikono aš noriu vien surinkti ir sukliasifikuoti tokius patėmyjimus, kurie gali buti randami išmėtyti pirmuose skyriuose (su daugeliu dadėtų naujų nurodymų), ir kurie atsineša prie žmogaus gyvenimo nuo gimimo iki senatvei. Aš paimsiu tiktai pripažinimus, atsinešančius prie sveikatos kuno, palikdamas į antrą dalį Leksikono visas buitis liečiančias nusidavimus, kurie padaro, ar tramdo žmogaus buvį.

Dėlei parankumo ir aiškumo aš padalinsiu šituos patėmyjimus į dvi sekcijas: Pirmą, apimančią gyvenimą jaunystėje, Abelną Subudavojimą, Nusidavimus ir Myrį; į antrą pašvęstą, abėcėliškai sutaisytam surašui svarbesnių ligų, su paženklinimais ant rankų, atidengiančiais jų buvimą.

Dar viena roda pirma negu mes prieisime prie dalyko: Kada tik nori pritaikyti prie savo — ar keno kito rankos — datas, paduotas žemiau, paimk priešais savo akis Rankos Mapą (pav. 1), ir paveikslus 18 ir 19, parodančius skaitymą datų ant rankos. Visi trys bus butinais pabuklais tavo pilningam supratimui nuodugnaus surašo patėmyjimų čion randamų. Priegtam atmink, kad nė viens sanžiniškas tyrinėtojas rankažinystės neturi išduoti nusprendimo be sulyginamo tardymo yvairių nurodymų, paliečiančių kokį nors ypatingą dalyką apšnekoje.

I. Ankstyvas Gyvenimas, Abelnas Subudavojimas, Nusidavimai ir Myris.

Paslaptis gimimo (abelnai neįstatymiškas) —

Sala pradžioje blogai nutikusio brukšnio Likimo. Teipgi sala pradžioje brukšnio Gyvenimo.

Ligos (įgimtos) — Sala pradžioje brukšnio Gyvenimo.

Kudikystė (nelaiminga) — Brukšnis Likimo prasidedantis vyrtyne slenksčių ar kryžių, ar pasidarymas kamštraukčio (pav. 37.)

Atsitikimas ankstyvame gyvenime — kryžius pradžioje brukšnio Gyvenimo, ypatingai jeigu smailgalis randamas ten.

Silpnas subudavojimas jaunystėje — Brukšnis Gyvenimo reteżėtas žemiau kranto Jupiterio.

Silpnas subudavojimas — Ilgi, ploni nagai. Blyškus ir platus brukšnis Gyvenimo. Reteżėtas ar kilpuotas brukšnis Gyvenimo. Nulinkę šakos ant brukšnio Gyvenimo. Labai blyškus ir platus brukšnis Širdies. Menkas brukšnis Kepenų ir teipgi menkas brukšnis Galvos, su kryžiumi ties pasibaigimu brukšnio Gyvenimo. Daug mažų brukšnių panašių į garankštes ant pirmo pirštkaulio kiekvieno piršto.

Myris (be laiko) — Brukšnis Širdies, prasidedantis nuo kranto Saturno su kryžiais ties viduriu brukšnio Galvos (pav. 21, a.). Brukšnis Širdies prikergtas prie brukšnio Galvos žemiau kranto Merkuro vingėtu užsisukimu. Brukšnis Galvos pasibaigiantis netoli perkirtimo brukšnio Likimo su kryžiumi (ar be kryžiaus) ant brukšnio.

Sveikata (pilna) — Trys Apyrankės aiškiai susekamos ir reteżėtos. Brukšnis Gyvenimo ilgas ir siauras, apsupantis krantą Veneros. Brukšniai Sirdies ir Galvos ilgi ir tiesus. Brukšnis Marso ant abiejų rankų. Tiesus brukšnis Aržumo bunantis bendrabrukšniu tiesiam brukšniui Kepenų.

Sveikata (abelnai gera) — Mebuvimas brukšnio Kepenų. Trečias kampas gerai nutikęs gerame Trikampyje.

Ilgas amžis — Tiesus brukšnis Kepenų, einantis į krantą Merkuro su trečiu kampu Trikampyje platum ir aiškiu.

Menka sveikata (tęsiama) — Brukšnis Gyvenimo sutrukęs ir laiptuotas (pav. 15, c.).

Pajiegos (mažtančios) — Šakė pačiame viduryje brukšnio Gyvenimo.

Menka sveikata ant pabaigos gyvenimo — Brukšnis Gyvenimo pasibaigiantis keletu kryžių su platum brukšniu Kepenų, nutrukusiu jo užbaigoje.

Myris (greitas) — Geltoni šlakai ant nagų. Pertrukimas brukšnio Gyvenimo ant abiejų rankų, ypatingai jei žemutinė atluža nusikreipia į krantą Veneros.

Myris (staigus) — Brukšnis Gyvenimo plonas ir menkas ties viduriu, dėmė užbaigianti plonumą. Brukšnis Gyvenimo pasibaigiantis staiga keliais mažais brukšniais (pav. 15, b.). Brukšnis Širdies prasidedantis žemiau kranto Saturno be šakių. Brukšnis Galvos nušliįęs kuone iki Rascettui ir pasibaigiantis kryžiumi ar žvaigžde.

Myris (žiaurus) — Braižlė ant žemutinio kranto Marso. Brukšniai Gyvenimo, Galvos ir Širdies sujungti drauge pradžioje (pav. 22, a.). Kryžius pabaigoje brukšnio Likimo, su braižle ant kranto Merkuro.

Myris kelionėje — Kelionės brukšniai (nuo Rascetto augštyn) pasibaigia ties brukšniu Gyvenimo (pav. 20, e.).

Myris ant vandens — Skritulys ant kranto

Merkuro. Skritulys ant kranto Mėnulio. Brukšnis Galvos šlyjantis į krantą Mėnulio ir pasibaigiantis žvaigžde. Kampas ant kranto Mėnulio.

Myris mušyje — Žvaigždė ant augštutinio kranto Marso. Nuožulnus brukšnis, einantis nuo žemutinio kranto Marso į krantą Saturno.

Myris (žiaurus) vagiškame išsirengime — Braižlė ant kranto Merkuro.

Myris kalėjime — Brukšnis Likimo prasidedantis nuo keturkampio ir įeinantis į trečią pirštkaulį antrojo piršto.

Myris ant kartuvių — Brukšnis Galvos nutrukęs žemiau kranto Saturno, su brukšniu Gyvenimo pasibaigiančiu staiga ir kryžiumi viduje trikampio. Dvi žvaigždės viena ant trečio, kita ant antro pirštkaulio antrojo piršto.

Atsitikimas (nelaimingas) — Vilniuojantis ir šlyjantis brukšnis Galvos, su kryžiumi ant savęs ties Trikampiu (pav. 25, e.).

Atsitikimas (labai liudnas) — Kryžius ant brukšnio Galvos ties Trikampiu (pav. 25, d.).

Atsitikimas galvos — Brukšnis Galvos nutrukęs žemiau kranto Saturno su raudona dėme ant brukšnio.

Užmušėjystė (pavojus) — Žvaigždė ant trečio pirštkaulio antrojo piršto. Brukšnis, einantis žemiau kranto Saturno ir perkertantis Veneros Juostą.

Pavojus nuo Gyvulių — Žvaigždė ant krantų Saturno ar Marso. Horizontališkas brukšnis viduje kranto Mėnulio, einantis linkui Pakalos.

Atsitikimas su keturkoju — Brukšnis nuo kranto Veneros į krantą Saturno; bus fatališkas, jei šitas brukšnis turi šakas. Brukšnis Galvos nutrukęs žemiau kranto Saulės.

II. Ligos.

Drugys — Juoda dėmė ant pirmo pirštkaulio antrojo piršto.

Alkoholiškos kliutys — Brukšnis Marso ant abiejų rankų su šake ant galo linkui kranto Mėnulio (pav. 20, b.). Brukšnis, einantis nuo brukšnio Gyvenimo ir pasibaigiantis žvaigžde ant kranto Mėnulio.

Apopleksija (pavojus nuo) — Gilus randas skersai brukšnį Širdies. Brukšnis Kepenų yvairaus dažo, bet raudonas ties perkirtimu brukšnio Galvos.

Apopleksija (myris nuo) — Du perpendikuliariški brukšniai, einanti tiesiog nuo brukšnio Širdies į krantą Mėnulio (pav. 22, d.).

Dusulys — Brukšnis Širdies įpuolantis į brukšnį Galvos su blogai susekamu brukšniu Kepenų.

Skausmai viduriuose — Vilniuotas brukšnis Kepenų; aršiaus, jeigu su sala ant brukšnio Gyvenimo; dar blogiau. jei ypata turi drėgnas rankas.

Apjakimas — Skritulys ar dėme ant brukšnio Gyvenimo. Skritulys ir kryžius ant brukšnio Kepenų. Žvaigždė arti brukšnio Kepenų Trikampyje. Juoda dėmė susijungimo vietoje terp brukšnio Saulės ir brukšnio Širdies.

Smegenų liga (labai sunki) — Blyškus ir platus brukšnis Galvos, su juodoms dėmėms ir brukšniu Gyvenimo šakėtu pradžioje.

Smegenų uždegimas (pavojus nuo) — Ženklas Marso ant kranto Mėnulio. Brukšnis Galvos ilgą galą einantis arti brukšnio Gyvenimo. Sala ant brukšnio Galvos su brukšniu Kepenų paraudonavusiu, prisiartinus prie brukšnio Galvos.

Smegenų kliutys — Brukšnis nuo kranto Veneros pasibaigiantis ties brukšniu Galvos. Vilniuotas brukšnis Galvos pašlijęs į brukšnį Kepenų, brukšniui Likimo staiga pasibaigiant ties brukšniu Galvos. Brukšnis Galvos sujungtas su brukšniu Kepenų, brukšniui Gyvenimo bunant šakėtu pradžioje. Brukšniai, einanti nuo brukšnio Galvos ir perkertanti brukšnį Gyvenimo, su pilnu krantu Merkuro.

Kataras — Per didelis pilnumas kranto Mėnulio viršuje.

Bevaikystė — Silpnas ir menkas brukšnis Širdies, pasibaigiantis ties Pakala. Keli trumpi, vertikališki brukšniai ties Pakala, netoli kranto Merkuro, perkertamo brukšniu, kuris prasideda nuo žvaigdės ant kranto. Brukšnis Gyvenimo tiesiasi arti nykščio, su brukšniais Galvos ir Kepenų sujungtais žvaigžde. Brukšnis Širdies arti Pakalos be šakų. Žvaigždė ant trečio pirštkaulio antrojo piršto.

Cirkuliacija kraujo (bloga) — Vidutiniškai ilgi nagai, bet platus ir mėlsvo dažo. Labai blyškus ir platus brukšnis Širdies.

Džiova (palinkimas ant) — Ilgi, ploni, užlinkę (ar aršiaus, šeivėti ar gaubti) nagai. Brukšnis Galvos, pasidaręs į mažas salaites.

Patrakimas (delirium tremens) — Juoda dėmė ant brukšnio Galvos ant abiejų rankų, su brukšniu nuo žemutinės dalies brukšnio Gyvenimo einančiu į krantą Mėnulio ir pasibaigiančiu žvaigžde (pav. 26, c.).

Kurtumas — Dėmės ant brukšnio Galvos žemiau kranto Jupiterio.

Difterija (Krioklė) — Brukšnis Gyvenimo nutrukęs ir perkirstas tuojaus po perėjimui per

brukšnį Galvos, tasis perkirstas tos pačios sklandos, su kryžiumi keturkampyje žemiau kranto Saturno.

Vandeninė liga — Žvaigždė ant kranto Mėnulio, bet ne ant vandeninės kelionės brukšnio.

Nuomarius — Trumpi nagai su labai sutrukusiu brukšniu Galvos. Trikampyje kryžius su galais pasibaigiančiais dėmėmis.

Kvaitulys (palinkimas ant) — Brukšnis Galvos einantis į brukšnį Širdies, su brukšniu Kepenų prasidedančiu nuo brukšnio Gyvenimo (pav. 26, b.).

Karštinis palinkimas — Juodos dėmės ant brukšnio Galvos su siaurais ir labai dažingais brukšniais Gyvenimo ir Kepenų. Brukšnis Kepenų plonas ir raudonas ties savo viduriu.

Gimdymo aibės (kliutys) — Pirmoji Apyrankė augštai ir lenktos išžiuros. Ypatingai tas yra prie sunkaus gimdymo.

Sausgela — Per didelis pilnumas kranto Mėnulio į viršų. Vienas gilus brukšnis skersai krantą Mėnulio, su mažu brukšniu, perkertančiu jį. Brukšnis Gyvenimo išsišakojęs prie savo pabaigos su viena šaka einančia į krantą Mėnulio.

Galvasukis — Brukšnis Galvos einantis į brukšnį Širdies ties savo užsibaigimu.

Plautis — Brukšnis Širdies įpuolantis į brukšnį Galvos ir su blogai susekamu brukšniu Kepenų.

Galvoskaudžiai (tankus) — Reteżėtas arba kilpuotas brukšnis Galvos. Mažas brukšnis, perkertantis brukšnį Galvos ir atpuolantis nuo jo. Brukšnis Kepenų raudono dažo arti brukšnio Galvos.

Širdies liga (labai sunki) — Brukšnis Širdies nutrukęs žemiau kranto Saturno, dvi lužėnos užeinančios ant viena kitos.

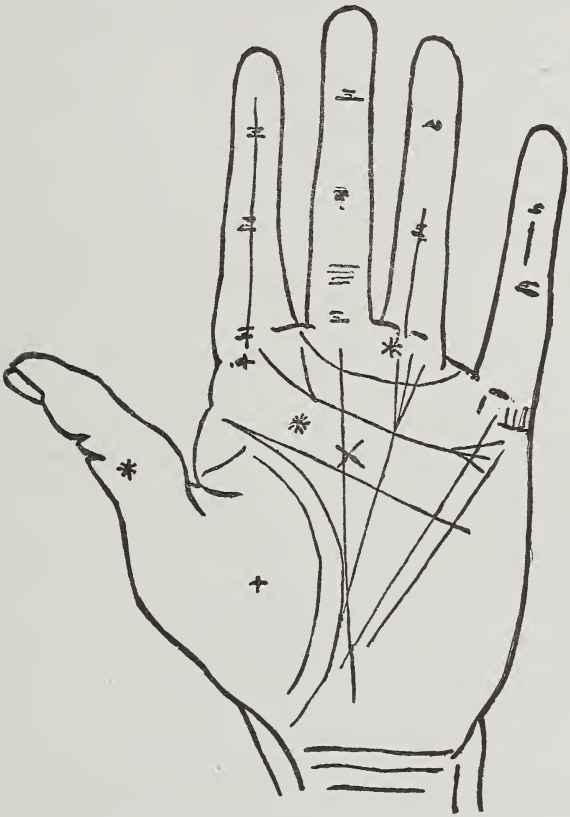

Pav. 36. Laimingas, ilgaamžis, išteklingas ir garsingas gyvenimas.

Širdis (užtukimas) — Labai riebi ir minkšta ranka su viršuj minėtais ženklais prie to.

Širdies kliutys — Trumpi ir keturkampiai nagai. Brukšnis nuo kranto Veneros pasibaigiantis ties brukšniu Širdies. Labai blyškus ir

platus brukšnis Širdies. Menkas brukšnis Galvos, su brukšniu Širdies neapsireiškusiu ir brukšniu Kepenų vilniuotu. Sala ant brukšnio Saulės su nurodymu nesveikumo ant brukšnio Gyvenimo.

Hysterija (pavojinga) — Žvaigždė ant kranto Mėnulio ant blogos rankos.

Pasiutimas (pavojus nuo) — Žvaigždė ant kranto Mėnulio ant abiejų rankų.

Idiotiškumas — Menkas brukšnis Galvos su nenormališkai mažu nykščiu.

Nesveikata, bet nesunki — Brukšnis Gyvenimo perkirstas kelių mažų trumpų sklandų, beveik plauko plonumo.

Nesveikata (ateinanti) — Yra pažymėta ant brukšnio Kepenų mažu, gilum, skersiniu brukšniu.

Nesveikata nuo rupesčių — Brukšnis nuo žemutinio kranto Marso, perkertantis brukšnį Širdies, su kitais ženklais nesveikatos.

Nesveikata (įgimta) — Sala ties pradžia brukšnio Gyvenimo.

Nesveikata (perima) pavojinga — Brukšnis Gyvenimo nutrukęs ant vienos rankos, čielas ant kitos, nutrukusi dalis eina į vidurį kranto Veneros. Gali buti išgydyta, jei nutrukusi dalis eina į delną.

Nesveikata abelnai — Pertrukiai ar perkirtimai brukšnio Gyvenimo; ant kožno pertrukimo ir perkirtimo liga.

Nesveikata senatvėje — Storas, labai sukapotas brukšnis Kepenų.

Nesveikata (praleista) — Yra pažymėta skersiniu brukšniu ant brukšnių Širdies ar Galvos, ar ant abiejų, ir nedidele aižena ant brukšnio Kepenų.

Nesveikata (apsisaugojimas nuo) — Sklanda skersai nutrukusius galus brukšnio Gyvenimo.

Nesveikata (pasveikimas nuo sunkios) — Brukšnis Gyvenimo sutrukęs viduje ketvirtainio (pav. 16, a.).

Nesveikata nuo perdėlio — Sala ant brukšnio Gyvenimo. Labai blyškus ir platus brukšnis Širdies. Dvigubas vilniuotas brukšnis Likimo Trikampyje.

Nevirinimas (chroniškas) —Vilniuotas brukšnis Kepenų; aršiaus, jeigu su sala ant brukšnio Gyvenimo. Teipgi su menku ir siauru brukšniu Galvos.

Beprotystė kokio nors budo — Ženklas Mėnulio ant kranto Mėnulio. Brukšnis Gyvenimo kutuotas prie galo, vienas kutelis eina į krantą Mėnulio (pav. 15, e.). Brukšnis Galvos vilniuotas ir vingiu einantis į brukšnį Širdies žemiau kranto Saulės ar Merkuro. Brukšnis Galvos staiga pasisukantis į krantą Mėnulio su žvaigžde ant pirmo piršto (pav. 24, b.). Brukšnis Galvos nutrukęs žemiau kranto Saturno ir svyrantis į labai iškilusį krantą Mėnulio. Sutrukę ar vingėti brukšniai ant įžambaus brukšnio Galvos.

Beprotystė (įgimta) erotiško (meiliško) pobudžio — Šaka brukšnio Širdies pasiekianti krantą Mėnulio ir pasibaigianti žvaigžde.

Beprotystė (religiška) — Brukšnis Galvos padarantis didelį kryžių su brukšniu Kepenų ant kranto Mėnulio.

Beprotystė (žiauri) — Ženklas Mėnulio ant viršutinio kranto Marso.

Viduriniai nesveikiai — Salos ant brukšnio Kepenų. Pilnumas Mėnulio pačiame viduryj.

Geltligė — Oda ir brukšniai geltono dažo. Brukšnis Kepenų vilniuotas ir nežymus.

Inkstų ligos — Išpurtusi, pavandeniavusi oda, su žvaigžde ant kranto Mėnulio.

Kepenų ligos — Švininis ar geltonas brukšnis Širdies. Vilniuotas ar bespalvis brukšnis Galvos su mėlsva dėme. Vilniuotas brukšnis Kepenų.

Netekimas kraujo — Vilniuotas brukšnis Galvos, einantis žemyn terp pirmo ir antro pirštų.

Meiliški dalykai (kokia nors liga sujungta) — Dėmė ant kranto Veneros.

Motinystė (pavojus nuo) — Brukšnis nuo viršutinės dalies kranto Veneros į krantą Saturno (žr. Bevaikystė).

Melancholija (chroniška) — Braižlė ant kranto Mėnulio.

Atmintis (nužudymas) — Brukšnis Galvos sutrukęs į smulkias dalis, turinčias išžiurą mažų ketvirtainių.

Nervų liga (užsilikusi po kokiai ligai) — Šaka, einanti nuo juodos dėmės į brukšnį Gyvenimo.

Nerviška systema (ligota) nuo hysterijos iki beprotystei — Dėmė ant kranto Mėnulio. Sausa oda padengta marška brukšnių.

Nerviškas suirimas (pavojingas) — vidutinio ilgio nagai, bet platus ir mėlsvi.

Neuralgija — Sala ant brukšnio Galvos. Trečias kampas Trikampio blogai nutikęs, su mažais brukšniais, perkertančiais brukšnį Gyvenimo.

Organiškos ligos — Švinėtos skylės ant bile kurio brukšnio. Budas ligos yra nurodomas paprastu pobudžiu brukšnio.

Drebėjimas širdies (palinkimas) — Brukšnis Kepenų raudonas pradžioje.

Paralyžius (myris nuo) — Žvaigždė ties galu brukšnio Likimo su žvaigžde teipgi ant galo brukšnio Gyvenimo ant abiejų rankų.

Paralyžius (palinkimas ant) — Trumpi, plokšti ir ploni nagai trikampės išžiuros; visi pirminiai brukšniai menkai pažymus.

Uždegimas plaučių plėvės — Brukšnis einantis nuo brukšnio Gyvenimo ir pasibaigiantis sala ant kranto Saturno.

Kvėpavimo organai (silpnumas) — Daug salų ant brukšnio Kepenų ir siauri, šeivėti nagai.

Reumatizmas — Žvilganti oda. Šakė ties galu brukšnio Gyvenimo. Smulkus brukšniai kertanti žemyn ties pradžia brukšnio Širdies.

Šlakuota karštinė — Mažas ketvirtainis ant brukšnio Gyvenimo su statum kryžiumi viduje.

Nugaros liga (pavojus nuo) — Labai siauri ir užlinkę nagai.

Vidurių garai pasiekianti smegenis — Brukšnis Galvos per plonas.

Patžudystė (palinkimas ant) — Per didelis pirmas pirštkaulis antrojo piršto ant silpnos rankos. Per didelis krantas Jupiterio su brukšniu Galvos prikergtu prie brukšnio Kepenų, su menku brukšniu Likimo ir daugeliu brukšnių perkertančių brukšnį Gyvenimo. Žvaigždė ant galo brukšnio Likimo su kita žvaigžde ant kranto Mėnulio.

Ištikimas saulės — Sala ant brukšnio Galvos žemiau brukšnio Saulės.

Dantys (blogi) — Ilgas ir vilniuotas brukšnis Širdies, su brukšniu Kepenų teipgi vilniuotu ir antrais pirštkauliais pirštų prietaikmiai ilgesniais už kitus.

Gerkles ligos — Vidutiniškai ilgi, bet ploni ir trapus nagai.

Tyfusas — Mažas ketvirtainis ant brukšnio Gyvenimo, su šv. Andriejaus kryžiumi viduje ir abelnai su mėlyne.

Žaizdos — Dėmės ant brukšnio Širdies. Brukšnis Galvos nutrukęs žemiau kranto Saturno ant abiejų rankų, su galais užeinančiais ant vienas kito.

Žaizda muštynėje — Dėme ant viršutinio kranto Marso.

Žaizdos ant vienos iš rankų — Labai smulkus brukšniai ant kranto Saulės.

Žaizdos ant kurios iš kojų — Smulkyčiai brukšniai ant kranto Saturno.

Žaizdos ant kruties — Smulkyčiai brukšniai ant kranto Jupiterio. Žvaigždė ant brukšnio Galvos (pav. 26, f.).

Žaizdos per gyvastinius organus — Smulkyčiai brukšniai ant viršutinio kranto Marso.

Du paveikslėliai (pav. 36 ir 37) atnašiai užvadinti ,,Laimingas, ilgaamžis, išteklingas ir garsingas gyvenimas," ,,Nesveikas, ištvirkęs ir nelaimingas buvimas," apima daugelį ženklų, kurie šitame veikale yra visi išaiškinti. Pasidėkavojant mano nuodugniam budui padalinimo rankažinystinių nurodymų, bus lengva kožnam nuoširdžiam ir pasišventusiam tyrinėtojui mano veikalo surasti šituose skyriuose reikalingus išaiškinimus. Darbą pritaikymo mano mokinimų palieku jų sugiebumui.

Antra dalis šito Leksikono apima rankių nurodymų visų tų jausmų, buičių ir nusidavimų, kurie drauge padaro kiekvieną žmogišką buvimą dangum arba — tam priešingu daigtu.

I. Meilė; Josios geriausios ir blogiausios pusės.

Padorumas — Kryžius ant pirmo pirštkaulio trečiojo piršto su geru krantu Jupiterio.

Tvirtumas — Daug brukšnių einančių į nykštį, bet neperkertamų teip, kad padaryti didelę braižlę. Krantas Veneros vidutiniškai išsivystęs, su ilgu ir siauru brukšniu Galvos. Kryžius ant kranto Veneros su stiprum pirmu pirštkauliu nykščio. Gerai susekamas brukšnis Širdies, išsišakojęs pradžioje, viena šaka einanti į krantą Jupiterio

Koketerija — Per didelis krantas Veneros su brukšniu širdies reteżėtu ar mažai pažymum, ar abejaip.

Nenusisekimas per mylimuosius — Nulinkę šakos ant brukšnio Širdies.

Sužieduotuvės (suardytos) — Nutrukimas brukšnio Širdies. Jei tas atsitinka žemiau kranto Saturno, tai tas įvyksta ne iš ypatos valios; jei žemiau kranto Saulės, tai pinigiškas klausimas skiria susimylėjusius; jei žemiau kranto Merkuro, tai atžagariškumas subjekto padaris perskiras. Žiurėk teipgi , ar brukšnis Ženybos yra išsišakojęs; jei šakė yra į vidurį rankos, tai sužieduotuvės bus suardytos per ypatą, kurios rankoje šita šakė yra randama. Jei randama prie kito galo, ant Pakalos, tai suardymas pareis iš kitos pusės.

Viliokiškumas (rustus) — Sala ant brukšnio Širdies. Krantas Veneros ant abiejų rankų brukšnėtas ir per didelis. Menkas brukšnis Širdies su reteżėtu brukšniu Galvos. Trečias kampas Trikampio labai kumpas su pirmu pirštkauliu nykščio silpnu. Jaunas mėnulis Trikampyje.

Beširdiškumas — Krantai Saulės ir Veneros nepažymus ant abiejų rankų, su menku, be šakų, bet tiesum brukšniu Širdies.

Laimingumas meilėje — Aiškus, tiesus, neperkertamas brukšnis nuo kranto Veneros į krantą Merkuro. Gerai susekamas brukšnis Širdies, prasidedantis šake, viena šaka eidamas į krantą Jupiterio.

Nemorališkumas — Žvaigždė ant pirmo pirštkaulio nykščio su iškilusu krantu Veneros. Žvaigždė ant pirmo pirštkaulio pirmojo piršto, ar ant antro pirštkaulio, jei apsiaustas pusskričiu. Skersinės sklandos ant kranto Veneros, jei brukšniai Galvos ir Širdies yra aiškus ir geri. Daug kryžių ar brukšnių ties įsoda nykščio.

Įtekmė priešingos lyties (didelė)— Brukšniai puolanti nuo brukšnio Širdies į brukšnį Galvos nevisai tąjį pasiekus. Vienas aiškus, tiesus brukšnis nuo kranto Veneros į Trikampį su žvaigžde keturkampyje. Žvaigždė ant kranto Veneros.

Įtekmė priešingos lyties (nelaiminga) — Brukšnis Likimo šakėtas prie galo, viena šaka į krantą Veneros, kita į žemutinį krantą Marso.

Užvydumas — Brukšnis Širdies tiesiasi aplinkui Pakalą, su iškilusiu krantu Veneros. Brukšnis Širdies einantis sulyginamai arti pirštų.

Gyvenimas (be meilės) — Brukšnis Gyvenimo ir brukšnis Širdies labai toli vienas nuo kito ir abu be šakų.

Meiliškas dalykas (prapuolingas)— Du brukšniai vienijanti brukšnį Likimo žemai, vienas einantis nu kranto Veneros, o kitas nuo kranto Mėnulio. Brukšnis Galvos prasidedantis arti brukšnio Gyvenimo, eidamas prie brukšnio Širdies žemiau kranto Saturno ir paskui įeidamas į savo paprastą kelią. Brukšniai Gyvenimo, Galvos ir Širdies suvienyti pradžioje su brukšniu Galvos,

pasibaigiančiu dviem ilgom šakom, vienai einant gilyn į krantą Mėnulio.

Meilė (kaitrumas) — Brukšnis Kepenų su brukšniu Aržumo kaipo bendrabrukšniai.

Meiliškos pergalės — Baltos dėmės ant brukšnio Širdies.

Meilė (noras) — Lygus pirštai su smailoms pučkoms ir stiprum krantu Veneros.

Meilė (prapultinga) — Kryžius ant kranto Veneros, jei nėra teipgi kryžiaus ant kranto Jupiterio. Brukšnis Galvos nukrypęs gana arti prie brukšnio Gyvenimo.

Meilė prie vedusių ypatų — Sala ant brukšnio Likimo ant abiejų rankų. Su sala ant brukšnio Širdies, meilė pasibaigia ant nieko. Sala einanti nuo kranto Veneros kuone iki brukšniui Širdies.

Meilė prie artymų giminių — Brukšnis Ženybos pasidaręs į salas.

Meilė (didelis pasišventimas ant) — Dvigubas brukšnis Širdies suteikš susigraužimą ypatai. Didelis nykštys su stiprioms (nekietoms)rankoms.

Meilė (ideališka) — Ilgas, siauras brukšnis prasidedantis augštai nuo kranto Jupiterio.

Meilė (medegiška) — Stiprus krantas Veneros, su brukšniu Širdies prasidedančiu žemiau kranto Saturno. Blyškus, platus brukšnis Širdies su brukšniu einančiu nuo kranto Veneros į krantą Merkuro ar žemutinį krantą Marso. Spinduliuotas ir brukšnėtas krantas Veneros.

Meilė nepasibaigianti ženyboje — Trumpi brukšniai einanti nuo brukšnio Likimo į brukšnį Širdies.

Meilė (tik prie vieno) — Brukšnis Širdies ly-

giai persiskyręs žemiau kranto Jupiterio su kryžiumi ant kranto Veneros. Brukšnis Likimo išnykstantis brukšnyje Širdies, prasidedančiame ant kranto Jupiterio.

Meilė (išmintingumas) — Trikampis ant kranto Veneros su stiprum antru pirštkauliu nykščio.

Meilė (išsilavinimas joje) — Brukšnis prasidedantis nuo kranto Veneros ir einantis tiesiog į krantą Merkuro. Ant geros rankos: Apsimislyji mas ir išmintis meilėje. Ant blogos: Pasielgimas prigavingo budo.

Meilė (kliutis joje) — Brukšnis Likimo retežėtas ties perkirtimu brukšnio Širdies, ar ties apsistojimu žemiau jo. Krantuotas ar labai perkapotas bruksnis Širdies. Blogai nusidavusi žvaigždė Trikampyje.

Meilė sunaikinanti gyvenimą — Brukšniai einanti nuo kranto Veneros ir perkertanti brukšnius Gyvenimo, Galvos ir Širdies.

Mylimas, bet ant ypatos susikrimtimo — Trys žvaigždės arti brukšnio Gyvenimo ant kranto Veneros. Brukšnis Galvos perėjęs dalį rankos grįžta į krantą Veneros.

Mylėtas dviejų ir negavęs nė vienos — Brukšnis nuo kranto Veneros su kryžiumi.

Meiliški dalykai (du vienu laiku) — Du paralelliški brukšniai nuo kranto Veneros į žemutinį krantą Marso. Žvaigždė sujungta su bile kuriuo brukšniu reikštų nelaimingą pasibaigimą dalyko.

Kliutys per nedalaikymą žodžio — Vienas gilus brukšnis nuo antrojo sunario nykščio skersai krantą Veneros ir perkertantis brukšnį Galvos.

Nelaimingumas per neatitaikimą prisirišimo — Brukšniai puolanti nuo brukšnio Likimo į Rascettą, su žvaigžde ant kranto Veneros. Brukšnis Galvos nulinkęs į brukšnį Širdies ir puolantis atgal į brukšnį Gyvenimo. Brukšnis Likimo einantis nuo kranto Mėnulio ir pasibaigiantis ties brukšniu Širdies.

Moterys (prapultinga įtekmė) — jaunas mėnulis ant kranto Mėnulio.

Moterys (įtekmė) — Gerai nusidavusi žvaigždė keturkampyje ant vyriškos rankos parodo, kad jis yra geras ir teisingas dėl moters, kuri su juo daro, kas jai patinka.

Moteris (nelaimingumas per) — Žvaigždė apačioje kranto Veneros tuojaus žemiau antro pirštkaulio nykščio.

II. Nuo Bepatystės iki Perskirų.

Bepatystė — Kryžius ant pirmo pirštkaulio ketvirto piršto.

Bevaikystė — Žvaigždė ant brunkšnio Kepenų. Žvaigždė ant trečio pirštkaulio antrojo piršto. Menkas brukšnis Širdies, pasibaigiantis be šakės ar kutelių.

Vaikai — Trumpi brukšniai nuo įsodos ketvirto piršto einanti Pakala linkui brukšnio Ženybos.

Perskiros — Brukšnis nuo kranto Veneros į brukšnį Širdies, ten pasibaigdamas šake, patvirtintas sala ant brukšnio Likimo. Brukšnis Ženybos baigiasi šake ir nulinkęs į brukšnį Širdies.

Šeimyniškas ryšys — Pirštai ir delnas lygaus didumo, su gerai išsivysčiusiu krantu Jupiterio.

Laimingumas (naminis) — Tiesus, aiškus, neperkertamas brukšnis Likimo einantis nuo Ra-

scetto, jei brukšnis baigiasi augštai ant krantų Jupiterio ar Saturno. Kryžius ant kranto Jupiterio.

Ženyba (laiminga) — Brukšnis Likimo prasidedantis nuo kranto Mėnulio, pasibaigiantis ties brukšniu Širdies, su aiškiu kryžium ant kranto Jupiterio.

Ženyba (susirišusi su provoms) — Aštrus, gilus, perpendikuliariškas brukšnis einąs nuo apačios augštyn į brukšnį Ženybos.

Ženyba (suturėta myrio) — Staigus, aštrus pertrukis ant brukšnio Ženybos.

Ženyba (nelaiminga) — Brukšnis einantis nuo žvaigždės ant kranto Veneros į brukšnį Širdies, kur jis pasibaigia šake. Sklanda ant brukšnio Ženybos, su skersine sklanda ant brukšnio Likimo.

Ženyba (nenutikusi) — Brukšnis Saulės perkirstas brukšnio Ženybos (parodo netekimą vietos; nelygią ženybą).

Ženyba (turtinga) — Kryžius ir žvaigždė ant kranto Jupiterio.

Apsivedimas su daildariu — Šaka nuo brukšnio Ženybos į krantą Saulės.

Apsivedimas su vaisbunu (pirkliu) — Brukšnis nuo Rascetto į krantą Veneros, o išten į krantą Merkuro.

Apsivedimas su sena ypata — Brukšnis nuo Rascetto į krantą Veneros, o nuo ten į krantą Saturno.

Kliutys surištos su ženyba — Brukšnis Ženybos perkertamas daugelio perpendikuliariškų brukšnių. Vienas gilus, horizontaliskas brukšnis ant kranto Mėnulio, su žvaigžde ant kranto Veneros.

Našlystė — Brukšnis Ženybos krypstantis į bruksnį Širdies. Brukšnis nuo brukšnio Širdies į nutrukusį brukšnį Likimo. Juoda dėmė ant brukšnio Ženybos.

III. Laimė; gera ar bloga.

Ambicija (užganėdinta) — Brukšnis Likimo prasidedantis nuo kranto Jupiterio (labai retai).

Pav. 37. Nesveikas, ištvirkęs ir nelaimingas buvimas.

Brukšnis Likimo pasibaigiantis ant kranto Jupiterio; juo augščiau jis eina, juo didesnis pasisekimas.

Pagarsėjimas laimėtas per atsitikimą — Geras brukšnis Likimo, su žvaigžde ant kranto Saulės. Paralelliški vertikališki brukšniai ant kranto Saulės, jei žymus ir neperkertami ant abiejų rankų.

Garsingumas per talentą — Vienų vienas brukšnis gerai susekamas ir pasibaigiantis žvaigžde ant kranto Saulės, su aiškum brukšniu Saulės ant abiejų rankų.

Nepasisekimas gyvenime — Brukšnis Gyvenimo sklaidantis mažas šakeles linkui Rascetto.

Negarbė — Žvaigždė ant kranto Merkuro, su žemu krantu Jupiterio.

Nusidavimai, padaranti radikališkas atmainas — Brukšnis Gyvenimo šakėtas savo užbaigoje; kryžius žemai netoli ryšelio.

Nusidavimai gyvenime (rustus) — Kožnas svarbus žingsnis gyvenime, kurį mes darome, pažymėtas tiesum brukšniu nuo kranto Veneros į krantą Saturno. Ar jis buvo, ar bus, smagus, ar ne, priklauso nuo brukšnio Likimo, kurį reikia tyrinėti pagal paduotus šitame veikale nurodymus ir atsiduodant nuolatinei praktikai.

Nusidavimai (prapultingi) — Brukšnis Galvos susijungia su brukšniu Gyvenimo žemiau kranto Saturno. Žvaigždė ant pirmo pirštkaulio antrojo piršto.

Nusidavimai (laimingi, bet per vėlai gyvenime) — Kryžius žemutinėje dalyje Trikampio.

Nepasekmė — Brukšnis Gyvenimo pasibaigia daugeliu kryžių ant abiejų rankų, su menku

brukšniu Likimo. Krantas Saulės subraižytas daugelio brukšnių. Brukšnis Saulės pasibaigia daugeliu mažų brukšnių arti kranto.

Pagarsėjimas — Aiškiai pažymėtas brukšnis Saulės, neperkertamas sklandomis. Žvaigždė ant kranto Jupiterio. Brukšnis eina nuo įsodos trečio pirštoir baigiasi ant sunario pirmo pirštkaulio.

Turtai (dideli) — Brukšnis Saulės prasideda nuo brukšnio Gyvenimo. Brukšnis nuo brukšnio Galvos, pasibaigiantis žvaigžde ant kranto Jupiterio.

Turtai ateinanti per užsivarinėjimą kito — Brukšnis Likimo, prasidedantis nuo kranto Mėnulio ir einantis tiesiog ir aiškiai į krantą Saturno.

Turtai pasekanti darbštų gyvenimą — Pirma Apyrankė Rascetto reteżėta, bet lygi ir be pertrukio. Brukšnis Saulės eina nuo žemutinės dalies Trikampio, su geru brukšniu Likimo.

Buvis (geras) — Brukšniai Širdies ir Galvos šakėti žemiau kranto Jupiterio. Vienas gilus, vertikališkas brukšnis nuo kranto Merkuro; vienas gilus, aiškus, vertikališkas brukšnis nuo kranto Jupiterio. Brukšnis, einantis nuo kranto Veneros į krantą Merkuro.

Draugingumas su didžiunais — Vienas ar du kryžiai ant antro pirštkaulio pirmojo piršto. Gerai žymus brukšnis iš vidaus keturkampio į krantą Merkuro. Gilus brukšnis Saulės su stiprum krantu Jupiterio ant abiejų rankų.

Garbė — Brukšnis Saulės pasibaigiantis trimis lygioms šakoms to paties ilgio, viena į krantą Merkuro, kita į krantą Saturno.

Puikus likimas — Brukšnis Likimo einantis nuo Rascetto ir pasiekiantis antrą pirštkaulį an-

trojo piršto. Nepaprastas likimas ant gero ar blogo. Žiurėk į kitus nurodymus ant abiejų rankų dėl teisingo išaiškinimo.

Laimė — Vienas tiesus brukšnis nuo trečio pirštkaulio trečiojo piršto. Vienas aiškus brukšnis nuo kranto Saturno su augštyn einančiais nuo jo spinduliais. Vienas, nenutrukęs brukšnis padarantis Rascetto Apyrankę.

Laimė (didelė)— Apsireiškimas tobulo brukšnio Marso ir gero kelio Aržumo esančio bendrabrukšniu brukšniui Kepenų.

Laimė (negatyviška)— Brukšnis Širdies eina iš terpkrantės Jupiterio ir Saturno. Krantas Saturno gerai išsivystęs ir ne spinduliuotas. Be ženklų ar retkartinių brukšnių krantas Mėnulio.

Laimė (netikėta) — Brukšnis Likimo prasideda ant kranto Mėnulio ir išnyksta brukšnyje Širdies, prasidedančiame nuo kranto Jupiterio.

Žmogžudystė papildyta per subjektą — Kryžius ar braižlė ant iškilusio viršutinio kranto Marso, su siauru keturkampiu ir platum, bet silpnu brukšniu Širdies.

Pagarsėjimas ir atsižymėjimas — Daugelis šakų nuo Rascetto. Tiesus brukšnis nuo Rascetto iki krantui Saulės. Žvaigždė keturkampyje. Vienas brukšnis nuo įsodos trečio piršto iki pirmam pirštkauliui.

Pagarsėjimas per draugingumą su įtekmingaisiais — Brukšnis nuo įsodos ketvirto piršto, šlyjantis krantu Merkuro.

Pagarsėjimas ir turtai— Šakos eina nuo brukšnio Gyvenimo į centrą brukšnio Galvos; jei smelkiasi į vidų trikampio, tai reiškia pagarsėjimą ir turtus įgytus per didelę kovą.

Kalėjimas — Ant blogos rankos, ketvirtainis ant žemutinės dalies kranto Veneros arti brukšnio.

Pragumai (prilankus) — Brukšnis Likimo einantis tiesiog iš vidaus Trikampio ant abiejų rankų, su aiškiu lygum brukšniu Galvos.

Priešingumai — Kryžius ant kranto Saulės, brukšnis Likimo prasideda su šakomis nuo Rascetto.

Priešingumai per moteris — Juosta Veneros gerai nusidavusi, bet perkirsta gilios sklandos žemiau kranto Saulės. Keli brukšniai eina nuo įsodos trečio piršto ir perkerta sunarius iki pirmam pirštkauliui.

Pasekmė (neišpasakoma) — Brukšnis nuo brukšnio Galvos pasibaigiantis žvaigžde ant kranto Jupiterio.

Talentas abelnai — Nykščiai įsodyti rankose labai giliai.

Kliutys viduramžyje — Brukšnis Likimo mažai pažymėtas atėjus jam ties viduriu rankos.

IV. Pasisekimas ar nepasekmė tam tikrose linkmėse.

Daila (atsižymėjimas) — Tiesus, aiškus brukšnis nuo brukšnio Galvos iki įsodai trečio piršto, kuris turi buti pilno didumo. Brukšnis Likimo eina tiesiog į krantą Saulės be pertrukių ar sklandų. Brukšnis Saulės prasideda nuo brukšnio Gyvenimo ant abiejų rankų.

Daila (nepasisekimas) — Lygus sunariai su plačioms pučkoms ir blogai išsivysčiusiu krantu Saulės.

Nepasisekimas dailoje dėlei stokos koncentracijos — Keletas neaiškių brukšnių ant kranto

Saulės. Dvi ar trys augštutinės šakos brukšnio Saulės perkertamos kitų. Šaka brukšnio Saulės pasiekia krantą Saulės ir yra pasidalinusi į dvišakę ant pavidalo V.

Pirklystė (gabumas ant) — pučka trečio piršto plati ant abiejų rankų. Antras pirštkaulis ketvirto piršto gerai išsivystęs.

Chemija (gabumas ir pasekmė) — Trumpi vertikališki brukšniai arti Pakalos ant kranto Merkuro (nereikia sumaišyti su vaikiniais brukšniais).

Reiškregystė (dovana) — Brukšnis Sumonės prasideda sala. Brukšnis Galvos pasibaigia ilga, gražia šake ant kranto Mėnulio. Apsireiškimas Žiedo Saliamono (t. y. šakos brukšnio Širdies apsupančios krantą Jupiterio).

Kunigiškas gyvenimas (garsingumas) — Brukšnis nuo Rascetto eina į krantus Jupiterio ar Saturno. Sunariai krumplėti su koniškomis pučkomis pirštų.

Diplomatija (pasekmė) — Smailas ketvirtas pirštas su trikampiu ant kranto Merkuro. Brukšnis Galvos šakėtas, viena šaka į krantą Mėnulio, su geru krantu Merkuro.

Išradimai — Baltos dėmės ant brukšnio Galvos.

Dramatiškas genijus — Trečias pirštas su plačia pučka ir stiprus krantas Saulės. Saka nuo brukšnio Likimo į krantą Merkuro.

Iškalba (pagarsėjimas) — Ilgas, smailas pirštkaulis ketvirto piršto. Gerai išsivystęs krantas Merkuro, su žvaigžde ant trečio pirštkaulio ketvirto piršto. Ilgas brukšnis Galvos nusviręs į krantą Menulio, su krantu Jupiterio labai stipriu

ir su braižle. Mažas trikampis ties galu brukšnio Galvos.

Genijus — Labai išsivystęs krantas Saulės.

Genijus ant išradimų – Labai išsivystę krantai Saulės ir Merkuro. Nykštys įsodytas labai žemai ant abiejų rankų, su krantu Merkuro teip dideliu, kad pasiekia net Pakalą.

Genijus (klaidingai nukreiptas) — Du vilniuoti, nereguliariški brukšniai ant kranto Saulės su geru brukšniu Saulės.

Genijus (atlygintas) — Geras brukšnis Saulės ant abiejų rankų, su vienu giliu, aiškum brukšniu ant kranto Saulės.

Provininkiška pasekmė — Brukšnis nuo Rascetto į krantą Jupiterio (ne brukšnis kelionės).

Literatiška pasekmė — Kryžius ant viršutinio sunario pirmojo piršto. Brukšnis nuo ryšelio į krantą Saulės. Žvaigždė ant kranto Merkuro podraug su brukšniais kilančiais ir lypstančiais brukšnius Galvos ir Širdies, su baltoms dėmėms ant brukšnio Galvos žemiau kranto Saulės.

Vaistininkiškas lavumas — Du ar trys vertikališki brukšniai ant gero kranto Merkuro.

Kareiviškas gyvenimas (garsingumas) — Trikampis ar žvaigždė ant vieno iš krantų Marso. Trikampis viduj trikampio terp brukšnių Gyvenimo ir Likimo.

Kariškas lavumas — Krantai Marso gerai išsivystę ir gilus brukšnis ant trečio pirštkaulio antro piršto.

Pamėgdžiojimas (sugiebumas ant) — Brukšnis Galvos įeina į krantą Merkuro savo galu.

Auklėjimiškas sumanumas — Du aiškiai nubrieżti brukšniai ant ketvirto piršto.

Poëzija (gabumas ant) — Lygus sunariai ir mažas nykštys su braižle ant kranto Mënulio.

Viešas gyvenimas (pagarsëjimas) — Žvaigždë ant pirmo sunario pirmojo piršto ar ant kranto Jupiterio. Trikampis ant kranto Merkuro (žr. Diplomatija).

Mokšliškos jieškonës (pasisekimas)— Ketvirtas pirštas teip ilgas, kaip antras. Trikampis ar baltos dëmës randamos ant brukšnio Galvos arti kranto Merkuro. Brukšnis nuo įsodos iki pirmam pirštkauliui ketvirto piršto.

V. Finansiškas pasisekimas ar nepasekmė.

Bankrutystë — Sala ant brukšnio Kepenų, su brukšniu Likimo perkapotu mažų brukšnių, brukšnis Saulës išnykęs ar vargiai randamas. Brukšnis Likimo prasideda žemiau pirmos Apyrankës Rascetto ir pasibaigia ties trumpu brukšniu Galvos. Siauras trikampis padaromas brukšnio Gyvenimo nukrypusio į brukšnį Galvos.

Ekonomiškumas (gabumas) — Labai stiprus ir tiesus brukšnis Galvos, su menku brukšniu Širdies ir pirmu pirštu atnašiai ilgesniu už kitus.

Lengvumas pinigiškuose dalykuose — Pirštai lengvai užlošiami į užpakalį.

Nepasisekimas pinigiškuose dalykuose — Labai įdubęs delnas, ypatingai jei įdubimas pasiduoda į brukšnį Likimo. Kryžius ant kranto Merkuro teip arti brukšnio Širdies, kad viena iš jo šakų perkerta brukšnį.

Pelnyjimas pirklystëje — Aiškus, tiesus brukšnis nuo brukšnio Galvos į krantą Merkuro.

Šiulerio ar spekulianto instinktai — Trečias pirštas kuone to paties ilgio su antru, su ilgu, nuožvelnum brukšniu Galvos.

Godumas — Brukšnis Širdies perkertantis delną tiesiog ir aiškiai iki Pakalai, su pirštais, parodančiais įgimtą palinkimą į save. Krantai Merkuro ir Saulės truputį didoki su trečiu pirštkauliu kožno piršto ilgu ir storu.

Teisingumas (abejotinas) —Vilniuotas brukšnis Galvos su siauru keturkampiu ir didoku (ar labai spinduliuotu) krantu Merkuro.

Palaikymas — Aštrus kampas perkertantis pirmą Apyrankę Rascetto. Jei kryžius ar žvaigždė yra arti jos, tai palaikymas bus didelis. Brukšnis Galvos sekamas bendrabrukšnio (labai retai). Daug horizontališkų brukšnių ant trečio pirštkaulio antrojo piršto, jei antras pirštkaulis nėra brukšnėtas.

Palikimas — Šakos iš bile kurios pusės brukšnio Gyvenimo einančios į brukšnį Galvos ir krantus Saturno ar Saulės. Brukšnis prasidedantis nuo žvaigždės ant kranto Veneros ir einantis be pertrukio į krantą Saulės.

Lobiai — Brukšnis Saulės ilgas ir neperkertamas. Trys ar daugiaus šakų nuo brukšnio Galvos į krantą Jupiterio. Brukšniai ant trečio pirštkaulio pirmojo piršto su šakomis nuo brukšnio Saulės. Geras brukšnis Likimo su šaka brukšnio Galvos pasiekiančia krantą Saulės. Brukšnis nuo Rascetto į brukšnį Saulės.

Pasisekimas prekystėje — Brukšnis nuo ryšelio perkertantis brukšnius Galvos ir Širdies ir pasiekiantis krantą Merkuro. Brukšnis Likimo pasibaigia ant kranto Merkuro.

Vagysta. — Sala ant brukšnio Kepenų su diktu krantu Merkuro. Krantas Merkuro diktas su braižle ar kryžiumi ar žvaigžde ant savęs. Kryžius ant trečio pirštkaulio ketvirto piršto. Daug

neaiškių brukšnių ant trečio pirštkaulio ketvirto piršto.

Turtai, prapultingi laimei — Žvaigždė ant kranto Saulės, jei brukšnio Saulės nesiranda ant abiejų rankų.

Turtai, per vėlai gyvenime — Dvi šakos nuo Rascetto į krantą Saulės. Šakos nuo brukšnio Gyvenimo žemyn į Trikampį, su geru brukšniu Likimo.

Turinys.

Įžanga 3
Kaip pagal šitą orakulį mįti 5
Kaktas atsakymų 67
Atsakymai ant duotų klausymų 73
Minimas ant kortų 121
Minimas ant pupų 134
Karalius Saliamonas 138
Užmįk, aš pasakysiu 146
Nusakymai Briuso 154
Lenta Alberto Didžiojo 158
Parodymas, kaip žinoti, kas po kokia iš 7 planetų yra gimęs 159
Venera 159
Saturnas 163
Saulė 167
Marsas 171
Merkuras 174
Jupiteris 177
Mėnulis 181
Dvylika dangiškų ženklų 186
Ar turi mėnulis kokią čiupnią įtekmę ant atmosferos musų žemės? 193
Surašas pagal mėnulį laimingų ir nelaimingų dienų 198
Žmonių įtikėjimai 200
Mįsliai 206
Atsakymai ant mįslių 210
Monai Pinetti'o 213
Yvairus keistumai gamtoje 225
Praktiška delnažinystė 229

Įžanga 231
Trumpa teorija paslapties brukšnių..... 239
Rankos mapa 246
Chirognomija arba rankvaizdis 251
Krumpliai ir nagai..... 266
Nykštys ir jo paslaptys..... 274
Primityviška ranka. Moteriška ranka.
Žmogžudiška ranka..... 278
Rankos krantai..... 284
Pamatiniai brukšniai. Ženklai. Mažesni
brukšniai ant krantų..... 296
Brukšnis gyvenimo 310
Brukšniai ar spinduliai įtekmės..... 317
Kaip skaityti datas..... 322
Brukšnis Marso. Ryšelis. Brukšnis širdies..... 331
Brukšnis galvos 342
Brukšnis Likimo. Brukšnis Kepenų. Kelias Aržumo 353
Brukšnis Saulės. Brukšnis Ženybos. Brukšnis
Sumonės. Juosta Veneros..... 362
Ketvirtainis. Trikampis..... 371
Retkartiniai brukšniai. Brukšniai ir ženklai
ant nykščio ir pirštų..... 376
Dvigubas Leksikonas delnažinystės nurodymų..... 383

APR-4[illegible]8

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: Nov. 2004

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION
111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS
0 013 540 602 8